Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

+ *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.

+ *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.

+ *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.

+ *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via `http://books.google.com`

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

3435 ff 1

Digitized by Google

T'AMSTELDAM,

By IOHANNES van SOMEREN in Perkins.

Digitized by Google

Digitized by Google

HENDRIK UILENBROEKS CHRISTELYKE GEZANGEN,

Wederom overgezien, verbetert, met verscheydene *Nieuwe* vermeerdert, en op *Muzyknooten* gestelt.

Den achtsten Druk.

Col. 3. 16. *Leert en vermaant malkanderen met Psalmen, Lofzangen, en Geestelyke Liedekens, zingende den Heere met aangenaamheyt in uw herte.*

t'AMSTERDAM,

Voor Johannes van Someren, Boekverkooper op den Dam / in Perkins. 1671.

Met Privilegie voor 15 Jaren.

Digitized by Google

Extract uyt de Privilegie.

DE Staten van Hollandt en West-Vrieslandt, hebben aan *Johannes van Someren*, Boekverkooper tot Amsterdam, op zijn verzoek geoctroyeert en toegestaan, gelijk zy octroyeren en toestaan by dezen, da thy alleen in onze Provintie zal mogen drukken, en doen drukken, uytgeven en verkoopen, HENDRIK UILENBROEKS *Christelyke Gezangen*, met of zonder Muzijk-Nooten, op nieuw zeer veel vermeerdert, en dat voor den tijdt van vijftthien achter-een-volgende Jaren: Verbiedende dat niemandt dezelfde hier of op andre plaatzen gedrukt, 't zy in 't groot ofte kleen zal mogen uytgeven of verkoopen, op verbeurte van de nagedrukte Exemplaren, en een boete van hondert en vijftigh guldens, t'appliceren als by 't Origineel is blijkende. Gegeven in 's Gravenhage onder Ons Groot Zegel den 8 April 1669.

Vt. JOHAN de WITT.

Ter Ordonnantie van de zelve Staten,

HERBERT van BEAUMONT.

Digitized by Google

VERKLAARINGE
Van de
TITEL-PRINT.

GY die uw snaaren maakt gereedt.
Die herte, mondt, en tijdt besteedt,
Van heylge stoff den Heer te zingen.
Die dertle *Venus Liedren* haat.
En dezen drek der werelt laat;
Die spreekt en zingt van hoogre dingen.
Komt en beschouwt eens van naaby;
Op 't hooft van 't Boek, die schildery;
En ziet wat lessen gy zult vinden.
Hier houdt de *Eendracht in de handt*,
Een zoete *Vree- en Liefden-bandt.*
Om zoo de herten zaam te binden.
't *Verstant* van 't *Hemels-licht bestraalt.*
De wijsheyt die van boven daalt;
Geeft een oprecht verstandig oordeel.
De heylge stoff wel overdacht,
En toegepast, aan 't hert gebracht;
Geeft aan de zielen nut en voordeel.
De *Aandacht* houdt de ziel aan 't werk.
En bindt de zinnen binnen 't perk
Van haren plicht. Zy *hecht haar oogen*,
In haar zoo naerstig onderzoek:
Geduurig *op het stichtlijk boek.*
Met haar gedachten opgetoogen.
't *Verhemelt herte* strekt om hoog!
't *Verheft* naa boven *handt, en oog.*
En 't *klimt*, en vliegt al boven d'aerde.
Die ziel die *hemels is gezindt.*
Vertreedt watz' in de *werelt* vindt.
En acht het aerdse kleyn van waerden.
O een *verhemelt* hoog gemoedt!
Vindt geen vermaak der werelt zoet.

Digitized by Google

Het heeft zijn schadt, en vreugde boven.
Die ziel ten hemel opgelicht,
Geniet het zalige gezicht,
Door d'oogen van't oprecht *gelove*.
Devoci waare *Innigheyt*,
Waar door de geest is *uitgebreydt*;
Van't *Liefde-vuur* tot Godt ontsteeken.
Die hier het *brandend herte biedt*,
Waar door de doffe lauwheyt vliedt;
En d'*yver* krachtig door komt breeken.
Gy ziet hier een die *treurig* ziet.
Die zucht en zingt een *klagend-liedt*!
Met *d'handen over een geslagen*!
Die leggend op het droevig hert.
Gaat haar bekommernis en smert;
Ootmoedig aan den Heere klagen.
Zy offert een *gebrooken geest*.
Dien Godt behaagt dien hy geneest
Die haar van quaad eens zal bevrijden.
De *Blyschap* op *de harpe speelt*
Terwijl het hert van *vreugde* queelt
Als Godt het zelve komt *verwijden*!
Dit is dan zingen in den Geest!
En't is een Hemels vreugdenfeest!
Hier met des *Heeren Lievelingen*;
Verzelt in *lieffde*, *eenigheyt*,
Tot *stichting*, en Godts heerlijkheyt,
Een heylig Liedt dus op te zingen.

O P-

Digitized by Google

OPDRACHT

Aan de Edele, zeer Godvruchtige

MEVROUW

ELIZABÉT de VLAMING,

van OUDSHOORN.

Huisvrouw van den Groot Acht-baren, Welgeleerden, Godvruchtigen Heer

Mr. ELBERT SPIEGEL,

Ontfanger Generaal, van het Collegie der Ed. Mog. Raden ter Admiraliteyt tot AMSTERDAM.

't Gene aan UE. E. Mevrouw met nedrige Eerbiedinge wort opgedragen; zijn eenige Geestelijke Zangrijmen, *die te voren zonder onder den luister van iemants aanzienlijke Naam te schuylen, het licht gezien hebbende, nu hervormt, en met verscheydene* Nieuwe Gezangen *vermeerdert zijnde, my doen ommezien naa iemant die de zelve zoo wel met een aangename luister zoude mogen bestralen, als mogelijk met*

Digitized by Google

Godvruchtige genegentheyt ontfangen: onder welke my boven andere UE. E. aanzienlijk Huis, en daer in UE.E. Persoon ontmoettede, in welke deze dingen beyde als iets ongemeens zamen komen, wordende het eene van een ieder met Eerbiedinge erkent, en het andere (steunende op de gewisse kennis van UE. E. genegentheit tot alles dat tot verheerliking Gods, en opwekkinge van den Geest, onder Gods Lievelingen kan dienen.) Van my verwacht.

Ontfangt dan Godtvruchtige Mevrouw deze geringe Zangrijmen, *volgens UE. E. liefvallige bescheydentheit, en laat de volkomenheit die het aanzien, en den luister van UE. E. Huis, en Persoon, wel vorderde van een werk dat zich met den naame van die beyde ciert, en nochtans door mijn konst of arbeydt, niet hebbe konnen geven, van UE. E. met een geheyligt verstand in de stoffe gezien worden.*

Ik zal my gelukkig achten, zoo dit mijn geringe werk tot stichtinge gemaakt, maar iets tot geestelijk voordeel van UE. E. en aanzienlijk huis kan toe brengen. Ik verhope ook dat deze mijne Eerbiedige genegentheyt,

en

Digitized by Google

en misschien al te groote vrymoedigheit, voor de oogen van de werelt getoont, noch zal ten goeden opgenomen werden.

De Godt nu aller genade, beware, zegene, en heylige, meer en meer U. E. E. persoon neffens den E. E. Heer, mijn Heer UE. E. waerde Echtgenoodt, en gantze aanzienlijk Huis, en Geslachte, in het Lant der levendigen, als zoo veel zuilen, en Cierpylaren in Gods Tempel, (aan welke zoo veele van het zelve als levende steenen reets gebouwt zijn, die anderen tot voorbeelden van ware Godsdienstigheit, en Godsvrucht strekken.) En geve u zamen eyndelijk met Christo te zitten, op den Troon der Heerlijkheit, in alle Eeuwigheden.

Dit wenst, en bidt,

Met hertelijke toegenegentheyt

Mevrouw, U E. Dienstbereyde

HENDRIK UILENBROEK.

Digitized by Google

Aan de Christelijke

ZANGERS en ZANGERESSEN.

HOe menigmaal wort ons het zingen van Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Liederen in GodtsWoort aanbevolen? Dikwils zegt den lieflijken Zanger Israëls in zijne Psalmen: *Gy oprechte zingt den Heere. Psalm zingt Gode.* Wederom, *zingt den Heere een nieuw Liedt. Een Lofzang onzen Godt.* enz. Dit is niet alleen een plicht welke in de *openbare vergaderinge* der Geloovigen moet geschieden, maar kan, en behoort in alle gelegentheden, mede in onze eenzaamheyt betracht te worden, Jacob. 5. 13. *Is iemant goets moedts, dat hy Psalmen zinge.* Gelijk den Heiligen *Job* en den Koning *David* die zelfs by *nachte* hier in bezig waren, Job 35. 10. Psalm 42. 9.

In, en met onze Huisgezinnen behoortet te gaan als men leest Psalm 118. 15. *In de Tenten der Rechtvaerdigen is een stemme des gejuigs en des heyls*, door Lofzangen Godt prijzende.

En wanneer Christenen by malkandren komen in plaats van ydele zotte redenen, Achterklapperyen van den Naasten, (helaas! nu een gemeene zonde) en andre onstichtige zamen-sprekingen. Of dertele oneerlijke Gezangen (waar door de kostelijke tijdt verlooren, Godt vertoornt, onze naasten onteert, en menige ziel ontsticht en ontrust wordt) behooren zy met aangename stichtelijke Godvruchtige redenen haar herten en monden zamen te voegen, en Godt met Psalmen, Lofzangen, en Geestelijke Liederen,

te

Digitized by Google

te vereeren, en malkanderen te stichten. Gelijk den Apostel leert, 1 *Cor.* 14. 26, 27. *Wanneer gy zamen komt een iegelijk van uw, heeft hy Psalm, heeft hy een Leere, of Uytleggingе.* enz. *laat alle dingen tot stichtinge geschieden*, Ephes. 5. 19. *Spreekt onder malkanderen met Psalmen, Lofzangen, en geestelijke Liedekens. Zingende den Heere met aangenaamheyt in uw herte.* En op dat dit den Heere aangenaam zy, moet het geschieden, niet uit gewoonte, en alleen met de stemme, maar

1. Met *verstant, aandacht*, en den geest des *onderscheyds*, dat wy de stoffe van 't gezang op onze byzondere gelegentheyt, of andere voorvallen, wel toepassen, 1 Cor. 14. 15. Ik zal met *den geeste, en met den verstande zingen.* En 1 Cor. 2. 15. *De geestelijke mensche onderscheyt alle dingen.*

2. Alzoo dat onze *genegentheden* en *herts-tochten* worden opgewekt na de stoffe, van den Psalm of Liedt welke wy zingen. 't Zy tot droefheit, blijschap, gerustigheit, verlangen, begeerte, liefde na Godt, na zijn Woordt, na zijne Kinderen, *enz.* Deze bewegingen ziet men doorgaans in de Psalmen Davids.

3. Moeten wy trachten hier in *Gode te verheerlijken*, te loven, te danken, te bidden, en malkanderen te *vermanen*, te troosten, op te wekken, en zoo te stichten, in deugd en Godzaligheyt, Eph. 5. 19. Col. 3. 16.

Dit is 't zingen van *herten met aangenaamheit* voor Godt; stichtelijk, en profijtelijk voor den menschen. Van zoodanig zingen zeyde *Augustinus*:

Daar

Digitized by Google

Aan de Christelijke Zangers.

Daar is niets op Aerden, dat het Hemels leven meerder afbeeld als een gezelschap van Godzaligen die den Heere Lofzangen zingen. En Chrisostomus, *daar is niet dat de ziele zoo opwekt, zoo van de Aerde los maakt, zoo van de banden des lichaams ontbindt, de liefde tot wijsheyt ontsteekt, de Werelt doet verachten, als een veersjen wel gezongen.* Ook Bernardus, *'t gebruik van 't zingen vertroost de bedroefde herten, 't verblydt de gemoederen der Menschen, 't vermaakt de zuffende, 't wekt de traage op, 't noodigt de Zondaars tot tranen*, enz. tot dezen eynde hebbe ik deze Zangrijmen op verscheyden stoffe en gelegentheden gemaakt. In dezen Druk met eenige Nieuwe verrijkt, en tot dienst der Zangers zijn der *Muzijknoten* by gestelt. Doch zal de Boekverkoper deze Compleet verkopen *ook zonder de Muzijknoten*, tot ieders genoegen. Ontfangt onzen arbeydt in liefde, en gebruikt dien tot uwen nutte. Nu de Heere bereyde onze herten, en opene onze lippen, op dat wy zijnen lof verkondigen.

AMEN.

Door uwen Dienstverplichten Broeder in Christo

HENDRIK UILENBROEK,
Kranken-bezoeker in de Gereformeerde Gemeente t'Amsterdam.

In Amsterdam 1671.
den 9 October.

Blad-

Digitized by Google

Blad-wijzer van deze GEZANGEN.

Morgen-gezang.
O Ntwaakt mijn ziel om Godt te prijzen pag. 1
Christelijk Beroep.
Alwijze Godt die hier beneden 4
Avond-gezang.
O vader van de eeuwigheyt! 8
Zondaags-gezang.
Des Heeren dag is weer verscheenen 12
Ziels-worsteling.
Wie zalder waerdt, wie zal ô Godt! 18
Zondaars Klacht, Troost, enz.
Droef heyt heeft mijne ziel bevangen 23
Lofzang na 't H. Avondmaal.
Weldadig Godt wilt de Lofzangen 29
Dank-liedt na 't H. Avondmaal.
O Heer wie kan u loff naa waerd? 33
Vreugden-gezang op de Geboorte Christi.
O lang gewenste dag! ô vreugdenrijke tijdt 36
Lofzang op de komste Christi.
U Heer zy lof, en dankbaarheyt! 38
Geestelijke Nieuwe-Iaars-Rekening.
't Oud Jaar is heen, en 't nieuwe weer verscheenen, 40
Christi lijden in 't Hof.
O ziel met 't pak der zonden zwaar belaän 42
Christus voor Caiphas.
Ziet nu u Jezus is gevat 45
Petri verloochening enz.
Jezus van den Raadt verweezen 48
Christus voor Pilatus enz.
Schouwt mijn ziel hoe 't met u Heylandt staat 50
Christus verweezen, enz.
't Was nu in 't Richthuis uitgepleyt 56
Christus op Golgata.
Mijn ziel volgt Jezum achter aan 58
Gezang over de zeven woorden enz.
O ziel die Jezum voor uw Heylandt kent 66
Aan den gekruisten Iezus.
Gekruiste Jezus heylig Offerlam. 72

Lof-

Digitized by Google

Lofzang over Christi lijden en opstanding.
Rijst op mijn ziel gy hebt nu stof 74
Op Christi Hemelvaart.
Verheft nu weder uwen Toon 77
Over de komste des H. Geests.
O groote Godt der Heeren Heer 80
Geestlijk May-liedt.
Ontwaakt mijn trage sluimer-geest 83
Christlijk Hof-liedt.
Zingt ô mijn ziel de heerlijkheyt des Heeren 86
Geestlijk Veldt-liedt.
Vriendelijke Godt, enz. 90
Veldt-gezang.
Hoe wonder schoon is dit gezicht 94
Vermaaklijk gezicht.
Des Heeren heerlijkheyt 96
Ziels-opwekkinge.
Rijst weder op mijn ziel, zingt Gode lof 99
In Regens-tijdt.
O Heere ziet van boven neder 101
In Goedt weder.
Al 't schepsel dat op aerden leeft 102
Op 't Iagen, Visschen en Vogelvangen.
Wanneer Godt den mensch formeerde 103
Op 't zwieren en steeken der muggen.
'k Hoor de kleyne vlugge dieren 107
Christelijk Water-liedt.
Zingt ô mijn ziel van 's Heeren mogentheden 109
Op 't aanschouwen des Hemels.
O aerden-worm verheft u oog 120
Op de Maane en Sterren.
God die den dag en nacht. 122
Geestlijk Winter-liedt.
De groote Godt heeft deze Wet 124
Truur-liedt, enz.
Truur Zyons volk in deze dagen 127
Klacht en onder de Pest-roede.
Heere Godt uw zwaare plagen 135
Over den Oorlog met Engelandt.
O Heer hoe toornig staat uw aangezicht 142
Nederlands-klacht, idem.
Truur Nederlandt om dat uw eer en luister 145
Neder-

Nederlands-vreugd in overwinning.
Van der Heyrscharen Godt verheffen wy den Toon 150
Christelyke Vrede-vreugt.
Wiens ziele berst niet uyt te zingen van Gods lof! 154
Bruylofts Eer en Vreugden-zang.
Zalig is 't in den Heere trouwen 159
Bruilofts Vreugden-zang.
Vrienden op dit Bruilofts-feest! 161
Bruilofts Vreugden-wens.
Laat de Vreugd het hert ontsluiten 164
Verjaarings Dank en Bede.
Oneyndig Godt fonteyne van het leven 166
Christelyk Maaltyds-gezang.
O groote Godt die rijk zijt van vermoogen 167
Liefden-gezang op de Gemeenschap des H.
Wie is en zal gelukkig wezen? 170
't Gebedt des Heeren.
O Vader die in d'Hemelen woont 177
Eerzang over Gods volmaaktheden.
Trekt Heer mijn ziel van 't aerds gewoel na boven 180
Geestlyk Vreugden-liedt, Bernardi.
Jezu die uws gedachtig is 184
Zoekend en Vindend herte.
O Bron van 't licht, in u licht zien wy 't licht 197
Kinder Bede.
O heylige drie-eenig Godt 205
Voor de oeffeninge van Godts Woordt.
O Vader van de lichten 208
Om wel te bidden
O heyl'ge Majesteyt 210
Om ons zelven te kennen.
Helaas my zelfs zoo onbekent 213
Over 't Ongelove.
O Godt wie zal tot uw komen? 215
Over een hart Herte.
Daar leyt een quaat inwendigh 218
Over ydele Gedachten.
O Godt ik doe mijn klachten 220
Over de Lauwigheyt.
O Godt uw hooge Majesteyt 222
Verheffing boven 't Aardsche.
Wat groote goedtheyt gunst en zegen 224
Op-

Digitized by Google

Opwekkinge tot vergenoeginge.
Waarom zou ik nu niet geruſtig leven? 226
Gods Kinderen roem plicht enz.
Groote liefd' van mijnen Vader 228
Trooſt-liedt in gevaren.
Wat is den Menſche vol elenden 230
Bly-gezang in verloſſing.
Groot zijn Heer uw goedigheden 234
Chriſtelijke Loopbane.
Niet ongelijk is 's Menſchen leven 238
Zoetigheyt van de goede Wegh.
Hoort vroome ziel het deughden-padt 240
Over den 23en PSALM.
De Heer is mijn Herder.
I. Laat hert en tong ô Hemels Lievelingen 242
My zal niets ontbreken.
II. Oneyndig Godt ô hoogſte goedt 245
Hy doet my nederleggen in grazige weyden enz.
III. O Albezorger Menſchen-hoeder 250
Hy verquikt mijn ziele.
IV. Opper-Harder trouwe Borge 256
Hy leyt my op 't ſpoor der gerechtigheyt.
V. O Heere doet uwe Hemels-ſtraalen 264
Al ging ik ook in 't dal der ſchaduwe des doodts, enz.
VI. Izraels Herder zeer te prijzen 268
Gy zijt met my, uwen ſtok, enz.
VII. Als een Leeuw noch jonk en moedig 273
Gy ruſt de tafel toe voor mijn aangezicht.
VIII. O Heer maakt ons hert en tong bereyt 280
Immers zullen my 't goede en weldadigheyt volgen.
IX. O volheyt aller goedigheden 286
Ik zal in 't Huys des Heeren blijven.
X. O getrouw weldadigh Vader 294
Lofzang aan 't Lam Gods.
O heylig Lam zoo lang verwacht 301
Verlegen Zondaars klachte.
Ach mijn ziel beroert, verduyſtert 303
Een Liefde-liedt tot den Heere Iezus.
Gy hebt my door uw geeſt geraakt 310
De klagende Kerke.
't Is ſteeds mijn lot verdrukkingen te dragen 316
Chriſtelijke Reyze.
't En ſtaat niet in des Menſchen macht 326
Morgen-

MORGEN-GEZANG.

Psalm 5. 4. *Des morgens, Heere, zult gy myne stemme hooren, 's morgens zal ik my tot u schikken, en wacht houden.*

Op de wijze van den 5 Psalm.

1.

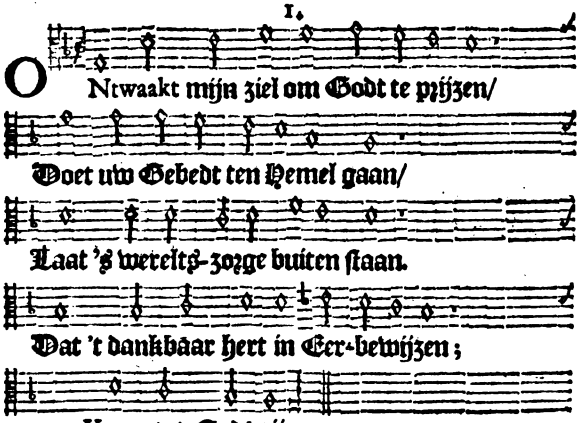

2.

O ziel! om op den Heer te wachten
Een dienste van zijn Majesteit/
Zijt 's morgens met den dag bereit.
Geeft hem de eerste zielz-gedachten/
Met alle krachten.

3.

Ik danke uw' genadig Vader!
Dat gy zoo trouwelijk de wacht

Digitized by Google

Yield' over my in deze nacht,
Uw' goetheit komt ons by en nader/
O heils-spring-ader!

4.

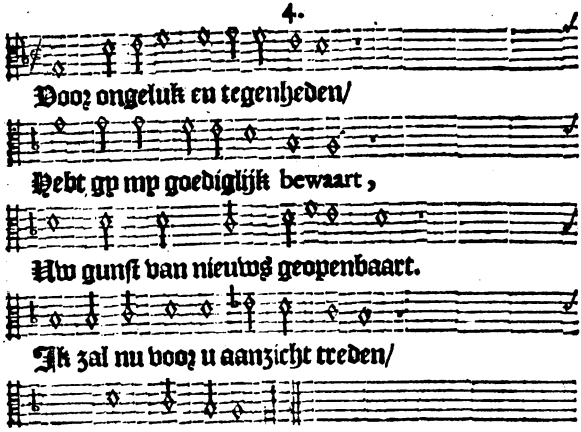

5.

Doet voorts ô Vader van de Lichten!
U goedtheit rijzen met den dag,
U zegen daale alsze plag.
Dat my u vriend'lijk aangezichte
Altoos verlichte.

6.

O Zonne der gerechtigheden!
O Morgen-ster! geeft dat u straal,
In mijn zeer duister herte daal!
Dat ik ô Jezus! volg' uw treden
En heyl'ge zeden.

Digitized by Google

7.

Als uwe Geest mijn geest zal wekken;
Dan ben ik tot den dienst bereidt/
Van u ô Heer! my opgeleidt;
Doet mijn werk tot uw Eere strekken.
'k Wacht naa uw trekken.

8.

Dus opgewekt, ben ik genegen
In alle ding voor uw' oprecht/
Te wand'len als een trouwe knecht/
Ik wachte voorts in mijne wegen/
Op uwen zegen.

9.

Behoed my dat ik niet verdwale,
Van u / tot zond' of ydelheit,
Den vpand die zijn strikken leidt
Om mijne ziel ten buit te halen/
Heer! zet hem palen.

10.

'k Beveele my in uwe hoede,
Met lichaam / Geest / en al het mijn/
Wilt eeuwig mijn bewaarder zijn/
Stuurt alle voor- en- tegenspoeden,
My doch ten goede.

Digitized by Google

Christelijk Beroep.

Psalm 50. 3. *Wie zijnen weg wel aanstelt dien zal ik Gods heyl doen zien.*

Op de wijze van de 10 Geboden.

1.

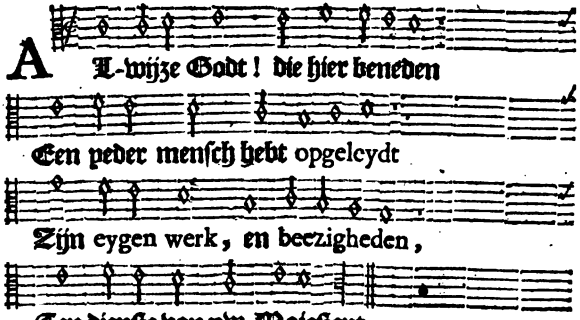

2.

Wy alle Heer! zijn uwe knechten;
In ons beroep van uw gezet,
Geleydt ons na de heyl'ge rechten,
Dat wy doen na uw woordt en wet.

3.

Gy dan ô ziel! stelt uw gedachten
Te werk in uw beroep en plicht,
Doet wat gy doet met alle krachten;
Zijt trouw in al wat gy verricht.

4.

Schickt al uw werk tot Godes eere;
En 's naasten voordeel dienst en goedt/
Temt zielen-tochten in 't begeeren
Na groote winst en overvloedt.

5. Zoekt

Digitized by Google

5.

Zoekt eerst en meest Gods Koningrijke,
Met all' des zelfs gerechtigheyt,
Zijn zegen zal hy laten blyken/
Hy heeft u nootdruft toegeleydt.

6.

Uw wandel zy als voor Gods ogen
Oprechtelijk, na zijn gebodt/
Dat hert en ziele op getogen;
Haar lust en rust, geniet in Godt!

7.

Tracht steeds uw herte te bewaren;
Het wordt zeer licht van Godt gerukt,
Laat 's werelts-last het nopt bezwaren,
't Wordt anders in de aerd' gedrukt.

8.

Verheft de ziele rijst na boven;
Be-oogt dat in den Hemel is/
Verwint de wereld door 't gelove,
Zoekt daar een beter erffenis.

9.

Doet van uw weg onnutte zorge;
Die 't herte breekt en nederslaat/
Zijt niet bekommert voor den morgen;
In 't wettig zorgen houdt de maat'.

10.

Waarom doch al te seer bekommert
In 't aerds-gewoel dat smert bereydt?
Waarom met zoo veel last beslommert?
Die ziel gequelt? 't is ydelheyt!

11.

Gaat uwen tijdt zoo nopt besteden
Dat gy uw Godt! en ziel vergeet;
Koopz' uit, van dingen hier beneden/
Uw korte tijdt dient wel besteedt.

Digitized by Google

12.

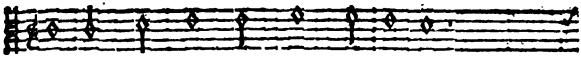

Beveelt den Heer het eynd' der zaken/

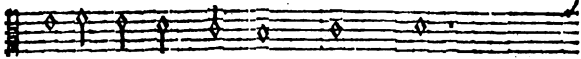

In al uw doen be-oogt maar 't goedt/

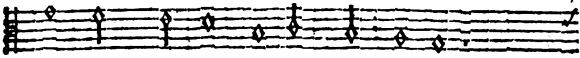

Hy zorgt voor uw, en zal 't wel maken/

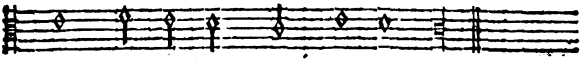

Rust maar op hem: doet wat gy moet.

13.

Mijdt onrecht in al uwen handel/
Doet wat gy wilt dat uw geschied',
Die oprecht is in zijnen wandel/
Dien weygert Godt zijn zegen niet.

14.

Maakt Godt dan uwen weg voorspoedig;
Zijt dankbaar! maar verheft u niet;
Geeft hy uw goedzen overvloedig/
Deelt meê dien gy behoeftig ziet.

15.

Ontmoeten uw oock tegenspoeden
In uw beroep; houd noch de moedt/
't Is beter weynig aerdse goeden
Dan ziels-gevaar/ met overvloedt.

16.

Hoe 't ook de Heer belieft te voegen/
O ziele! rust in uwen staat,
Neemt in uw lot een goet genoegen,
Maakt Godt uw' Deel! en toeverlaat.

17. Laat

Digitized by Google

17.

Laat voort uw licht voor andren lichten,
Die zwak of op een dwaal-weg is/
Komt met uw Woordt en wandel stichten,
Geen aanstoot geeft noch ergernis.

18.

De Tong een werelt vol gebreeken/
Houdt in den toom, bewaart den mondt
Voor qualijck, los, en ydel spreken,
't Welk Godt onteert, en zielen wondt.

19.

Denk op dien dag! dat Godt wil rechten,
Wat niet, en al, en hoe, gedaan?
Dan geeft hy loon aen trouwe knechten,
En booze doet hy van hem gaan.

20.

O ziel! gaat daaglijks reekning maken/
Beproeft uw werk, doorziet uw boek,
Let op uw hert in alle zaken/
Doet wy een nauwe ziels-doorzoek.

G E B E D T.

21.

O Vader! doet uw aanzicht lichten/
Op ons in goedertierenheit/
Ziet gunstig aan, 't geen wy verrichten/
Om wel te doen, maakt ons berepdt.

22.

Maakt ons gewillig en blymoedig,
Oprecht, stantvastig, in ons werk,
Getrouw, in 't goedt doen overvloedig;
Uw eere! zy ons oogen merk.

23.

Zend uwen zegen op ons neder/
Verquikt ons onder moept' en last/
Als wy verzwakken / sterk ons weder/
Maakt ons in uwe wegen vast.

Digitized by Google

24.

Om Christus uwen lieven Zone!
Die aan uw / voor ons / heeft voldaan,
Wilt doch genadelijck verschoonen,
Al het gebreck van ons begaan!

25.

Wy wachten van den arbeydt ruste!
Als gy uw knechten zult ontslaan,
Uw glory! koom de ziel verlusten,
Wanneer ons leven is gedaan!

AVOND-GEZANG.

Psalm 4. 9. *Ik zal in vrede zamen nederliggen, en slapen; want gy ô Heere alleen zult my doen zeker wonen.*

Op de wijze van den 91 Psalm.

1.

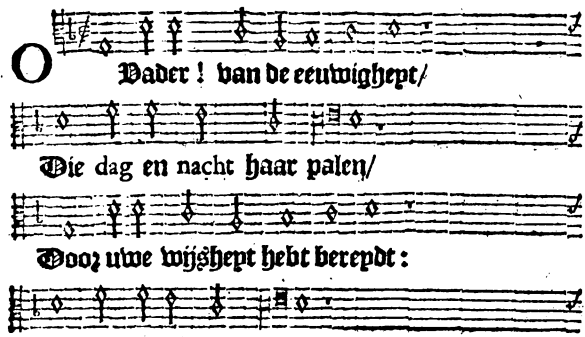

De

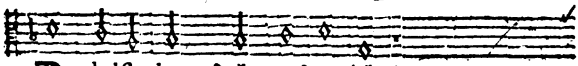

De duisterheyt dekt ons gezicht/

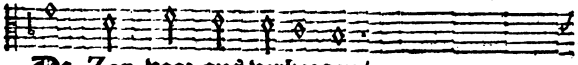

De Zon voor ons verborgen/

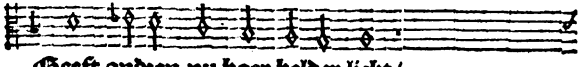

Geeft andren nu haer helder licht/

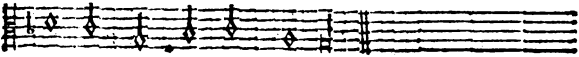

En rijst weer op den morgen.

2.

Hoe snel en vluchtig is de tijdt!
Zy vloeit gelijk de stromen/
Wy worden onze dagen quijt,
Die noit te rugge komen.
De dingen op de aerd' / oock wy/
Zijn los en ongestadig:
Den avond komt al nader by;
Blijft by ons Heer! genadig.

3.

Gy hebt uw' goetheit dezen dag,
Zoo rijklijk gaen betonen/
Gy hoed, en voed ons als gy plag/
U gunst blijft by ons wonen/
Waar onze ooge neemt zijn keer/
U overgroote zegen,
Staat voor ons allezins ô Heer!
In alle onze wegen.

4.

Maar als eens de gedachten gaan
Op al ons werk en handel/
Wat al verzuimt is / of gedaan,

Digitized by Google

In onzen gantzen wandel/
Hoe onze Reek'ning met uw staat?
Wat vinden wy al schulden?
Hoe wil u goedthept in dien staat
Ons zoo lankmoedig dulden!

5.

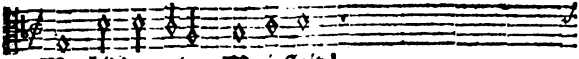

Wy bidden uwe Majesteit!

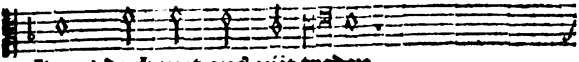

Komt doch met ons niet treden

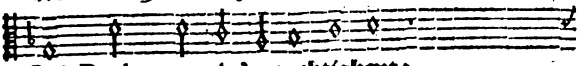

In 't Recht, na uw' gerechtighept:

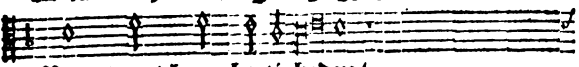

Maar toont barmhertigheden/

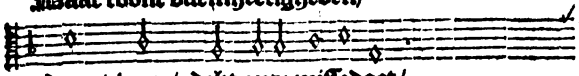

Neemt weg/ dekt onze missedaet/

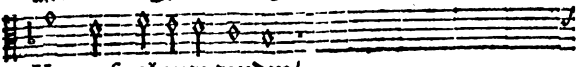

Vergeeft al onze zonden/

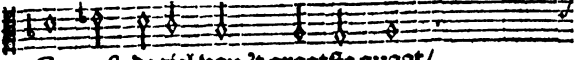

Geneeft de ziel van 't grootste quaat/

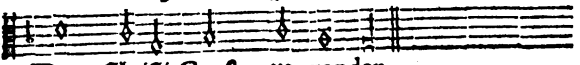

Door Christi Geeft, en wonden.

6.

Houd over ons getrouwe wacht,
Wanneer des lichaams ogen
Den slaap bevangt in deze nacht.

Op

Digitized by Google

Op dat wy rusten mogen/
Laat d'Engelen haar leger-perk,
Rond om ons neder zetten/
Verstoort den boozen / breekt zijn werk/
Scheurt zijn verborgen netten.

7.

Door moordt en brandt, door dievery
En ramp, wilt ons behoeden
Dat de verderver ga voorby;
Waakt over ons ten goede.
Besprengt de deuren van ons hert!
Met 't bloedt des Lams vergoten:
Laat haaste doodt / onrust en smert/
Zijn buiten 't huys gesloten.

8.

Wanneer dan Heer ons lichaam rust,
Voet steeds de ziele waken,
Dat die bereidt / en wel-gerust
In Jezus by u naakte!
Als dan de Geest aan 's levens end
Zich in uw handt zal geven/
Laat die in vryheyt van elend
En vreughde by uw leven.

ZON-

Digitized by Google

ZONDAAGS-GEZANG.

Psalm 118. 28. *Dit is de dag dien de Heere gemaakt heeft, laat ons op den zelven verheugt, en verblijdt zijn.*

Op de wijze van den 66 of 118 Psalm.

1.

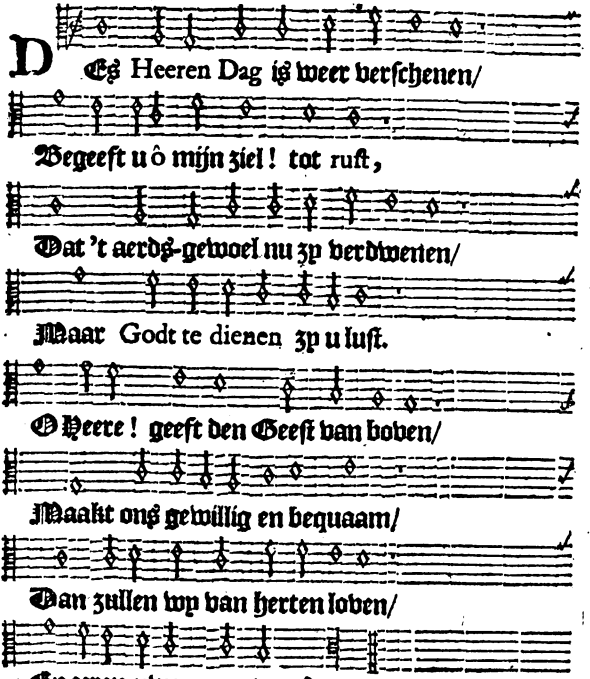

2. Op

2.

Gy zijt de oorspronk, en het wezen/
Die 't al uit niet tot wezen bracht,
De Aerd en Hemel zijn gerezen
Uit uw' oneindelijke macht;
O Schepper! die tot aller uuren
Al watter is/ of leeft/ en zweeft/
Voor uwe handt zoo gaat bestuuren
Als uwen Raadt beslooten heeft.

3.

De mensch van u zoo hoog verheven
Met reden, boven al 't gediert/
Geschapen om met u te leven/
En met u evenbeeldt verciert:
Is jammerlijk van u geweken/
Door 's duivels list geheel misleidt/
Van uwe gunst geheel versteken/
Beladen met elendighept.

4.

Maar gy ô Godt! zoo vol genaden/
Liet onze ziele niet vergaan/
Doe wy der hellen-padt betraden/
Zaagt gy ons met ontferming aan:
Doodt en vervloekt, in onze zonden/
Hebt gy van uw genaden-troon
Tot onz' verlossinge gezonden/
U eenig' alderliefste Zoon.

5.

O Jezus! die om ons te vrijden/
Verliet des Hemels heerlikheyt/
Hoe willig droegt gy al het lijden,
U onze Borge opgeleidt/
Wat kond gy meerder voor ons geven?
U Ziele stelt gy tot Rantzoen!
Zou d'arme zondaar eeuwig leven/
Moest gy voor hem Gods recht voldoen.

6. De

6.

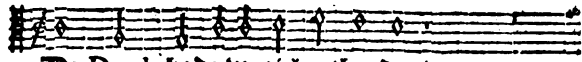

De Doodt had uwe ziel ontbonden/

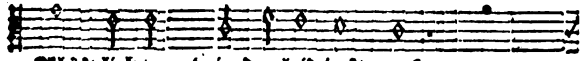

Als 't lichaam wierd geleid in 't graf:

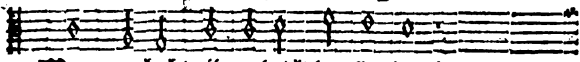

Maar gy hebt zijn geweld verslonden/

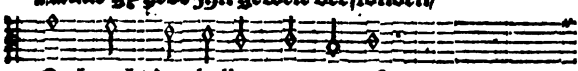

En braakt der hellen poorten af.

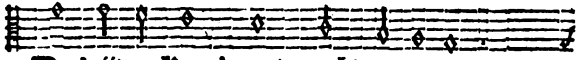

Dus zijt gy Heer! met macht verreezen,

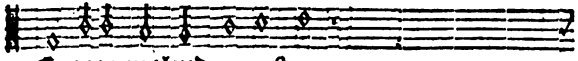

En zege-pralend op gestaan.

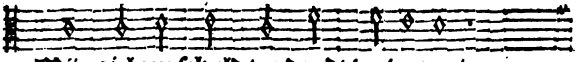

Mijn ziel om schuld ter doodt verwezen/

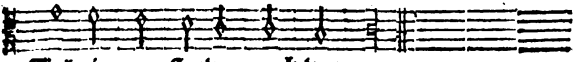

Zal nimmer sterven noch vergaan.

7.

Ten Hemel zijt gy opgevaren;
Daar heerscht gy in u Koningrijk,
Als 't hooft van alle heylige Scharen/
Die Godt aanschouwen eeuwiglijk/
Van daar hebt gy doen neder dalen!
De gaven van den Heyligen Geest,
Wiens over-rijke Hemels-stralen/
Zoo blonken in het Pingster-feest.

Pauze.

Digitized by Google

Pauze. 8.

Dit is de dag! die van den Heere
Geheiligt en gezegent is;
Laat ons dien nu (tot zijner eere)
Besteden tot geheugenis,
Dat wy aandachtelijk bemerken
Gods liefde / wijshept / goetheit / macht
In alle zijne groote werken
Die hy voor ons heeft voortgebracht.

9.

Wel aan ô ziel! zijt opgetogen,
Stuurt u gedachten hemel-waards/
Spant in uw' krachten en vermogen/
Verheft u verre boven 't aerds.
Dit is een dag van heyl'ge ruste!
Mijdt al wat u beneden trekt/
Komt u geheel in Godt verlusten,
Hy is de schadt daer 't hert na strekt.

10.

Vermaakt u in des Heeren wegen.
Hoort, overdenkt zijn heylig woordt/
Uw mondt die brenge lof, en zegen
Tot Godt: en 's naasten stichting voort.
Spreekt van Gods woordt / zingt van zijn daden:
Helpt, troost, en dient die met elend'
Bezocht zijn. Leert ook 's hemels paden
Aan dien die dwaalt / of Godt niet kent.

11.

Voet ons ô Godt! dan vaerdig nadren
Een Tempel, daer uw heylig woordt,
Van uw volk dat'er komt vergadren/
In uwe brees werdt aangehoort,
Daar uwe kindren haar gebeden,
Aan uw / doen na den Hemel gaan/
Wanneer wy met haer voor uw treden/
Voet dan de ziel met yver aan.

Digitized by Google

12.

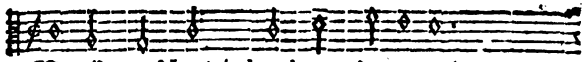

Bereidt ons hert / doorboort de ooren/

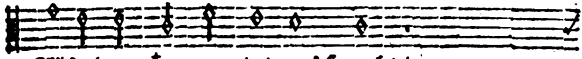

Als uwen Leeraar tot ons spreekt/

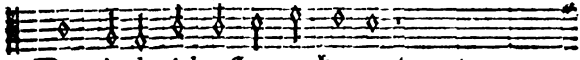

Doet in de ziel u stemme hooren/

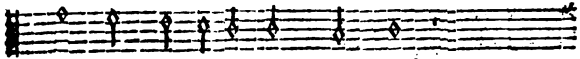

Dat doch het herte smelt, en breekt,

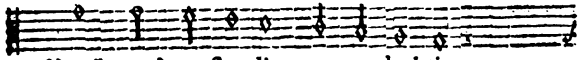

Maakt ons verstandig, en aandachtig,

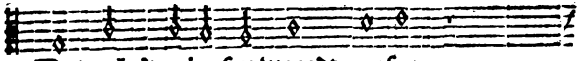

Dat ook 't geloof u woordt ontfang,

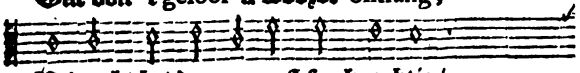

Bewerkt het door u geest soo krachtig/

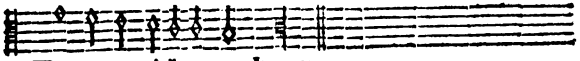

Dat onze ziele u aanhang.

13.

Opent ô Heer! der Leeraars monden,
Begaaft haar met u Geest en kracht,
Dat veele worden van haar zonden,
Op 't padt der heiligheit gebracht.
Dat traage, blinde, droeve zielen,
In 't binnenst' worden onderricht,
Ook die zoo licht in zwakheit vielen/
Dan zijn versterkt, getroost, gesticht.

14. Laat

Digitized by Google

14.

Laat d'offerhanden, en gebeden
Gedaan aan uwen hepl'gen Naam'/
Van uwe kind'ren hier beneden/
Voor uw' ô Godt! zijn aangenaam:
Wil 't de gebreken doch vergeven!
Die wy in uwen dienst begaan/
Die onze ziel zoo vast aankleven;
Ziet al ons werk in Christo aan.

15.

Daalt neer ô Godt! met uwen zegen/
Op 't volk dat voor uw aangezicht
Verschijnt / en zoekt in uwe wegen
Te wandlen / geeft de zielen licht.
Ay! voed ons met de rijke goeden,
In u huys by u weg gelepdt/
Neemt ons voor eeuwig in uw hoede/
Kroont ons met goedertierenheit.

16.

Als gy ons Heer hebt opgenomen/
In 't eeuwig Hemels Vaderlant/
Dan is de rust, en dienst volkomen/
Als wy aan uwe rechterhant
U met de hemels-scharen loven/
En zingen steeds Haleluja!
Na d'eeuwig-duurend Rustdag boven.
Daar / daar! zucht onze ziele na!

Digitized by Google

ZIELS-WORSTELING,

In 't naadren tot het H. Avontmaal, en de overwinning des Geloofs.

Matth. 11. 28. *Komt herwaarts tot my, alle die vermoeit, en belast zijt, ik zal u ruste geven.*

Op de wijze van den 24 Psalm.

1.

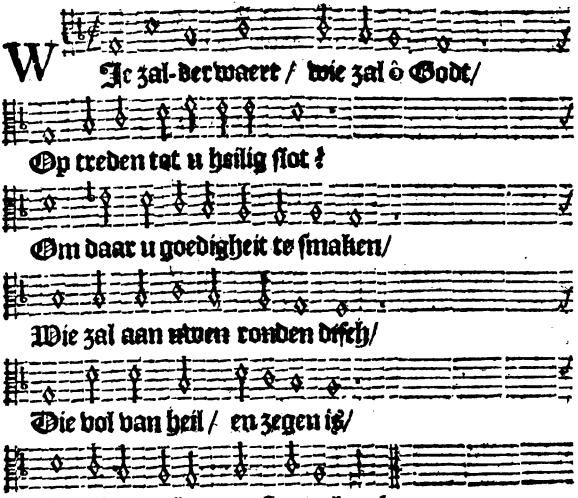

2.

Ik weet ô Heer! het is de man
Opreelijk van hart / en zuiver van
Geveinstheit / en verkeerde wegen/

Digitized by Google

Hy is 't ô Godt! en anders geen/
Dien gy verkiest / hy is 't alleen
Die uw gezicht zal zien in zegen.

3.

Uw Tafel hout een reinen Wyn/
En gy Heer / wilt geheiligh zijn
In al uw Hemelsche beveelen/
Het Rot der goddeloozen zal
Met 't volk / uw waert / en lief getal
Van uwe gunste nimmer deelen.

4.

Verstout zich een verwaanden Geest
Te naken tot u Bruiloofs-feest
En ongeciert aldaar te komen?
Uw Goddelijke oogen-straal,
Voorstrevende de gantsche Zaal;
Heeft zoo een Gast wel haast vernomen.

5.

Uw Boden staan ook by der handt
Om hem te wijzen aan een kant/
En vast aan handt en voet gebonden/
Te werpen in den jammer-kuil/
Daar wee-geklag / en naar gehuil/
Bezolding strekken voor de zonden.

6.

Indien gy nu rein-oogde Godt!
My wouwt vergelden zulk een lot/
Gelijk mijn zonden wel zijn waerdig/
Mijn loon en zouw niet beter zijn/
En 'k moest gewoorpen in de pijn
Noch roepen / Godt gy zijt rechtvaerdig.

7.

Wout gy my stellen tot een baak.
Na uw gerechtigheit; ter wraak
Van uw geschonden bond, en panden;
Gy sloegt my daar ik neder zat/

En 't hroot met uwe kind'ren at/
Noch niet vermozzelt van mijn tanden.

8.

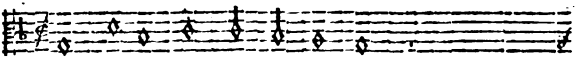

Heeft zoo u grimmigheit geblaakt/

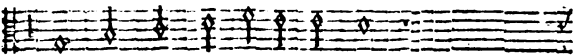

Wanneer een man alleenlijk raakt

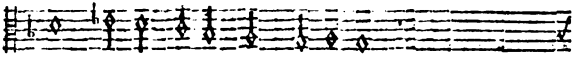

Met handen onbedacht geslagen?

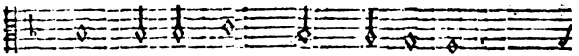

Schoon goeden ernst / aan d'heil'ge Kist,

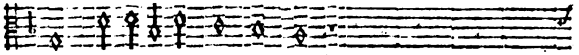

Wel zoo u luste dan de twist

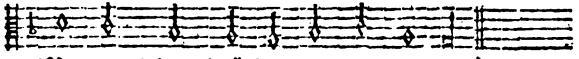

Met my / wat volgden my geen plagen?

9.

Gy mocht mijn Ziel op-epsschen daar/
En 't Lijf in een gedenk-pilaar,
Een baak van andzen doen verkeeren/
Op dat het huichelachtig volk/
Uit zoo een ongewoone Tolk,
Uw vreeze beter mochten leeren.

Pauze. 10.

Maar hoe mijn Ziel te zeer beroert!
Hoe vind' ik u dus verr' verdoert
In 't overwegen van Gods rechten?

Deel

Digitized by Google

Veel beter stof voor deze stondt
Was 't met Gods troostlijk heil-verbont/
't Hart neer gebogen / op te rechten.

11.

Dat eischt byzonder deze tijdt/
En 't Feest daar gy geroepen zijt/
Het toegereiende vertrouwen/
In d'asch van ongeloovigheit/
Waar onder het bedolven leidt/
Weer op te wekken door 't aanschouwen.

12.

En laat eens weiden uw gezicht
De kamer door / hoe vol van licht
En heil en troost zult gy die vinden:
Zie daar het Broodt, ziet daar de Wijn.
Die enk'le liefde-panden zijn/
Van onzen Heer / aan zijn beminden.

13.

Ziet! elk is als een nieuwe blijk!
Wel hier en is niet vreezelijk:
Maar alles is hier vol van zegen/
En liefd' / en gunst / en vreed' / en heil/
Al t'zamen zonder een'ge peil/
Door 't bloet van Godes Zoon verkregen.

14.

Geen and're stem / geen ander woordt
En werdt op deze plaats gehoort/
Als goedertieren, vol genaden
Is Zions Heer / groot van gedult/
Vergevende de zond', en schult
Des zondaars / angstig en verslagen.

15.

Ziet! dat is 't ook / dat hy eischt meest/
Een treurig' / en benauwden geest,
Die zal / die kan hem niet mishagen/
Dat is de gave die hy wacht/

Dat is het offer dat hy acht:
Wel aan mijn ziel wilt niet vertragen,

16.

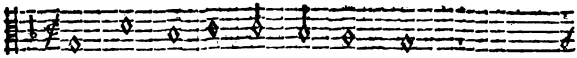

En vindt gy niet het geen gy woudt/

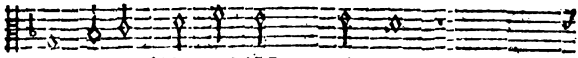

En dat de Wet afeischt / mistrouwt

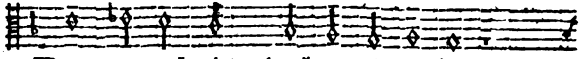

Daarom noch niet; weelt gy uw zonden/

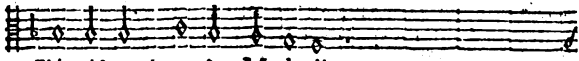

Hier is een waerde Medocijn

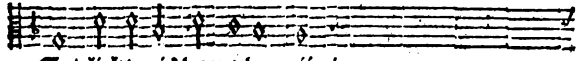

Tot lichtenis van uwe pijn/

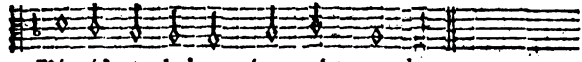

Hier is een balzem voor uw wonden.

17.

Een Beek van zuiv'rend harte-bloet;
Gelooft maar / en zijt wel gemoedt/
Hoopt op u Godt / waarom te vrezen?
Dat is de stemme meer geschiet/
In 't nieuw verbondt, en vreest doch niet,
In JEZUS is uw heil gerezen.

18.

Vindt gy uw gave niet volmaakt/
Zoo weet dat zulks wel Sinai wraakt/
Daar oudt / en blindt / en kreupel offer/

In

Digitized by Google

In Godes Tempel toegebracht/
Dan zijne hooghept wiert veracht/
In kalf, en weer, en duif en doffer.

19.

Maar Zion kent de strengheit niet/
Alwaarmen zelfs geroepen ziet/
En blind'/ en lamme vol gebreken/
Verwachtend' dat des Hemels Heer/
Tot zijn barmhertigheden eer.
Een heil-wooxt tot haar ziel mocht spreken.

20.

Wel aan mijn Godt! zoo treed ik toe/
Flauw in my zelfs/ en zuchtens moe/
Niet vindend' waert uw op te dragen:
Maar wachtend' uit uw rijke hant
Een gunst-bewijs en liefde-pant;
Och laat mijn beed' u niet mishagen.

S. Simonides.

Zondaars Klacht, Troost, Gebedt, en Geloove; te betrachten voor 't H. Avondmaal.

Rom. 7. 24, 25. *Ik elendig mensche! wie zal my verlossen? uit het lichaam dezes doods? Ik danke Godt door Jezum Christum onzen Heere.*

Toon: ô Kersnacht, &c.

Klachte.

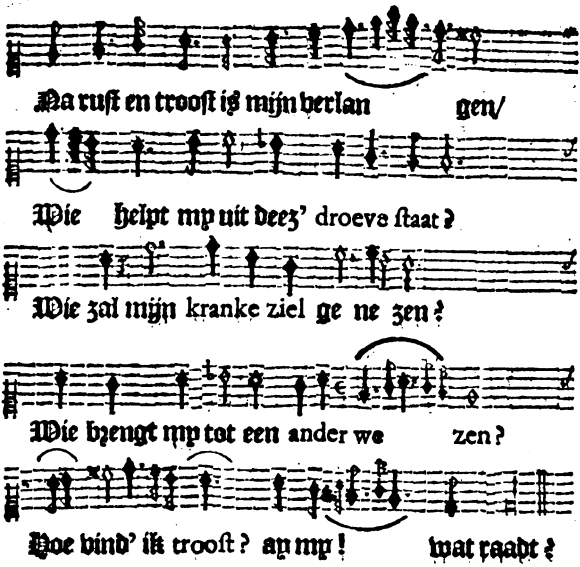

Troost.

2. O Ziel! met elenden beladen/
Komt haast ten Troone der genade,
Gy vindt voor uw barmhertigheit,
Uw Zaligmaker zendt zijn boden,
Ja zelfs, komt hy u vriendlijk noden,
Tot zijne maaltijdt nu bereidt.

Klachte.

3. Hoe derf ik arme zondaar! naadren
Voor Godt? die steeds noch toorn vergaadre/
Die zonden tot mijn zonden doe.
Hy mag my van zijn Aanzicht drijven/
En laaten my elendig blijven/
Hy heefter recht en reden toe.

Troost

Digitized by Google

Troost.

4. Houd moet komt nader tot hem treden/
Met zuchten, optmoet, en gebeden,
Legt voor hem open 't zondig hert/
Belijdt oprecht uw missedaden/
Zijt gy vermoeyt en zeer beladen,
Hier is verlichting voor uw smert.

Klachte.

5. Ach! was mijn harde hert doorsteeken,
Kon' dat doorscheuren, smelten breeken!
Om al het quaadt / van my begaan/
Dat ik zoo boozen Godt-versmader!
Tegen mijn goeden trouwen Vader!
En heyl'ge wet, zoo heb mis-daan!

Troost.

6. Krijgt nu uw steenig hert' gevoelen?
Merkt gy daar in een strijdig woelen?
Voelt gy een teere zielen smert?
Tracht gy uw zonden te beweenen?
Gy hebt in plaatze van het steenen,
Een weelk gedweeg en buigzaam hert.

Klachte.

7. Ay my! mijn snoode boezem-zonde,
Houdt mijne ziel zoo vast gebonden!
't Goedt dat ik wil dat doe ik niet,
't Quaad welk ik in mijn herte haate,
Bestrijd' en zoeke te verlaten,
Hangt my steeds aan, ô groot verdriet!

8. Ach! hoe bloot vind ik my van krachten.
Als ik het goede wil betrachten/
En eenig leven in my voel,
Als 't hert ten goede is geneegen,
Hoe strijdtet booze vleesch daar tegen?
Wat is'er in mijn ziel gewoel!

Troost.

9. Strijdt den geest tegen 't vleesch van binnen?

Zoekt gy u lusten t'overwinnen?
Hoe lief? hoe aangenaam en zoet!
Tracht gy naar 's Heeren heyl'ge wetten
In alles, uwen voet te zetten?
Godt werkt in uw/ hebt goeden moet.

Klachte.

10. Ach! quam Godts Geest! in my van bo ven/

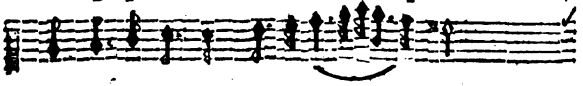

Op dat ik met een vast gelo ve,

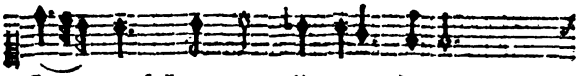

Je zus! kreeg tot mijn eygendom!

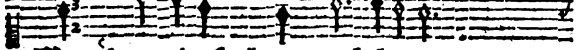

Maar 't ongeloof, komt my beletten.

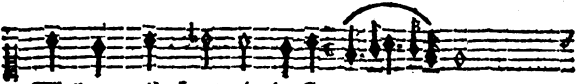

Ik kan mijn hert niet vaste zet ten.

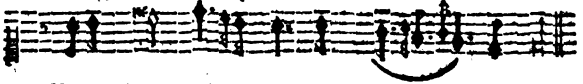

Maar zwerv' in twijffel, om en om.

Troost.

11. Vreest niet / Jezus! wil zwakke sterken,
Die 't willen geeft zal voyder werken,

Een

Een kleyn gelooff, verwerpt hy niet.
Laat uwe Ziele hem aankleven,
Houd hem maar vast, gy hebt het leven/
Hy verbreekt noyt 't gekrookte riedt.

Gebedt.

12. Vader! Ik zal mijn schuldt beklagen/
'k Heb my voor uw' niet recht gedragen/
Gelijk een kindt van uw betaamt!
Den Name zelfs! ben ik niet waerdig,
Verdoet gy my/ gy zijt rechtvaerdig!
Met recht sta ik voor u beschaamt.

13.

Jezus! weest voor mijn ziele borge,
Ik draagze op in uwe zorge/
Geeft voor mijn schuldt u duurbaar bloedt/
Aan 't Kruis vergooten tot voldoening,
Maakt tusschen my/ en Godt/ verzoening,
Spreekt vreed'! in mijn ontrust gemoedt.

15.

Troester! troost mijn verlegen herte/
Verquiktet in de angst en smerte/
Weert van my ongelovigheit.
Werkt en versterkt, het geestlijk leven/
Ach wilt genaâ en krachten geven/
Tot meerder deughd', en heyligheyt.

Geloove.

15. Waarom buigt gy ô ziel! zoo neder?
En zijt ontrust? rijst op/ keert weder/
't Is noch den dag der zaligheit!
De deur des hemels staat noch open/
Wel aan! ik zal daar hene lopen,
By Jezus! is genaâ berepdt.

16.

'k Zal dien Heylandt, mijn zielsverlangen/
Aangrijpen door 't geloof omvangen;
'k Zal hem niet van my laten gaan/

Voor dat ik zijne gunst en zegen,
Over mijn ziele heb verkregen /
Ik houd hem vast en kleev' hem aan

17.

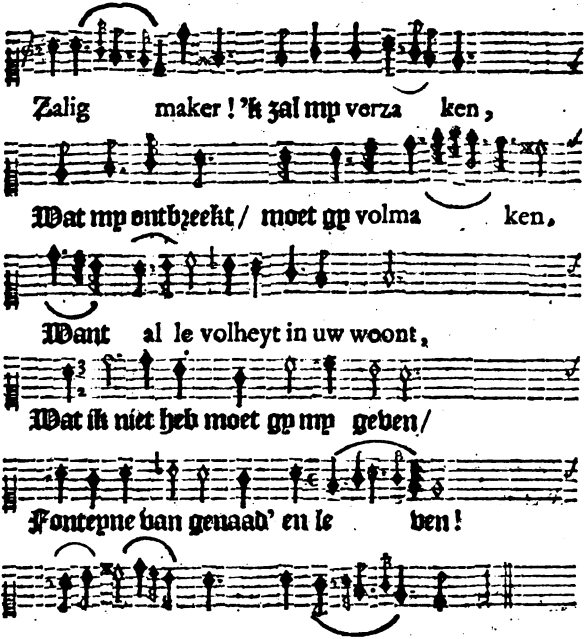

18.

Uw' gerechtigheit! is de mijne,
Daar nieë zal ik voor Godt verschijnen /
En voor uw Troon rechtvaerdig staan.
Mijn zonden zullen zijn vergeven:
Gy wijst my toe het eeuwig leven;
Dan zal ik in die vreugde gaan!

LOF-

Digitized by Google

LOF-ZANG.

Voor Gods weldaden, in't H. Avondmaal verzegelt.

Psalm 56: 13, 14. *Ik zal u Dankzegginge vergelden; want gy hebt myne ziele geredt van den Doodt: en myne Voeten voor aanstoot, om voor Gods aangezicht te wandelen in het licht der levendigen.*

Toon Psalm 105.

I.

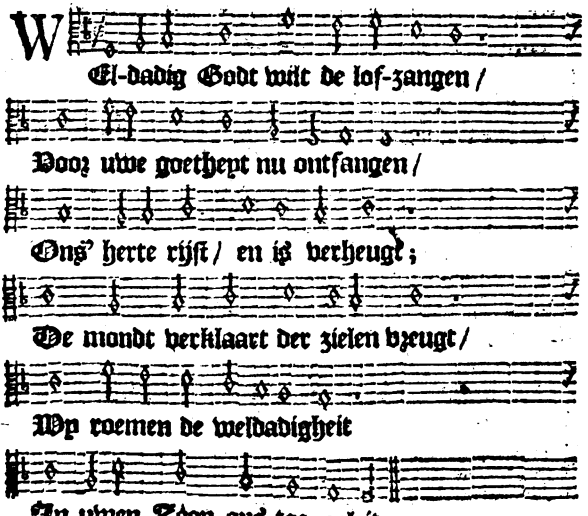

Gy

2.

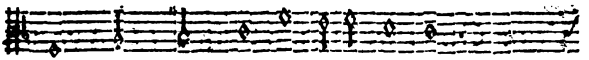

Gy maakt ook vast de liefde-banden

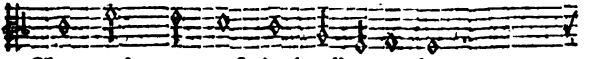

Aan ons : en geeft de heyl'ge panden,

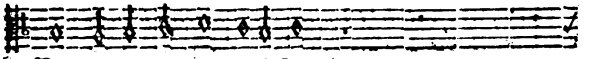

Van u genaa en zaligheyt /

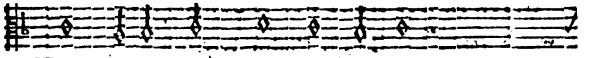

Door Jezus kruys voor ons bereidt.

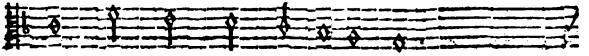

Gy voedt ons Heer aan uwen dis

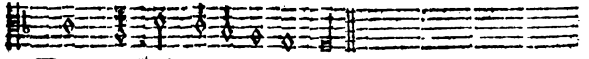

Daar volheit aller zegen is.

3.

Doe d' arme ziele zoo beladen /
Door veele zware missedaden /
Lag ik in onmacht ter dood gewond/
Vervloekt verordeelt om de zond/
Was onze kracht en hoop ten end/
Tot Gy u liefde tot ons wend.

4.

Maar gy/ ô God! woudt niet verderven
De zondaars/ noch ons laten sterven:
Gy zondt veel liever uwen Zoon!
Op aerden neer van uwen Troon
In 't vleesch en hy wordt ons gelijk,
Hy arm, wy door zijn armoe rijk.

O Jezus

5.

O Iezus! wat hebt gy geleden?
Om ons te lossen soo gestreden!
Uw' ziel was droevig tot de doodt,
De smerten waren wonder groot/
Uw Hellen-angst en zielen strijdt
Heeft ons van doodt/ en hel bevrijdt.

6.

Wat hebt gy al voor ons verdragen?
Door banden, geessels, wreede slagen,
Door nagels, Spies, en doorne-kroon
Wat lastering, smaat, spot en hoon?
Aan 't kruys droegt gy de vloek en straf,
En legt voor ons u leven af.

7.

O snoode zond! wat bittre vruchten
Draagt gy? hoe moet mijn Iezus zuchten!
Hoe droevig riep hy in zijn noodt/
Wanneer hy streedt met hel en doodt
Mijn Godt! mijn Godt! waarom verlaat
Gy my? in dezen droeven staat.

Pauze. 8.

Ziet aan het kruys uw Iezus hangen,
Zijn armen reiken uw t'ombangen;
Komt hier en schouwt uwes' levens-vorst
Die zoo naa uw' verlossing dorst;
Uw zaligheit is uitgewracht/
Hy riep het is nu al volbracht!

9.

Ziet hier O ziel! de wonder-stralen/
Die eeuw'ge liefde nederdalen/
In onzen Borg'en Middelaar,
Schijnt Gods genade wonder klaar/
Zijn recht heeft hy voor ons voldaan,
Godt neemt ons in genaden aan.

10.

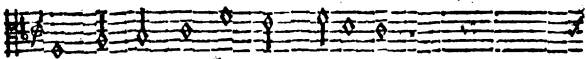

De zonden zal hy ons vergeven,

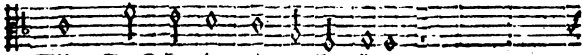

Zijn Geest begint een ander leven.

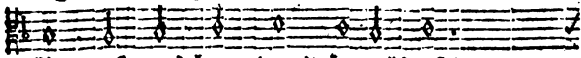

Hy geeft ons hoop van 't hemels erf/

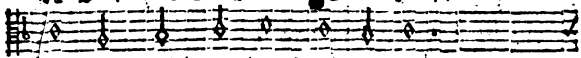

De ziel wordt vry van 't al verderf,

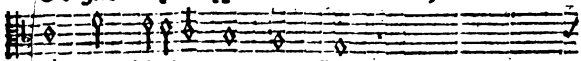

O Godt! ô algenoegzaam Godt!

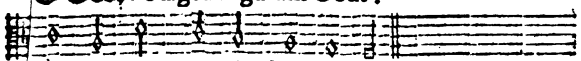

Gy zijt ons eeuwig deel en lot.

11.

't Zijn nu de aangename tijden/
O ziel gaat uw in Godt verblijden!
Een bang gemoedt/ en droeve geest/
Voegt nu niet op dit Bruylofts-Feest,
Daar Jezus met uw' Bruyloft houdt/
Uw tot zijn Bruydt voor eeuwig trouwt.

12.

Wat zullen wy dan weder geven?
't Is recht dat ons geheele leven
In uwen dienst; zy toegebracht.
Want al wat gy van ons verwacht/
Voor al uw goedt is dankbaarheidt
Maakt ons o Heer! daar toe bereydt.

Dank-

DANK-LIEDT,
Naa't H. Avondmaal.

Psalm 66. 16. *Komt hoort toe, alle gy die Godt vreest, ik zal vertellen wat de Heere aan mijne ziele gedaan heeft.*

Op de wijze: Jesu dulcis memoria.
Of van den 100sten Psalm.

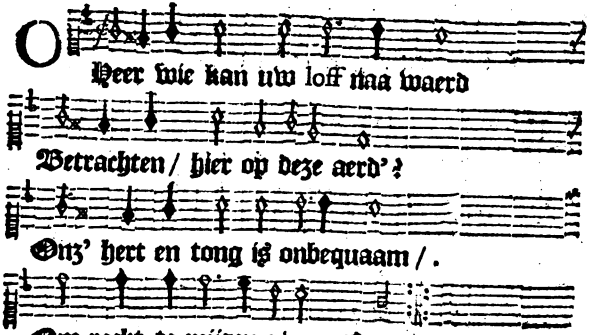

2.

Nochtans de ziele poogt en tracht;
Na uwen lof met alle kracht /
Tot uwe eer en dankbaarheit,
Maakt ons door uwen Geest bereidt!

3.

Wy zullen uwe goedigheit/
Aan ons onwaerdig toegeleidt/
Erkennen met een lof-gezang;
En dienen uw ons leven lang.

4.

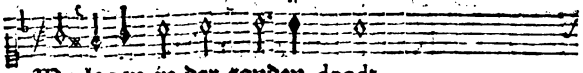

Wy lagen in der zonden doodt,

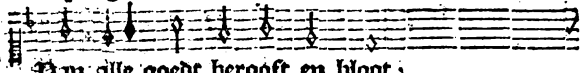

Van alle goedt berooft en bloot;

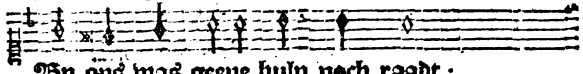

Wy ons was geene hulp noch raadt;

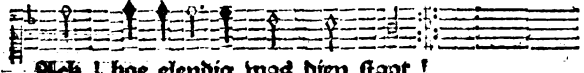

Ach! hoe elendig was dien staat!

5.

Uw recht Heer! eyste ons ter straf;
Den vloek sneedt al de hope af;
Wy hadden ach! zoo zwaar misdaan/
Wy scheenen alle te vergaan.

6.

Maar uwe liefde over groot
Die niet begeett des zondaars doodt.
En uw genade pleit ons vry/
Dus gink de toornigheit voor by.

7.

Gy zeyde tot uw eygen Zoon!
Daal neder uyt des Hemels Troon,
Legt af uw glans en Majesteyt,
En brengt den mensch tot zaligheyt.

8

Wordt gy voor hare schulden Borg,
Draagt voor de arme zondaars zorg,
Maak gy de vree met my en haar/
Als een verzoenend Middelaar!

Digitized by Google

9.

O lieve Jezus! hoe bereydt?
Nuaamt gy op d' aerd' in nedrigheit/
En naamt op uw al onze schuldt;
Gy hebt voor ons Gods recht vervult.

10.

Gy gaaft uw duurbaar herten bloedt/
Waar door gy onze zonden boedt/
En leedt de alderwreedste doodt/
Ons te verlossen uyt den noodt.

11.

O grootste liefde die men vondt!
Gy maakt met ons een trouw-verbondt;
Wy zijn uw volk/ uw deel/ en lot;
Gy onzen Koninck/ Heer/ en Godt!

12.

Gy geeft aan ons dit liefde-pandt,
De teekens van zoo nauwen bandt
Ontfangen wy aan uwen dis;
Tot onze Troost-gedachtenis.

13.

Ontfangt dan weer tot dankbaarheyt,
Een ziel gewillig en bereidt;
Tot uwen dienst/ genadig' Heer!
Uw zy alleen den lof en eer.

Digitized by Google

VREUGDEN-GEZANG,

Op de geboorte CHRISTI.

Luc. 2: 10, 11. De Engel zeyde, ziet, ik verkondige u groote blyschap, die allen volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker Christus de Heere in de stadt Davids.

Toon: Psalm 89.

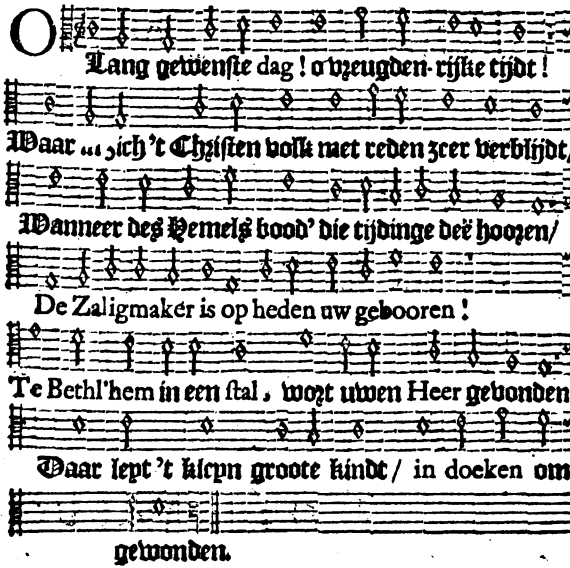

2.

O wonder Gods! o groot geheim der zaligheyt!

Hier

Hier ziet men zaam armoed/ootmoedt en majestept.
Godt is een mensch! en komt by ons in 't vleesch verkeeren
Gods een-gebooren Zoon! dien zelfs de Englen eeren
Vernedert hem tot knecht, en wil aan't kruice sterven/
Om voor zondaars genaa by Godt te verwerven.

3.

Hoe heerlijk daalt / en straalt / de heylge Hemelschaar!
Die zingt Gods lof / en maakt zijn wondren openbaar/
Godt zy de eer, in d' hoogste Hemel! was haar taale/
Dat zijne gunst en vree, op aerden neder daale!
Hy neme in den mensch / een gunstig welbehagen!
Om dezen Middelaar! die alle schuldt zal dragen.

4.

O Jezus Vrede-vorst! dat doch uw vrede daal
Op ons van Godt verweemt / datz' in [illegible]z' herte straal.
Maakt met den Hemel vree, dat vrantschap verduijne.
Doet vrede over al / en zaligheit verschijnen /
Aan ons ontrust gemoedt wilt uwen vrede geven;
Dat wy eendrachtelijk als Vredens-kindren leven.

5.

O ziel! verhefs u toon / en zingt der Englen liedt.
Zingt Godt eer, nu gy uw Zaligmaker ziet/
In wien dat straalt Gods Macht, wijsheyt, genaad' en trouwe,
Goedheyt, en liefde is in Jezus te beschouwen/
Rechtvaerdigheyt, gepaart met Gods bermhertigheden,
Laat zijn de stoff van vreugd/en van uw lof op heden.

Digitized by Google

LOF-ZANG,

Over de komste CHRISTI.

Ezai. 25. 9. *Deze is onze Godt, wy hebben hem verwacht, en hy zal zalig maken: deze is de Heere, wy hebben hem verwacht, wy zullen ons verheugen, en verblijden in zijne zaligheyt.*

Toon: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

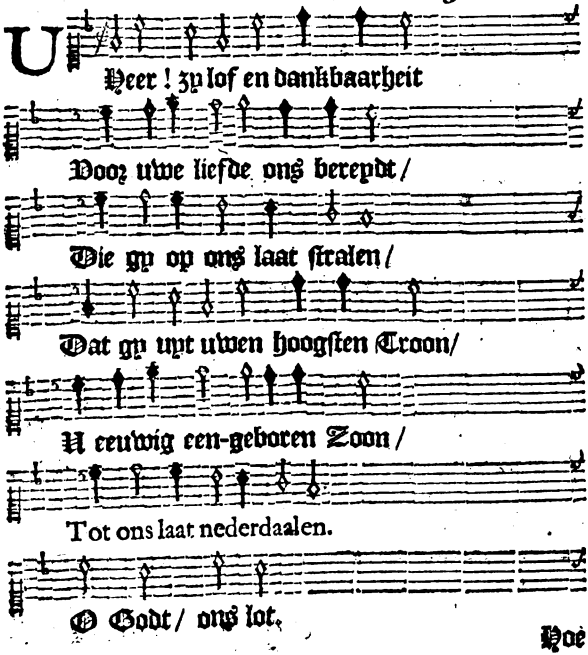

Hoe

2.

Wat Zon beschijnt den aerdenkloot?
Zijn glans die is te wonder groot/
Al wort hy arm gebooren,
Zijt welkom Aller heiden wens!
Zijt welkom Godt geworden mens!
Door uwe uitverkoorzen/
O Zon! O Bron!
Der genaden/ die de quaden wilt genezen/
Welkom moet ons Jezus wezen!

3.

O Jezus! woont doch in mijn hert,
Geneest het van der zonden smert/
Ik wil 't u overgeven/
Neemtet aan Heer! het komt u toe/
't Is nu der vreemder Heeren moe/
Het zoekt met u te leven/
Straalt dan/ daalt dan/
O mijn Koning! in u woning/ met genaden/
Op alleen kont dat verzaden.

4.

O heilig zaalig Hemels Broodt!
Door ons bereit door uwen doodt/
Om onze ziel te voeden,
Hoe zullen wy met dankbaarheit?
U overgroote goedigheit/
Maar eenigzins vergoeden?
U Heer! zy Eer

Digitized by Google

Hier op Aerden / maar naa waerde, u te leven /
Zal geschien volmaakt hier boven.

Geestelijke Nieuwe-Jaars Reekeninge met Godt.

2 Cor. 5. 17. *Die in Christo is, is een Nieuw schepsel, 't oude is voor by gegaan, ziet het is al nieuw geworden.*

Toon Psalm 90.

1.

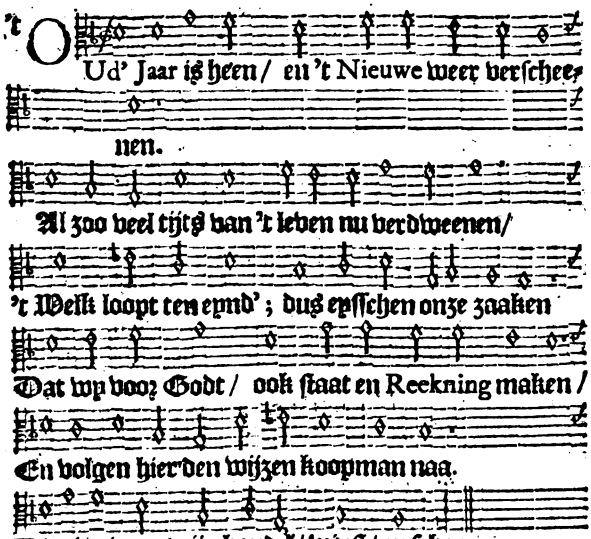

2. Als

2.

Als wy eens zien t' ontfangen goedt en zegen/
Wat vrucht en winst heeft Godt van ons verkregen!
Hoe slecht is onzen handel affgeloopen?
Wat blijfter al tot onzen laste oopen
Van 't Oude Jaar? helaas wat groote schuldt!
Lank-moedig Godt! hebt doch met ons gedult.

3.

Nopt komen wy die zwaare schuldt betaalen;
Op Jezus Borg/ moet gy u recht verhaalen/
Die heeft zich tot voldoeninge verbonden
Zijn bloedt en doodt/ delgt upt al onze zonden.
Voet dan de schuldt Heer in u schuldboek uit.
Nu Jezus zelfs voor ons de Reekening sluit.

4.

Ach goede Godt! die tijden doet verjaaren.
Geeft uwen geest (die ons moet weder baaren
Tot kindren Godts die 't leven van u erven/)
Die d' oude mensch, en zonden uit doe sterven;
De Nieuwe Mensch, werd in ons voort geteelt/
En op gerecht des Heeren Jezu beeldt.

5.

Vernieuwt de ziel/ de krachten/ en de zinnen/
Vernieuwtet al/ van buiten/ en van binnen/
Dat herte/ tong/en al des lichaams leeden/
Door Christi geest/ van voorhuit zijn besneeden,
In 't Nieuwe Jaar gaa 't Oude quaat voor by
Op dat in ons uw Nieuwe schepsel zy.

6.

Zoo gy ons Heer noch langer wilt verdragen
Uw zegen blijv' op ons al onze dagen/
Geleidt/ beraadt/ bewaart ons/ t' aller wegen/
Sterk'/ en bewerk'/ ons herte nu geneegen/
In 't Nieuwe Jaar, tot levens-Nieuwigheyt.
Tot dienst en eer van uwe Majestept.

Gezang over het lijden Jezu Christi,

Volgens de beschrijvinge der Euangelisten.

Ezai. 53: 4, 5. *Waarlijk hy heeft onze krankheden op zich genomen, en onze smerten heeft hy gedragen.*

Hy is om onze overtredinge verwondt en om onze ongerechtigheden is hy verbrieselt: de straffe die ons den vrede aanbrengt was op hem, en door zijn striemen is ons genezinge geworden.

Johan. 1. 29. *Ziet het Lam Gods dat de zonde der werelt weg neemt.*

1. Cor. 2. 2. *Ik hebbe niet voorgenomen iet te weten onder u dan Iezum Christum en dien gekruist.*

I.

Christi lijden in 't Hof.

Toon Psalm 2.

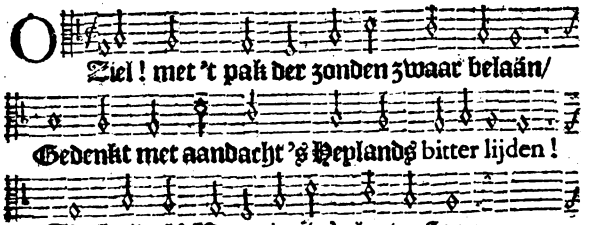

Belast

Digitized by Google

Belast met smert om u van schuldt te vrijden.

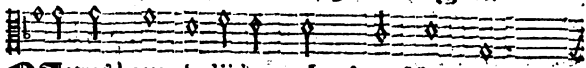

O Jezus! om uw lijden recht t'aanschouwen/

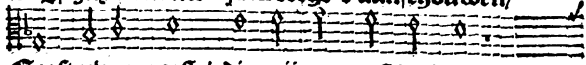

Geeft uwen geest / die mijnen geest verlicht,

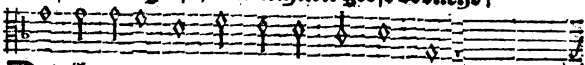

Dat ik op u met een nedrig vertrouwen/

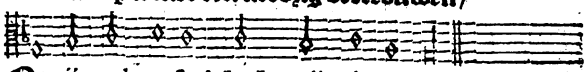

O mijn gekruyste! hecht mijn ziel-gezicht.

2.

Naa 't *Avondmaal* gezongen Godes Loff,
Gaat Jezus met de elff naa *Cedrons Beeke.*
Ten lijden / in *Getsemane* dat Hoff;
Daar hy gewent was veel met Godt te spreken.
Adam de eerste viel in 't *Hoff* van Eden.
Door 's Satans list / met zijn geheel geslacht/
Jezus den tweeden Adam / heeft vertreden
Der Slangen kop in 't *Hoff*, door zijne kracht.

3.

Ziet hier uw Heylandt in de grootste noodt.
Hoort hem *beangst*, benauwt / zoo droevig klagen.
Mijn ziel die is geheel bedroeft ter doodt!
Helaas! hoe zwaar viel hem dien last te dragen.
O ziel beschouwt dit overgroote lijden /
Ziet Jezus zoo *beroert*, *verbaast*, *bevreest*,
Der hellen macht komt tegen hem ten strijde/
Gods vloek en toorn verschrikte zijnen geest.

4.

Gy ziet hem nu zoo roodt van *bloet bezweet*!

Doe

Doe hy de pers van Gods gramschap moest treden
Doe hy der hellen angst en smerten leedt;
Ziet daar u Heylandt *vallen neër ter aerde.*
Daar kruypt/ daer wringt/ daer worstelt hy in 't stoff!
Gelijck een worm vertreeden/ niets van waerde/
Dien Heer en Koninck van het hemels-hoff!

5.

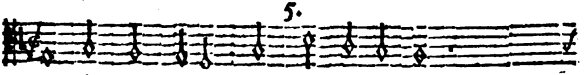

Hy riep *mijn Vader!* kan het niet bestaan

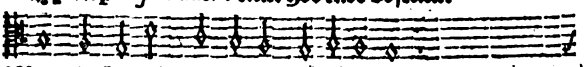

Met uw besluit/ en heylig welbehagen,

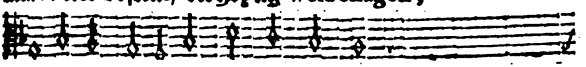

Dat dezen beeker my voor by mag gaan!

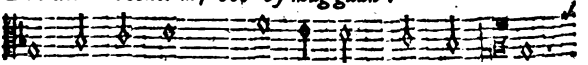

Ach kan het zijn/ 't valt my zoo zwaar te dragen.

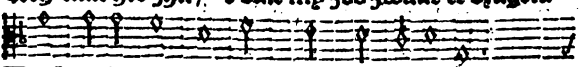

Doch *Vader niet mijn wil, maar d'uw geschiede!*

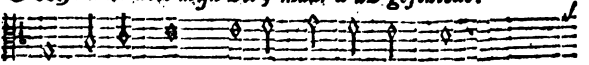

Moet dit zoo zijn/ en kan het anders niet.

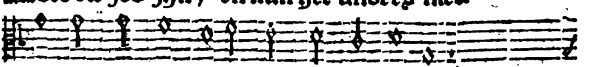

Ziet hier ben ik/ ik zal het niet ontvlieden.

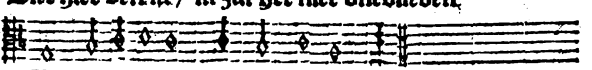

't Is wel *ô Vader!* als uw wil geschiedt.

6.

Een *Engel* hem in zijn benauwtheyt *sterkt*,

Terwijl

Terwijlen de *Disciplen* zoozgloos *slapen*.
Als d' Zatan tegen Jezum strijdt en werkt /
Dan op de Wacht ! dan is 't Gebedt ons wapen.
Kondt gy ô ziel geen uur met Jezus waken ?
Komt de verzoeker aan u ziel te na
Roept Heylandt ! wil my slaper wakker maken ;
Op dat ik waak / en zijnen strik ontgaa.

7.

Staat op zeydt Jezus *laat ons van hier gaan*,
Hy is naa by die my nu zal verraden,
Ziet *Judas* komt daar met de *Bende* aan :
Mijn uur is nu, mijn last is niet t'ontladen.
O Jezus ! dooz uw lieffde aangedzeven /
Tot onz behoudenis en zalighept.
Gy woudt u willig vooz ons overgeven.
Gy laat u *binden*, en wozdt *weg geleydt*.

I I.

Christus voor Caiphas.

Toon : Psalm 35.

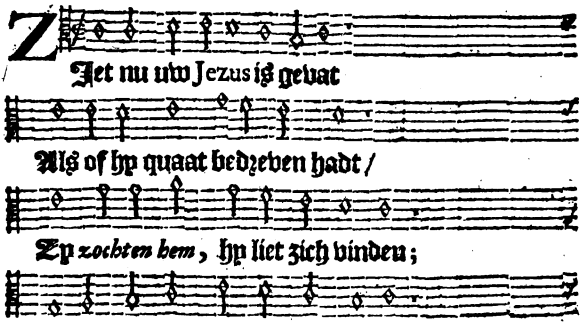

Digitized by Google

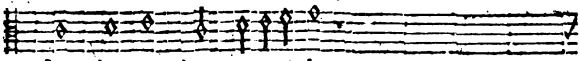

Naa Annas, doe na *Caiphas*

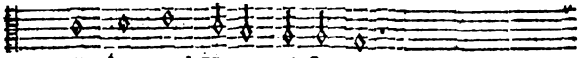

Die doenmaals Hooge-priester was.

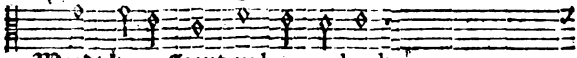

Wordt hy gesleept en heen geleydt

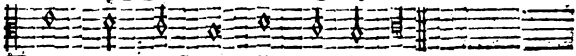

Daar wierd terstondt zijn zaak beplept.

2.

Men onderzoekt/ men vraagt hem zeer
Van zijn Disciplen en zijn Leer.
Doch waar toe al dit ondervragen!
Ik kan zeydt Jezus, my gedragen
Aan die mijn leering en mijn woordt
Ook *daaglijks* hebben aangehoort/
Ik */prak vry uyt in 't openbaar,*
Zelfs in den Tempel, voor de Schaar.

3.

Hier zat der Joden *groote Raadt*,
Gedreven door een bittren haat/
Die zochten tegen hem getuygen.
Om 't Rechtt te recht/ nu krom te buygen/
't Getuygen quam niet over een.
Zy komen eyndlijk met haar tween;
En tuygen tegen Jezum aan/
Maar wat had hy doch quaats gedaan?

4.

Gants niets / 't was daar op toe geleydt/
Om tegen recht en billikheit.
't Onnozel Lam, maar slechts te doden /
Hier toe was schijn des Rechts van noden.

Zijn

Zijn woorden duydenze verkeert;
De Hooge-priester die begeert
Antwoorde / maar ziet *Jezus zweeg!*
Nu d'onschuldt geen gehoor verkreeg.

5.

Die *bezweert hem by Godt die leeft*,
En wil dat hy nu opning geeft /
Of hy zy *Christus en Gods Zone*,
Dit stemt Jezus, en gaat voort toonen/
Dat zy met schrik *zijn heerlijkheit*
Zien zullen, als zijn majesteyt
Komt in de Wolken ten Gericht/
Voor Goddeloos' en naar gezicht.

6.

De *Hooge-priester scheurt zijn kleedt*,
Als of Gods Naam hier laster leedt/
Die veynsert die het recht wil buygen/
Zeyd wy behoeven geen getuygen.
Wy hebben zijn *Gods-lasterwoordt*,
(O laster!) *uit zijn mondt gehoort*,
Wat dunkt u is dit quaat niet groot?
Jaa! stemmen zy / *dit is de doodt!*

7.

Hier op komt het moetwillig Rot
En doet hem alle schimp en spot,
Die hem ô smaadt! m't *aanzicht spogen*
En *dekten* spottelijk *zijn oogen*.
Elk slaat met *vuisten* wat hy mag
Dus krijgt hy meenig *kinn-baks slag*
Dan zeggen zy noch *proffeteert!*
Wie uw met slagen heeft bezeert.

8.

Onschuldig Lam! dien bittren haat
Dat onrecht vonnis / al die smaat
Bespotting/ wreede kinn-baks-slagen/
Hebt gy geduldiglijk verdragen.

Als ik ook slagen smaat en spot
Moet lijden om de zaak van Godt /
Dit zy mijn troost/ gy gaat my voor /
Geen dat ik lijdzaam volg' u spoor.

Petri verlochening en bekeering.

Toon : Psalm 42.

Digitized by Google

2.

Petrus op der *dienstmaagds spreken*
Staat verlegen en vervaert
Symon! hoe zoo licht bezweken?
Gy die eertijds met het zwaerdt
Uwen Meester voor zoud staan/
Jaa met hem *woud sterven gaan?*
Gy diens yver plag te blaken/
Gaat uw Heer! driemaal verzaken?

3.

Ach hoe groot is 's menschen broosheit!
Die zoo lichtelijk bezwijkt/
Tot wat gruwel/ zonden/ boosheit/
Komt hy niet? zoo Godt eens wijkt/
Heer behoedt ons voor den val!
Als de Satan ziften zal.
Dat wy nopt ons zelfs vertrouwen
En steeds quaad gezelschap schouwen.

4.

't Haan-gekray gaat Petro leeren
Denken/ aan zijn Meesters woordt,
Hy begint nu weer te keeren/
Nu hem Jezus 't hert doorboordt
Ziende hem dus dwalen gaan/
Keert zich om en ziet hem aan,
Met zijn kracht-doorziende ogen/
In genaa tot hem bewogen.

5.

Daarop Petrus voort *naa buiten*,
Scheydend van het booze Riot/
't Hert geperst wil zich ontsluiten/
Stort zijn *tranen uit* voor Godt.
Dit geraakt' verbrieselt hert/
Voelt de bittre zonden smert/
Met zijn mis daadt zwaar beladen
Torlkt/ en vindt/ by Godt genade.

6. Jezus!

Digitized by Google

6.

Jezus! wilt ook aan my denken?
Die zoo dikwils ben verlepdt/
Ach! wil my vergeving schenken:
Groot is uw barmhertigheit.
'k Ben ook van uw afgeraakt,
'k Heb uw mijnen Heer verzaakt,
Trekt my/ wilt my vaster maken/
Dat ik uw nopt meer verzake.

Christus voor Pilatus in't Richthuis.

Toon: Psalm 22.

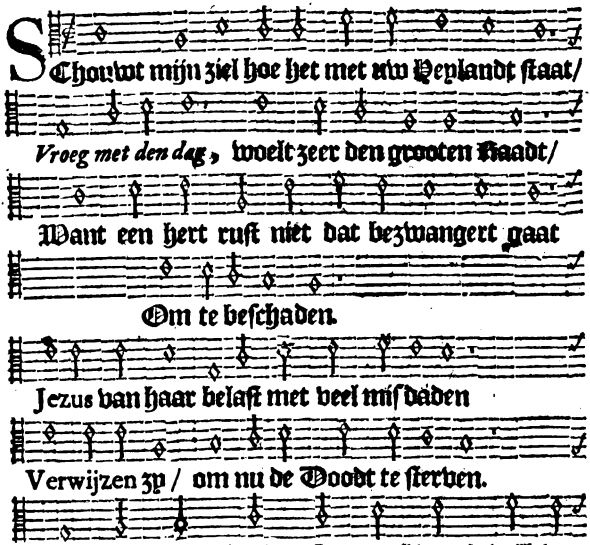

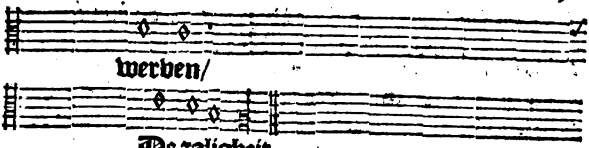

2.

Voorts wierd hy naa het *Richthuis* heen gelepdt/
Die naa geen Recht meer vragen noch naa wet/
Blijven buiten, om niet te zijn besmet:
O veynsers streken!
Maar eer den Richter vonnis wil uytspreken/
Vraagt hy haar af/ *wat schuldt* zy op hem laden?
Zy zeggen/ *was hy niet vol van misdaden*,
Hy stondt hier niet.

3.

Den Rechter/ die haar haat en boos hept ziet/
Slaat haar onrechten eys met reeden af/
Den omoosten verwijst hy niet tot straf.
't Recht moet niet buigen.
d' *Onschuldt van Jezus*! moet hy zelfs betuigen/
Hy keert en wendt/ en zoekt verkeerde wegen/
Tot *Jezus* vryheit scheen hy zeer geneegen/
En staat verstelt.

4.

Mits komt *Judas*! dien zijn gewisse quelt
Hy zeydt (benauwt/ door een beroert gemoedt/)
Ach het berouwt my dat ik 't onnoozel bloedt,
Dus heb verraaden!
Hy gaat en moet zich van't bloedt-geldt ontlaaden.
Doch hy kan geen troost van menschen verwerven.
Hy zoekt Godt niet; maar gaat in wanhoop sterven.
O gruwel-daadt!

Pauze.

5.

Der Jooden raadt verhardt in bittren haat/
Belasten Jezum dat hy had geleert.

't Geen tot *Oproer strekt*, ook het *volk verkeerd*
En daar beneven /
Verboodt den Keyzer schattinge te geven.
Dat hy zich noemt *Christus, Konink der Joden.*
Op 's Richters vraag / acht Jezus het van noden/
Dat hy nu zeydt.

6.

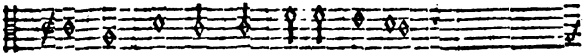

Van zijn Koninkrijks geleegenheidt/

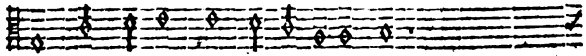

Dat geestlijk is / en *van de werelt niet :*

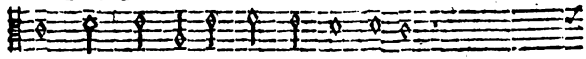

Zijn heerschappy en Koninklijk gebiedt/

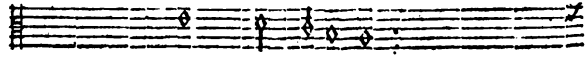

Gaat 't aerdts te boven!

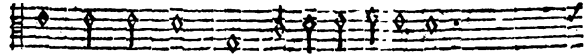

Zijn Koninkrijk heeft hy in die geloven.

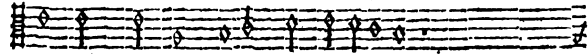

Tot een *waarheyts getuig was hy geboren.*

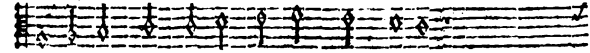

Die uit de waarheit is zal naa hem horen

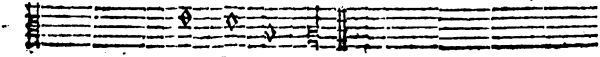

Als Onderdaan.

7.

Voorts de booze Joden dringen aan

Om

Om vonnis: maar *Pylatus* zend hem heen
Naa *Herodes*, (als zijnd *uit Galileen*)
Die hem verachte,
Die smaadelijk zijn Koningdom belachte /
Uit spot en hoon doend' hem *in't wit bekleeden*.
Hy vragende / maar Jezus gaf geen reden /
Hy liet hem gaan.
Pauze. 8.
Jezus komt weer voor den *Rechter* staan /
Die voor zijn *onschuldt* met de Joden pleit /
Gy bezwaart hem / maar 'k zie d'onnozelheit
Zeyd hy / ô Joden!
'k Vind geen schuld, om dezen mensch te dooden.
Maar nu gy dringt en wilt dat hy zal lijden
Ik zal hem los laten doch eerst kastijden.
Een snoode vondt!
9.
Ach Pilatus! u doemt uw eygen mondt /
Heeft hy geen schuldt? waarom dan gekastijdt?
Ook u *huis-vrouw* tuigt dat hy t' onrecht lijdt.
Zy laat u spreeken.
Maar 't hielp al niet Jezus die wordt geleken
Met Barnabas! zegt ô verharde Joden!
Zal men d'onnooslen, of een moordnaar doden?
Kiest een van beyd!
10.
't Volk ô schrik! door d'*Overste verleydt*,
Die riepen sterk Jezus die moet *aan't kruis*!
Die haar roemden Bouw-heeren van Gods huis:
Nu gantz versmeten
Dien waaren hoek-steen, zoo op hem verbeten
Als wreede Wolven / en raazende Honden /
Zy rusten niet dit Lam moet eerst verslonden
Zijn / en van kant.
Pauze. 11.
Ach ziet Jezus met *Roeden staan* wat schandt!

En in *zijn hooft gedrukt een doorne kroon*,
In 't *purpur-kleedt*, een *Riedt* tot spot en hoon
Moest hy nu dragen.
Het booze Rot / geven hem *kinn'-baks slagen*,
En *groeten hem*, dan noch voor *Joden Koning*.
Pilatus brengt hem uit tot een vertooning /
Ziet daar den mensch!

12.

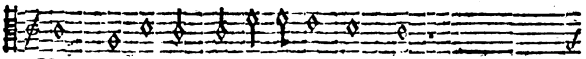

Jaa ziet Jezus! ô ziel u lust en wensch.

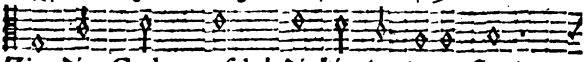

Ziet dien Godt-mensch! die hier ten toone staat

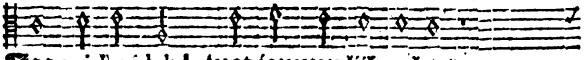

Zoo mishandelt! wat jammerlijk gelaat

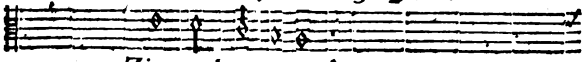

Ziet gy voor ogen?

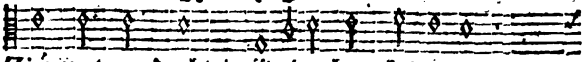

Ziet met aandacht / zijt over hem bewogen /

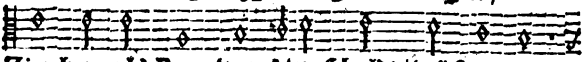

Ziet hem als Borg voor u'we schuldt / vol smerten /

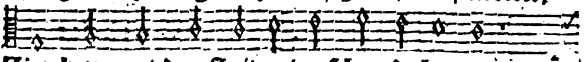

Ziet hem met droefheit en verscheurde herten /

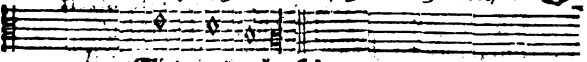

Ziet met geloof!

13.

Hier stondt 't Lam Gods! den Wolven tot een roof /
Die

Die dorsten naa zijn bloedt met ongeduld /
Den Richter zeyd noch al *ik vind geen schuldt*,
Maar 't mag niet baten/
Hy moest aan 't *kruice* nu zijn leven laten/
Weg! weg! met hem! hier helpt doch geen verschonen/
Hy geeft zich uit voor *Koning*, en *Godts Zone*,
Dit was de doodt.

Pauze. 14.

Pilatus zocht noch Jezum te ontslaan.
Ziet daar, zeyd' hy noch *uwen Koning staan.*
Hy wascht zijn handen,
Doch al vergeefs dit water wascht geen schanden
Van onrecht aff/ 'k *vind' geen schuldt*, maar ô Joden!
(Zeydt hy) gy wilt ik zal d'onnooslen doode.
Dat gy toeziet!

15.

Ach dit verzet haar haat en hoos heyt niet
Zy roepen uit met een verstokt gemoedt
Op ons, en onze kindren, mag zijn bloedt
Hyperlijk komen.
Maar Godt heeft ook zijn wraak van u genomen
O boos geslacht! is 't noch geen tijdt te keeren?
Wanneer zult gy met ons dien Christus eeren
Dien gy verstoot?

16.

O mijn Heylandt! wat was uw lief de groot?
Tot ons dies leedt gy 't alles met geduldt,
Gy onschuldig; maar 't was voor onze schuldt
Tot een voldoening.
O Middelaar! gy maakt by Godt verzoening:
U bloedt zy over ons en onze kindren!
Voor onze zonden, die den toegank hindren
't Zy wee met Godt!

Christus verweezen en uitgeleydt.

Toon Psal. 35.

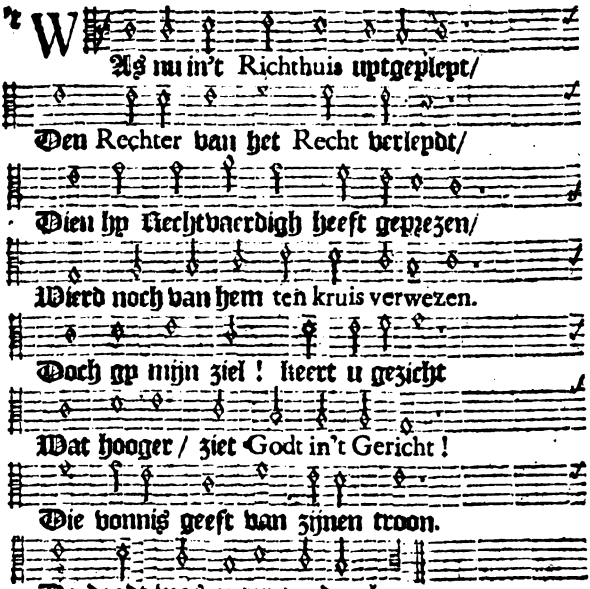

2.

Nu Jezus voor ons Borge staat/
Hy onze schulden op hem laadt/
Dit vonnis is tot onzen voordeel/
Hy was verweezen in Godts Oordeel,
Op dat als Godt in't recht zal gaan/
Wy dan rechtvaerdig voor hem staan,
Die dan de zonden niet gedenkt/
Maat ons om Jezus! 't leven schenkt.

3. Hy

3.

Hy moest ten kruis zonder genaa.
Men leydt hem heen na Golgata.
Zoo afgemat / verwondt / geslagen /
Moest hy zijn eygen kruice dragen:
O wreedheit! van dit boos gespuis /
Als Jezus torste met zijn kruis /
Dwongen zy Symon van Cireen.
Dat hy aan 't kruis zijn schouderen leen.

4.

O Jezus! die uw kruice droegt /
Wanneer gy my ook kruis toevoegt /
Dat ik om uwent wil moet lijden /
In deze laatste booze tijden /
Geeft my in alle druk en smert /
Een willig / dweeg / en lijdzaam hert:
Maakt my door 't kruis u beeldt gelijk /
De kruis-weg leydt ten hemel-rijk.

5.

Jezus! op weg naa *Golgata*,
Hem volgden groote *schaaren* naa.
Ook *vrouwen die hem zeer beklagen*,
Als zy hem onder 't kruice zagen /
Hy keerd zich om / 't was t'zijne stem
Gy dochters van Jeruzalem!
Weent over u, niet over my,
Want uwe plagen zijn naa by.

6.

Ja dagen van zoo zwaaren druk!
Wanneer men't achten zal geluk.
Eenzaam en kinderloos te leven.
Als Godt ter wraak zich zal begeven.
Vermurwt ô Jezus! ook mijn hert /
Dat ik beween met droeve smert /
De zonde die ten hemel schrept
Om wraak. Ach toont barmhertigheyt!

Christus op Golgata aan't kruis.

Toon: Psal. 35.

1.

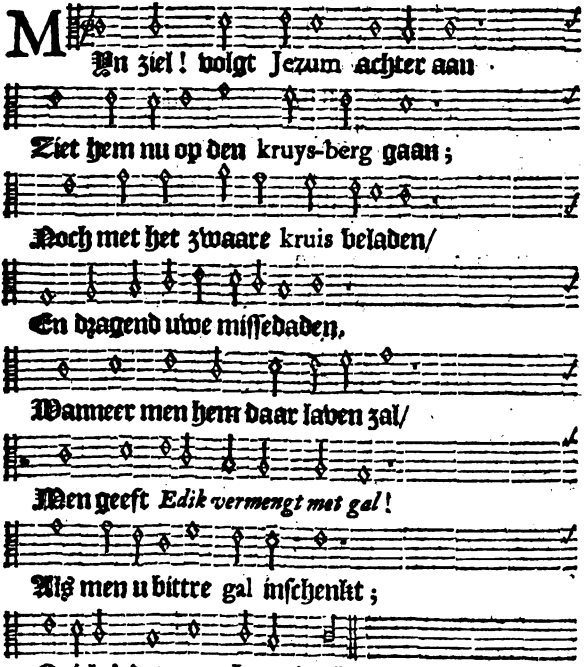

2.

Aanschouwt wat hy hier verder leedt:
Zijn kruice was daar nu gereedt/
Men gaet hem eerst smaadlijk *ontkleeden*,

Men

Digitized by Google

Men rekt / en spant mier kracht zijn leeden.
En die met *naaglen* vast gemaakt;
O smert! het lichaam scheurd en kraakt /
Aan handen voeten zoo gehecht.
Werdt hy met 't *kruis* om hoog gerecht.

3.

d'Onnoosle zonder missedaadt.
Wierd opgehangen (ô wat smaadt!)
In't midden van twee moordenaren;
Als 't hooft van zulke boeven-scharen.
Daar stondt den Titel boven 't hooft.
Jezus van Nazaret. Gelooft
Dit op schrift / 't geeft getuygenis /
Dat hy *der Joden Koning is.*

4.

Zijn *kleedren deelen zy door't lot:*
Hy wordt van ieder een bespot /
O herde en versteende herten!
Niemandt ontfermt zich om zijn smerten /
Slaan zy tot hem haar oogen op;
Al smadend' *schudden zy den kop.*
Maar Jezus lijdtet met geduldt /
Als middelaar voor onze schuldt.

5.

Voorts zeggen zy zijt gy Gods zoon?
Zoo stelt uw macht nu eens ten toon /
Komt aff van't kruis? helpt u uit 't lijden.
Die *andren eertijds kon bevrijden,*
Die geeve nu getuygenis /
Dat hy *Israëls Koning is,*
En heeft hy *Godt aan zijne zijd'*
Dat die hem nu van't kruys bevrijd'.

6.

Neen Jöden! Jezus moest niet gaan
Van 't kruis, tot dat hy had voldaan /
Den kruys-doodt moest hy voor ons sterven /

Zijn

Digitized by Google

Zijn lijden ons genaa verwerven/
Hy geeft zijn ziel hier tot Rantzoen,
Dit offer moest hy eerst voldoen.
Daar door heeft hy voor ons bereydt
Genaade/ leven/ zaligheit.

Pauze. 7.

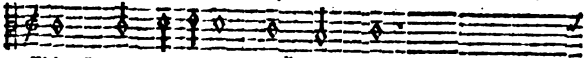

Hier hangt u Jezus noch ten toon;

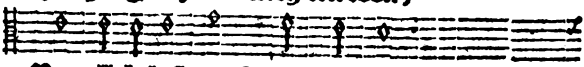

Van elk belast met smaadt en hoon/

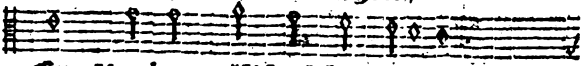

Een *Moordenaar* zelfs heeft hem *gelastert*,

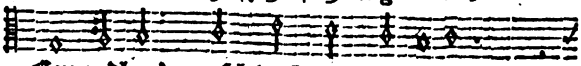

Een godloos mensch verhardt/ verbastert/

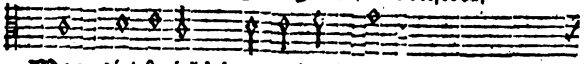

Maar ziet ô ziel! wat onderscheydt

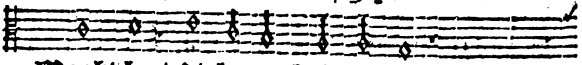

Maakt hy/ die herten buigt en leydt/

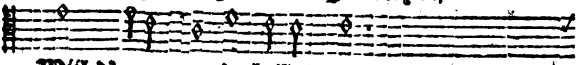

Wijl d'eene naa de helle daalt/

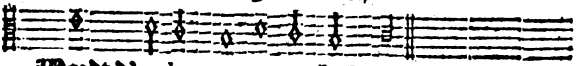

Wordt d'ander met genaa bestraalt.

8.

Den Eenen dus geraakt aen't hert/

Is

Is spot en laster nu een smert /
Hy moet voor Jezus onschuldt spreeken/
Vreest gy Godt niet? die 't quaat komt wreken.
Wy lijden om de missedaadt!
Zeyd hy / *maar Jezus deë geen quaat,*
Spot niet meer / bidt / en vreest de hel/
Zoekt Godt / 't is tijdt! ô metgezel!

9.

Hy riep ô Heer *gedenkt aan my!*
Ik ben 't niet waerd / uw gunst is vry/
Gy gaat uw *Koninkrijk* be-erven/
Ontfernt u mijner in mijn sterven/
Jezus terstondt dit smeeken hoort.
Voorwaar, zeydt hy gelooft mijn woordt/
Gy zult noch heeden (vry van pijn/)
In't Paradijs ook by my zijn!

Pauze. 10.

Ziet hier ô wonder! wat gebeurt.
Den Hemel zelfs, staat hier en treurt
De *Zon* verbergt haar licht, en luister/
En laat de werelt in het duister,
Tot teeken van de duisterheyt/
Op't Jodendom nu uitgebreydt/
Die haaters van het Hemels licht,
Godt toont haar hier een gram gezicht.

11.

Hoort Jezus geeft een naar geluidt
Hy *roept met luider stemme* uit
In strijdt bekuelt; mag 't klagen baten?
Mijn Godt! hoe hebt gy my verlaaten.
Mijn Godt! uw vriendlijk aangezicht/
Dat een benauwde ziel verlicht/
Verbergt gy nu in mijnen noodt/
Dit maakt mijn smert en angst zoo groot.

12.

Maar ziet dat hoog verbastert Riot!

Bespotten zijn geroep tot Godt/
Als Jezus schier van Dorst versmachte
Zy hem Eedik met Mirhe brachten
Maar ach hy lijdtet met geduldt!
Dewijl de Schrift moest zijn vervult.
En *andre zeyden laat ons zien*
Of *Elyas hem hulp zal bien!*

13.

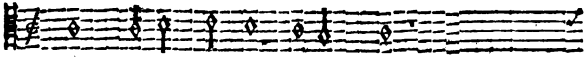

Dooyts Jezus naa zijn bittre klacht.

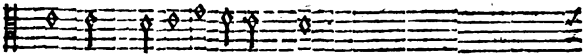

Betuigt *het is nu al volbracht!*

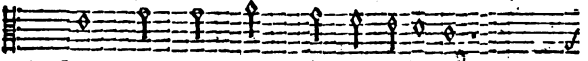

't Geen was vooryzepdt. Ik heb geleeden/

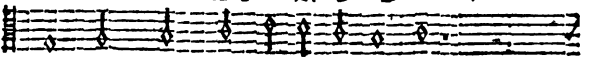

Voldaan/ mijn strijdt is uit-gestreeden/

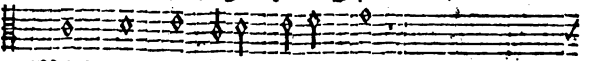

Mits roept hy *Vader! in uw handt*

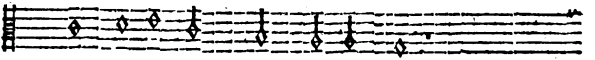

Neemt mijnen geest: dat waerde pandt/

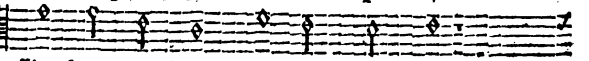

Hy *buigt zijn hoofft*, de doodt komt aan.

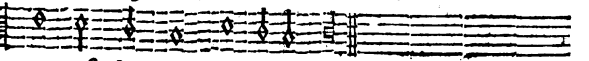

Hy geeft den geest. nu ist gedaan!

Pauze

Digitized by Google

Pauze 14.

Den Hemel komt als in de Rouw/
De *aerde beeft*, (dat vast gebouw)
Om Jezus doodt. wie moet niet truuren?
d'*Voorhang sels in den Tempel scheuren.*
De *Rotzen bersten zelfs in tween.*
Scheur herten! herder als een steen!
De *graven oopnen* haaren schoot/
En *veel verrijzen* van de doodt.

15.

Een heydens *hoofdman stondt bevreest*,
Beroert en overtuygt van geest/
Hy zeydt (Ja dezen wondzen toonen)
Waarlijk die stierf *die was Gods zoone*!
Veel staan verbaast/ *slaand' op de borst*:
Maar gy die kent des levens-vorst,
Aan't kruis gedoodt/ gy schouwt hem aan;
Laat dit tot in uw ziele gaan.

16.

Zijt gy niet gantz van liefd' ontbloot?
Of ongevoelig levend-doodt!
O ziel! ontzet u/ komt aanschouwen/
U Heylandt met d' hepl'ge *vrouwen*,
Komt met een drzoebig dweeg gemoedt
Schouwt aan u Borge die voldoet:
Zijn kruis-doodt boet der zonden straff.
Beklaagt u zond en scheydter aff.

17.

Men rust niet off men weet gewis/
Dat Jezus nu gestorven is/
Men *moest aan hem geen beenen breeken*:
Maar ziet zijn zijde wordt doorsteeken.
Dus wordt de zaak van Godt beleydt/
De Schrift had dit ook lang voorzeydt
Aan Jezus was't nu al gedaan,
En verder konden zy niet gaan.

Pauze

Pauze. 18.

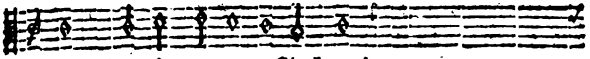

Komt hier ô zeer onrustig hert!

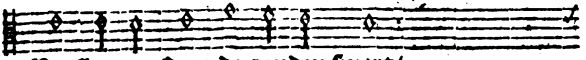

Verslaagen/door de zonden smert/

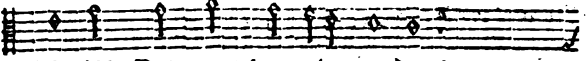

Hier is 't Rantzoen voor uwe zonden/

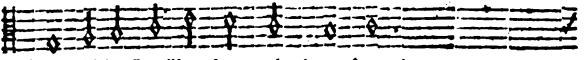

Hier is de heeling van uw wonden/

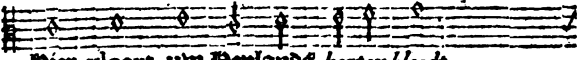

Hier vloeyt uw Heylands *hertenbloedt*,

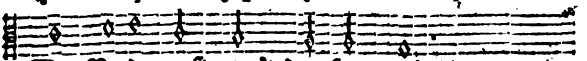

Dat Vrede geeft aan 't droef gemoedt/

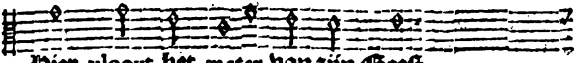

Hier vloeyt het *water* van zijn Geest

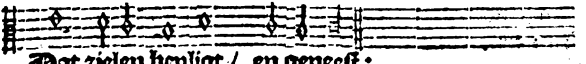

Dat zielen heyligt/ en geneest:

19.

O Jezus trekt mijn ziels gezicht.
Mijn herte zy tot uw gericht/
Stort op my dien geest der genaden!
Dat ik gevoel mijn missedaden
Die ook beklaag met herts-berouw.
Dat ik u door 't gelooff beschouw!
O Heylandt! dien Ik heb gewondt.
En zoo doorsteeken met mijn zond!

Digitized by Google

20.

Jezus! nu doodt. men neemt hem aff.
Van 't kruis hy wordt *geleyt in 't graff.*
Joseph zijn trouwe vriend in't leven/
Komt naa de doodt zijn graff-stee geven.
Ook *Nicodemus* quam daar by/
Met aangename *specery.*
De trouwe liefd blijkt in den noodt;
Want die is sterker als de doodt.

21.

Ziet Jezus! wierd ten graav' gebracht/
Verzeegelt en *bewaart met Wacht.*
Dit pdel doen zal God bespotten/
Want Jezus zal in't graf niet rotten.
Die levens-vorst dien sterken heldt/
Die doodt en duivel nedervelt/
Die zal ten derden daag' opstaan.
Met zeege uit den graave gaan.

22.

O ziel! dat gy aan Jezum kleefft/
U zelven weder aan hem geefft/
Die zich uit liefd heeft overgeven/
Ten kruis-doodt, op dat gy zoud leven.
Jezus! mijn leven troost/ en rust/
Uw liefd' zy in my nopt geblust/
Ik geeve my/ ontfangt my Heer!
Ik leev'/ ik sterv' my zelfs niet meer.

23.

Ach Heylandt/ door de zond gekruist!
Der zonden macht doch gants vergruist.
Bevrijdt ons arme zonden slaven/
Ach laat dit Monster zijn begraven!
En doet ons door uw kracht opstaan.
Op dat wy zoo ten hemel gaan:
In ware levens-heyligheit.
Maakt ons door uwen geest bereydt!

Digitized by Google

Gezang over de zeven Woorden,
of laatste Reden Christi aan 't kruice.

Spreuk Cap. 8. 6, 9. *Hoort; want ik zal vorstelijke dingen spreken en de openinge mijner lippen, zal enkele billijkheit zijn. Zy zijn alle recht voor den geenen die verstandig is, enz.*

Toon: Psalm 50.

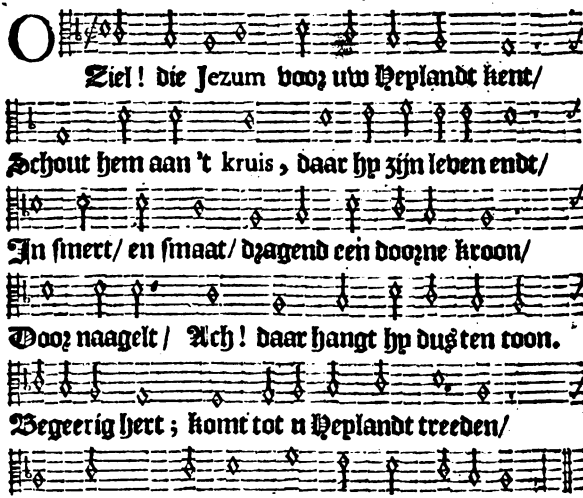

2.

Daar hy noch hangt in d'aldergrootste smert
Ziet daar zijn liefd / en mededoogend hert/
Zelfs voor zijn haaters hy den mondt ontsluit /

't Zacht-

't Zachtmoedig Lam! stort zijn gebeeden uit.
Hy bidt ô *Vader*! *wilt haar dit vergeven*!
Zy wisten niet, wat quaat dat zy bedreven.

3.

Ziet hier ô ziel! hoe Jezus liefde leert.
Doet goet/voor quaat. Hebt nopt geen wraak-begeert.
Bidt voor uw Vyandt, als uw Heylandt doet.
Komt hier ten kruis bezwaarde van gemoedt/
Om uwe zonden/ Jezus stort gebeeden
Voor zondaars uit/ die zwaarlijk overtreden.

4.

Uw Heylandt ziet aan 't kruis zijn Moeder staan.
Voor haar bezorgt spreekt hy haar vriendlijk aan.
Ziet daar den liev'ling, die zal als ik scheyd'
Zijn uwen *Zoon*, tot uwen dienst bereydt
Zie hier Johannes! zie daar is uw *Moeder*!
Ziet *Moeder*! ziet hy is uw zorg en hoeder.

5.

Ook Jezus zorg is voor die door den doodt/
Van menschen huipe schijnen gants ontbloot/
Ziet hier ô ziel! hoe verr' zijn liefde strekt.
Voor droeve herten hy weer troost verwekt/
Als ons 't verlies van d'onze zal benouwen/
Op zijne zorg kan men gerust vertrouwen.

6.

Een Moordenaar, ô wonder! wordt bekeert
Aan 't kruis: hy spreekt tot Jezum en begeert
Ootmoedig maar een gunsts-gedachtenis
Van hem: hy die zoo goedertieren is/
Die gaf hem meer als hy zou derven denken/
Des hemels-vreugd'. ô liefd! wil hy hem schenken.

7.

Voorwaar zeyd Jezus, want 't zou zeker zijn.
Gy die nu neffens my lijdt zwaare pijn/
Gy eertijds Godloos/ en een hellen-kindt!
Gy een God hater/ nu van hem bemindt!

Zoo wreed en woest tot hoos hept overgeven!
'k Schenk uw genaa / gy zult ook eeuwig leven.

8.

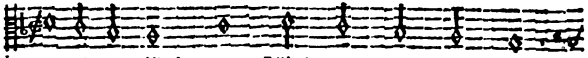

Gy die eertijds waart blindt en vreemt van Godt/

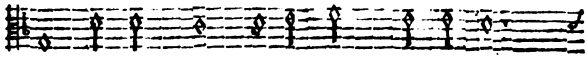

In's Duivels macht verzelt met 't hoeven-rot/

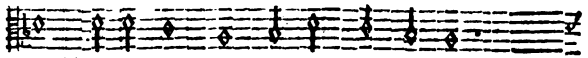

Van 't ergste slag / een wreede Moordenaar!

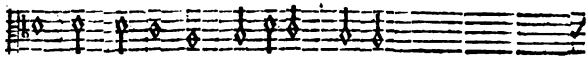

Zult zijn met my (dat zeg ik u) *voorwaar*

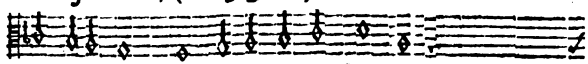

In't Paradijs! Ik Jezus uwen Koning!

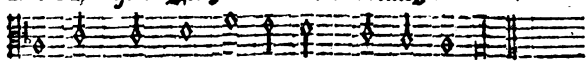

Bespreek aan uw des Hemels zaal'ge woning!

9.

O zalig woordt! ô wondre goedighept!
d'Een Moordenaar! den Hemel toegezepdt!
Maar d'andre lastrend sterft en daalt ter hel.
Ziet deze twee, en leert die lessen wel/
Mistrouwt Gods gunst niet om uwe missedaden.
Noch mis bruikt nopt zorgloosliyk zijn genade.

10.

Hoe grondeloos is Godts barmhertighepdt!
Wien is die recht zocht / opt genaa ontzepdt?
't Gotmoedig herte dat tot Jezus gaat
Met ziels-berouw / al kepdt het diep in't quaat.

Dat

Digitized by Google

Dat kleve aan / en mijde twijffel paden;
Hoe grooter zond te meer blijkt Godts genaade

11.

O Heylandt! trekt dan mijn weerspannig hert
Geeft dat het ook door't kruis gebogen werdt/
't Is hardt als steen! welk zond noch straffen weest/
Ach! maakt het week en breektet door uw geest,
Dat ik in tijds mijn Schepper wezen leere/
Van 't zonden padt weer tot mijn Vader keere.

12.

Hoort aan mijn ziel! uwe Heylands droeve klacht.
In 't lijden nu ten uitersten gebracht/
Hy draagt Godts toorn en is met d' hel in strijdt.
(Wie dat wat angst? en smert zijn ziele lijdt!)
Hy roept *mijn Godt! mijn Godt!* ('t gaat boven maten!)
Waarom myn Godt! hebt gy my dus verlaaten?

13.

Mijn Godt! 't valt bang nu my uw toorn verschrikt.
Ik voel geen troost / noch hulp die my verquikt/
Ik zoek verlichting / maar ik vinde geen.
Ik ben *verlaaten*, en in strijdt alleen.
Ik ben omzet met angst smert en elenden
Als gy *verlaat?* waar zal men zich dan wenden!

14.

O ziel! die Godt uw heyl-fonteyn verliet,
Gy bracht uw Heylandt in dit zwaar verdriet/
Gy hebt verdient dat Godt u gantz ontbloot
Van alle goedt / en in elend verstoot.
Maar dank zy Jezus! die dit heeft geleeden
En zoo verlaaten, voor ons heeft gestreeden.

15.

O Heer! mijn ziel doch nopt geheel verlaat!
In strijdt en angst/ of in een dooden staat/
Uw kracht/ genaa/ uw geest/ en aangezicht/
Geev' in my leven/ hulpe/ troost/ en licht-

Gy waart verlaaten om ons zoo gescheyden
Van Godt (door zond:) een toegank te bereyden.

16.

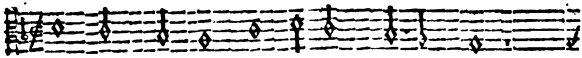

O Heyl-fonteyn! ô Borge! Vrede-vorst!

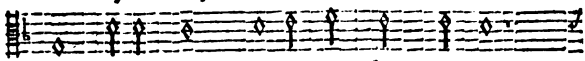

Zoo uit gedroogt! dat gy nu *klaagt van dorst!*

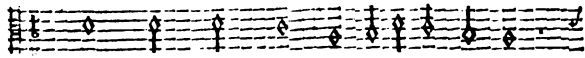

't Vuur van Gods toorn had al u zap verteert.

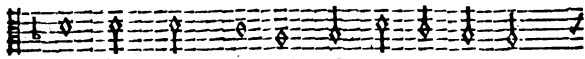

Uw *dorst* was waarlijk lieffd' en ziels-begeert;

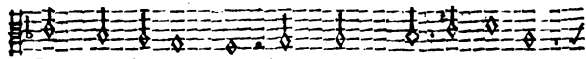

Om voor de zondaars den kruis-doodt te sterven;

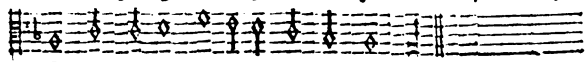

En ons genaa en leven te verwerven.

17.

O ziel! dorst Jezus naa uw zalighept!
Hoe gy zoo traag/ zorgloos/ en onberepdt!
Hoe is begeert en yver dus verkoelt?
Dat gy naa 't Hemelz lust noch lieffde voelt?
Ach Jezus! wilt my graag en dorstig maaken/
Dat ik uw gunst en heyl mag eeuwig smaken!

18.

Hier eyndigt nu ô ziel! uws Heylands klacht/
Hy zeyd (ô troost!) *het u nu al volbracht!*
Ik heb voldaan 't geen my was opgelepdt/
Om te verkrijgen 's menschen zalighept.

Ik

Ik heb *volbracht*, wat van my is geschreven/
Ik heb voleynd, mijn werk, mijn smert, mijn leven!

19.

O Vader! ziet ons in genaden aan!
Uw eygen Zoon die heeft uw Recht voldaan/
Hebt met ons arme mis daders geduldt/
En reekent niet al onze zwaare schuldt/
Nu gantz betaalt door Jezus bitter lijden.
Zijn dood moet ons van doodt en straf bevrijden.

20.

Uw Offerhand' / ô Priester! Good' behaagt
Onschuldig Lam Gods! dat de zonden draagt,
Neemt doch de zonde weg van mijne ziel/
Neemt weg dien last die my zoo bange viel/
Mijn ziel zoo naakt; met uw gerechtigheden
(Voor ons *volbracht*,) wilt die ô Heylandt kleeden!

21.

Hebt moedt ô ziel; nu 't *alles is volbracht*.
In zwakheyt kleeft aan Jezus, want zijn macht
Zal voort volbrengen wat begonnen is/
Door zijnen geest 't is zijn beloftenis/
Voelt gy gebrek / komt wilt uw zelfs verzaaken/
Vertrouwt hem maar / hy zal zijn werk volmaken.

22

Jezus op 't lest als hy zijn leven sluit /
Roept stervende met luider stemme uit/
O *vader*! (steeds mijn toeverlaat geweest
Gy zijt het noch ('*k beveel uw mijnen geest*!
Die gaat nu vry / nu breeken mijne banden
Neemt gy den geest ô *Vader in uw handen*!

23.

O Eedle ziel! die 's Hemels beeldnis draagt
In d'aerdze hut / zoo lang het Godt behaagt
Woont gy / maar boven is uw zalighept.
Van hier te scheyden houdt u steeds berepdt /
Keert af van 't stoff / en klimt ten hemel vader

Ook in de doodt / beveelt uw aan den Vader!

24.

Ik geev mijn ziel ô Vader in uw handt!
Ontfang die in genaa / dat waerde pandt
Geef ik uw Jezu! dienze eygen is.
Neemtz' aan en brengtz' in 's hemels erffenis/
Als in de doodt / mijn ziel van hier zal ſcheyden.
Wil die ô Heer! in 's Hemels-glori leyden.

Aan den gekruiſten JEZUS.

1 Petri 3. 18. *Chriſtus heeft eens voor de zonden geleeden, hy rechtvaerdig, voor de onrechtvaerdige, op dat hy ons tot Godt zoude brengen.*

Toon: Pſam 51 of 69.

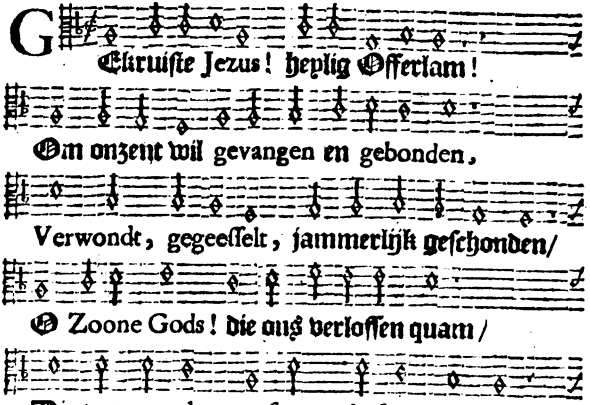

Ge-

Digitized by Google

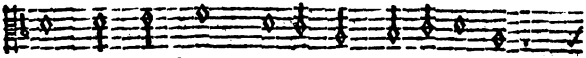

Gedoemt ter doodt, de zonden hebt gedragen/

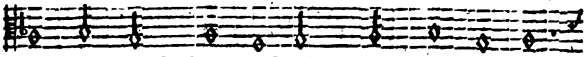

Voor ons aan 't kruis gehecht / met doorn gekroont,

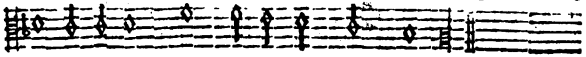

Hoe bitterlijk moest gy ô Heylandt klagen!

2.

Mijn ziele is geheel bedroeft ter doodt!
Als gy de pers der gramschap Godts moest treden/
Hoe worstelt gy? met tranen en gebeeden!
In 't bloedig zweet, ô angst! ô strijdt zoo groot!
Der zonden last hoe heeft die u gepraamt?
Tot in den doodt / ô lijden boven maten!
Gy riept (als 't lichaam hing als een geraamt')
Mijn Godt! mijn Godt! hoe hebt gy my verlaten?

3.

O Heyl-fonteyn! gezegend Levens-vorst!
Smaadlijk ontkleedt, met nagelen door graven;
Gy hangt ten toon als de verachtste slaven/
Zoo afgemat en flauw roept gy my dorst!
Waarlijk gy dorste naa de zalighept!
Van d' arme zondaars/ (buiten uw verlooren/)
Gy hebt volbracht 't geen u was opgeleydt.
En stierft uit lief de tot uw Uytverkooren!

4.

Dank zy u Vader! uw genaad is groot!
U een'gen Zoon hebt gy ten kruis gegeven
Voor ons / op dat wy eeuwig zouden leven.
Dank zy u Jezus! uw verbloekte doodt/
In onze plaatz gewillig uitgestaan!
(Als gy by Godt u voor ons Borge stelde)

Heeft ons verzoent / en alle schuldt voldaan.
Hoe zullen wy ô Heylandt dit vergelden!

5.

O snoode zond die mijnen Jezus kruist!
Gy moet gekruist, gedoodt zijn en begraven.
O boos gedroeht! gy maakt ons Satans slaven.
Gy moet jaa gantsliik zijn vergruist/
Maar ô mijn Jezus! In my is geen kracht
Voet door uw doodt / in my de zonden sterven
't Genaden-werk werd voorts in my volbracht
Dat ik uw leve, en uw Heil mag erven.

LOF-ZANG,

Over Christi Lijden en Opstanding.

Rom. 4. 25. *Christus is overgelevert om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaerdigmaakinge.*

Toon: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

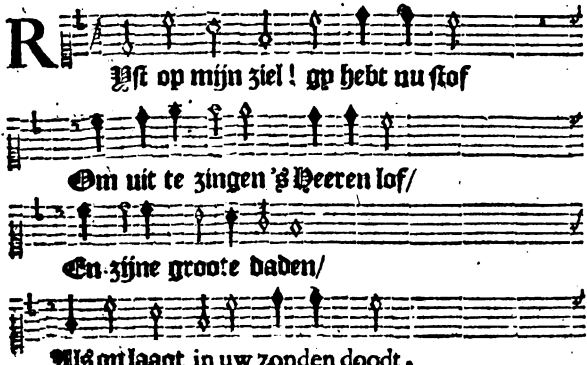

Van

Digitized by Google

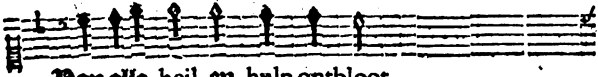

Van alle heil en hulp ontbloot,

Met straffen zwaar beladen!

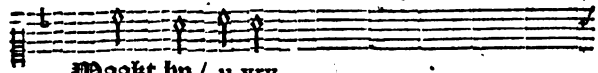

Maakt hy / u vry

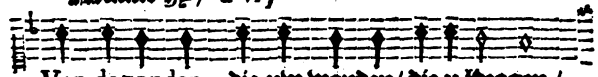

Van de zonden, die uw wonden/ die u smagen/

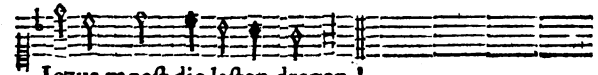

Jezus moest die lasten dragen!

2.

O lieve trouwe Middelaar!
Hoe viel u dezen last zoo zwaar?
Hoe veele moest gy lijden?
Op dat mijn doodt gewonde ziel/
Niet eeuwig in den Afgrond viel/
Hoe vreeslijk moest gy strijden?
O Lam! dat quam
Om te sterven, voor de erven / van het leven.
Jezus moest zich overgeven!

3.

Gy hebt ô Heilandt sterke Helt!
Doodt, Duivel, Hel, ter neer gevelt,
Gy hebtze gans vertreden/
Ten derden dage opgestaan.
Voor onze schuldt genoeg gedaan.
Godt is met ons te vreden.
O Borg! wiens zorg/

Ons

Digitized by Google

Ons doet rusten / en verlusten / zonder wreeze/
Jezus is nu weer verrezen !

4.

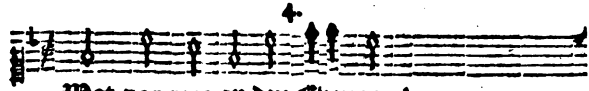

Wat zon rees op den Evenaar ?

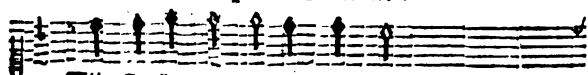

Zijn stralen zijn te wonder klaar/

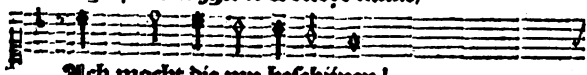

Ach mocht die my beschijnen !

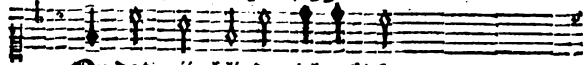

Op dat mijn blinde ziel-gezicht.

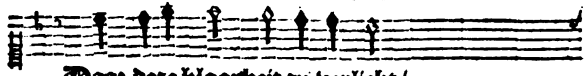

Door deze klaarheit zy verlicht/

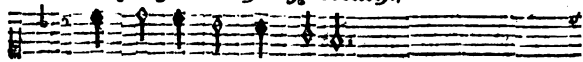

Dat duisterheit verdwijne/

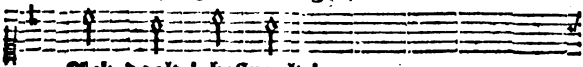

Ach daalt ! bestraalt !

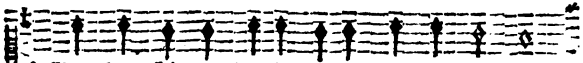

't Hert van binnen/ en de zinnen/die zoo zweven/

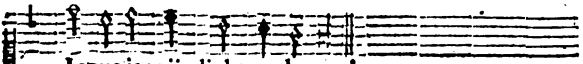

Jezus is mijn licht en leven !

5.

O Jezus ! doodt door uwe kracht !

In

Digitized by Google

In my der zonden groote macht/
Op dat ik met u leve,
Delv' al mijn zonden in uw graf,
En breekt het Rijk der boosheit af/
Ik zal my aan u geven/
Wekt dan/ trekt dan
Onze herten/die met smerten/ naa u haken/
Jezus moet het al volmaaken!

6.

O groote Heer! der heerlijkheit,
Mijns levens kracht mijn zaligheit!
Gy hebt de aerd verlaten,
Gy voert ten Hemel in u rust/
Daar is mijn schadt/ mijns herten lust/
En vreugde boven maaten/
Ik zucht/ ik vlucht
Met mijn krachten/ en gedachten/naa die ruste/
Jezus zal mijn ziel verlusten!

GEZANG
Over CHRISTI Hemelvaart.

Psalm 68. 19. *Gy zijt opgevaren in de hoogte, en hebt de gevankenis gevangen gevoert, en hebt gaven onder de menschen uitgedeelt enz.*

Ioan. 12. 32. *Wanneer ik van de aerde zal verhoogt zijn zal ik ze alle tot my trekken.*

Toon: Psalm 36: of 68.

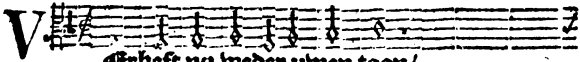

Erheft nu weder uwen toon/

Nu

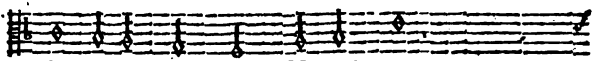

Nu Jezus *vaart* naa's Hemels troon,

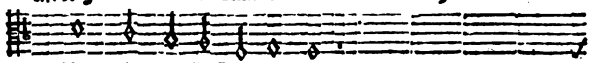

Met nieuwe lof-gezangen.

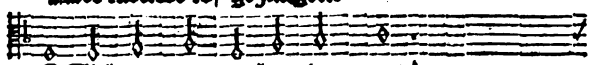

O Ziel zoo traag en laeg van aart!

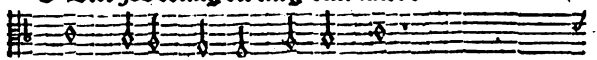

Volgt Jezum na der Hemelwaart,

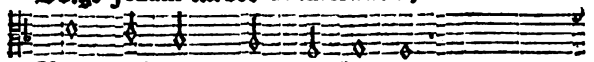

Blijft doch aan 't aerds niet hangen.

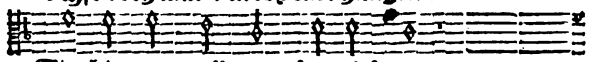

Ziet hier een *wolk neemt hem uit 't oog.*

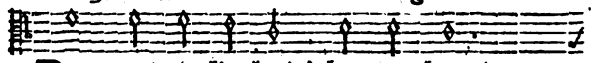

Daar gaat uw Heyland! heen om hoog/

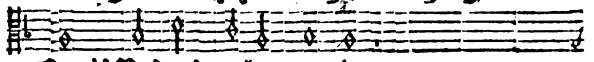

Naa 's Vaders zaalge wooning

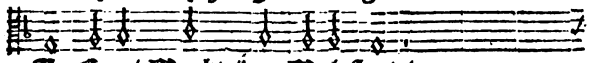

In Eere/ Macht/ en Majestept/

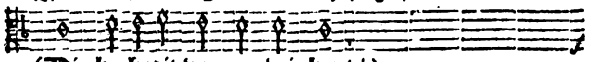

(Die hy bezit van eeuwigheyt/)

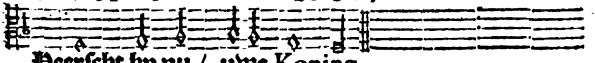

Heerscht hy nu/ uwe Koning.

2.

Zijn werk was op de aerd volbracht.

Ver-

Digitized by Google

Vertreeden had hy 's Zatans macht.
Dies moest hy zeege-praalen/
Nu doods- en *hels-gevankenis*.
Verbroken en *gevangen is*,
Moet hy de kroon behaalen.
Hoe juicht ? en zong des Hemels-hof !
Waar was opt vreugden-rijker stof/
Voor zaalge Hemellingen ?
Als dezen Heylandt Triumfeert
En over Vyanden regeert/
Wie moet niet vrolijk zingen ?

3.

Of hy schoon uit de werelt gaat,
En naa zijn menscheyt die verlaat,
Hy blijft geduurig woonen/
Met raadt en hulpe/ troost en geest.
Aan 't volk dat hem belijdt / en vreest/
Zal hy genade toonen.
Jezus aan 's Vaders rechterhandt !
Geeft ons zijn geest tot onderpandt/
Hy zendt zijn Gaven neder.
Die voorspraak voor Gods aangezicht/
Verschijnt voor ons in 't Hoog-gericht.
En maakt de Vrede weder.

4.

O ziel ! met Jezus opgewekt,
Naa wien u lust en lief de strekt/
Die hier leeft door geloove.
Rijst hooger aan ; van Trap tot Trap
Daar is uw huis en Borgerschap,
U wandel zy daar boven.
O Heylandt trekt mijn traage hert !
In 't aerdse pdel zoo verwert/
Voert my doch meer om hooge !
Berey dt daar wooninge voor my/
Op dat ik eeuwig by u zy !
Dat is mijn zucht en poogen.

Digitized by Google

GEZANG,

Op de komste des Heiligen Geests.

Psalm. 103. 10. *Uw' goede Geest geleide my in een effen landt.*

Toon: Hoe schoon licht ons de Morgenster.

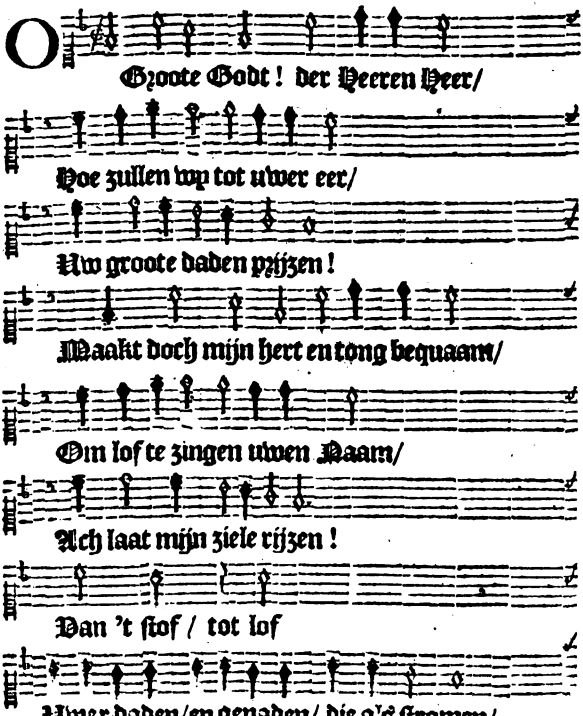

Van

Digitized by Google

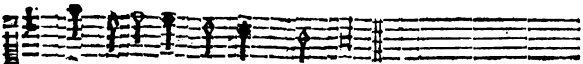

Van u onzen Vader! komen.

2.

Als de Zon der gerechtigheit,
Oprees tot zijne heerlijkheit/
Zijn geest quam neder dalen,
Nu zittend op zijn Koninks Troon/
Bereit hy ons een Hemels Kroon/
En geest genaden stralen/
O Zon! O Bron!
Laat u gaven, 't herte laven/ en verrijken/
Dat u macht in zwakheit blijke!

3.

O heil'ge Trooster! Hemels Licht,
Die aan de blinde geest 't gezicht/
Komt krachtig in my schijnen,
Ach dat doch maar een heldre straal,
In mijn verduistert herte daal!
Op dat de nacht verdwijne/
Maakt my / maakt my/
Tot een woning, voor mijn Koning/voor mijn Vader!
Trekt mijn hert tot hem al nader.

4.

O Hemels vuur! Ontvonkt mijn geest/
Ik ben tot noch toe lauw geweest/
Doet my in yver branden,
Verteert in my het ydel kaf/
Vreekt al de booze tochten af/
Verwarmt mijn ingewanden/
Ontsteekt, en queekt/
Heil'ge zuchten/doet my vluchten/zeer beladen/
Tot den Troon van Gods genaden.

5.

O sterke Geest! die als een windt,

Digitized by Google

Ter neder waeit al wat gy vindt
Zich tegen u verheffen:
Werpt in my neër der zonden macht/
Die steeds na mijn verderven tracht/
Ach komt mijn hert zoo treffen!
Werkt doch / sterkt noch /
In my 't goede/ en behoede/ my voor dwalen/
Dwaal ik, wilt my weder halen.

6.

O heilig water! maakt my klaar

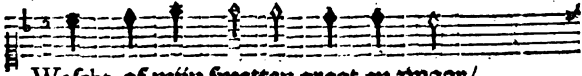

Wascht af mijn smetten groot en zwaar/

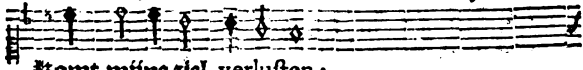

Komt mijne ziel verlusten;

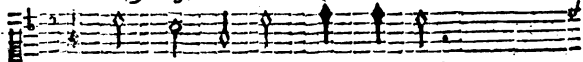

Verkoelt doch mijnen brandt en dorst/

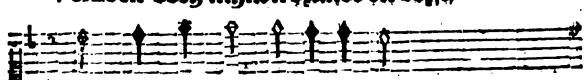

Mijn hert verlangt in mijne borst/

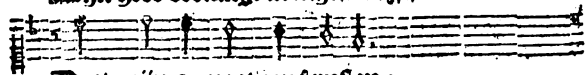

Doet mijn gemoet eens rusten;

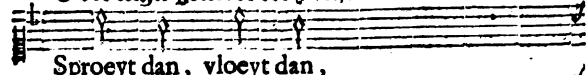

Sproeyt dan, vloeyt dan,

Levens stromen, doet doch komen/ op mijn droogte

't Za-

Digitized by Google

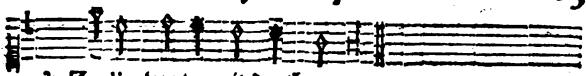

't Zaalig water uit der hoogte.

7.

Komt nu ô Troester in mijn hert!
Vernuurwiet eens / het is zoo hardt/
Ach komet heilig maken/
Verciertet met u gaven schoon/
En blijfter eeuwig in ter woon,
Stuurt my in alle zaken/
Leidt my, weidt my/
In de paden/ der genaden/ hier beneden
Voert my in 't Palleis der vreden!

GEESTLYK
MAY-LIEDT,

Over de vernieuwinge des Jaars.

Psalm 104: *vers* 14 *en* 30. *Hy doet het graas uit spruiten voor de beesten, en het kruidt tot dienst des menschen, enz.*
Gy vernieuwt het gelaat des aerdrijks, enz.

Toon: O Zaalig Heylig Bethlehem.

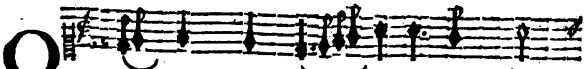

Ontwaakt mijn tra ge sluimer-geest!

Ontslaat u van de ydelheden/

Digitized by Google

Die u gedacht en al ler meest/

Van boven trekken naa be neden.

2.

O groote heil'ge Majesteit!
Laat uwe Geest my onderwijzen/
Ach! maakt mijn hert en tong bereidt/
Om uwe werken steeds te prijzen.

3.

De vogelkens met haar geklank/
Gaan ons in pver ver' te boven;
Zy tonen haren Schepper dank/
En pozren ons om Godt te loven.

4.

De Boomen 's winters uitgeblust/
Betoonen op et nieuw te leven/
Met Bladt, en Bloezem toegerust/
Beloven weder vzucht te geven.

5.

Het Velt met Gras, en Kruidt geciert/
Geeft met zijn geur een zoet vermaken/
Daar zwiert het wild, en tam gedieft,
Om aan zijn voedzel te geraken.

6.

Al wat men ziet schijnt op zijn wijs/
Gods wonderheden t'openbaren/
Elk schepzel gaat Gods lof en prijs
Met vollen mondt aan ons verklaren.

7.

Hoe is mijn ziel zoo levend' doodt!

Dat

Dat die zoo weynig vruchts wil dragen?
Zy is van lust en kracht zoo bloot/
Om 't goedt te doen naa Gods behagen!

8.

Vernieuwt my door u Geest O Heer!
Op dat mijn ziel in deugden groeje,
En door u kracht al meer en meer
Op 't padt des levens verder spoeje.

9.

Plant my / o Heer! in uwen Hof,
Aan Zions zuiv're Water-stromen,
Dat ik daar wasse tot u lof/
Dat veele vruchten van my komen.

10.

Laat dalen in mijn dorre ziel/
Des Hemels Dauw van u genaden/
En drijft daar uyt het boos gekriel
Van zonden / die mijn hert beschaden.

11.

O Jezus! die mijn zwakheyt kent/
Geest binnen in my kracht en leven/
Laat my u vast zijn in-ge-ent,
Dan zal ik u veel vruchten geven.

12.

Als gy my van de aerd' verplant /
In 't Hemels Paradijs daar boven/
Zal ik tot uwe rechterhandt/
Eeuwig / en volmaaktlijk loven.

Digitized by Google

CHRISTELYK HOF-LIEDT.

Op 't aanschouwen van de groenende Velden, bloejende Boomen, groejende Vruchten.

Psalm 92: 13, 14, 15. De Rechtvaerdige zal groejen als een Palmboom; hy zal wassen als een Cederboom op Lijbanon. Die in 't Huys des Heeren geplant zijn, dien zal gegeven worden te groejen, in de Voorhoven onzes Godts. In den grijzen ouderdom zullenze noch vruchten dragen: zy zullen vet en groen zijn.

Toon: Psalm 8.

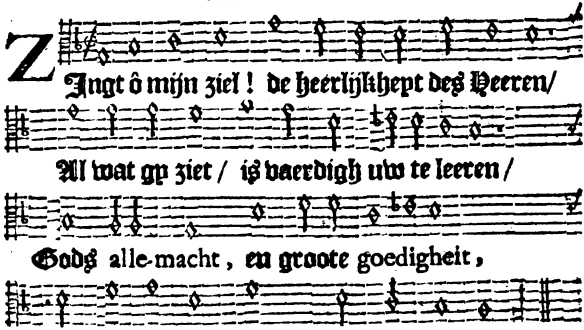

2.

Zijn levend-woordt doet alle ding herleven,
Het dorr' gelaat des Winters is verdreven;
De gantze aerde schijnt als weer verjeugdt.

Digitized by Google

Ja al wat leeft is op zijn wijs verheugdt.

3.

Hoe groent het veldt! 't geboomte staat te bloejen.
De plant, en kruydt zijn willig om te groejen.
De knop ontsluit de bloem. dan zet de vrucht.
Ziet hoe 't gewas als naa zijn rijpheit zucht!

4.

De schoone bloezem 't cieraadt van de hoven,
Komt overvloedig haare vrucht beloven.
Hoe veel vergaat die nimmer rijp en wordt!
't Geen heerlijk bloeit, ook lichtelijk verdort.

5.

Als haar de vrucht tot rijpen wil gaan zetten?
Helaas! wat wil haar was-dom al beletten?
De vlieg, de risp, mist, droogt-, of guure windt,
Doen dat men weinig rijpe vruchten vindt.

6.

Gy moet ô mensch! hier nutte lessen leeren,
Tot dit gezicht / verstandt en aandacht keeren.
Ziet hoe natuur, herschapen weder leeft,
En gy! doorzoekt wat vrucht uw ziele geeft?

1 Pauze. 7.

Wanneer ik eens mijn leven had verloren/
Wierdt ik van boven door Gods Geest herboren,
Den stam, en wijnstok Jezus, ingelijft/
In wien mijn ziele leeft, en eenig blijft.

8.

Nu groei ik aan / en rijp, na maat'/ in trappen.
Van deugd/ tot deugden/ zoek ik voort te stappen/
'k Jaag naa volmaaktheit/ tot mijn merk gezet/
Maar 'k vind in 't voortgaan veel dat my belet.

9.

Dikwils begint de deugdt al zeer te bloejen,
In zucht / in lust / in opzet om te groejen,
Een goet begin! maar lichtelijk verdort.
Wat is een bloem, waar uit geen vrucht en wordt?

Digitized by Google

10.

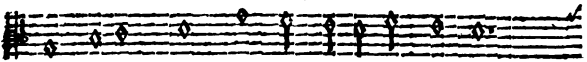

De Zatan komt met zijn vergiften vliegen,

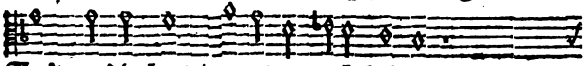

In 't zondig hert / gezet om te bedriegen.

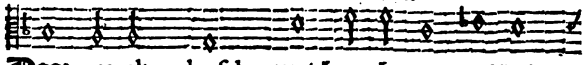

Door werelt, vleesch, met haar begeertens lust/

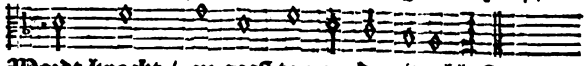

Wordt kracht / en geest ten goede uitgeblust.

11.

Als gy ook Heer/ verbergt de Zonnestralen,
Van uw genaa; en niet laat nederdalen
Op mijne ziel uw geest/ en 's Hemels-dauw.
Dan quijnt de vrucht, dan is mijn leven slauw.

2 Pauze. 12.

Mijn ziel! de kracht om veele vrucht te dragen/
Komt niet van u. Godt werkt naa zijn behagen.
Bidt hem om geest / die u dan wassen doet/
En gy werkt ook met blijdt al wat gy moet.

13.

Zoo wie begeert veel rijpe vrucht te plukken/
Het ongediert moet hy mitijds verdrukken.
En snoejen af wat overtollig spruit,
Ook 't boos onkruidt moet al ter herten uit.

14.

Gods wet door ploege d'harde woeste herten
't Genaa-verbont / verlicht' der zielen smerten
Die in Gods woordt en dienst zijn ziele mest,
Groeit meerder aan / zijn vruchten rijpen best.

15. Jn

15.

In 's Heeren hof, aan Zions waterplassen,
Daar zal de ziel / in deugd en gaven wassen;
Daar straalt genaa/ daar schijnt der zielen-zon.
't Hert wordt besproeit door Jezus 's levens bron.

3 Pauze. 16.

Wast dan ô ziel! in kennis; en gelove.
Voert uw verstandt en herte meer na boven.
Bedenkt / omhelst 't geen in den Hemel is.
Steunt en vertrouwt op Gods beloftenis.

17.

Laat 't vuur der liefde meerder zijn ontsteken
Dat kouw en slauwte van u zijn geweken.
Dat al u doen / beroep / Gods-dienst en plicht
Door liefde Gods, en menschen zijn verricht.

18.

Leert al het schepsel meer en meer verzaken,
Gaat uit uw zelfs: en Jezus! zal uw naken.
Draagt ook zijn jok: genoegt u met uw Lot.
Geeft beter vrucht, ter eeren van uw Godt.

19.

Het booze vleesch met zijn verkeerde lusten
Moet zijn gedoot: laat nopt de zonde rusten/
Jaa datter geen' in uw ô ziel! regeer/
Maer zuivre deugd en heiligheit vermeer.

4 Pauze. 20.

O Levens Bron! deelt my doch van uw leven.
Hoe kan een doode ziel uw vruchten geven?
Ach geest nu geest! zoo wort mijn geest verjeugt!
Dan groeit, en rijpt, in my genaa en deugt.

21.

O zon der liefde! doet uw liefde dalen.
Mijn vrucht die groeit niet zonder uwe stralen.
Verwarmt mijn hert dat anders is te koel/
Dan leeft mijn ziel als ik uw liefde voel!

22.

O Heere! druipt doch neder uit de hoogte
Dan uwen geest, op mijner zielen droogte
Stort gy niet neêr een groote regenplas;
Zoo druip' u dauw! op mijn teer deugd gewas.

23.

Breekt 't harde hert / tot dat het zy vermorselt
't Onkruit van 't vleesch/welk tegen 't goede worstelt/
Hopt uit/ verdrijft ook 't schaadlijk ongediert,
Jaa al wat doet dat mijn vrucht niet en tiert.

24.

O zegenrijke Godt! zoo mildt en goedig.
Geeft my genaa dan geev' ik overvloedig
Vrucht tot uw eer: Ach laat in Jezus naam!
Mijn teere vrucht voor uw zijn aangenaam.

GEESTLYK
VELDT-LIEDT.

Psalm 65: 12, 13, 14. *Gy kroont het jaar uwer goedigheit, en doet uwe voetstappen druipen van vettigheyt. Zy bedruipen de weiden der woestijne, en de heuvelen zijn omgordt met verheuging. De velden zijn bekleedt met kudden, en dalen zijn bedekt met koorn, zy juichen, ook zingenze.*

Op de wijze: Psalm 81.

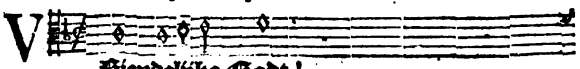

Hoe

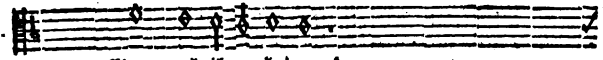

Hoe zal ik u loven?

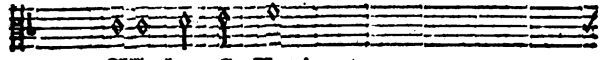

Allerhoogste Lot!

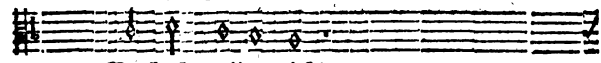

Verheft mijne ziel/

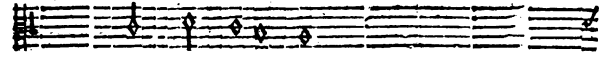

(Die licht neder viel/)

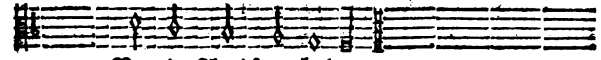

Van de Aerd' na boven.

2.

Waar mijn ooge keert,
Boven of na ond'ren/
Steeds wortze geleert/
Van uwe goethept/
Waar in al 't zoet leydt/
Altoos zietze wond'ren.

3.

'k Zie op Berg en Dal,
Allerlei gewassen;
Gy geeft dat het al
Zoo weeldzig op-groeyt.
Als gy 't maar besproeit/
Met u regen-plassen.

4.

't Wild, en tamme Vee,
Laat gy daar op weiden.
Elk in zijne stee/
H Hand die voedze/

De

De mensch verdoetze/
Dien gry' hebt bescheiden.

5.

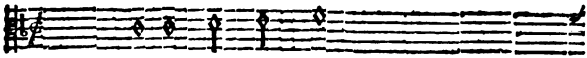

'k Zie de boomen staan

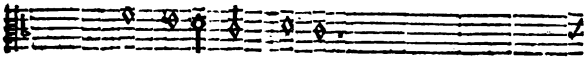

Groeyende om hooge

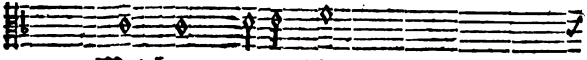

Met haar groene blaan

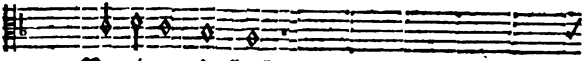

Vercieren de lucht/

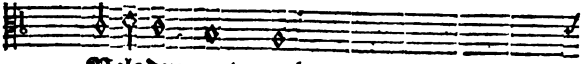

Beladen met vrucht

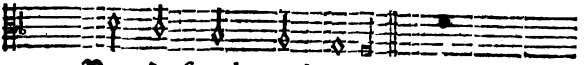

Voor de smaak, en 't ooge.

6.

't Vliegende gediert
Komt zijn hups daar vesten/
't Zingt daar/ 't vliegt en zwiert,
't Weet van geen onlust/
't Kan vernoegt met rust/
Wonen in de nesten.

7.

d' Aerde draagt haar kruidt,
Voedsel voor de menschen.
Schatten deeltze uit/
Groote overvloede.

Aller-

Digitized by Google

Allerhande goet
Geeftze / naa ons wenschen.
Pauze. 8.
Op dan mijn gemoedt/
Om uw Godt te prijzen
Voor het eeuwig goedt/
Al wat gy hier ziet/
Is daar by als niet/
Gy moet hooger rijzen.

9.

'k Ben voor 's werelds grondt/
In Christo verkoren.
'k Staa in Gods verbondt,
De Heer is mijn Godt!
Ik ben van hem tot
Zijn kindt nieuws herboren.

10.

'k Heb het Rijkste erf.
'k Ben een Hemels-Koning,
'k Vreeze geen verderff
Voor 't Middelaars Bloet/
Dat mijn zonden boet/
Krijg ik d'hoogste woning.

11.

'k Heb het vrye recht
Aan Christi weldaden,
'k Ben hem tot een knecht,
Die zijnen dienst doe/
Hy geeft my loon toe/
Enkel uit genaden.

12.

Wat zal ik nu Heer?
Vader! van de lichten/
Voen tot uwer eer?
Die 't beste deel geeft/
Waar door de ziel leeft/

Voor u aangezichte.

13.

Mijn ziel is bereidt/
Steeds voor u te wand'len
In gehoorzaamheit/
Na't heilig gebodt/
Sterkt my doch ô Godt!
Dat ik trouwlijk handle.

14.

Eens in 't Hemels hof,
Zijnde opgenomen/
Zal ik uwen lof
Volmaakt en vuurig/
Eeuwig geduurig/
Tot u laten komen.

VELDT-GEZANG,

Op een vruchtbaare plaatz.

Psalm 104. 24. *Hoe groot zijn uwe werken, ô Heer! gy hebtze alle met wijsheit gemaakt, het aerdrijk is vol van uwe goederen.*

Toon: Psalm 24.

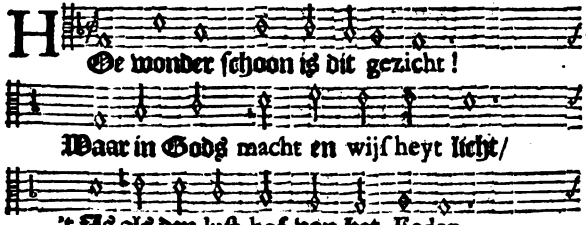

Jaa

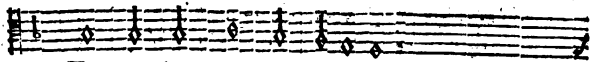

Jaa een vermaaklijk Paradijs,

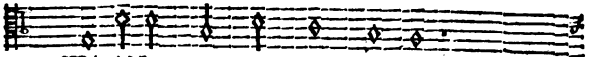

Wie is bequaam de waerd' en prijs/

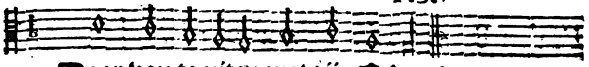

Daar van te uiten met zijn lieden?

2.

De bomen, velden, berg en dal,
De kruiden, vruchten, 'k zie het al
Voor mensch/ en beesten toebereiden/
Al wat de aerde draagt/ en geeft/
Hoe veele vruchten dat zy heeft/
't Is al tot 's menschen nut bescheiden.

3.

De oogen zien al dit vermaak/
De tonge proeft de zoete smaak/
Van veelderhande lieflijkheden.
Gy Heer! houdt voor ons open Hof,
En geeft ons overvloedig stof/
Te roemen uwe heerlijkheden.

4.

Wat eere/ prijs/ en dankbaarheit/
Komt toe uw heyl'ge Majesteit?
Hoe konnen wy genoegzaam loven
Uw goetheit, wijs-heyt, groote macht,
Die 't al voor ons heeft voort gebracht?
Noch straalt u gunst op ons van boven!

5.

Doch gy mijn ziele! blijft niet staan,
Op dingen die doch al vergaan:
Stuurt uw' gedachten meer om hooge/

Daar

Daar is een Hemels vreugden-licht!
Daar schijnt Gods heerlijk aangezicht/
En zal verzaden hert, en oogen.

Vermakelijk Gezicht.

Psalm 8. 5. *Als ik uwen Hemel aanzie, het werk uwer vingeren, de Maane, en Sterren, die gy bereit hebt. Wat is de mensche dat gy zijner gedenkt? enz.*

Toon: Naa dien de Godlijkheit.

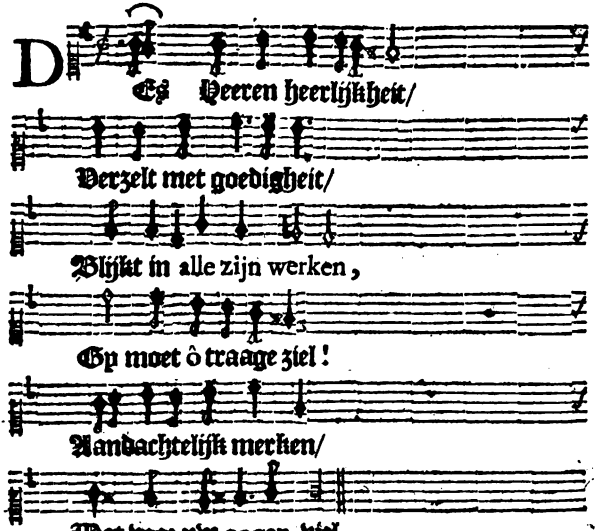

2: Gy

2.

Op ziet den Hemel aan,
Daar Zon, en Maane gaan/
In haar bepaalde kringen;
Zy loopen in haar perk;
Gelijk alle dingen/
Voenz' haar bestemde werk.

3.

Daar boven is Gods Stadt!
Daar is mijn hoogste schat/
Daar zijn de heerlijkheden/
Daar is mijn Bruidegom!
Die voor al zijn leden/
Bereidt een Koning-dom.

4.

Daar is der zielen Rust!
Vrede en herten lust,
Daar is al mijn verlangen/
Daar is mijn eeuwig deel!
Dat zal ik ontfangen/
En my vernoegt geheel.

5.

Daar heeft de zond een end/
Vryheit van all' elend'
Zal daar ook eeuwig wezen/
Daar is geen strijdt, noch val,
En geen quaat te vrezen/
Godt is daar al in al!

6.

Der wolken schaduw breedt/
Dekt ons al met een kleedt/
Voor heete Zonne-stralen.
Dan komt een regen-plas,
Uit de wolken dalen/
Op 't groeyend veldt gewas.

7.

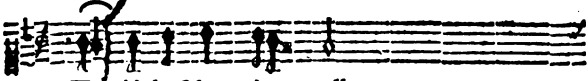

Zo is beschermings wolk

Van Godt / steeds op zijn volk/

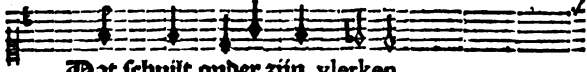

Dat schuilt onder zijn vlerken.

Ook straalt Gods goedigheit/

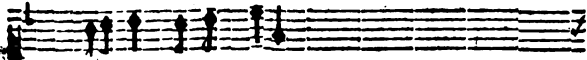

Binnen zijne Kerke,

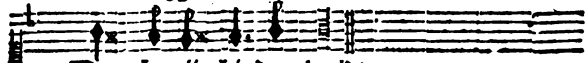

Daar hy zijn kindren weidt.

8.

Gy ziet dat boom, en kruidt,
Groeyen ter aerden uit.
Tot nut voor Beest en Menschen.
O wat een goedigheit!
Heeft Godt boven wenschen/
Voor ons onwaerd' bereidt?

9.

Wat is de mensch ô Heer!
Dat hem uw' gunst zoo zeer/
En rijklijk komt beschenken/
Met allen overvloedt,
Wie kan 't al bedenken/

't Goedt

't Goedt dat gy aan hem doet?

10.

Gy geeft hem met u Zoon,
Een Hemels Troon / en Kroon!
Genade! ô Genade!
Wat zullen wy dan Heer/
Voor dic groote weldaden/
Vergelden tot uw eer?

11.

Wy zijn geheel verplicht
Heylig voor u aanzicht
Te leven / naa uw rechten.
Maakt ons ô God! bequaam.
Om te zijn uw knechten;
Dan eeren wy uw Naam!

ZIELS-OPWEKKINGE,

In een vermakelijke plaatze.

Psalm 103. 22. *Looft den Heer, alle zijne werken: aan alle plaatzen zijne heerschappy: Looft den Heere mijne Ziele.*

Toon: Psalm 104.

Digitized by Google

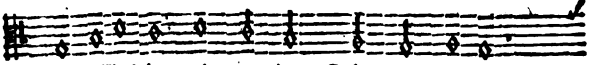

Ziet alle ding uw naa den Schepper wijzen.

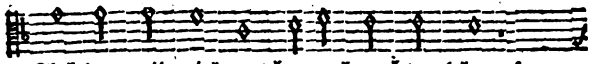

Ach dat mijn ziel met haare krachten vloog!

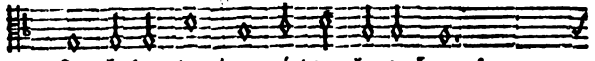

Naa boven toe / en niet zoo laege boog!

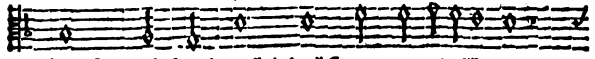

Naa 't aerds gewoel / vol smert en pdelheden/

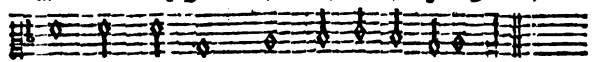

Zy bleef om hoog / en schepde van beneden.

2.

Al wat gy ô mijn ziele! hoort en ziet.
Wat aan 't Gezicht of Oor verlusting biedt/
Wat met zijn geur en Reuke kan vermaken/
Wat aan 't Gehemelt' lieffelijk kan smaken.
Het vlug gediert, 't Vee, bomen, 't velt, en kruidt,
De water-stroom, die alle roepen uit;
Gods volheit/nietig mensch/geeft deze dingen/
Godt brengt die voort voor u zijn Lievelingen.

3.

O volle Bron van goedertierentheit!
Die d'aerd' en hare volheyt hebt bereidt
Voor ons/ ook in dit zondig leven
Hoe lieflijk 't is! gy zult noch beter geven/
Een eeuwig goedt / van onwaerdeerbre pijs/
Een Koningrijk / in 't Hemels-paradijs.
Voor Jezus toe bereidt. ô Ziel! naa boven!
Met alle kracht tracht uwen Godt te loven.

In

Digitized by Google

In overvloedigen en schadelijken Regens tijdt.

Ezra 10. 9. *'t Volk zat op de straten van Gods huis, zitterende van wegen den slagregen. enz.*

Toon: Psalm 28.

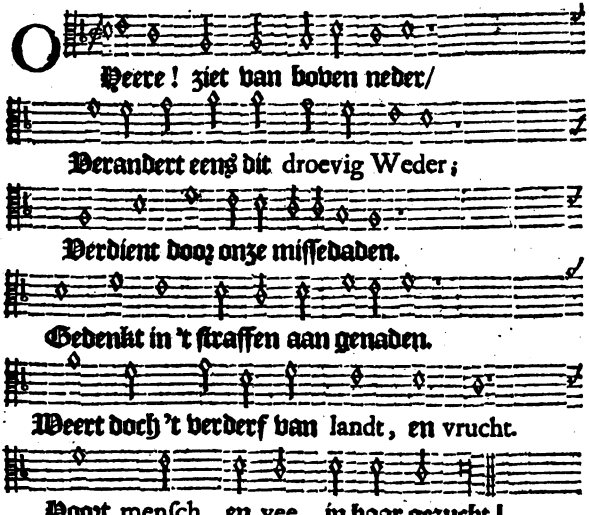

2.

't Heeft uw van ons zoo lang verdrooten/
Dat hert en ooren toegesloten/
Geen tranen om de Zonden gieten.
Dies laat den Hemel water vlieten/
Vermorsselt Heer! ons hardt gemoet/
Dan storten wy een tranen vloedt.

3.

Komt ons van onze zonden wassen,
En droogt doch op de water-plassen,
Stilt deze beujen; en den regen!
Verderft niet dien beloofden zegen/
Verleent ons Heer een goeden oogst,
Naa droefheyt geeft ons weder troost.

In goedt en aangenaam weder.

Handel. 14. 17. *Godt doet ons goedt van den Hemel, ons regen, en vruchtbare tijden gevende.*

Toon: Psalm 24.

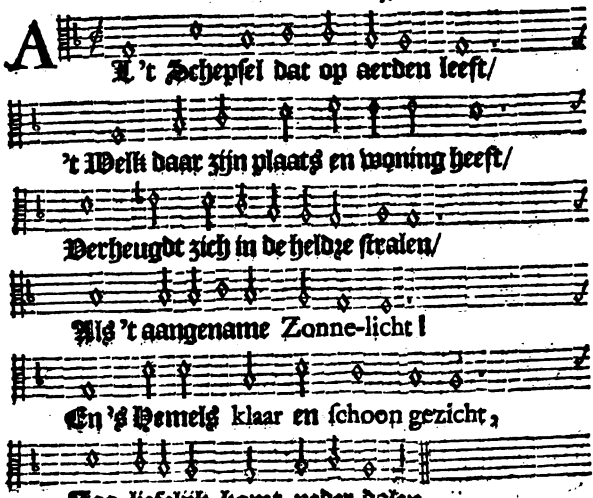

2. Dank

2.

Dank zy uw Heere! voor dit goedt
Dat gy ons van den Hemel doet/
Gy zendt uw zegen op ons neder.
Het veldt, met al zijn vrucht, en kruidt.
De hoven, bomen met haar fruit,
Verquikken haar in 't groejend, weeder.

3.

O dat uw vriendlijk aangezicht
In Jezus! 't droevig hert verlicht.
Dat zielen duysterheit verdwijne/
Bevreedigt ons beroert gemoedt/
Naa al 't onweeder in ons/ doet
Uw gunst/ en goedheit weer verschijnen.

Op het Jaagen, Visschen en Voogelvangen.

Psalm 8. 7, 8, 9. *Gy doet hem heerschen over de werken uwer handen, gy hebt alles onder zijne voeten gezet: de Dieren des Velds; 't Gevogelte des Hemels en de Visschen der Zee.*

Toon: Psalm 61: *of* Vroolijk wezen, lachen zingen.

Met zijn eygen heerlijk Beeldt.

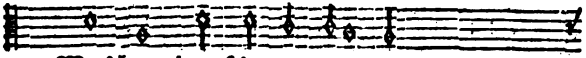

Was hem heerschappy gegeven.

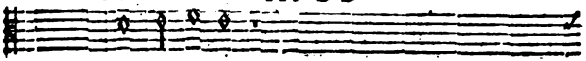

Hy verheven

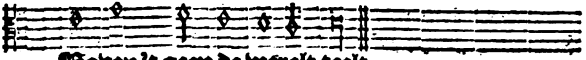

Boven 't geen de wereld teelt.

2.

Al wat leeft onder den Hemel/
Al 't gewemel
Op de aerd' of in de zee,
Liet zich door zijn handt Regeeren;
Aan zijn Heere
Elk van haar zijn plicht voldee.

3.

Maar de mensch van Godt geweeken
Tot gebreeken/
Door moetwil en hovaerdy
Die naa Satans Raadt ging hooren
Heeft verlooren
Zijne macht/ en heerschappy.

4.

Veele hebben haar ontslagen
Van te dragen/
't Jok van Onderdanighept.
Zy ontvluchten/ en zy poogen
't Naa vermoogen/
Weer te staan/ met wrevelhept.

5.

Hoch de Heere overvloedig

Die

Die zoo goedig
Ons weer in genaä ontfing/
Heeft ons in zijn Zoon gegeven
't Eeuwig leven.
En ook recht tot alle ding.

6.

Al wat Lucht, Aerd', Water-vloeden,
Teelen / voeden/
Al die Schepsels naa haar aart:
Geeft Godt tot gebruik des menschen/
Naa ons wenschen
Uit zijn gunst / wy zijn 't niet waerdt!

7.

Ziet op Bergen/ Bosschen/ Daalen/
Achter haalen,
Door de Honden niet gestilt/
(Afgericht tot loopen Jaagen)
Eer zy draagen
Tot haar Heer / 't gevangen Wildt.

8.

Netten, Strikken, opgehangen/
Om te vangen/
't Geen in't Veldt of Bosschen zwiert.
Zoo verborgen voor de oogen/
En bedroogen;
Vangt de mensch het vlug gediert!

9.

Visschen die in 't water leven/
Zwemmen / zweeven/
Worden door het Aas verleit.
Of in Fuik, en Net geschooten
Vast beslooten/
En zoo tot den Dis bereidt.

10.

Laat ons zonder te vertraagen/
Loopen Jaagen!

Digitized by Google

Naa de Vreë en Heiligheit;
Ziel! wilt op uw paden letten/
Strikken/ Netten/
Zijnder in den weg geleidt.

11.

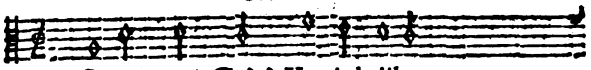

Jezus gaat Gods Koninkrijke,

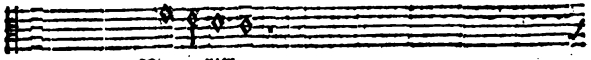

Vergelijken

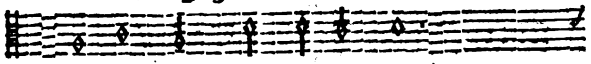

Bij een Net, daar goet en quaat/

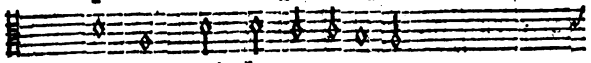

Zaamen werdt bij een getoogen;

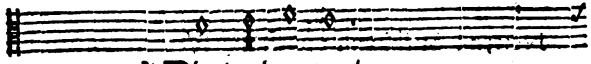

't Dient gewoogen/

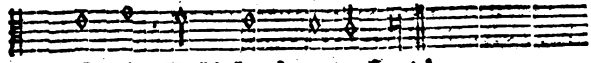

O mijn Ziel! hoe 't met u staat?

12.

Die Gods Rijke naa wil trachten/
Moet hem wachten/
Door den Angel, en het Aas,
Welk de Satan gaat bereiden/
Te verleiden
Den zorgloozen blinden dwaas!

13.

Dank zij Godt! door zijne zegen/
Weer verkregen/

Die

Die ons zulken overvloedt
Van zijn Schepselen gaat geven/
En daaar neven;
In den Hemel beter goedt.

Op het zwieren en steeken der Muggen. enz.

Nehem. 9. 6. *Gy zijt de Heer alleen die gemaakt hebt de Hemel, en al haar heyr, de aerde wat daar op is, de zee en wat daar in is, en gy maakt die alle levendig.*

Toon: als vooren.

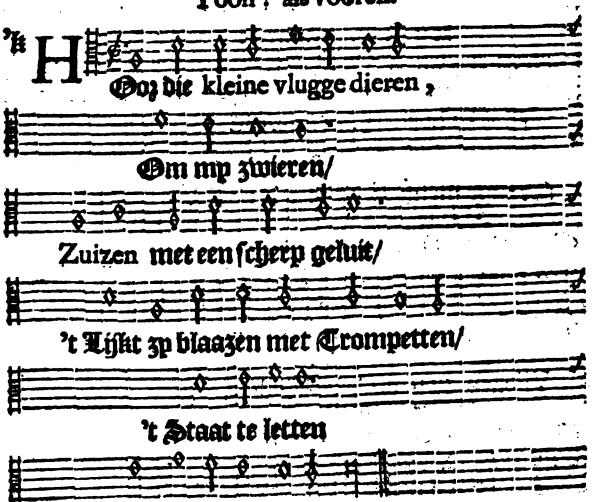

2.

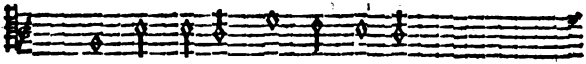

Spiessen wapens niet ontbreeken

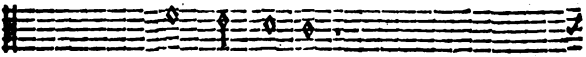

Want zy steeken

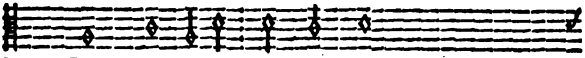

Ons / en zuigen dan het bloedt

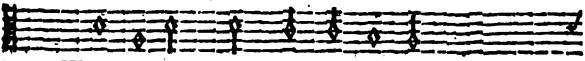

Waarze ons maar konnen naaken

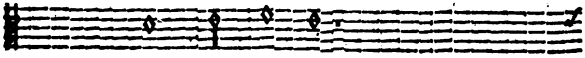

Zy slechts raaken!

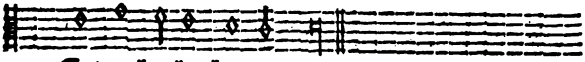

Tot zy koelen haare moedt.

3.

Traage mensch! om uw te leeren/
Godt te eeren/
Geven deze Diertjens stof:
Die haar 't wezen heeft gegeven/
En doet leven;
Geeft doch uwen Schepper lof.

4.

Vliegen zy u om de Oozen/
En verstoozen
Uwen slaap / en breken rust/
Dit moet uwe ziele wekken/
Zich te strekken
Tot haar plicht met meerder lust.

5. Laat

5.

Laat ons Godt in alles kennen;
En ons wennen/
Tot dienst zijner Majesteit/
Van/ en door/ wien dat wy leven,
Hy wil geven!
Leven tot in eeuwigheit.

CHRISTELYK WATERLIEDT.

Op 't aanschouwen, of varen in de Zee, of andere wateren, enz.

Psalm 107. 23, 25. *Die met Schepen ter Zee varen, handel doende op groote wateren. Die zien de werken des Heeren en zijne wonderwerken in diepte, enz.*

Toon: Psalm 78. of 90.

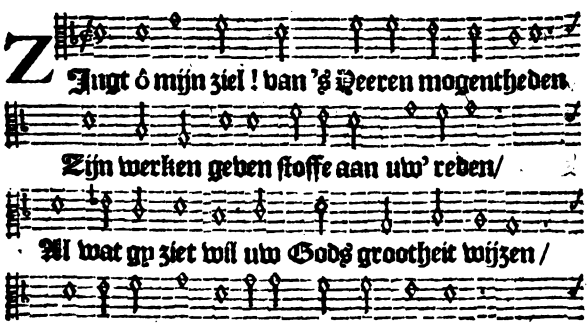

Maakt

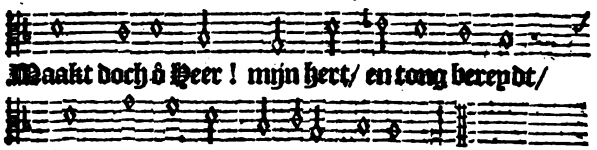

2.

Die 's Hemels-kringen door uw woordt ging stichten.
De Zon en Maan/ met zoo veel Hemels-lichten.
De aerd ter woon/ voor mensch/ en andre dieren.
De Zee, de Waterstroomen, en Rivieren!
Zoo in/ zoo door/ en om/ de aerd' gevoert
Waar in zich meenig schepsel voedt/ en roert.

3.

De groote Zee, geplaatst in hare kolken/
Wiens baren dikwils rijzen na de wolken/
Zoo vast bepaalt in hare sterke Wallen,
Daar 't groot geweldt gestut/ komt neer te vallen.
Hoe zou de aerde voor haar vloedt bestaan?
Zoo niet Gods macht haar stutte voort te gaan.

4.

Daar ziet men op de grondelooze baren,
De volkeren zoo beezig hene varen,
Een groot getal die op de watren wandlen/
Na verre landen/ om aldaar te handlen/
Na Oost/ en West/ na 't Zuid/ en koude Noordt
In 't dryvend-huys; en in zoo engen boordt!

5.

Daar vaaren zy/ bewaart door Godes handen/
Door storm, en klip, door vyandt, breuk, en stranden.
Als ook de doodt staat voor haar aller oogen/
Geen hulp noch raadt! alleene Gods vermogen
Stilt d'ongestuime windt, en 't woedend Meer,
Op dat het volk/ op Godt betrouwen leer.

6. Zy

6.

Zy zeilen heen, gedreven van de winden,
Tot datze haar gewenste haven vinden/
Dan juichen zy: en die den Heere vreezen/
Die loven hem/ voor 't goet aan haar bewezen.
Dat Godt haar voert door 't woeste Element.
En al 't gevaar/ van haare oogen wendt.

1 Pauze. 7.

't Aardrijk verciert/ met schoone water-vlieten,
Die met haar vloedt door bergen hene schieten.
De sterke stromen, ook de klaare beeken,
Die rusten nooit/ maar loopen hare streeken,
Zy vloejen heen/ tot in het groote Meer,
En keeren zoo tot haren oorspronk weer.

8.

De vruchtbre zee, de stromen, water-plassen,
Die brengen voort zoo veelerley gewassen.
Hoe krielt het Meer van Monsters, Waterdieren?
Die daar in leven/ wemelen en zwieren.
Het water geeft de Vis in overvloedt/
Waar door de mensch wordt rijkelijk gevoedt.

9.

Langs d'oeveren van zoete water-stromen,
Daar groejen zeer/ de cierelijke bomen.
En 't veldt daar by/ geeft groene vette weiden,
Ook koorn, en vrucht, voor mensch/ en beest bescheiden;
Als een vermaaklijk vruchtbaar Paradijs.
Mijn ziele rijst/ geeft Gode lof en prijs.

2 Pauze. 10.

Wat ziet men schepen heen/ en weder varen,
Elk gaat zijn weg/ beladen met zijn Waren.
Zy zeylen heen/ of moeten aan 't laveren,
Naa dat den stroom is/ of de winden keeren.
Elk doet zijn best tot zijner reyzen spoedt.
De zoete winst maakt al haar moeyten goedt.

Digitized by Google

11.

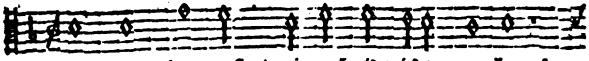

Wat groot vernuft / en arbeidt is te merken!

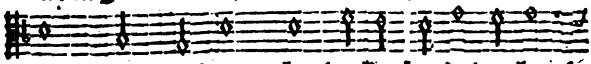

In 't scheeps-gebouw, hoe veelderhande werken?

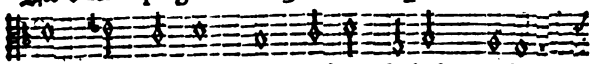

Mast, touw, en diep-loodt, ankers, kabels, zeilen.

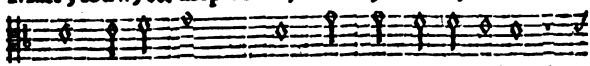

't Roer, tot bestuur / 't Compas, om niet te feilen?

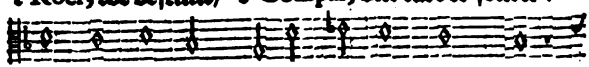

Wijst haar den weg / en zet zijn punt naa 't Noordt,

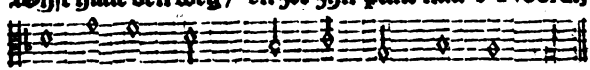

(O wonder Godts!) zoo vaart den Schipper voort.

12.

Daar weinig helpen zeilen, stromen, winden,
Weet noch de mensch een ander hulp te vinden/
Op dat zijn reys niet lange zou vertragen;
Moet riem, en paerdt, het schip of schuitje jagen,
't Welk met der vlucht heen door het water glijdt/
Het volk komt aan / op zijn bestemde tijdt.

13.

Wilt gy ô mensch den stichter eens beschouwen/
Van zulken konst; 't is Godt / die zelfs dê bouwen/
Dat groote Schip: daar Noachs gants gezinde/
En zoo veel Vees behoudenis kon vinden/
Ten tijdt des Vloedts, heeft hy de Ark bereidt/
Naa 't wijs ontwerp van Godt hem voorgeleidt.

3. Pauze.

Digitized by Google

3 Pauze. 14.

Rijst hooger op / mijn ziele! om te leeren/
Wat gy hier ziet / kondt ghy te nutte keeren.
Ziet gy de zee, den afgrondt daar de stromen,
Der watren uit / en weder hene komen
Daar in zoo meenig schepzel groeit en leeft/
Die ook den mensch zoo veele nutten geeft.

15.

Denkt wat een volheit, is'er in den Heere!
Hoe veel hy geeft / noit kan hem iets ontbeeren.
Die volle Bron! Fonteine van het leven.
In wien de Schepsels leven, zijn en zweven,
Door wien 't bestaat / al wat de aerd omvangt/
Van wien het is / en noch geduurig hangt.

16.

Wat geeft hy ons uyt zijne overvloeden,
Naa ziel en lichaam / veelerhande goeden:
Maar wat hy geeft / moet weder tot hem keeren,
Gy moet ô ziel! den Gever weer vereeren.
Gy hebt van hem u wezen en bestaan.
U dank en lof / moet weder tot hem gaan.

4 Pauze. 17.

Gelijk de baaren op malkandren volgen/
Met groot gedruis / en dreigen zeer vervolgen;
Schip, mensch, en goed'ren dikwils te verdelgen/
Jaa met haar vloedt, de aerde te verzwelgen.
Zoo is het hier vol moeiten en verdriet/
Op deze aerd' / is onze ruste niet.

18.

Gy ziet de schepen door zoo woeste baren,
Met veel gevaars en tegenspoeden varen,
Dan in de windt, zoo heen en weder zwaejen;
Dan helpt geen stuur, 't kan naa geen streken draejen:
't Schip krijgt een ramp / het lekt, het scheurt, en kraakt,

't Schijnt anders niet of d'ondergank gemaakt.

19.

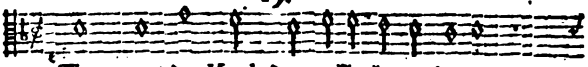

Zoo moet de Kerk door allerley gevaren/

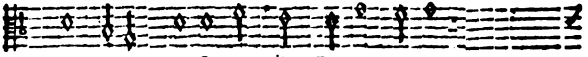

Door deze woeste wereldt heene varen.

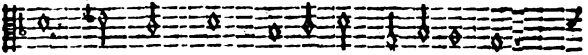

Het zaadt der Slang zoo razend en verbolgen/

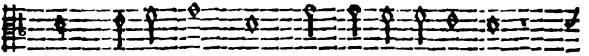

Laat nimmer af Gods kindren te vervolgen/

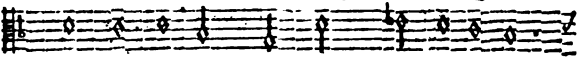

Door lust / geweit / bedwang / en Cpramp:

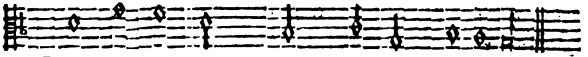

Door valsche Leer / twist / onrust / ketterp.

20.

Gy ook mijn ziel! terwijl gy hier moet zwerven/
In 's werrels-zee, om 't Vaderlandt te erven.
Vaart tegen stroom, van wereltse gezinden/
En tegen zwier van alle wervel-winden.
Hoe worden wy door moeite omgevoert?
Bestreên / belet / onrust / en steeds beroert.

21.

Als 't eene / 't andre kruis komt achterhalen,
In zulken stant / laat doch de moedt niet daalen/
De Heere helpt / en zal het roepen hooren.
In bittre watren zult gy niet versmoren
Die zee, en windt, heeft onder zijn gebiedt:
Die stilt den storm, en helpt u uit verdriet.

22. Wy

Digitized by Google

22.

Wy hebben moedt! in stromen van elende
Die om ons gaan / Godt! zalze eenmaal wenden.
Hy brengt ons in de haven zijner ruste.
Daar zal de ziel naa droef heit / haar verlusten!
Wy zijn gevest op Jezus! onze Rots!
Geen doodt / noch hel / rukt ons / uit de hant Godts.

23.

Als Godt zijn gunst / laat dalen op ons neder
In onzen weg / en geeft voorspoedig weder,
Van zonneschijn, ook zeer bequame winden.
Denkt / hoe ontmoet de Heere zijn beminde?
Met gunst, en troost, bestraalt hy haar gemoedt/
Dan vordren zy de reys, met goeden spoet.

5 Pauze. 24.

Ziet gy de stromen zoo geduurig vloejen?
Die zonder rust / haar zee-waarts hene spoejen:
Dus loopt de tijdt, de dagen, van ons leven
Naa d'eeuwigheyt; daar ruste wordt gegeven
In Godt! den oorspronk; aan die dezen tijdt
Tot zijne eer / en zielen nut verslijt.

25.

Leydt 't schip gereet? zijn zeylen op getogen?
Wordt 't los gemaakt; zal men ter stevze pogen?
Waeyt goede windt? past men ook op getyen?
Of trekt een paerdt? doen riemen schuiten glyden?
Door vaart, en stroom? neemt zoo de reys haar spoet?
O Ziele! tracht / dat gy dan ook zoo doet.

26.

Maakt los den bandt van alle ydelheden.
Die 't hert zoo bindt, aan dingen hier beneden.
Houdt uw gereedt / te varen, t'aller uuren/
't Genaden-ty! dat zal niet altijdt duuren.
Spoeyt wat gy moogt / en ziet niet achterwaart
Als Roeyers doen: ziet voor uit, op uw vaart.

27.

Breydt 't herte uit, met vurrig zielſ-verlangen

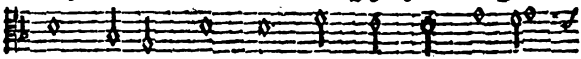

Tracht dat gy moogt den windt des geeſts ontfangen

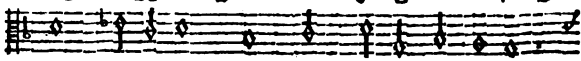

Om ſpoedigliſk / recht aan / en zonder feylen

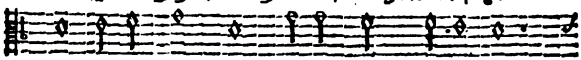

Naa boven toe / ons Vaderlandt! te zeylen.

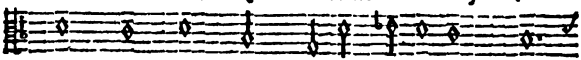

Of ſtroom en windt, al dikwijls tegen loopt.

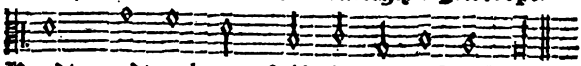

Houdt moedt en kours, 't is niet vergeefs gehoopt.

6 Pauze. 28.

Ziet gy een Schip, dat menſchen heeft geladen/
Daar zamen varen goede onder quaden.
Zoo is 't met Gods gemeente hier beneden.
Daar d'huych-laar ſchuilt / by Chriſti vroome leden:
In waan-geloof, en ſchijn van Heylighept.
Doch 't eynde toont van beyde 't onderſcheydt.

29.

Terwijl wy hier noch onder booze leven/
Laat wy ons nopt tot haren weg begeven.
Maar door de deugd haar tot de deugd verwekken.
Haar met ons voorbeelt tot de vroomheyt trekken.
Dat ook de vreë, en liefd, de herten bind'
Van Zions-volk! en maak' die eens-gezindt.

30. Hoe

Digitized by Google

30.

Hoe lieflijk is 't! wanneer wy ons bevinden?
Te zijn verzelt met Hemelse-gezinden?
Wat glans! is daar? als zoo veel heldre lichten,
Voor eenen Geest malkanders zielen stichten?
Daar twee of drie zijn eens/ in Christi Naam.
Komt Jezus zelfs! en voegt zich met haar zaam.

31.

Gelijk de Reyzers! op de zee, en stroomen,
Al nader aan en by de haven komen.
Wat men ook doet/ goedt? quaat of beuzel zaken?
In ledigheyt/ in slaapen/ of met waken.
Men vaart al voort! en eer den Reyzer dacht/
Is meenigmaal zijn reysten eynd, gebracht.

32.

Dus haasten wy geduurig naa het einde
Ons leven staat niet stil/ noch 't zal opt wenden/
Laat ons dien tijd, die vliedt, dan wel besteden,
Op dat ons uitgank zy in rust en vrede.
Die hier zijn tijdt verliest in pdelheit/
Hem is daar na geen eeuwig goet bereidt.

33.

't Schijnt voor ons / of de oevers haar bewegen,
Wanneer wy daar voor by te varen plegen/
't Is of zy vliën: zoo is dit aerdse wezen/
Hoe vast het schijnt? hoe heerlijk uytgelezen!
't Is al te los/ 't gaat haastelijk voorby;
Daarom ô ziel! mijdt 's werelts slaverny.

7 Pauze. 34.

De stuurman, gaat door't Roer een schip regeeren/
't Moet na zijn wil zich heen / en weder keeren,
Zoo gaat de Heer! de werelt ook bestuuren.
Inzonderheit zal zijne zorge duuren/
Meest over 't volk / voor hem ten dienst bereidt:
O Ziel! begeeft u onder zijn beleidt.

35.

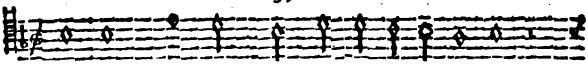

Ziet gy 't Compas, zoo noodig in het varen,

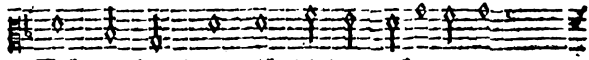

Zal men den weg recht vinden en bewaren.

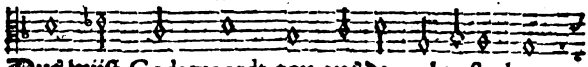

Dus wijst Gods woordt aan ons de rechte streken,

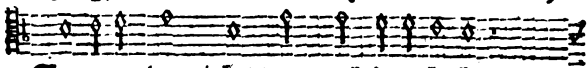

In onzen weg / het toont ook de gebzeken/

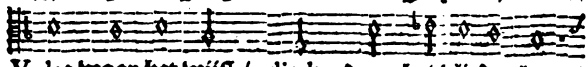

Volgt waar het wijst / vliedt, daar het vlieden leert /

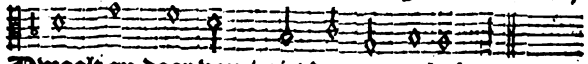

Dwaalt gy daar van / ziet dat gy wederkeert.

36.

Gelijk de Naald' met zeyl-steen aengestreken
Als zy maar iets van 't Noorden is geweken/
Is zonder rust ! zy trilt en staat te beven ?
Zoo ook mijn ziel ! wat kan uw ruste geven ?
Als gy van 't woordt, en van uw Jezus ! dwaalt ?
Daar is geen rust, tot hy uw wederhaalt.

37.

Gy ziet een schip in zee, op stroom, en kusten
In storm en buy, zeer vast op anker rusten ;
Zoo moet de ziel in 't kruis haar toe gezonden/
De hoop op Godt ! en zijn getrouwheyt gronden.
Wat hy belooft / is waar / en eeuwig vast /
Op dezen grondt, is rust, in zorg / en last.

38. Als

Digitized by Google

38.

Als wy dan eens naa lang en ernstig poogen/
De stadt, of plaatze zien voor onze oogen/
Waarom de reys van ons was aangevangen/
Waar hene strekten onzes ziels-verlangen:
Men is verblijdt! wat is'er vreugd' in 't hert?
Dan is zeer haast vergeten alle smert.

39.

Wanneer gy ziet door d'ogen van 't gelove;
't Jeruzalem! van Godt berepdt / daar boven/
Wiens poorten staan door Jezus doodt geopent.
Daar gy naa by komt, strydt / en wacht/ al hopend/
Zijt blyd en juicht! vergeet al het verdziet
Van uwe reys, nu gy de haven ziet.

G E B E D T.

8 Pauze. 40.

O volle zee! ô Godt! uw goedtheyts stromen,
Uw zegen vloedt! laat in / en om ons / komen/
Schenkt uit uw volheyt aan de ziele 't leven,
In uwen Zoon! saa komt ons alles geven
Tot zaligheyt / en uwes Namens-eer/
Dan keert u gaaf; tot uw ô Gever! weer.

41.

Blijft by ons Heer! in 's werelts woeste baren:
O Jezus! komt in ons gezelschap varen;
Zit gy aan 't stuur, en voert ons arme slaven
Uit al 't verdziet / tot in des Hemels haven!
Als noodt / en doodt/ op reys, ons treffen aan
Behoedt ons Heer! op dat wy niet vergaan.

42.

Uw goede geest! wil onze zielen drijven;
Op dat wy niet door traaghept achter blijven/
Blaast in ons hert / dat liefd / en yver / branden.
Dat werelts liefd, noch sterffelijke banden,

Ons op den weg niet strekken tot belet/
Maar dat de ziel / zich steeds naa boven zett.

43.

Als gy ons uit de werelt vol elende
Eens over voert / en doet dit leven enden.
Voet ons naa al het pogen en verlangen/
Dan rust, en vreugd, verzadiging ontfangen
Door uw aanzicht: in 't zalig Vaderlandt,
Ontfangt de ziel! ô Jezus! in u handt.

Op 't aanschouwen des Hemels.

Coloss. 3: 1, 2. *Zoekt die dingen die boven zijn, bedenkt die dingen die boven zijn; niet die op der aerde zijn.*

Toon: Psalm 68.

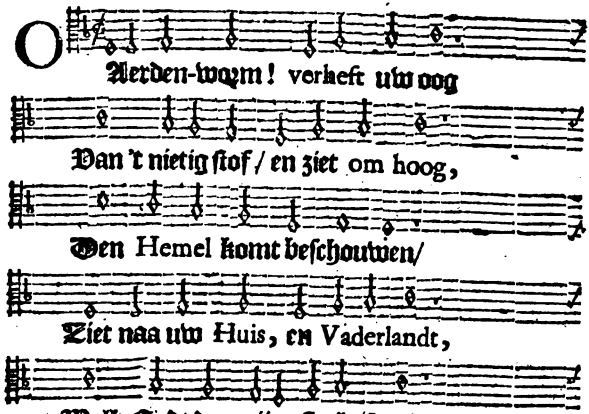

Dus

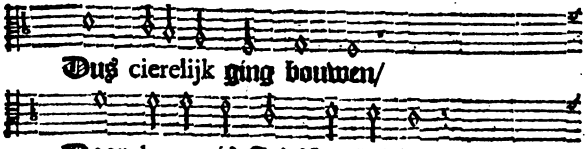

2.

Daar is de stadt! zoo schoon gebouwt/
Wiens straten zijn van zuiver goudt.
De poorten en haar muuren
Paerlen en Eedel-steenen zijn.
Daar hoeft geen Zon, noch Maneschijn,
Haar licht zal eeuwig duuren.
Daar is geen zond' of elend meer/
Alles in allen, is de Heer!
Voor zijne Hemel-lingen.
Die eeuwiglijk voor zijnen Troon,
Met een volmaakte Hemels-toon
Halleluja! staan zingen.

3.

Waarom ô mensch! dan dus gewroet?
Waarom zoo laage van gemoedt?
Is uwen schadt op aerden?
O neen! het alderhoogste goedt
Daar eens u ziel in rusten moet
Onepndig groot van waerde!
Is in den Hemel weg gelepdt.
Voor Jezus! voor ons toeberepdt.
Wel aan de ziel om hooge!
Vergeet dat hier beneden is/
Daar boven is uw erffenis,
Keert daar uw hert / en ooge!

Op 't aanschouwen van de Maane en Sterren.

Ezai. 40: *vers 26. Heft u oogen op, om hooge, en ziet wie deze dingen geschapen heeft, die in getalle, haar heyr voort brengt, dieze alle by name, roept, en z*

Toon: Psalm 97.

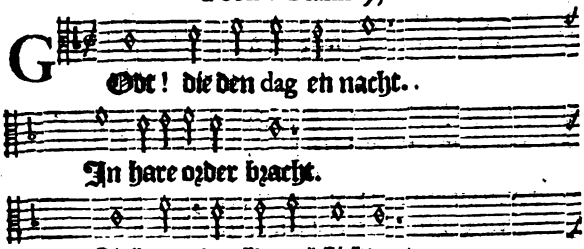

Zoo

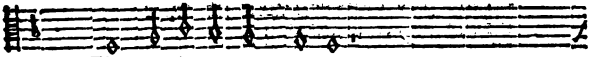

Zoo veele zuyvre lichten.

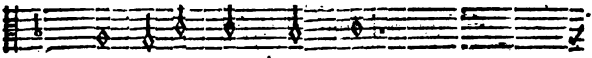

De heldre Zon, en Maan,

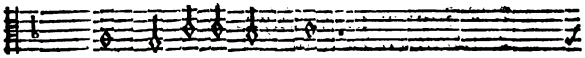

Die om de wereld gaan

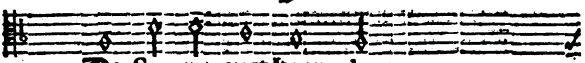

De Sterren met haar glans,

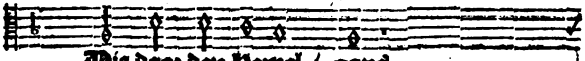

Die door den Hemel / gans

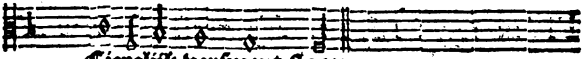

Cierelijk verspreyt staan.

2.

De Maan in haaren kring
Zoo vol verandering/
Komt haar geleende straalen
Van 't Zonne licht onthaalen.
Zoo is ô ziel! uw staat
Die 't oog' op Jezus slaat;
Op dat zijn licht en straal,
Geduurig in uw daal/
Tot donkerheit vergaat.

3.

Wat flikkert meenig licht?
Zoo klaer in ons gezicht/
Des nachts in duisternisse,
Als wy de Zonne missen.
Is 't Firmament zoo schoon?
Hoe heerlijk is Gods Troon!

Daar

Daar 's Vaders aanzicht straalt?
Daar onzen Konink praalt!
Daar krijgt mijn ziel de kroon.

4.

O vrome! die hier leeft/
En onder boose zweeft/
Geeft uwen klaren luyster,
Als Sterren in het duyster,
Elk van u gebe licht
U tong, en wandel, sticht'
De blinde kromme schaar:
Dan zult gy Zonne klaar
Blinken, voor Gods aanzicht.

GEESTLYK WINTER-LIEDT.

Psalm 147: 16, 17. *Hy geeft sneeuw als wolle: hy stroyt den rijm als assche. Hy werpt zijn ys heen als stukken: wie zoude bestaan: voor zijne koude?*

Toon: O zaalig heylig Bethlehem.

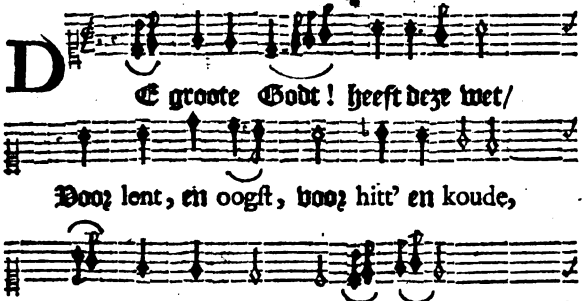

Om

Om tot het eind' te on der houden.

2.

De Zon nu van ons afgegaan,
Maakt lange nachten / korte dagen,
Het plant-gewas moet stille staan/
Door al de guure winter vlagen.

3.

De koude lucht, en scherpe windt,
Doen 't vloejend water zoo verstijven,
Dat men betreden paden vindt/
Op 't dunne vocht, daar stromen drijven.

4.

De witte sneeuw bedekket veldt/
Dat groen / en lieflijk plag te wezen/
Jaa mensch en beesten zijn verstelt/
En wachten op een ander wezen.

5.

Hoe is 't met uw ô Ziel! gestelt?
Die door de liefde, plag te bloozen!
My dunkt dat uw de koude knelt/
U kracht / en geest / schijnt ook bevroozen.

6.

Och jaa! ik ben van kouw zoo stijf,
Het innig vuur is my ontweken/
Die koude dringt door ziel en lijf/
Mijn krachten zijn by naa bezweken.

7.

Mijn ziele is zeer dorr' en doodt!
Ach! onbequaam tot goede vruchten!
Van leven/ lust/ en kracht/ zoo bloot.
Dat doet my dikwils innig zuchten

8.

O Vader! die my hebt gemaakt/

Komt

Komt doch mijn herte weer verwekken!
Als uwe geest mijn ziele raakt,
Dan zal mijn liefde tot u strekken.

9.

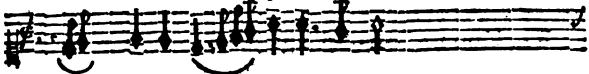

O Zonne der gerechtigheit!

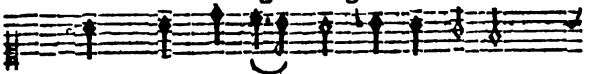

Ap! wijkt van my doch nu niet verder,

Mijn ziel wordt door u licht geleidt

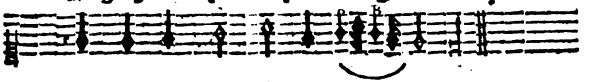

Op mijnen weg / ô trou we Herder!

10.

O Hemels-licht! dat neder quam/
Om in de zielen te ontsteken,
Een wederstraal, een liefde vlam
Om alle duisternis te breeken.

11.

Geest lust en kracht in mijne ziel
Dat uwen Geest / mijn geest verwerme.
Die schier verkleumt, in flauwte viel/
Ach wilt uw over my ontfermen!

12.

Uw liefde zy een krachtig vuur!
Dat koud' en lauwt' in my verteere/
Dan heeft mijn weder liefd' haar duur/
En brandt in yver, voor uw Heere!

13. Dan

Digitized by Google

13.

Dan zal ik uw' met vuurigheit,
Vereeren in mijn gantze leven.
Mijn hert en mondt zal zijn bereidt/
U eeuwig lof/ en prijs te geven.

TRUUR-LIEDT,

Over den droevigen staat van de Christenheit, der Kerke, en des Vaderlandts.

2 Chron. 7: 14. *Zoo mijn volk, over de welke mijnen Name genoemt wordt, zich verootmoedigen en bidden, en mijn aangezicht zoeken, en zich bekeeren van hare boze wegen: zoo zal ik uit den Hemel horen, hare zonden vergeven, en haar lant genezen.*

Op de wijze van den 28 Psalm.

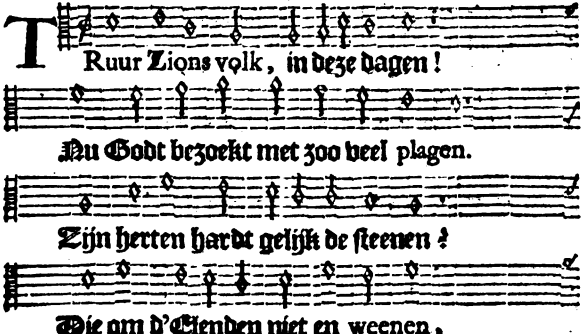

Nu

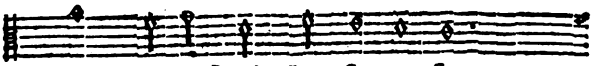

Nu 's Heeren handt slaat slag op slag,

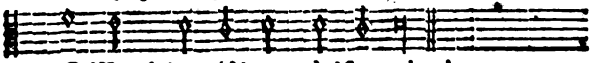

O Wee! wat is 't een duistren dag!

2.

Den Hemel drijft vol gramschaps wolken,
Die Godt uitstort op alle volken.
De Christen-wereldt is in Roere:
't Volk dat Gods Name noch wil voeren
Lept gants verdeelt van een gescheurt.
Van ramp en straf heeft elk zijn beurt.

3.

d'Ontsteeken brandt van d'Oorlogs-vuuren,
Van verr' / en by de Nagebuuren,
Verwoest verderf nu land en steden/
Gaat recht en ruste gants vertreden.
Wie weet waar dit noch einden zal?
't Komt nader by / en dreigt den val.

4.

U kerk en volk voert ook de roeden/
O Heere! neemtze in u hoede.
Den Antichrist, en Babels-volken,
Verleiders, rechte Satans tolken
Staan op / en quellen steeds uw erff,
Zy zoeken niet als ons verderf.

5.

Ons Vaderlandt krijgt zwaare slagen
Van uwe handt: die veele dagen
Uw gram-gezicht hebt laaten merken:
Gy stelt uw wraake vast te werke/
Gy toornt en straft ons dag op dag/
Uw gunste schijnt niet alze plag.

6. Gy

Digitized by Google

6.

Gy plagt voor Nederlandt te strijden/
O Godt! gy hielpt ons uit het lijden/
Al was haar staat noch zoo verlegen/
De uitkomst was met heyl en zegen.
Maar ach! de Raadt en kracht bezwijkt/
Nu uwen zegen van ons wijkt.

1 Pauze. 7.

Men ziet al uit men wacht na vrede,
Na redding uit de tegenheden.
Maar ach! dit goet blijft achter wege.
De voorspoedt wijkt/ 't gaat alles tegen.
't Is dag op dag van ongeluk/
Steeds quaat gerucht, en nieuwe druk.

8.

Dit doen/ ô Heer! de groote zonden,
Waar in wy voor u zijn bevonden/
Wy alle zijn van 't padt geweken/
Dies komt gy onze daden wreken.
Ons quaat en ongerechtigheit/
Heeft voor ons deze straf bereidt.

9.

Wy hebben tegen uw geboden,
Gy ons/ ô Godt! veel vreemde Goden.
U dienst, en Eer wordt zeer vertreden.
U Naam gequetst, met vloek, en Eeden.
U Woordt, en Ruftdag kleyn geacht.
Ons 't hert aan 't schepsel toegebracht.

10.

Hoe koudt, en doodt zijn onze zielen
In uwen dienst? maar ach hoe krielen
Van binnen d'ydele gedachten?
En booze tochten, zonden krachten/
Traag, ongeloovig, zorgeloos,
Ondankbaar, trots, is 't hart/ en boos.

11.

Haat, gramschap, nijdt en bitterheden,

Naamschending, achterklap, quaa zeden,
Ontrent den mensch is boozen handel.
Waar is d'oprechten Christen wandel?
Voor Godt, die naa den Hemel leydt/
Waar liefd', ootmoedt, en heyligheit?

12.

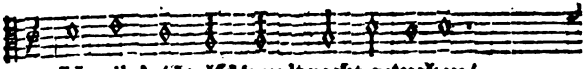

U volk! is zelfs van 't recht geweken/

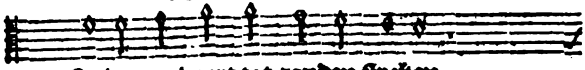

En weg gevoert tot zonden streken.

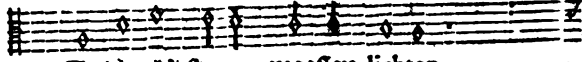

Zy die als sterren moesten lichten,

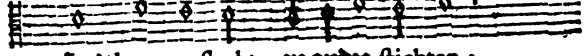

In 't krom geslacht, en andre stichten;

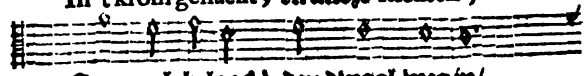

Gaan ook helaas! den dwaal-weg in/

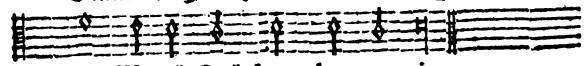

De Werelt steelt haar hert en zin.

13.

Dus leggen wy in zwaare schulden,
Hoe kondt gy ons noch langer dulden?
De misdaat van u bondt-genooten,
Heeft u al langen tijdt verdrooten:
Nu al uw gunst en goedigheit,
Ons noch tot geen bekeering leidt.

14.

Ach! 't meeste quaadt van al die quaden/

Waar

Waar meed' ons herte gaat belaaden/
Is dat het in al 't zondig woelen/
Lepdt levenloos in ongevoelen.
't Is zoo versteent, en zorgeloos,
Gants zonder kracht, ja even boos.
2 Pauze. 15.
Waar gaan wy dan in deez' elenden?
Waar zullen wy ons hene wenden?
Daar is geen hulp als by den Heere.
Laat ons van herten tot hem keeren,
Niet achter blijven zonder moedt/
Wie tot hem gaat dien is hy goet.
16.
O Vader! der barmhertigheden/
Voor wiens genade-troon wy treden/
Met zuchten, klagen, bidden, smeken,
Vaart doch niet voort aan ons te wreken/
Al 't quaat van ons voor u begaan:
Heer! helpt ons noch/ eer wy vergaan.
17.
Ontfangt ons arme! in genaden,
Al onze groote missedaden/
Wilt die/ o Heere! niet gedenken:
Maar ons uw' gunste weder schenken.
Ontslaat ons van de strenge straf,
Ach! keert de plagen van ons af.
18.
Dat uwe handt noch eens vetschoone/
Om Christus uwen lieven Zone!
Dat 't heilig bloedt uit zijne wonden/
Afwasche onze vuile zonden.
Door zijn verdienst, en waerdigheyt
Zy ons genaa en heyl berepdt.
19.
Laat ons niet langer van u dwalen;
Uw Geest die koom' ons weder haalen,

Laat die ons dwalend hert gelepden
En tot uw dienst en lof bereiden.
Keert weder met u aangezicht,
Dan worden wy geheel verlicht.

20.

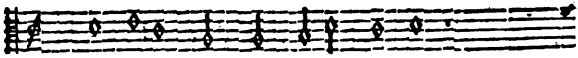

Doet uwe goedthept weder schijnen/

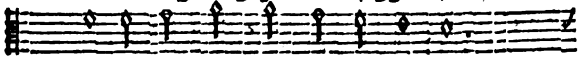

't Gevoelde quaat van ons verdwijnen.

Ook alle plagen die noch dreygen:

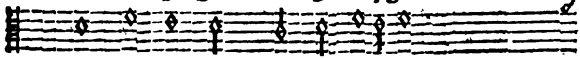

Gedenkt ô Heer! wy zijn u eigen,

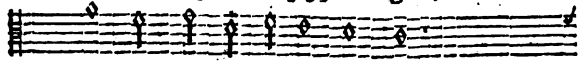

Het volk van uw genaa-verbondt/

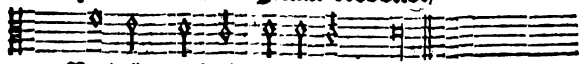

Verdelgt ons niet tot in den grondt.

3 Pauze.

21.

Laat uwe tucht ons krachtig leeren/
Van onze zonden tot u keeren/
Dat wy ons tot een beter leven/
Aan u gewillig over geven.
Vernieuwt ons hert, schrijf u gebodt!
In 't binnenste, ô goede Godt!

22.

O Heere! komt de hoofheyt stillen/
Van die geen vreê, maar oorlog willen.

Geeft

Digitized by Google

Geeft eendracht onder Christen-Vorsten,
Bedwingt haar die zoo gierig dorsten
Na roof en bloedt: breekt macht en list
Van den verbloekten Antichrist.

23.

Geeft aan uw' Zyon rust en vrede,
U volk heeft lang zoo veel geleden/
Breekt doch de roede der elenden.
Uit d'Hemel wilt verlossing zenden.
Verhoort u Bruidt! die tot u vlucht/
Zy weent en geeft een naar gezucht.

24.

Laat u dan Heere! eens verdrieten/
Het roven, moorden, bloedt-vergieten,
Het vangen, schenden, en 't verjagen,
Dat droevig schrepen/ weenen/ klagen/
Verwerpt doch niet/ want ziet de noodt
Van d'oorlogs-plage is zeer groot.

25.

Bestuurt/ ô Godt! all' onze Goden,
Dat zy het volk na uw geboden/
Beheerschen; die hoog-gaande zonden,
Gemeen/ en openbaar/ bevonden/
Uitroejen/ die ons Vaderlandt
Nu brengen in dien droeven standt.

26.

Doet d'onderdanen in uw vreeze/
Haar buigen; en gehoorzaam wezen.
Dat wy met vreê en ruste leven:
In 't goede landt aan ons gegeven.
Tot waarheit/ liefd'/ godvruchtigheyt/
Maakt d'herten van het volk bereydt.

27.

Bewaart 's lands heir, en sterkt de Machten,
Maakt in 't gevaar met onze wachten,
Geleidt/ en helpt/ als 't volk moet strijden,

Geeft overwinning t'onzer zijden.
Strijdt voor ons met uw rechterhandt/
Ach helpt 't verlegen Nederlandt!

28.

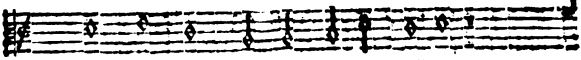

Geeft ons ook Herders die ons leiden/

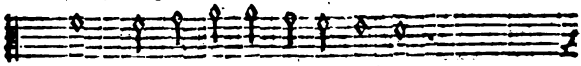

Op 't reechte padt in zuivre weiden.

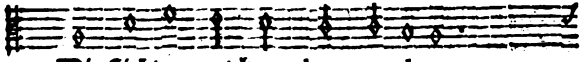

Die stichten met haar leer, en loven,

Die zelfs een heilig voorbeeldt geven/

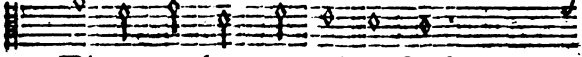

Die met een hert, en recht verstandt,

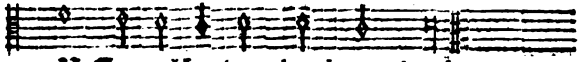

U Tempel bouwen handt aan handt.

29.

Ontfangt / ô Vader! onze beden.
Ziet op u kindren hier beneden/
Tot ons geroep leent uwe ooren.
Ach komt ons nu in gunste hooren.
Voert huip van u genaden-troon/
Amen: om Christus uwen Zoon!

KLACH-

Digitized by Google

KLACHTEN, en GEBEDEN

Tot Godt onder de Peſt-roede.

2 Chron. 7: 13, 14. *Zoo ik de Peſt onder mijn volk zende, en mijn volk, over de welke mijnen name genoemt wordt, zich verootmoedigt, en bidden, en mijn aangezicht zoeken, en zich bekeeren van hare booze wegen, zoo zal ik uit den Hemel hooren, en haar zonden vergeven, en haar landt genezen.*

Toon: Van den 38. *of* 61 Pſalm.

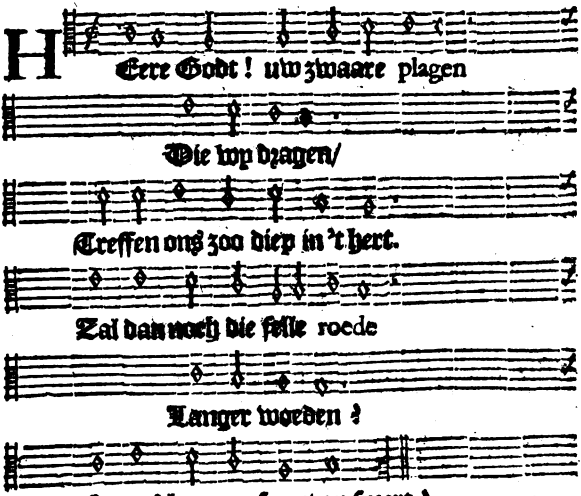

2.

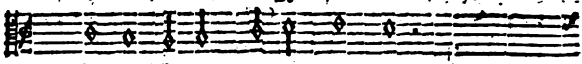

Met u scherpe toorne-schichten:

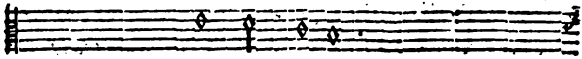

Komt gy richten

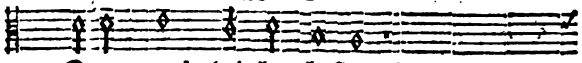

Onze zond: wie kan bestaan!

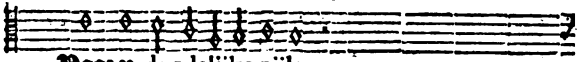

Voor u doodelijke pijlen

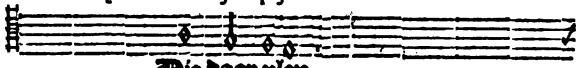

Die daar plen

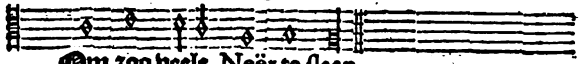

Om zoo veele Neër te slaan.

3.

Huys! aan Huys! wert vast geslagen/
Alle dagen
Gaat dien slaanden Engel voort.
Met te quetzen/ worgen/ dooden/
Ach wat nooden!
Waarmen ziet en waarmen hoort.

4.

Waar wy keeren/ waar wy wenden/
't Zijn elenden.
Over smert, benautheit, pijn,
Hoortmen kermen/ klagen/ steenen/
Bitter weenen.
Wie kan ongevoelig zijn?

5.

Bange koortzen, bloeden, braken,

't Sta-

't Stadig waken,
Breeken alle moedt en kracht.
Etterbuilen, hooze zweeren,
Huile zeeren,
Zijn de stoffe van de klacht.

6.

d'Eene zal onrustig woelen,
Door 't gevoelen
Van benauwtheit om het hert.
't Ingewant wort hem doorsneden/
En de leden
Zijn verbrijsselt door de smert.

7.

Mocht ik eens de brandt verkoelen!
Dien ik voele
(Roept de kranke) in mijn borst.
Kander niets mijn hert verquikken!
'k Moet verstikken,
'k Moet versmachten van den Dorst!

8.

d'Ander lepdt geduurig raazen
Als de dwaazen/
Nu 't verstant en reden dwaalt.
Of ook zoo in slaap gezonken/
Als verdronken.
Wordt de kranke weg gehaalt.

9.

De Bekenden, Vrienden, Magen,
Zien de plagen/
Die van verre blijven staan.
Als zich menschen van ons keeren;
Blijft dan Heere!
By ons / neemt uw onzer aan.

10.

Ach! hoe veele gaander sterven,
Die verderven

In haar zonden / zonder Boet:
Haastig doet de Dood haar 't leven
Overgeven/
Zonder een bereydt gemoet.

11.

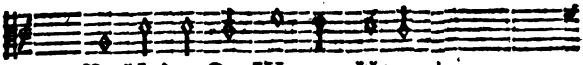

Veel bedroefde Weezen klagen/

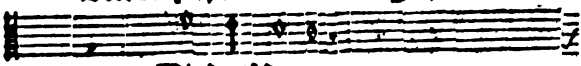

Die derz' dagen

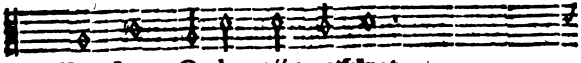

Van haar Ouders zijn ontbloot.

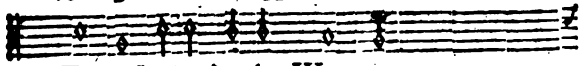

De verlaatne droeve Weeuwen

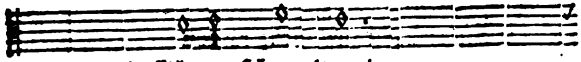

klagen schreeuwen/

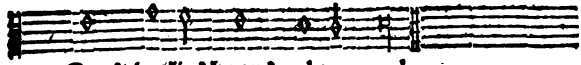

Om 't verlies haars echtgenoodt.

12.

Mannen! die als Hemels lichten!
Andre stichten/
Worden schielijk weg gerukt.
Neffens hooren / worden vromen
Ons ontnomen/
Welker doodt ons 't herte drukt.

13.

Godt schiet met vergifte pijlen,
Ach de Bijle!

Digitized by Google

Is tot kappen toe gestelt/
Boomen die geen vruchten dragen/
Door de plagen
Worden neer ten vuur gevelt.

14.

Heere! dus in toorn ontsteeken/
Om te wreeken
Al het quaat van ons begaan;
Ach! wy roepen om genade/
Weert die quaaden.
Helpt ons eer wy gantz vergaan.

15.

Wy bekennen 't zijn de zonden
Die ons wonden
Die verdienen deze straf/
Vader! wilt ons doch vergeven,
Laat ons leven/
Keert doch uwen tooren af.

16.

Van uw padt zijn wy geweken
Tot gebreeken;
Zorgeloos is ons gemoedt.
Tot verkeerde zonden wegen
Gantz genegen/
Traag en laauw tot 't waare goedt.

17.

d'Aerde streelt ons hert en zinnen/
Wy beminnen
's Weerelts lust: Jaa ydelheit
Kan ons herte beter smaken/
Meer vermaken/
Dan 't geen' ons naa boven leidt.

18.

Uwen Naam en rust-dag Heere!
Wy onteeren.
't Heylig Woordt wordt kleyn geacht.

Onze

Onze trotze stijve herten,
Die u terten/
Worden door geen slagen zacht.

19.

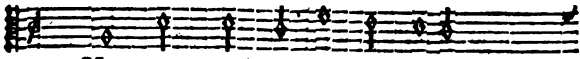

Hoog van moedt en hart van nekke

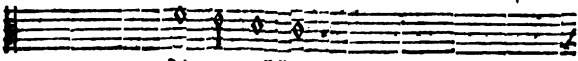

Niet te trekken/

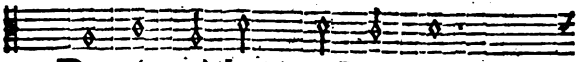

Door uw goedtheyt/ noch door straf.

Boos, ondankbaar door uw zeegen/

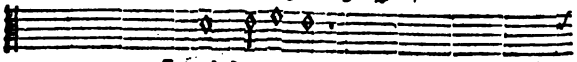

Steeds genegen

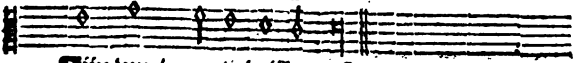

Zijn wy/ om te wijken af.

20.

Geldtzucht, ongerechtigheden.
Quade Zeden.
Overdaadt en dertelheyt.
Haat en nijdt in bittre twisten.
Booze listen,
Daarmen mee verleydt en vleyt.

21.

Waare deugd en 't heylig leven
Zijn verdreven/
Daar is niet dan woordt en schijn,

Christ-

Christenen zijnder veel in Name,
Maar zy schamen
Haar de kracht, en 't waare zijn.

22.

Heer! wy vallen voor u neder/
Keert doch weder
Met u gunst/ en weert het wee.
Dat uw wraak-zwaerdt uytgetoogen
Niet meer moge
Slaan: maar steektet in de schee.

23.

Jezus! maakt voor ons verzoening/
Uw voldoening
Maak' ons van Gods Toren vry;
Komt nu voor den Vader treeden
Met gebeeden/
Dat hy ons genadig zy.

24.

Op dat wy ons tot uw keeren;
Stoyt ô Heere!
Uwen Geest (in ons gemoedt)
Van genaade en Gebeden,
Voet ons treden
In den weg van waare Boet.

25.

Van verlaaten wy de quade
Zonden paden.
En wy zullen t'uwer eer
Ons geheelijk overgeven
Om te leven/
Tot u wil en dienst, ô Heer!

26.

Uwe Leeraars en Dienaaren,
Wilt bewaaren/
Die nu in de scheure staan:
Die met troost de kranken sichten

En

En berichten.
Voor het kruis tot Godt te gaan.

27.

Wilt ons in genaa behoeden
Voor die Roede,
Weert die plage van ons Huis.
Of zoo gy die / Heer! doet naken
Ons te raken/
Troost en helpt ons in dit kruis.

28.

Laat ons al in tijdts bereyden,
Eer wy schepden
Uit die brosse aerde-tent:
Neemt de Ziele uyt de banden,
In uw handen.
Heere! geeft een zalig endt.

Nederlands-gebeden tot Godt,

Over den Oorlog met Engelandt.

Psalm 122: 6, 7. *Bidt om de vrede van Jeruzalem, wel moeten zy varen die u beminnen. Vrede zy in uwe vestingen, welvaren in uwe paleyzen.*

Toon: Van den 74, *of* 116 Psalm.

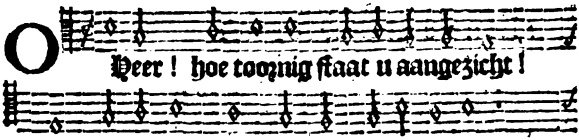

Eerst

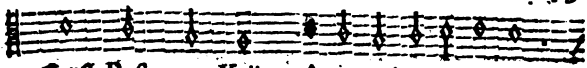

Eerst Pest, nu Krijg, ô naare droeve dagen!

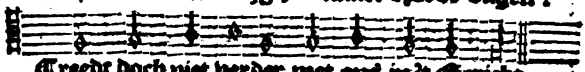

Treedt doch niet verder met ons in 't Gericht.

2.

Koninkrijken Volkren van groote macht/
Gaan zich ten Oorlog tegen ons bewegen:
Misgunnende dien voorspoet/ rust/ en zegen.
Die uwe goedtheyt ons heeft toe gebracht.

3.

Helaas! van Christnen! die door een geloof,
En Geest, tot Vreë en Eendracht zijn verbonden.
Wort liefde/ trouw/ door krijgs-geweld geschonden.
Nu dorstende naa Broedren-bloet, en Roof.

4

Dit doen de zonden van ons Nederlandt!
En van het Volk die uwen Naam belijden.
Wie wijkt niet af in deze booze tijden?
De deugd bezwijkt/ de zond neemt d'overhandt.

5.

Den voorspoet/ Rijkdom/ Vreed/ en Overvloedt
Van 't aardze goedt; en hemelse genaden/
Verepschen dank! maer ach! al die weldaden
Misbruyken wy/ en doen steeds quaat voor goet.

6.

O gruwel-zond! ô snoô ondankbaarheyt!
Is dit vergelding? voor zoo grooten zegen!
Die Landt, en Kerk, jaa ieder, heeft verkregen?
Is dit de vrucht voor Godt? hoe dus verleydt!

7.

O Heer! voor u bekennen wy de schuldt
Van ons gemaakt/ door zoo veel zware zonden/
Laat noch verzoening voor ons zijn gevonden.
Verschoont/ vergeeft/ en hebt met ons gedult.

8. Om

8.

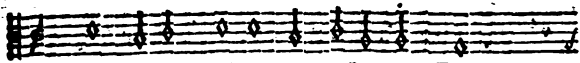

Om Jezus ! uwen een-gebooren Zoon/

Die trouwe Borg/ die zelfs door zijn voldoening

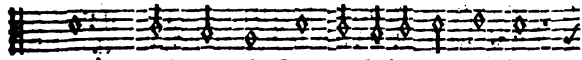

Aan 't kruis verwierf een eeuwige verzoening.

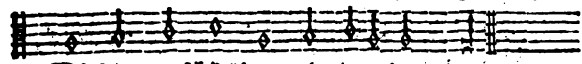

Die voor ons bidt voor uw genaden-troon.

9.

Laat ons Gebedt u wezen aangenaam !
Wilt door uw Geest ons herte buigen/ breken/
In waare Boet : de ziel in deugd ontsteken/
Dat wy om u t'ontmoeten zijn bequaam.

10.

Als wy dan komen voor uw Aangezicht/
Dat onze beed' u tot genaa bewege.
Voorz ons / geeft verspoedt/ vrede, heyl en zegen !
Schept uit derz' duisternisse weder licht.

11.

Ach ! straft ons niet met een vergramt gemoet !
Maar wil in liefd / ons maatiglijk kastijden/
Tot zielen uut./ dat ons uw handt bevrijde
Van al dit quaat/ en doe ons weder goet.

12.

Voet wel aan Zyon ! u beminde Bruidt/
Bewaart uw Kerk, in deze laatste dagen :
Geeft dat u Volk veel Hemels-vruchten draagen.
Deelt door uw geest haar meerder gaven uit.

13. Der-

Digitized by Google

13.

Verschoon in gunst 't Vereenigt Nederlant.
Neygt krijgs-gezinde herten tot den vrede,
Zoo niet; helpt ons / als in den tijdt voorleden/
Strijdt voor, en met ons, door uw sterke handt.

14.

Maakt gantz te niet den trots en hogemoedt
Der haaters, die nu zoeken ons verderven.
Laat d'Antichrist nopt zijnen lust verwerven.
Stilt vpandschap / verschoont het Christen bloedt.

15.

Waakt over 't Lant: geleit onz' oorlogs macht.
Door uwen Arm wilt ons verwinning geven.
Op dat w'in rust en vrede weder leven.
Met Broeders, van geslachte tot geslacht.

16.

Geeft ons ook Heer! hier naa de zaal'ge rust!
Daar geen beroert / noch droef heyt wordt geleden/
Alwaar in vreugd en volle heerlijkheden
Door u Aanzicht; de ziele haar verlust.

Nederlands klacht, en plicht in hare nederlage en tegenspoeden. 1665.

Psalm 44: 10, 11, 12. *Maar nu hebt gy ons verstooten en te schande gemaakt, dewijle gy met onze krijgsheyren niet uit en trekt. Gy doet ons achterwaarts keeren van den wederpartijder: en onze vyanden berooven ons, voor zich. Gy geeft ons over als Schapen, enz.*

Toon: Psalm 79.

Treurt Nederlandt! om dat uw eer en luister

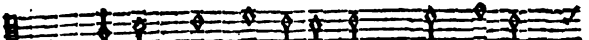

Nu valt in 't stof / u glori-glans wordt duister.

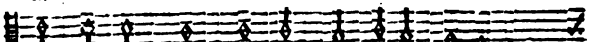

U hoogheit daalt / u voorspoet is geweeken.

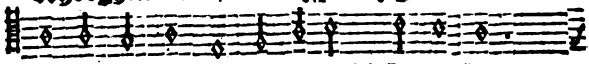

U mogenthept leidt nu helaas ! bezweeken.

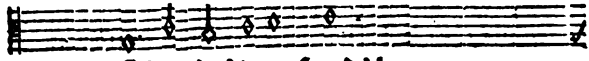

O wee des tegenspoeds !

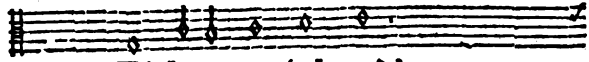

Die herten zoo vol moeds

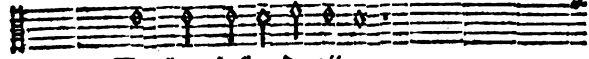

Zoo laeg deê nederzijgen.

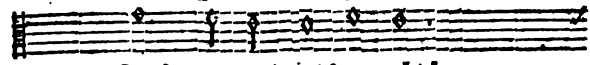

Om 't naar en droev' gerucht !

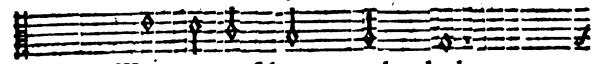

Wanneer u scheeps-macht vlucht,

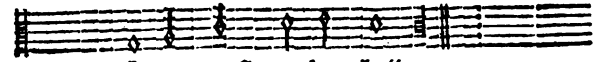

En gy moest neerlaag krijgen.

2.

Treurt Nederlandt ! om dat uw' dappre helden
Die vol van moedt haar leven voor u stelden/
Neer zijn gevelt / uw' zee-sterkten doorschooten/
Verbrandt / geroost / en zoo veel bloeds vergooten.

U heyr-

Digitized by Google

U heyrkracht wierd verzaagt/
Als Schapen weg gejaagt/
Van-pyder maakt' verslauwen.
Wat hielp uw groote macht?
Zoo haast ter vlucht gebracht!
Dus valt u los vertrouwen.

3.

Zie Nederlandt Gods gramschap verder rooken
Die uwe macht al meerder heeft verbrooken.
Door storm verstroyt, de Scheepen heen gedreven
In 's Vpands hand/ haar tot een Roof gegeven.
O smertelijke slag!
Noch was 't een dupstren dag/
De vpandt komt te lande
(Een slaaf van d'Antichrist
Vol wrevel-moeds en twist)
In breeken, roven/ branden.

4.

O Nederlandt! ten Hemel hoog gesteygert/
Gy hebt aan Godt gehoorzaamheyt geweygert.
Wat eer en dienst heeft hy voor al dien zegen
Voor zoo veel goeds/tot dankbaarheyt verkregen?
U trotz en hoogemoedt.
Pracht, weeld', in d'overvloedt/
Die 't gantze landt vervulde.
U walg' van 't Hemels broodt.
U zorgloosheyt zoo groot/
Was langer niet te dulden.

5.

O Nederlandt! door voorspoedt niet bewogen
Tot beterschap: hoe hooger opgetogen!
In eer en macht/ hoe verder afgeweken
Van uwen Godt/ tot zonden en gebreken.
Als voorspoet u niet baat/
Zoo helpt geen ander raadt
Om u van 't quaadt te keeren;

Van door de scherpe tucht/
Waar onder gy nu zucht
U beter weg te leeren.

6.

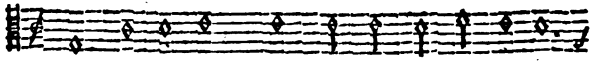

Treur Nederlandt! doch niet zoo zeer om plagen

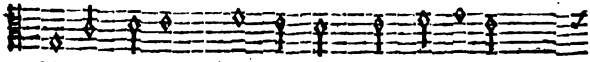

Als om u zond' waarom gy wordt geslagen.

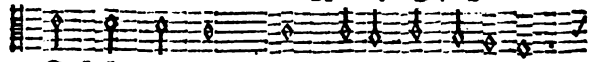

Gy hebt misbruikt Godts goedigheyt en zegen.

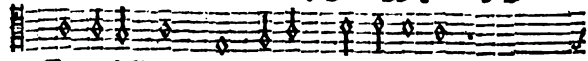

Tot ydelheyt, en werelts-lust genegen.

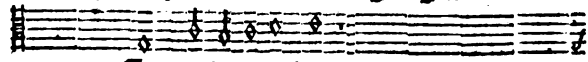

Een goede yverloos,

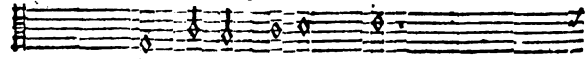

Een quaden driftig / boos,

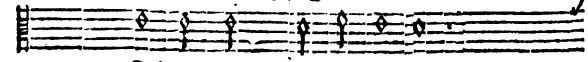

Gewent van Godt te dwalen/

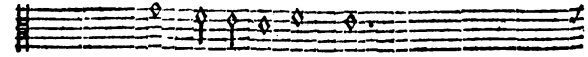

Keert tot u Vader weer.

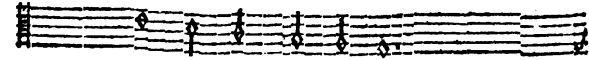

Bewijst hem dienst en eer/

Laat

Digitized by Google

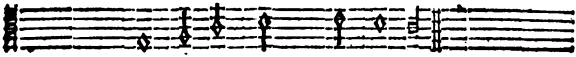

Laat uwen hoogmoedt dalen.

7.

Hoopt Nederlant, geeft den moedt niet verloren.
Om Jezus wil zal Godt uw smeeken hooren.
Bidt hem/ die druk in vreugde kan verkeeren.
Steunt op geen vlees, maar zoekt de hulp des Heeren.
Godt plag dit Nederlandt
Te redden door zijn handt.
Hy quam voor haar te strijden:
Was Staat, of Kerk, in noodt
En riep tot Godt / hy boodt
Zijn hulp / die u bevrijde.

GEBEDT.

8.

Verhoort ô Heer! de klachten en gebeeden/
Voet Zyon wel / geeft Nederlandt de vrede!
Keert die naa roof en bloedt, van Christenen dorsten.
Vereent in vrē / Koningen / Staten / Vorsten.
Breek doch de Oorlogs-Roe.
Ey slaat niet verder toe;
Wy smeeken om genade/
Om Jezus onzen Heer.
Ontfermt uw onzer weer.
Bevrijdt ons van die quaden.

9.

Maar Vader! is 't u heylig welbehagen/
Dat wy die straf noch langer moeten dragen:
Ja wilt gy 't kruis op ons noch zwaarder maken/
Geeft dat wy ons dan t'eenemaal verzaken.
Dat onze wil en lust/
In d'uwe zy gerust.
En naa uw handt ons voegen/

Digitized by Google

Is 't beter tegenspoedt?
Dat zich dan ons gemoedt
In u/ ô Godt! vernoege.

Nederlands-Vreugd, en Dankzegginge aan Godt, over hare gezegende Overwinninge; in den Vier-daagzen, Bloedigen Zee-strijdt, tegen de Machtige Engelse Vloot, den 11, 12, 13, en 14 Juny, 1666.

Psalm 18: 47, 48, 49, en 50. *De Heere leeft, gelooft zy mijn Rotsteen, en verhoogt zy de Godt mijns heyls, die my volkomen wrake geeft, en die volken onder my brengt: die my uit helpt van mijne vyanden; ja gy verhoogt my boven die geene die tegen my opstaan; gy reddet my van den Man des geweldts, daarom zal ik u loven onder de volken, en uwen Name Psalm zingen.*

Toon: Psalm 89.

Wy

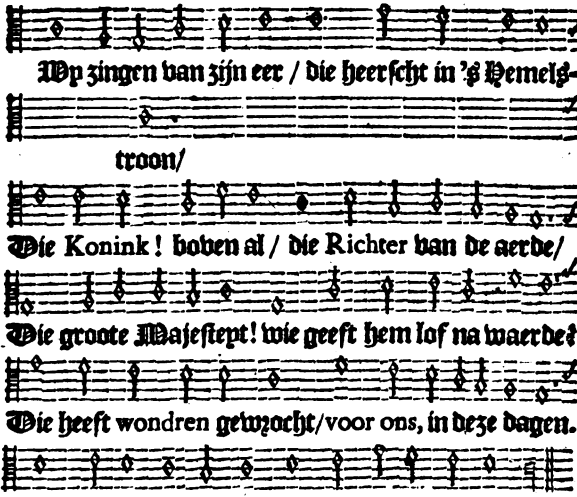

2.

Ons Vaderlant, gepraangt/ benauwt aan elken kant/
Gequelt/berooft/gedrukt/ te Water en te Land'!
Bracht smeeking en Gebeën/ om hulpe voor Gods ooren/
Die van den Hemel/eens het bidden wou verhooren.
Godt! breekt het groot geweldt/ van forse Dwingelanden,
Hy temt haar trotze moedt, en redt ons uit haar handen.

3.

Die tijdt was nu verjaart, van dien zoo droeven slag!
Wanneermen Neerlands Vloot, verstropt/en vluchten zag.

Maar dank zy Godt! die keert met zegen en genaden
Zy Nederlands heyrkracht: wat hond' doe Vyandt schaden!
Die zeer gevreesde macht! verslagen; vliedt met schanden.
Die ons verslinden wou/ breekt Godt zijn sterke tanden!

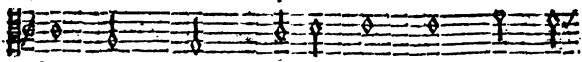

Hoe trots quam 't moedig heyr! van 't wrev'lig

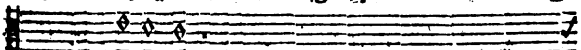

Engelant

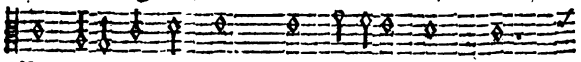

Met ingebeelde waan, van zeege in haar handt!

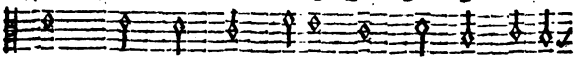

Maar Godt aan wien alleen der menschen zaken

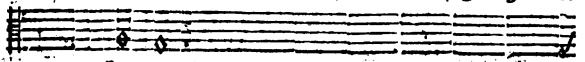

hangen/

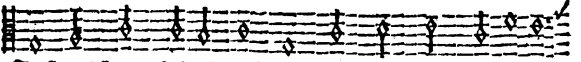

Gaf ons haar Admiraal! met zoo veel volks gevangen.

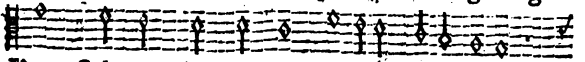

Haar Schepen ons ten buit. ô zegenrijke glory!

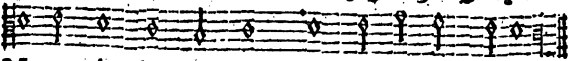

Na een vier-daagze strijdt, krijgt Nederlandt Victory!

5. Zoo

5.

Zoo Godt des vyands Macht, niet had voor ons geheert/
Wy waren haar ten roov'. wy waren overheert;
Wy waren onder 't Jok. wy wierden hare slaven.
Zy heerschten op de Zee. zy slooten onze haven:
Maar Godt die overlast en wrevel wil beletten:
Brak haren strik ontwee/ en scheurt haar sterke Netten.

6.

Gedenkt ô Nederlandt! dat u Gods goedigheyt
Verbindt tot uwen plicht, en tot bekeering leydt.
Voor weldoen/ wil u Godt tot hem al nader trekken.
U aardse trage ziel tot yver meer verwekken.
Laat dan de voor'ge tucht/ en nu die groote zegen!
U tot afstand van zond, en meerder deugd bewegen.

7.

't Is Nederlandt! wat groots/dat u de Heere doet.
Wordt nu niet zorgeloos, weeld'rig, of trots van moedt.
In Need'righeyt, dient Godt, zijt dankbaar, doet gebeden,
De Roede is'er noch! Ach! dat eendracht en vrede,
Weer van den Hemel quam! dat Broeders en Gebuuren
Maakten een Vree-verbond; dat eeuwiglijk mocht duuren!

8.

Verheugt u Nederlant! gy hebt nu vreugdens stof/
Geeft dank aan uwen Godt! zingt hem nu eer en lof.
Hy gink met u ten strijd' en brak des Vyands krachten/
Die vol hoogmoeds en nijds, u te vernielen dachte.
Godt gaf uw Helden moed! hy leerd haar handen strijden;
De Overwinning is/ (ô vreugd!) aan uwe zijde.

9.

Onz' hulp is van den Heer! die Aerd' en Hemel maakt,
Die Herder Izraëls! die voor de zijne waakt/
Die is een sterke Rorz! voor haar die in't benouwen/
Op zijne macht en hulp/ vast steunen en vertrouwen.
Erkent dan Nederlandt! u heyl is van den Heere!
Niet ons/niet ons/maar hem/behoort alleen de Eere!

Christelijke Vrede-Vreugd', en Bede over het Verdrag tusschen den Koning van Engelant en de Vrye Vereenigde Nederlanden: Beslooten binnen Breda den 31 July, en verkondigt den 24 Augusti, 1667.

Psalm 147: 12, 13, 14. *O Jeruzalem! looft den Heere: ô Zion! looft uwen Godt: want hy maakt de grendelen uwer Poorten sterk. Hy zegent uwe kinderen binnen in u: die uwe landtpalen in Vrede stelt.*

Toon: van den 89 Psalm.

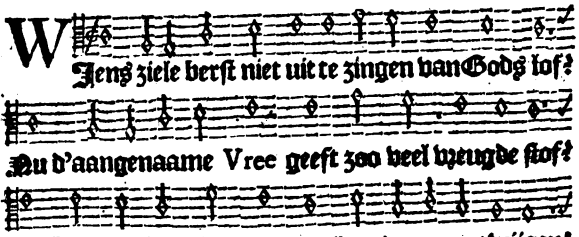

De

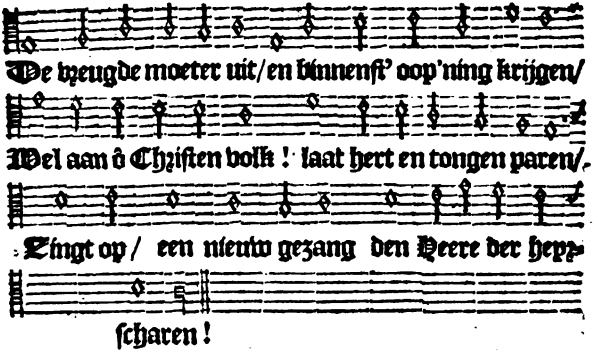

2.

Om 't zondig wanbedrijf dat Vriend / tot Vpand maakt: (blaakt.
Heeft Gods heetgrimmigheyt zoo weesselijk ge-
En Landt en Zee ontstelt: de herten zoo verslagen/
Om al die tegenspoën / zoo bittre Oorlogs plagen!
Van wreetheyt, Rovery, dat branden, bloetvergieten;
Van Broeders zoo genoemt/ wien moest dat niet verdrieten?

3.

De gantse Wereld door klonk 't naare Krijgs gerucht (zucht.
Daar Babels-volk om lacht'/maar Zion klaegd' en
Tertwijfl dat Engelandt, en Nederlandt krakeelen/
Zoo scherp en wrevelig! de wond scheen niet te heelen;
Dat Buur, en Bond-genoot malkanderen vernielen/
Die Broeders moesten zijn/vereent met hert en zielen.

4.

Godt die de Rechter is/gezeten op zijn Troon/
Verd' als een Vader doet/in twist van zoon/en zoon/
Hy haat de wrevel-moet/en geeft haar beyde slagen.
Hy wil dat zy in Vree en liefde weer verdragen.
Zoo sloeg Godt Nederlandt, en Engelandt, die beyde

Ge-

Gevoelden Vaders wraak / die Broed'ren twist wil schepden.

5.

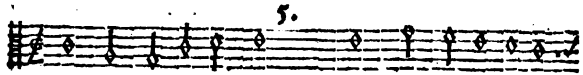

Godt die het al beweegt! woont eeuwig in de rust,

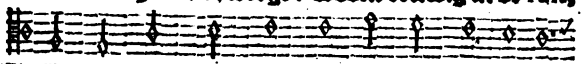

Hy lieft het vreedzaam volk daar in neemt hy zijn lust.

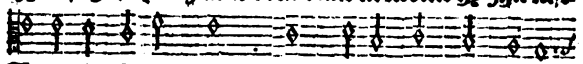

Jezus is Vrede-Vorst! Godt/is de Godt der Vrede!

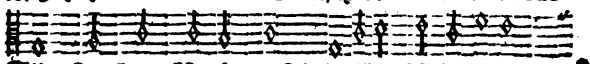

Zijn Geest een Vrede geest! in alle Christi leden.

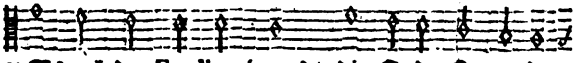

't Is ook der Eng'len wens / (die Gode Eer op dragen)

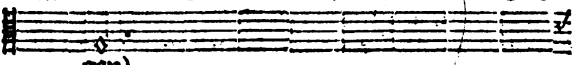

Op aerden zy de Vreeden mensch Gods welbehagen.

6.

Hoe zoet is Broederschap! daar Vreed' en Eendracht woont/ (toont.

Daar Nijdt en hooghept vliet / daar zich de liefde

't Is 't merk van kindren Gods / en Jezu Bondgenooten.

't Is als een Balsemgeur op't hooft Aarons gegoten;

Die tot der kleedren zoom lieflijk quam nederdalen.

Dat volk kroont Godt met gunst / leven/ en zegenstralen.

7. Dankt

Digitized by Google

7.

Dankt Godt ô Nederlandt! met lippen en gemoedt/
Door nieuw bewezen gunst / 't is groot dat hy u doet/
Uw staat / uw Eeren-glans / onlangs zoo laeg en duister!
Rijst nu en klaart weer op/tot u voorgaande luister.
Godt zett' u op het hooft een kroone van Victory!
En nu de Vrede-krans; tot groote Eer en Glory.

8.

Godt! voerd u zaake uit / tot heyl van Staat en Landt!
Ontmoet hem met ootmoet / geeft weer aan hem de handt.
Blijft trouw in zijn verbondt: maakt Godt u weg voorspoedig/
Wordt niet los/zorgeloos/noch dettel/of hoogmoedig.
Bemindt zijn Woordt en Dienst / houd u aan zijne wegen;
Dan is uw Vrede vast / in zijn genaad en zegen.

9.

O zegenrijke Godt! nu gy de Vrede zendt/
Heeft Rovery, geweldt, en vyandschap een end'.
Het arm gevangen volk, raakt uit der wreden handen:
d'Een zal den and'ren niet beschaden, doden, branden.
De Koopman zal ter zee, zijn handel veylig drijven/
In welvaart stille rust / zal elk by 't zijne blijven.

10.

O Vrede! lief en waerdt / een moeder van de rust.
O Vrede zoo begeert! vermaak en herten-lust.
O Vrede, zoete handt! die boeit de Oorlogs-scharen.
O hemels Vreê-muzijk! die wreede kan bedaren.
O Vreê! die zegen baart en weert de booze twisten/
O Vrede heyl'ge handt! een cierset van den Christen.

11.

O Vader! van de Vreê, geeft zegen van uw handt;

Geeft

Geeft Vrede in genaa. Doet dat dien vrede-bandt
Met Engelant gemaakt/en Neerlandt eeuwig duure;
Dat Christi Koninkrijk bloey' in haar beyder muuren!
Dat zy eendrachtelijk haar zamen zoo verbinden,
Dat nijdt/ haat/ list of twist nopt plaatze weder vinden.

12.

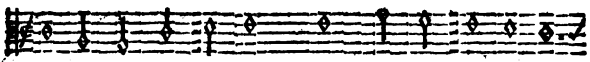

O Koning van de vreê! beyd dan uw Koninkrijk

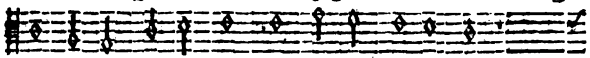

Op aerden wijder uit / op dat uw Eere blijk:

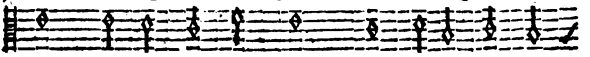

Weert valsche leer en schijn, met yd'le menschen

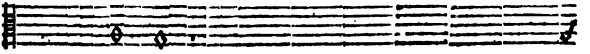

vonden,

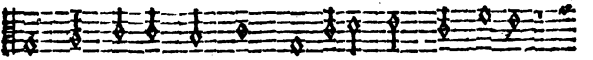

Uw volk zy als een hert, en ziele zaam gebonden.

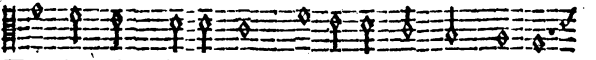

Dat kennis / heylighept/ in uw gemeenten bloepen.

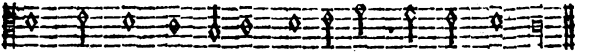

Dat vruchten van geloof/ en liefde meerder groepen.

13.

O Jezus Vrede-vorst! maak Vrede door u bloedt.
Geeft ons de zaal'ge Vreed! die rust geeft in 't gemoedt:

Dat

Digitized by Google

Dat uw verdienst de blam van's Vaders gramschap blusse.
Dat de Gerechtigheyt, en Vreed malkanderen kussen!
Dat Goedertierenheyt, en Waarheyt zamen kleven!
Zoo zy 't beginzel hier: 't volmaakt' in 't eeuwig leven.

Bruilofts Eer- en Vreugdezang.

Psalm 128: 2, 3, 4. *Uwe Huisvrouwe zal zijn, als een Vruchtbaren Wijnstok, aan de zijden uwes huizes, uwe Kindren als Olijfplanten rontom uwe Tafel. Ziet, zekerlijk zal die man gezegent worden, die den Heere vreest.*

Toon: ô Kersnacht.

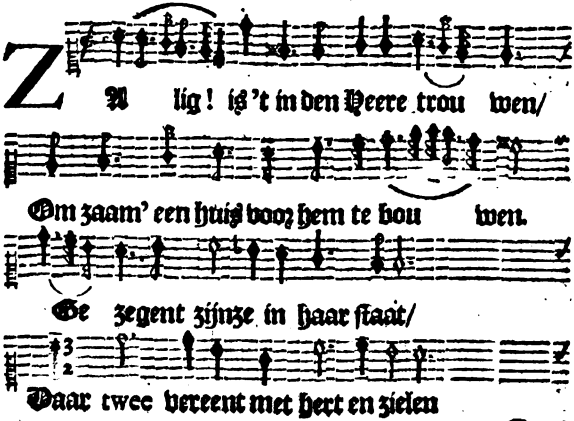

Gaan

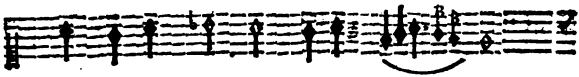

Gaan zamen voor haar Vader knie len;

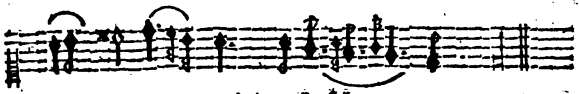

Dien mist geen goed/ noch schaat geen quaat.

2.

Daar de deugden als sterren flonkren.
Wat nacht kan haren glans verdonkren?
Die wand'len in Godzaligheyt;
Zijn Erfgenamen in dit leven/
Van zegen; of Godt zal haar geven/
Veel beter goedt in eeuwigheyt.

3.

Ziet dit Paar! van Godt uitgelezen/
Om d'een / des anders deel te wezen;
Vereenigt tot een vleesch en geest.
Die twee! in Jezus! vast verbonden:
Wiens bandt weer nimmer wort geschonden/
Noch opt gebroken is geweest.

4.

d'Algenoegzame Godt! uw Vader!
De alderwijste Ziel-berader!
Geleyd' en stuur' uw over al /
Hy geev' uw raadt in alle zaken/
En leer uw hoe gy 't wel zult maken:
In al wat uw ontmoeten zal.

5.

Jezus! uw' Bruyd'gom! Vriendt'; en Broeder!
Zy voor uw beyd' een Zielen-hoeder!
Zyn troost / zijn hepl / genaden-bron;
Wil uit de volheydt der genaden/

Uw

Uw Ziel verquikken en verzaden.
Wy zy uw schildt / en vreugde-zon.

6.

O'Heylige Troester ! koom neder dalen
Wy doe zijn gaven meerder stralen
Over dit Nieuw vereenigt Paar !
Wy help en troostz' in alle quaden/
En leydze in des Heeren paden.
Wy woon' en blijv' eeuwig by haar.

Bruilofts Vreugdengezang.

Toon: Gezwinde Bode van de Min, enz.

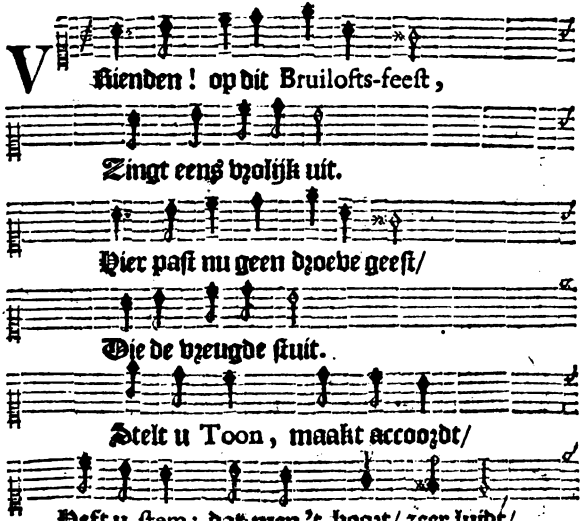

Digitized by Google

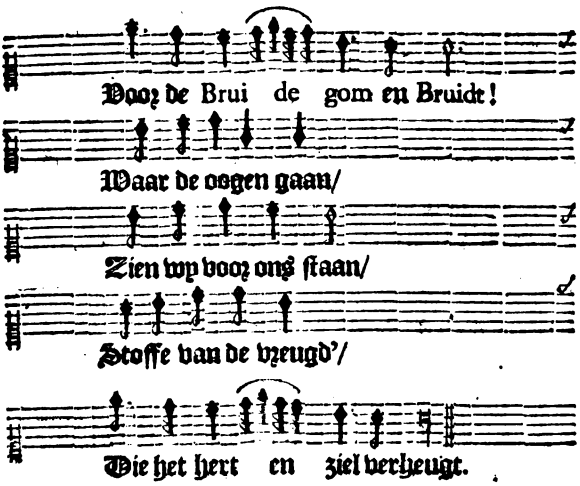

2.

't Cierſel van de Bruilofts zaal/
Loovers, Palm, en Kroon;
Pralen met haar glans en ſtraal,
Alle even ſchoon.
Wat men hoort, wat men ziet,
Vreugde geeft / vreugde biedt met een/
Aan de gaſten in 't gemeen.
De verſcheyden ſpijs,
Noodt de ſmaak om prijs/
Ook de Eele Wijn,
Roepen al tot vrolijk zijn.

3.

Maar de geeſt in vrolijkheit
Rijze boven 't ſtof:
Geeft de hoogſte Majeſteit,
Den ge-eyſten lof.

Voor

Voor zijn gunst / voor het goet/
Dat hy ons / rijklijk doet / om niet;
Jaa ons noch veel beters biedt!
't Is maar pdelheit/
Waar ons oog nu weidt:
't Aerdze moet vergaan;
Maar het beste deel blijft staan.

4.

Ziet nu dit gewenste Paar!
In de Echtebant:
Trouwe minne straalt in haar
Herte / ziel en handt;
Van te vooren in tween,
Zijn gevlochten in een! wel vast.
Door de liefde t'zaam gepast.
Waar de minne rust/
Wordtze nopt gebluft/
Tot dat zy geniet/
Waar zy haare stralen schiet.

5.

Wenscht den Bruidegom en Bruit;
d'Algenoegzaam Godt!
Dieze in de Echt besluit
Zy haar deel / en lot.
Zy haar schildt / en haar loon
Zy het heil/ en de Kroon; van beyd.
Hy neemt haar in zijn gelepdt.
Als haar leven end/
Hy zy daar ontrent:
Neem haar beyder geest/
In het Hemels Bruilofts-Feest.

Digitized by Google

Bruilofts Vreugden Wensch.

Toon: Rozemont die lag gedoken.

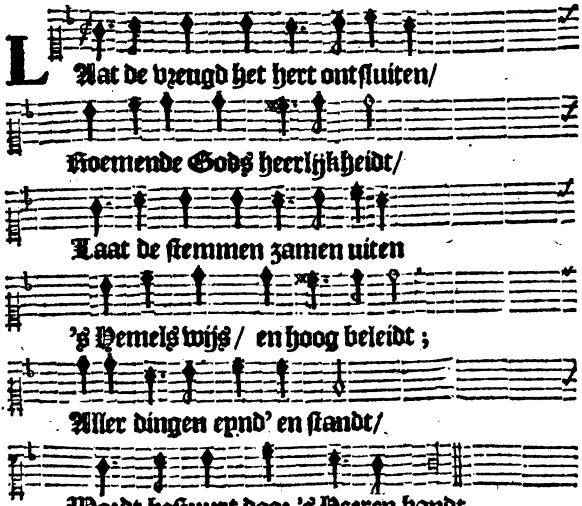

2.

Godt die komt twee zielen! voegen
In de Echt, en maaktze een.
Tot haar onderling genoegen/
Geest en lichaam wordt gemeen.
Allerzoetste eenigheydt!
Tot haar beyder troost bereydt.

3.

Twee in-een-gevlochten herten!
Vast gemaakt in d'Echte-bandt,
Voorspoods dagen ramp en smerten
Naken beyd' gelijkerhandt:

Vreug-

Digitized by Google

Vreugde / droef heydt / zuur of zoet/
Vragen zy met een gemoedt.

4.

Godt komt zijnen milden zegen!
Storten over zulken Paar,
Dat zich voegt na zijne wegen:
Hy doet schijnen over haar
Zijn genadig aangezicht/
En geeft in haar wandel licht.

5.

Dit is onzes herten wenschen/
Aan de Bruidegom en Bruidt!
Twee van Godt geliefde menschen/
Die u in dien bandt besluit:
Zy met u / en doe u goedt;
Als hy zijne kind'ren doet.

6.

Godt! de Algenoegzaam Vader/
Stut uw staat! en / bouw uw huis!
Aller vreugd' en goed'zen ader!
Weer / of zegen / druk en kruis/
Ook al wat u hier ontmoet /
Keert hy tot uw beyder goedt.

7.

Godt wil u nu zamen binden
In den bandt van Jezus Trouw!
Daar gy troost en heyl moogt vinden/
Dit verbondt heeft geen berouw.
O hoe zalig is de Bruidt!
Die met Jezus 't huw'lijk sluit!

Digitized by Google

Verjaarings Dank- en Bede tot Godt.

Psalm 91: 16. *Ik zal hem met lankheit der dagen verzadigen, en ik zal hem mijn heyl doen zien.*

Toon: Psalm 12.

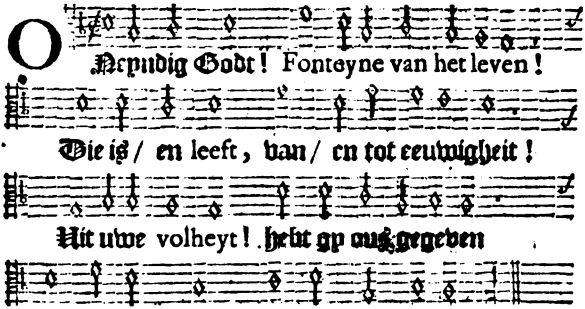

2.

Tot dezen dag! verlengt gy onze dagen;
Gy hebt ons wel bezorgt / gelepdt / gespaart/
Ook uw lankmoedigheit! heeft ons verdragen/
En voor veel quaads en ongeluks bewaart.

3.

Gy hebt ô Heer! uw goetheit / gunst / en zegen
Op ons onwaerdig'! rijklijk neergestort/
Uw vriendlijkheyt toont gy nu alle wegen;
't Schijnt dat gy 't weldoen nimmer moede wort.

4.

Wy danken uw! dat gy den tijdt ver Jaarde,
Van die ons is zoo lief, en aengenaam!
Dat gy het leven, tot op heden spaarde,
Dit geeft ons stof te loven uwen Naam.

5. Ver-

5.

Vermeerdert Heer! den tijdt, en 's levens jaren,
Zoo 't tot uw Eer; en zielen beste is/
Of zoo gy haast ons tot u wilt vergaaren;
Bzengt ons dan maar in 's Hemels erffenis!

6.

Voet ons dien korten tijdt! dan wel besteden.
Door uwen geest ons naa uw woordt gelepd';
Ach keert ons hert! van zond' en ydelheden/
En tot een zalig eynd' maakt ons bereydt.

Christelijk Maaltijds-gezang.

Handel. 2: 46, 47. *Zy aten met verheuging, en eenvoudigheydt des herten, en prezen Godt, enz.*

Toon: Psalm 23.

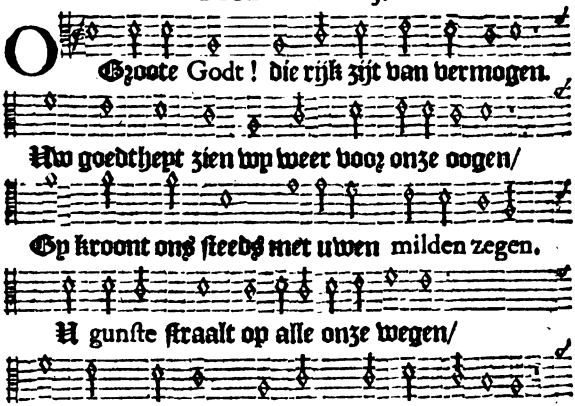

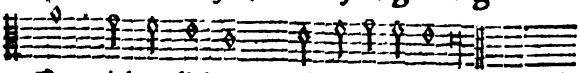

Naa ziel en lichaam, rijklijk overladen.

2.

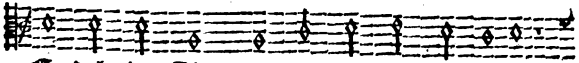

Gy dekt den Dis, voor ons met zoo veel gaven.

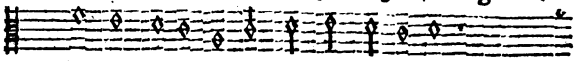

Als of wy u vergelding weder gaven/

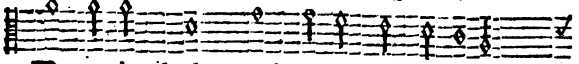

De aerde, lucht, en 't water moeten geven/

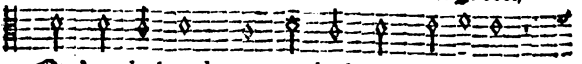

Ons onderhoud, en voedzel voor het leven.

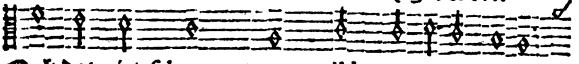

Ook dat niet schaars: maar mildt, en overvloedig,

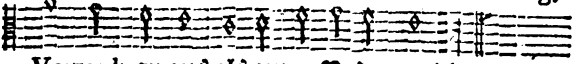

Verzaadt gy ons als onzen Vader goedig.

3.

Wat zijn wy Heer! dat uwe goedtheits stromen/
Al wederom op heden tot ons komen?
Wy zijn niet waerd! dat gy aan ons zoud denken?
Met zoo veel goeds/ en zegens ons beschenken/
Meer als aan veel; van uwe lievelingen!
Uw gunst alleen geeft ons al deze dingen.

4.

Gy trekt ons hert door zoete liefde-koorden.
En voed de ziel door uwe levenswoorden.
Gy schenkt u Zoon, en met hem 't eeuwig leven.

Wat

Digitized by Google

Wat hondt gy ons / ô Vader! beters geven!
Wie heyl-fonteyn wol zegens / en genaden/
Dit Hemels Broodt! kan onze ziel verzaden.

5.

Dat wy ons hert geduurig wel bewaren/
En nopt met zorge spijs of drank bezwaren.
Doet door uw' schepsels onze zielen rijzen,
Om u den oorsprong alles goeds te prijzen.
Geeft by uw gaven, aan ons uwen zegen,
Door Jezus duurbaar bloedt / voor ons verkregen.

Pauze. 6.

Laat d'arme ziele! nimmer zijn vergeeten/
Een and're spijs heeft die van nooden t'eeten.
Een Hemels-broot tot sterking in genade/
Dat ziels-gebrek, en honger kan verzaden/
Geeft dat altijdt / dan groeyt het geestlijk leven,
Dan leev' ik u, en zal veel vruchten geven.

7.

Laat uwe liefd' ô Vader! ons vermaken;
O Jezus! komt by ons u wooning maken,
Met uwen geest! en zijn' genaden gaven,
Komt zoo ons hert / en ziel van binnen laven,
Dat die met uw haar Avontmaal mag houwen.
En eeuwiglijk uw aangezicht beschouwen.

8.

Geeft ons ook plaats in 's Hemels opperzalen,
Wat daar de ziel met volle vreugd onthalen,
Met Abraham, Izaak, Jacob, gezeten
Aan uwe Taafel, laat ons daar dan eeten,
't Verborge Manna in die rust, en vrede,
Daar volheyt is van alle heerlijkheden.

9.

Hoe overvloedig! komt uw goedtheyt daalen.
Wie kan al 't goed' aan ons gedaan/ verhalen?
Lof, eer, en dank, zijn wy verplicht te geven/
Met lichaam, Geest, in ons geheele leven.

Digitized by Google

Maakt ons bequaam / door uwen Geest van boven:
Dan zullen wy u Naam / ô Heere! loven.

Liefden-gezang, op de gemeenschap der Heyligen.

1 Joan. 1: 3, 4. *Dit verkondigen wy u; op dat gy met ons zoud gemeenschap hebben, en deze onze gemeenschap ook zy met den Vader, en met zijnen Zone Jezu Christi, enz. op dat uwe blijschap vervult zy.*

Hebr. 10: 24. *Laat ons op malkanderen acht nemen tot opscherping der liefde, en goede werken.*

Toon: Psalm 31.

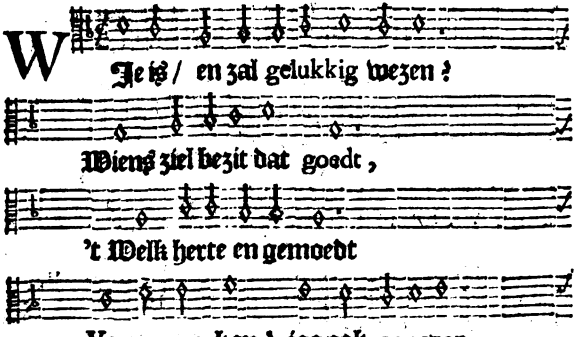

Dan

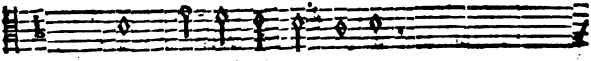

Van haar gebzek en quaden/

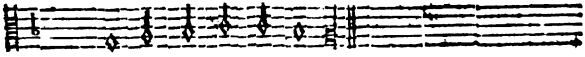

En eeuwiglijk verzaden?

2.

't Is hy die met zonden beladen,
Gevoelend' zijn elend/
Zich haast tot Jezus wend!
En komt ten Troone der genaden,
Om daar der zielen schatten/
Vooz 't geloof aan te vatten.

3.

Aan wien de Heer! zich wil verbinden,
En gant slijk over geeft:
Met dat hy is, en heeft.
Die zal genaad', en gunste vinden/
By Godt zijn Hemels Vader!
Der zielen heils-spzink-ader.

4.

Zijn zonden wozden hem vergeven!
En vzy van het verderf/
Wozt hy Gods kindt, en erf.
Zijn ziel begint in Godt te leven;
Hy heeft geen quaat te vzezen/
Want Godt! wil met hem wezen.

5.

Hy staat met hem in gunst en vrede,
Vooz Jezus duurbaar bloedt,
Dat vooz de schuldt voldoet.
Gods Geest blijft tot in eeuwigheden
In hem; der Englen schaare/
Zal hem veilig bewaren.

6. Hoe

6.

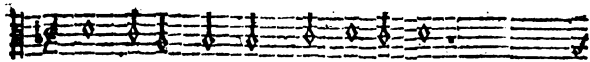

Hoe zaalig! is haar staat bevonden/

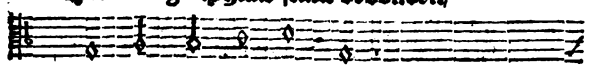

Die door dien nauwen bandt,

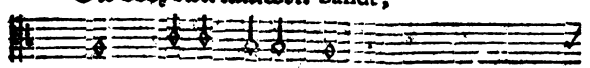

Van 's Heeren sterke handt/

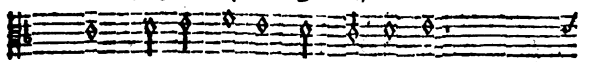

Aan Christo eeuwig zijn verbonden.

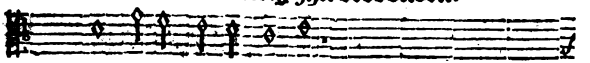

Met al de uitverkooren,

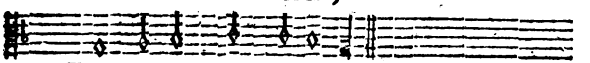

Door zijnen Geest herboren?

7.

Zy zijn kindren van eenen Vader!
En Moeder! opgevoedt.
Van Jezus! Vlees en Bloedt.
Dien al uit eene levens-ader
Dit innig zielen leven,
In Christo wordt gegeven.

8.

Hy is haar hooft! en zy de leden,
In een Geestlijk lichaam,
Geroepen al te zaam;
Vereent in geest, tot liefd', en vrede.
Tot een geloof, en leere,
Een hoop, een Godt! een Heere.

Pauze.

Digitized by Google

Pauze. 9.

Wel aan mijn ziel! gy moet mij scheiden
Van 's werelts booze Rot,
Het welk zich keert van Godt.
En volgen die die haar verleiden/
Tot 't padt van ydelheden/
In alle booze zeden.

10.

Poogt steeds een metgezel te wezen/
Van die Hemels gezindt/
Als een gehoorzaam kindt/
Wil wandlen in Gods heil'ge vreze;
Voegt u tot dezer wegen,
Zoo krijgt gy heil en zegen.

11.

Laat ons malkandren gaan aanmerken/
Tot liefd' in needrigheit,
Tot weldoen zijn berepdt.
En d'een/ den anderen versterken,
Om 't goede naa te pogen/
Met al onz' ziels vermogen.

12.

Dat wy te zamen onze krachten
Gaan voegen tot den strijdt,
In deze booze tijdt
Staan tegen 's Satans list/ en machten/
Met 's werelts booze treken/
En eigen ziels gebreken.

13.

Zoo d'een of d'ander/ raakt aan 't wijken,
In voor/ of tegenspoedt/
Die lichtlijk het gemoedt/
Op 't nauwe padt wel doen bezwijken!
En eenigzins vertragen,
Van 't goede naa te jagen.

14. Zoo

Digitized by Google

14.

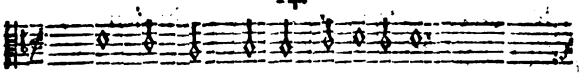

Zoo pemandt onder veel elenden/

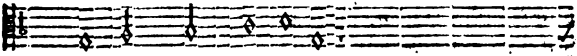

Bedroeft, en moedeloos,

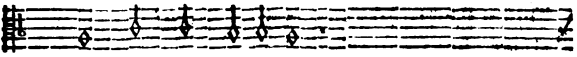

Ter neer leidt hulpeloos:

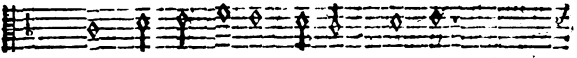

Laat ons de oogen tot hem wenden/

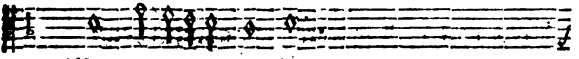

Met teere ingewanden,

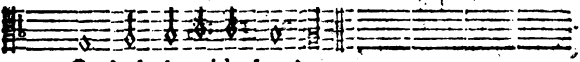

En hulp-bereide handen.

15.

d'Onwetende Gods kennis leeren,
Die op een dwaal-weg gaan/
Door vriendelijk vermaan
Aanporren, dat zy haar beheeren.
De zwakke droeve herten
Vertroosten, in haar smerten.

16.

Hoe lieflijk is dit zamen wonen!
Als wy in eenigheit,
Tot vreed' en liefd bereydt
Ons broederschap zoo gaan vertoonen;
Als herten zamen kleven/
In een Gods-dienstig leven.

17. Als

Digitized by Google

17.

Als onze gaven andren lichten,
Dat onzer tongen-spraak,
Steeds uitte van Gods zaak.
En dus met onze reed'nen stichten;
Ook zelfs met doen, en leven,
Een heilig voorbeeldt geven.

18.

Dat ons een innig medelijden,
Om 's naasten kruis en smert/
Gaa treffen in het hert:
En ons verheugen, met den blijden,
Ook droevig zijn met eene/
Met broeders die der wenen.

19.

Dat wy gereedt te hulpe komen/
De noodt van ieder een.
En goet doen in 't gemeen/
Doch allermeest den rechten vromen;
Die zoo zijn plicht wil toonen/
Godt! zal 't hem eeuwig loonen.

20.

Dit is gemeenschap! van Gods kindren/
Van Christi volk / en lot/
In hem vereent met Godt!
Die niemant breekt/ noch kan verhindren.
Zy (schoon de werelt viele)
Zijn steeds een hert, en ziele.

21.

Wy bidden Vader van de lichten!
Ziet uwe kindren aan/
Die in u breeze gaan/
En zoeken steeds uw' aangezichte.
Doet uw' genaden stromen/
En gaven tot haar komen.

22. O Je-

22.

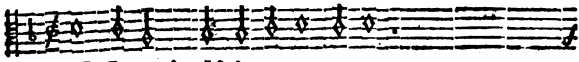

O Jezus! als in uwen name

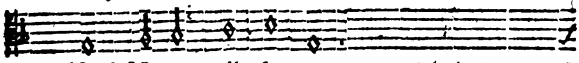

Uw' schapen zijn by een;

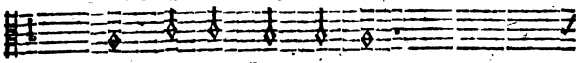

Maakt uw met haar gemeen,

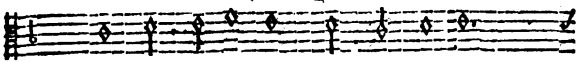

Komt in 't gezelschap met haar zamen:

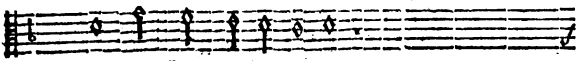

Laat op haar neder dalen/

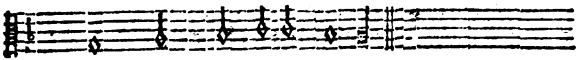

Uw' Geest met zijne stralen.

23.

Doet hit're nijdt, twist, hovaerdye
Zeer verre van ons zijn/
Ook alle valsche schijn.
Bedekte loosheyt, veynseryen,
Met ergerlijk mis-noegen
Die by geen Christ'nen voegen.

24.

Doet uw Woordt! rijklijk in ons woonen;
Dat de voorzichtigheit,
Met yver in 't belepdt
Van onzen wandel / zich vertoonen.
Geeft ons veel vrucht te dragen.
Heer! naa uw' welbehagen.

25. Als

25.

Als gy ons een-maal zult vergadren,
In rust, by u ter woon/
Voor uw heerlijkheits Troon,
Daar wy met d'Hemels-scharen nadren/
Zullen wy eeuwig zamen/
Vereeren uwen Name.

26.

Daar zult gy al, in alles wezen,
O algenoegzaam Godt!
Onz' eeuwig deel en lot.
Daar is de ziel volmaakt genezen,
Uw lieflijk aangezichte,
Zal daar in vreugden lichten.

't GEBEDT des HEEREN.

Toon: Onze Vader in Hemelrijk.

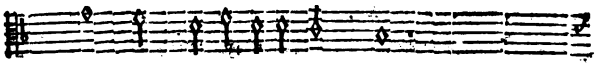

Hoort ons van u genaden-Troon,

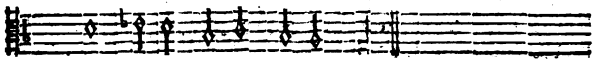

Om Jezus! uwen lieven Zoon.

2.

Verlicht de ziel / maakt ons boquaam,
De Heyl'gen uwen grooten naam'.
In al uw werken die gy doet/
Waar in uw heerlijkheyt ontmoet/
Voet herte, tong, en werken Heer!
In alles strekken tot uw eer.

3.

Uw Koninkrijke koom' ons by.
Neemt in de ziel / uw heerschappy!
In vrede, vreugd, gerechtigheit.
Tot 't Rijk, der glory ons geleydt.
Voet 's Zatans macht, en Troon te niet;
Bzengt 't dwalend volk, tot uw gebiedt.

4.

Maakt dat uw wil van ons geschiedt!
Voet onzen bozen wil te niet.
Dat wy tot onder-danigheit
In doen, en lijden, zijn bereidt/
Vrywillig, trouw, volstandiglijk,
Als de zaal'gen in 't glori-rijk.

5.

Wy u'we kindzen! arm en bloot/
Verzoeken Vader! daaglijks-broodt.
Ay! doet ons van den Hemel goedt,

En

En geeft al wat dit leven voedt.
Uw zegen, wy uw gaven voegt/
Van zyn wy in ons lot / vernoegt.

6.

Vergeeft ô Heer! al onze schuldt.
Toont uw genaade / hebt gedultdt/
Met ons om Christi duurbaar bloedt;
Verzekert dit / aan ons gemoedt.
Wat quaat den naasten ons dit deë/
Vergeven wy / door liefd' tot vreë.

7.

Laat doch geen quaa verzoeking toe!
Zend gy ons uwe tuchtings roë,
Vertroost ons / doet ons onderstandt/
In 't strijden / biedt uw sterke handt/
Dat d'overwinning by ons zy/
Ach! maakt ons van den boozen vry.

8.

Uw is ô Vader! 't Koninkrijk.
Uw mogentheit heeft geen gelijk:
Uw is ook alle heerlijkheit!
Van nu tot in der eeuwigheit,
Maakt ons bereydt tot uwe Eer,
Amen! dit zy alzoo / ô Heer!

Digitized by Google

EER-ZANG,

Over Gods voolmaaktheden.

Van een Godt { *lovende* en *verheerlijkende* } ziel.

Psalm 145. 5. *De Heere is groot, en zeer te prijzen, en zijne grootheit is ondoorgrondelijk. Ik zal uit spreken de heerlijkheyt der eere uwer Majesteyt*, enz.

Toon: Psalm 18. en 144.

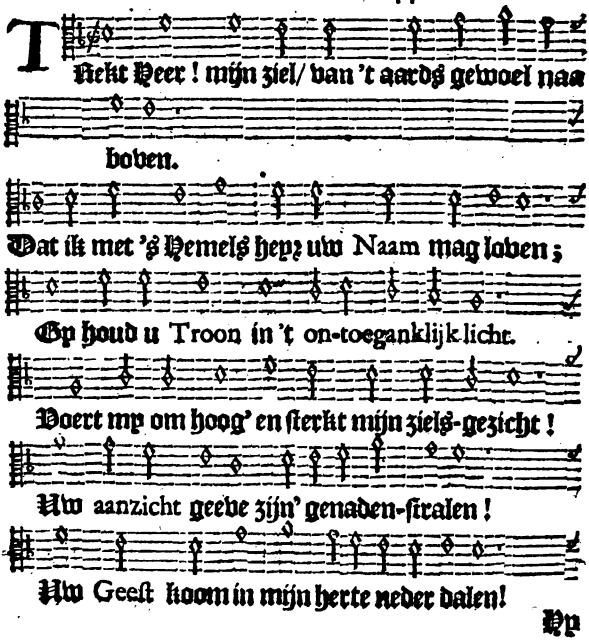

Hy

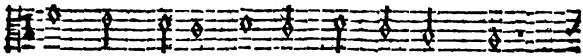

Yp maak' de ziel (die noch zoo vast aan 't stof

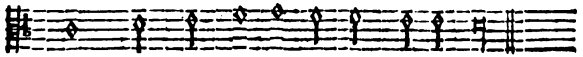

Kleeft) los / en vaerdig tot des Heeren lof!

Lovende.

2. Jehova! Bron en aller wezens-wezen.
Uit welkers volheit alleis's gerezen/
D'Eenige oorspronk! waar door ieder ding/
Al wat het is / en wezen zal, ontsing.

Verheerlijkende.

Drie eenig Godt! die leeft van eeuwigheden.
Die zijt, zult zijn, en waart altoos voorleeden;
De eerst', en lest', voor uw' is geen geweest/
O eeuwig' Vader! Zoon, en Heyl'ge Geest!

Lovende.

3. O geestlijk wezen! zelfs het licht, en leven.
Aan wiens volmaaktheit niemant iets kan geven;

Verheerlijkende.

Altijdt de zelfde, onveranderlijk:
Ook eeuwig, vast is Heer! u Koninkrijk.

Lovende.

Uw Raads-besluit kan niemant opt verhinderen/
Noch uwen wil verandren/ noch verminderen;
Hemel en aerde zullen eens vergaan:
Doch uwe woorden blijven eeuwig staan.

Verheerlijkende.

4. Oneyndig groot' Heer! boven alle machten!
Die geeft/ en neemt/den schepzelen haar krachten/
Almoogend' Godt! u allersterkste handt/
Voert alle dingen zonder tegenstant.

Lovende.

Alwijze Godt! uw al-doorziende oogen/
Zien over al / op aller menschen poogen;

Gy weet wat is/ zal zijn/ of heeft geweest/
Gy ziet het allerbinnenst' van den geest.

Verheerlijkende.

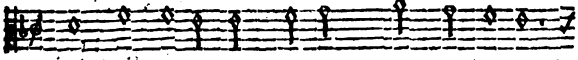

5. Onmeetlijk is uw weezen, Heer der Heeren!

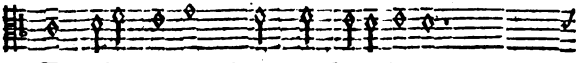

In alle plaatzen daar wy heme keeren/

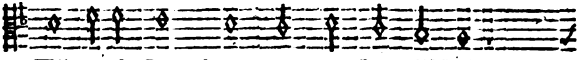

Zijt gy ô Godt! en toont uw heerlijkheit.

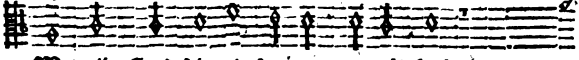

Wy zijn steeds in uw' tegenwoordigheit:

Lovende.

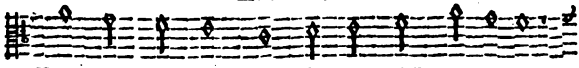

Voor uw aanzicht kan niemant zich verbergen.

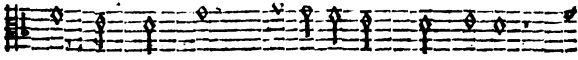

Wie uw vertoornt / of eenigzins gaat tergen/

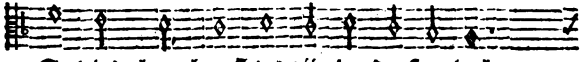

Gy vindt hem haast tot zijn verderf en val:

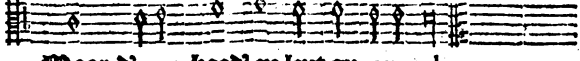

Maar d'uwe hoed' en leyt gy over al.

Verheerlijkende.

6. O Hoogste goetheit, barmhertig! genadig!
Vol trouw' en waarheit; daar toe zeer weldadig;

Gy

Digitized by Google

Gy zijt een Godt van volle zaligheit!
Die gy voor d'arme menschen hebt bereidt.

Levende.

O algenoegzaam Godt! gy laat de stromen/
Van uwe volheit tot ons neder komen.
Wat doet gy al uit liefd' aan 's menschen kindt!
't Welk in uw Zoon' genaad' en leven vindt.

Zamen.

7. O Heilig! Heilig Godt! vol Heiligheden!
Voor wiens aanzicht, die Englen 't haar bekleeden!
Viens reine oog, het vuile zonden quaat/
Verfoept / bestraft / verbloekt / met toorn en haat.

Verheerlijkende.

Uw oordeel is en blijft altijdt rechtvaardig.
De zondaar is na recht, waak / en straff waerdig/
Vlied dan ô ziel! tot Gods barmhertigheyt;
Voor Jezus bloedt! is daar genaad' bereydt.

Zamen.

8. Wandelt ô Mensch! dan voor des Heeren ooghen.
Oprechtelijk: vertrouwt, vreest, zijn vermogen/
Aanbidt, en dient de heyl'ge Majesteyt!
Looft, eert den Name zijner heerlijkheit!
Laat uwen Toon zich met des Hemels-scharen,
En 't Choor der Engelen te zamen paren;
Is 't hier gebreklijk! tracht/ en wacht / hier naa
Zingt gy volmaakt/ 't eeuwig Haleluja!

Digitized by Google

Geestelijk Vreugden-liedt, des Oud-Vaders BERNARDI.

Over den name Jezu.

Als men de twee laatste Regels van ieder vaers afflaat; (die niet van den *Oud-vader Bernardus* zijn,) zingt men *'t op d'eygen Toon.* Of als *den* 100sten *Psalm*, Maar de twee laatste Regels by ieder vaers, op de wijze van *Onze Vader in Hemelrijk.*

Hoogl. 1: 3. *Uwen Name is een oly die uitgestort wordt: daarom hebben u de maagden lief.*

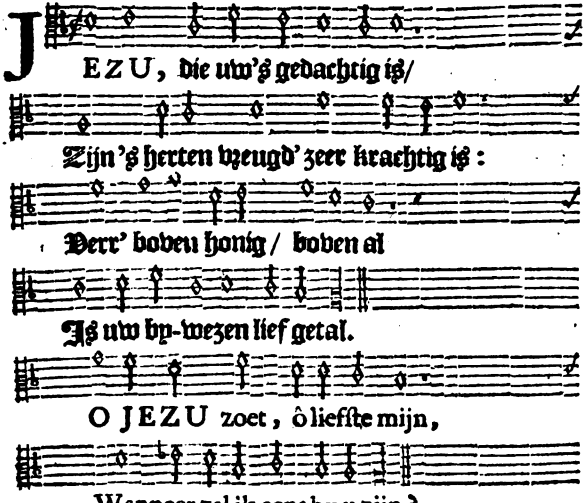

2. Men

2.

Men zingt zoo zoete geen muzijk/
Men hoort geen Liedt zoo vreugden-rijk:
Men dicht geen lieffelijker Toon/
Als van onz' Jezus Godes Zoon.
JEZU mijn lof, mijn 's herten zang.
Ik zing u al mijn leven lang.

3.

Jezu, de zondaars gy bekeert:
Zeer vriendlijk voor die u begeert/
Hoe goet zijt gy / voor die u mint?
Maar wat doch voor de geen' u vindt!
JEZU mijn hoop, mijn wensch, mijn lust,
Wel is de ziel, die in u rust.

4.

Jezu der herten zoete schicht /
Fontein des levens / Zielen-licht!
Gy overwint al 's werelts vreugt/
En al dat iemant hier verheugt.
Bestraalt mijn Ziel, doorschiet mijn borst,
En laaft mijn hert dat na u dorst.

5.

Geen tongè heeft het oit verteld/
Geen letter heeft het oit gespelt/
Die 't heeft geproeft / die weet gewis/
Jezum te minnen / wat dat is!
Die JEZUM mint (O hoogste lot!)
Godt blijft in hem, en hy in Godt.

6.

In 't bedd' mijns herten zucht ik staag/
Mijn ziel verwacht hem alle daag/
In huis alleen / op 't lant / en straat/
Zoek ik mijn Jezum vroeg en laat.
JEZUS die mijn beminde is,
In 't hert alleen te vinden is.

7.

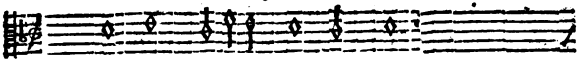

'k Zal met Maria vroeg op staan/

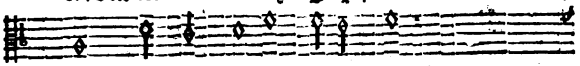

En 's morgens totten grave gaan/

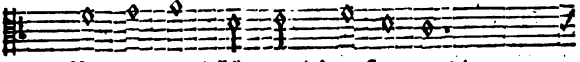

Met vragen / klagen / droef gemoet/

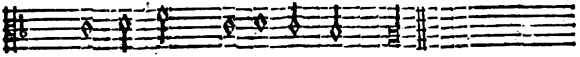

Hem zoeken / tot dat ik hem groet.

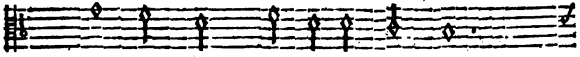

Die JEZUM den gekruisten mint,

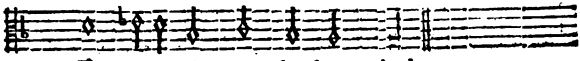

En vreze niet want hy hem vindt.

8.

'k Zal 't graf met tranen maken nat/
Met zuchten / wand'len door den padt/
Door Jezus voeten vallen ne'er/
Die kussen / en omhelzen we'er.
By zijne voeten heel door-wondt,
De zondares genade vondt.

9.

Jezus een Koninck wonderlijk/
Is Heerlijk / Machtig / Edel / Rijk:
Veel zoeter en volmaakter dan
Een sterflijk mensch uitspreeken kan.
Mint toch, ô Ziel! dient dezen Heer,
Groot is u loon, u vreugd, en eer.

10. Wy

10.

Wy Heere Jezus bidden dy/
Maakt dat ons hart verzadet zy.
Geen duister nacht daar inne dult:
Maar met u licht / en liefd vervult.
't Hert dat Godt naadert niet en deert.
Die Godt geniet niet meer begeert.

11.

Heer! als ons herte u onthaalt/
Als uwe klaarheit ons bestraalt:
Dan wort des wereltſ lust verfoeit/
En 't vuur der liefden in ons gloeit.
O liefde Jezu! my verteert,
En al wat tegen u begeert.

12.

De liefde Jezu over zoet/
Is waarlijk eene Honig-vloedt/
Veel zoeter duizentmaal en meer/
Want niemant zeggen kan hoe teer.
Proeft, ziet, en ſmaakt, dat Godt is zoet,
Geen waerder ſchat, geen hooger goet.

1 *Pauze.* 13.

Zijn lijden is zijn 's liefden pande/
Veel grooter als men ergens vant/
Hy heeft ons met zijn bloedt gekocht/
De vreê met Godt voor ons gewrocht.
Geen meerder liefde iemant heeft,
Als die zijn ziel voor vrienden geeft.

14.

Jezum te kennen tracht / ô menſch!
Hem te beminnen zy u wenſch:
Met vlijt te zoeken / niet ontbreekt/
In 't zoeken meer u liefd' ontſteekt.
Die JEZUM kent zijne Ziele leeft:
Die JEZUM mint, houw, dat hy heeft.

15. Die

Digitized by Google

15.

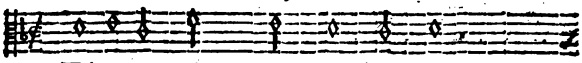

Die u zoo mint / met minn' omhaalt/

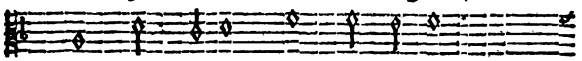

Zijn liefd' / ô ziel! met d'uw' betaalt:

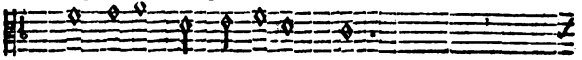

In dezen geur u vlijtig spoedt/

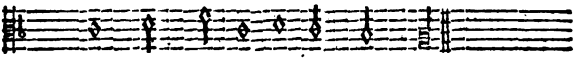

Gods liefd' met wederliefd' ontmoet.

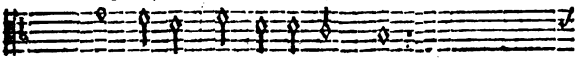

Naa Godes liefd' u herten voegt,

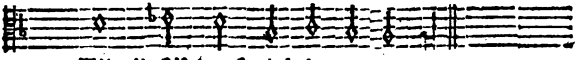

Zijn liefd' heeft zich in ons vernoegt.

16.

Jezus altijdt genaadig is/
Geeft blijdschap die gestaadig is/
Oprechten troost hy mede brengt/
En vreugd' des herten onvermengt.
Des werelts vreugd' in druk vergaat:
Des Heeren blijdschap eeuwig staat.

17.

Jezu! my deze gunste doet/:
Geeft my uw's liefden overvloet:
Laat komen dien gewenschten dag.
Dat ik u zien / en leven mag.
Zaalig is hy die in u hof
Woont, en uzingt een eeuwig lof.

18. Al

18.

Al zijn mijn woorden onbequaam/
Nochtans verbreid' ik uwen Naam:
De liefde my vrymoedig maakt/
En buiten u de vreugde staakt.
O JEZU! die gezegent zijt,
U liefd, en lof my staag verblijdt.

19.

Jezu! u over zoete minn'/
Vermaakt des menschen hert en zin/
Verzaadt de ziele zonder last/
Als geestelijken honger wast.
Dien Godt verzaadt, gants niet ontbreekt,
Als men hem smaakt, den lust ontsteekt.

20.

Al die u Eeten / hong'ren Heer!
Al die u drinken / dorsten meer:
Doch zy begeeren anders geen/
Dan Jezum d'alderliefst' alleen.
Eet van dit Broodt, drinkt dezen Wijn,
't Is zaalig, hier in gulzig zijn.

21.

Maar dien deez' liefde dronken maakt/
Die weet te recht hoe Jezus smaakt.
Hoe zaalig is hy dienze vult;
Want hy niet anders in hem dult.
Wat kan ontbreeken in 't gemoet,
Als 't Godt bezit, ons hoogste goet?

22.

Jezu der Engien cierzel rijst/
In 't hooren zoeter als muzijk!
In 't proeven boven alle smaak/
In 't hart een Hemels blij vermaak.
Niet is zoo waerdt in 't aerdze dal!
JEZUS alleen is 't Al, in Al.

23. Ik

23.

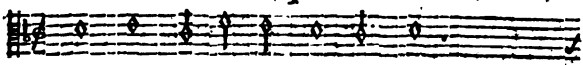

Ik roep wel duizentmaal en meer:

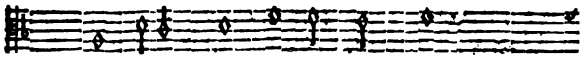

Mijn Jezu, komt gy ook mijn Heer!

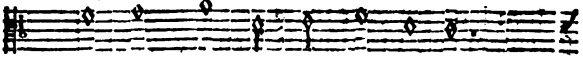

Wanneer maakt gy mijn hert zoo blij?

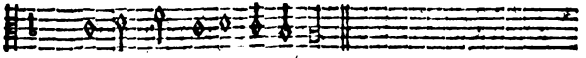

Dat'et van u verzadet zij.

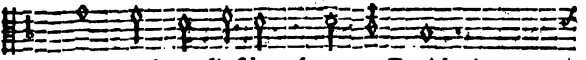

Ik queel van liefde, (roept u Bruidt,)

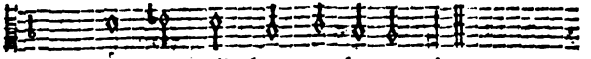

Voert eens mijn herts-verlangen uit.

24.

Jezu 't geestaadig minnen dijn/
Geeft my geduurig quaal en pijn:
Doch voor de ziel is 't Honig zoet/
U liefd' alleen mijn leven voedt.
't Verlangen is my wel een smert,
't Omvangen, geeft weer vreugd in 't hert.

2 *Pauze* 25.

Jezus! op 't hoogste goedertier/
Mijns herten vreugd' / en leven hier:
Wat hebt gy al voor ons gedaan?
Laat doch u liefd mijn ziel omvaan.
O Ziel! die Godes liefd' omvat,
Wat goet hebt gy? O Rijke schat!

26. Je-

Digitized by Google

26.

Jezum te minnen is my goet/
Aan niemant / hecht meer mijn gemoet/
Ik werp mijn eigen wil van my;
Op dat Jezus mijn leven zy.
Het sterven is my groot gewin,
JEZUS mijn leven, heft en zin.

27.

O Jezu! alderzoetste lief/
U troost mijn zuchtend hert verhief:
Als bitter schyepen u genaakt.
En 's herten roep u ooren raakt':
Ik zucht, ik schreye dag en nacht:
Komt Bruidigom! u Bruidt die wacht.

28.

Waar dat ik gaa / of waar ik staa/
Mijn hert jaagt altijdt Jezum naa/
Hoe blyy ben ik / als ik hem vind!
En hy zich aan mijn ziel verbindt!
JEZUM te derven is my smert:
Zijn schat te erven zoekt mijn hert.

29.

't Omhelzen dat ik dan bekoom/
Is zoeter als een Honig-stroom:
Den bandt / waar tusschen ik dan hang/
Is Jezus arm: maar 't duur niet lang.
O vreugd! O lot! O zoete bandt,
't Omhelzen van Gods rechterhandt.

30.

Nu zie ik / dat ik heb gezocht/
En mijn begeert' wort nuvolwrocht:
Jezus heeft my het hert doorwondt/
Door liefd' ontsteeken in den grondt.
Wie vat hoe zich de ziel vernoegt?
Als Godt zich zelven by haar voegt.

31. Als

31.

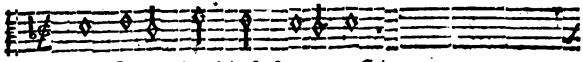

Als Jezus dus in 't herte rust/

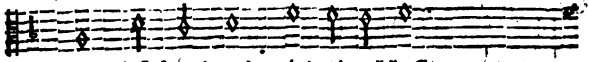

Zijn liefd' en wordt niet uitgeblust:

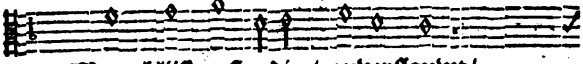

Maar blijft gestaadig / onverflauwt/

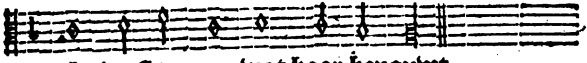

En wast te meer wat haar benauwt.

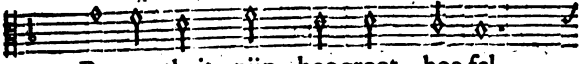

Benauwtheit, pijn, hoe groot, hoe fel,

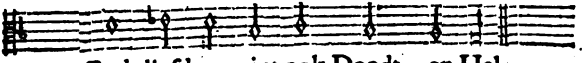

Gods liefd verwint ook Doodt, en Hel.

32.

De liefde Jezu immer brandt/
En wonder zoet is haren bandt:
Verheug'lijk is ook haren smaak/
En zeer geneuglijk haar vermaak.
Deez' brandt verteert de booze lust,
En brengt ook aan de ziele rust.

33.

Deez' liefde uit den Hemel daalt/
En 't merg mijns herten diep door straalt:
Z'Ontvonkt mijn ziel / en koudt gemoet:
Den droeven Geest zy vreugd aan doet.
Die Godt bemint, zy vry verheugt,
Gy zijt Gods kindt, ô groote vreugt!

34. O brandt!

Digitized by Google

34.

O brandt! ô hepl'ge Hemels-brandt:
Geen liefden-vuur men heeter vandt.
O troost hier in dit tranen dal!
Gods Zoon te minnen boven al.
Mint Godes Zoon, zoo vliedt u pijn,
Zijn liefde doet u zaalig zijn.

35.

O Jezu! bloem van 't maagden-velt/
U minn' met zoetheit wort vertelt:
Lof eer zy u / en Majesteit/
Uw Rijk duurt tot in eeuwigheit.
JEZU u zingen d'Eng'len lof;
Want gy den Vorst zijt van haar hof.

36.

Komt Koning! komt mijn goede Heer!
Komt Heylandt! u komt alle eer.
Beschijnt mijn ziel met uwe straal:
Gy zijt verwacht zoo menigmaal.
Mijn tranen zijn mijn Broodt. tot spot
Men dikwijls zegt, waar is u Godt?

3 *Pauze.* 37.

Jezu klaar boven zonneschijn:
Geen balzem kan zoo ruikend zijn/
Zoet! zoetste boven alle zoet:
En liefste boven alle goet.
Die kent wat gy van binnen zijt,
U mint zoo gy te minnen zijt.

38.

Jezu u smaak de ziel verwekt/
U geur het herte tot hem trekt:
Mijn geest in u geheel verzijgt/
Als zy u tot haar deel verkrijgt.
Vreugd, eer, gewin wordt al versmaat,
Wanneer Gods minn' het hert verzaat.

Digitized by Google

39.

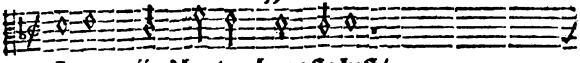

Jezu mijns herten hoogste lust/

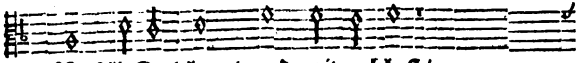

Uw' liefde vlam wordt noit gebluft/

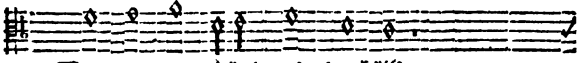

Door u mijn ziele wordt verblijdt:

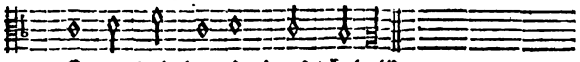

En eeuwig van de doodt bevrijdt.

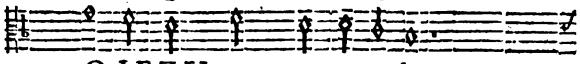

O JEZU zoet, ons toeverlaat

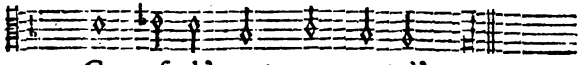

Gy geeft al 't goet, en weert al't quaat.

40.

Komt tot my / ô beminde schoon!
Die zit in uwes Vaders Troon:
Den vpandt hebt gy overmogt/
Den Hemel door u bloedt gekocht.
JEZU! dit is u Testament:
Ik ben met u tot 's werelds endt.

41.

Ik volg al om u achter aan/
Waar 't is / gy zult my niet ontgaan:
Want gy hebt my mijn hert ontrukt/
En uwe liefd' daar in gedrukt.
Die JEZUM volgt, gaat wel gewis;
Want hy den Weg, en Leids-man is.

42. O Je-

42.

O Hemels Burgers komt met spoedt/
En uwe poorten open doet:
Komt uwen Heilant in 't gemoet/
Roept Koning / Jezu! weest gegroet!
Vuur, Lucht, Zee, Aerde, Berg, en Dal.
JEZUS Regeert! maakt bly geschal.

43.

O Koning! machtig / glorieus/
O Koning! zeer victorieus:
Genaadig over onz' misdaadt!
O Jezu! 's Hemels meest cieraat.
Rijk, en grootdadig, machtig, wijs:
Maar meest genaadig is u prijs:

44.

Fonteine der genaaden vloedt!
O Zon! wiens licht Gods Stadt behoedt/
Des droefheids nevel van ons jaagt/
Met 't licht uw's blijdschaps ons bedaagt.
Fontein, u kracht Gods stadt verblijdt:
O Zonne! die geen nacht en lijdt.

45.

Jezu! u prijst des Hemels Choor/
En zingt u lof met zoet gehoor:
De Wereld hebt gy gantz verblijdt/
Met Godt verzoent / van 't quaadt bevrijdt.
De Eng'len zingen altijdt we'er,
O Heilig! Heilig! Heilig! Heer.

46.

Jezu, u Rijk in vre'e bestaat/
Die hert en zin te boven gaat/
Och of mijn ziel die eens bezat!
Hoe zeer verlangt zy naa dien schat!
Gods Rijk is spijs, noch drank: maar meest
Recht, vreed, en blijdschap in den Geest.

47.

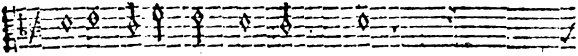

Jezus is nu in 's Hemels Troon/

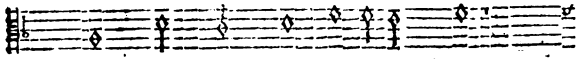

Daar draagt hy d'hoogste Eeren-kroon.

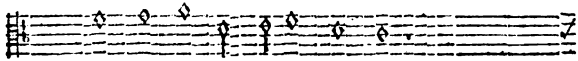

Mijn ziel wil my geheel ontgaan;

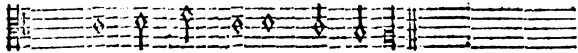

Want zy volgt Jezum achter aan.

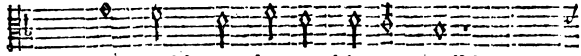

Mijn ziel! wat doet gy hier op aerd'?

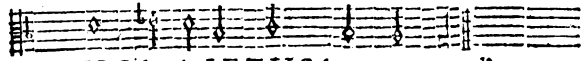

U Schat is JEZUS hoog van waerd'.

48.

Jezu, met bidden/ zang en lof/
Wy volgen u in 't Hemels-hof.
Geeft ons tot een genaadig loon/
Met u te zitten in u Troon.
Lof JEZEU: om 't verhoogen dijn,
Moet alle knie geboogen zijn.

Za-

Digitized by Google

Zamen-ſpreekinge, tuſſchen een God-zoekend, en vindend herte.

Ezai 55: 6. *Zoekt den Heere terwijle hy te vinden is.*

Matth. 7: 7. *Zoekt, en gy zult vinden.*

Toon: Pſalm 50.

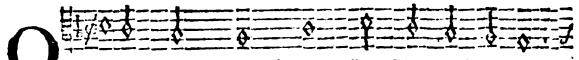

O Zon van 't licht! uw glans de ziel verlicht.

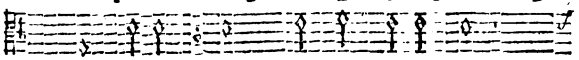

Zengt die u zoeken, voor uw aangezicht!

Zoekende.

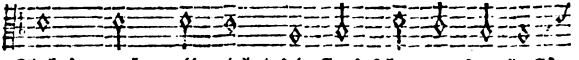

Ach! mocht mijn ziel / die steeds begeert' en lust'

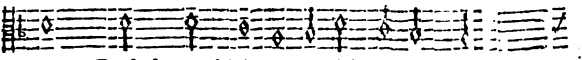

Naa Godt! eens vinden op dit zoeken rust!

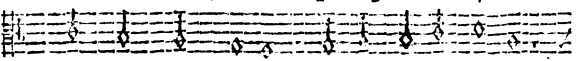

Mocht ik maar naa al 't zuchten en verlangen/

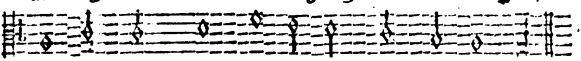

Hem tot mijn Deel, en eeuwig goedt ombangen!

Vindende.

2. Wel zoekend hert! daar toe is hulp / en raadt.
Is 't u maar ernst? gy komt tot dezen staat.
Wie God wil zoeken, die vindt hem gewis/

Digitized by Google

Nu hy naa by, en noch te vinden is;
Spoeit u maar voort / en gaat de rechte wegen/
Gy vint hem dan in zijne gunst en zegen.

Zoekende.

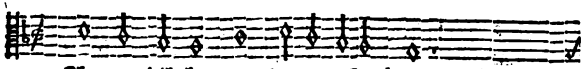

3. Ay my! ik ben zoo verre afgedwaalt,

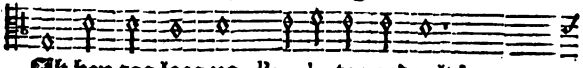

Ik ben zoo laeg na d'aerde toe gedaalt!

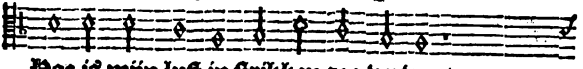

Hoe is mijn lust in strikken zoo verwert

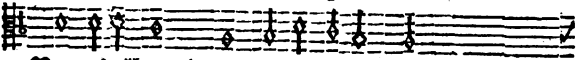

Van ydelheyt? een rechte zielen smert?

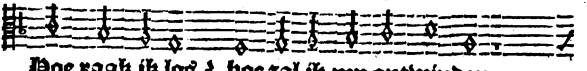

Hoe raak ik los? hoe zal ik my ontwinden

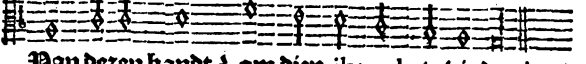

Van dezen bandt? om dien ik zoek te vinden!

Vindende.

4. Hoort na zijn wooꝛt/ volgt nopt geen vlees noch (vloet/
't Vernuft, en eygen wil, moet onder voet.
Die Godt zoekt, moet eerst uit hem zelven gaan.

Zoekende.

Maar hoe zal ik zoo zwaren werk bestaan!
My zelfs geheel / in alles gaan verzaken?
Eer ik tot Godt! en hy tot my zal naken?

Vindende.

5. Ja 't padt is smal, hier is een enge poort.

Hier

Hier moet geweldt zijn / of men raakt niet voort;
Wie Godt wel zoekt, die heeft veel tegenstandt.
De vpandt komt van d'een en d'ander kant/
Op dezen weg valt arbeydt/ krups/ en lijden/
Doet wapens aan! om moedigliyk te strijden.

Zoekende.

6. Moet dit zoo zijn? ach waar krijg ik de kracht!
De wil is goedt: maar 't schort mij aan de macht.

Vindende.

Toetst uwen wil, want 't listig hert bedziegt.
't Zept wel ik kan niet! waar in 't veeltijds liegt;
Jn dit kan niet! komt wil niet! zich verbergen.
Een traage wil zal zich niet groots gaan bergen.

Zoekende.

7. Helaas! Ik vinde in mij zelven niet.

Vindende.

Keert u tot Jezus! die uw krachten biedt.
Niets is te zwaar voor die in hem gelooft.
Zijn geest werkt in de leden daar hy 't hooft
Van is:

Zoekende.

Ach! kond' ik vastelijk geloven!
Maar 't ongeloof komt mij de kracht beroven.

Vindende.

8. De twijffeling moet onder voeten neer.
Hoort gy / en rust op 't woordt van onzen Heer:
Hy roept / komt tot my! zijt gy zwaar belaän?
Komt gy niet loopen? komt maar kruipend aan!
Uw ziele vindt in mij genaâ en leven;
Ik zal uw kracht/ jaa troost! en ruste geven.

Zoekende.

9. Dit zoek ik maar / en 't is mijn eygen wit.
O groot geluk! hoe raak ik aan 't bezit?

Vindende.

Neemt aan ô ziel! wat onzen Jezus zeydt/
Ik ben de weg! die tot den Hemel leydt.
Ik ben de waarheydt, jaa ook zelfs het leven!

Digitized by Google

Zoekende.

Ik zal my dan met spoedt tot hem begeven!

Vindende.

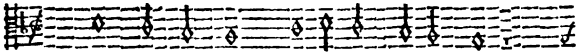

10. Ja haast u maar: dit is het rechte spoor/

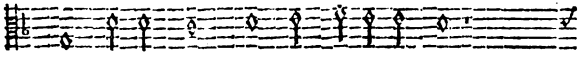

Volgt Jezum naa, hy gaat u zelven voor.

Zoekende.

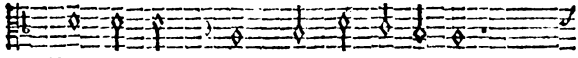

Moet ik hem volgen waar hy my gelydt?

Vindende.

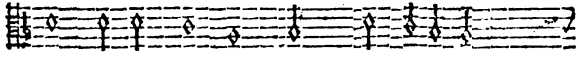

Ja: in den weg van deugd/ en heiligheit.

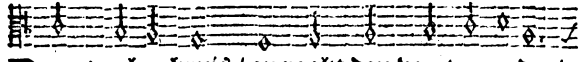

Draagt ook u kruis/ gy raakt dan voort en nader/

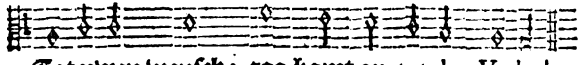

Tot uwen wensch: zoo komt gy tot den Vader!

Zoekende.

11. Tot Godt komt niemant dan door heyligheit.
Maar als ik merk hoe mijnen wandel leydt?
Hoe noch de zond' in mijne ziele leeft?
Hoe weynig vruchten dat mijn leven geeft?
Hoe menigmaal ik afdwaal in mijn wegen?
Dan valt de moedt/ en ik staa gantsverlegen!

Vindende.

12. Verlegen ziel! gantsbillijk is u klacht.

Zie

Zie toe / dat gy na meer volmaaktheit tracht;
Verlaat dat achter is / en u belet:
Jaagt na den prijs, op 't eynd u voorgezet:
Valt gy dan neer / staat op. raakt gy aan 't dwalen
Keert weer op weg. gy zult de kroon behaalen?

Zoekende.

13. Dit neem ik voor / en hier op leg ik toe:
Maar ach! hoe haast / ben ik van arbeydt moe/
Mijn hert wort zwaar met aerdse beezigheyt.
Door werelt, vlees, ben ik zoo haast verleydt.
De Zatan! wil my doen te rugge wijken;
Ik staa verstelt / en vreez' ik zal bezwijken!

Vindende.

14. Niet moedeloos! vrees niet voor dit geweldt/
Gaat voort / breekt door / betoont u als een Heldt.
Waakt in 't geloof / strijdt met kloekmoedigheyt/
Jezus heeft overwinning toegezeydt.
't Eynd' zal den arbeyt / en u zoeken kroonen/
Volhardt gy maar: Godt is u zelfs ten loone!

Zoekende.

15. Wat noodt is't noch! als ik den Heer maar vond?
Maar 't allerdroevigst' welk mijn ziel doorwondt
Is dat hy schijnt van my zoo verr' en vreemdt,
En zijnen trooft en gaven van my neemt.
Ach! hy verlaat my! zoo raak ik te vallen/
Al wat ik doe / ik vorder niet met allen.

Vindende.

16. O ziel! kent gy noch 's Heeren wegen niet!
Hy is niet verr', schoon gy hem niet en ziet;
Een korten tijdt / bedekt hy 't aangezicht,
Na droeffenisse geeft hy trooft en licht:
Zoekt/klopt/en bidt/gy zult hem wedervinden.
Dit zal de bandt / veel sterker zamen binden.

Zoekende.

17. Mijn ziele rijst / my dunkt ik voele moedt!
Daar koom wat wil / 't zy voor of tegenspoedt

Digitized by Google

't Blijft mijn begeert' en eynd', ja dit is 't slot.
Ik moet noch nader zijn by mijnen Godt!
Mijn ziel verlieft, op deugd en heyligheden/
Zal met dit beeld al Hemelwaarts gaan treden.

Vindende.

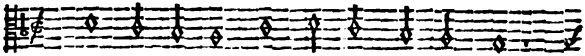

18. Gy hebt ô ziel! ten deel het geen gy zocht.

Zoekende.

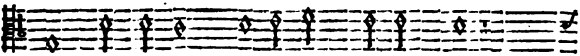

Hoe weet ik dat? ach of ik 't voelen mocht!

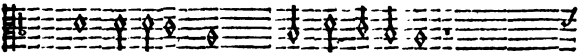

Zoekt in u binnenst 't geeft getuigenis

Vindende.

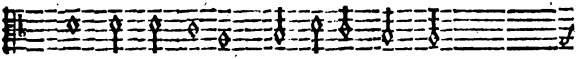

Dat uw' begeerte Godt te zoeken is.

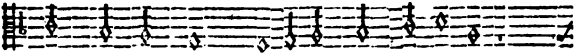

Gy wilt uw zelfs / en eygen lust verliezen,

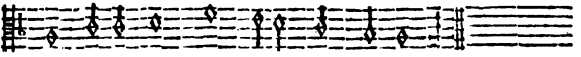

Ja heyligheit voor alle goedt verkiezen.

Zoekende.

19. Gaat dit al vast? dat Godt gevonden is/
Van die hem waarlijk zoekt?
Vindende. Dit is gewis.
Wie zoekt doch Godt! als dien hy heeft gezocht?
Ons zoeken, heeft Gods Geest in 't hert gewrocht/
Godt zoekt ons eerst, eer wy hem zoeken konden.

Zoekt

Digitized by Google

Zoekt gy dan Godt, gy hebt hem al gevonden!

Zamen.

20. O groot geluk! van die den Heere heeft?
Wiens ziel in Godt, en zijn gemeenschap leeft!
Want alle goet dat men begeeren kan/
Is al in hem! daar rust die ziele dan!
Die hy omhelst in liefde en genaden;
Is Godt met ons! wat zal ons dan beschaaden?

Zoekende.

21. Naa by den Heer te zijn is 't beste goedt!
Wat middel is 't dat ik gebruiken moet?
Om dus altijdt te blijven by mijn Godt?

Vindende.

Schuwt eerst des werelts ydel, booze rot.
Hoedt 't dwalend hert. steut 't zwerven van de zinnen.
't Geen 't hert verleydt / dat kome daar niet binnen.

22. Leest/overdenkt/doorzoekt/Gods heilig woort!
Komt in Gods Huys, daar gy zijn stemme hoort.
Daar 't volk hem aanroept / daar hy zegen toont/
In de Gemeente, daar de Heere woont.
Voegt uw in liefd' by Hemelse gezinden!
Gy zult daar Godt, en Jezus met haar vinden.

23. Stelt u dan Godt geduurig voor uw' oog.
Voert u gemoedt van aerds-gewoel om hoog.
Leeft door geloof, toont dat in heyligheydt.
Volgt zijn bestuur; waar heen hy u geleydt.
Spreekt veel tot hem! met zuchten en gebeden:
Godt blijft by u. En gy by hem, in vrede.

Zoekende.

24. Ay Vrienden Godts! laat my dan met u gaan?
Als ik vertraag'/ of wijk / voert my weer aan!
Ik zal u volgen, met al mijne macht
In dezen weg: mijn ziele hoopt / en tracht
Na 's Heeren hulp: hy zal my vorder sterken.
Die 't willen geeft / zal ook het goede werken.

Vin-

Digitized by Google

Vindende.

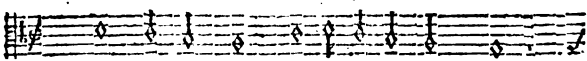

25. Zoo doet de Heer! dit is zijn eygen woordt;

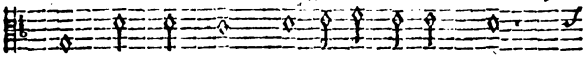

Komt laat ons gaan; en treden zamen voort.

Zoekende.

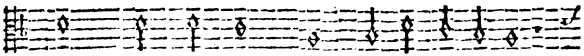

Gods Geest/ en gunst/ blijv' ons gedurig by!

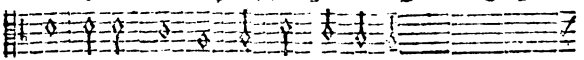

Ly neeme weg al wat ons tegen zy!

Vindende.

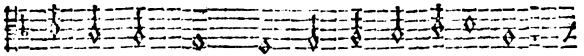

't Is zijn verbondt/ dat nimmer zal bezwijken;

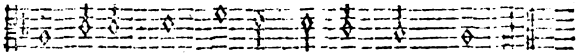

God zal van ons, en wy noit van hem, wijken!

Zamen.

O Heyl-fonteyn! O algenoegzaam goedt!
Elendig is hy/ die u missen moet.
Hoe zalig? Ja zalig in eenwighept?
Is hy/ dien gy tot u gemeenschap leydt;
Die u geniet/ in Jezus onzen Heere!
Wie zal? en kan? dit heyl genoeg waerderen!

Vindende.

De volle vreugd' woordt in d'Hemel bewaart;
Wanneer wy voor Gods aanzicht zijn vergaart,
Dan hebben wy van strijdt, en zocken rust

In

Digitized by Google

In Godt: wiens glory onze ziel verlust.
Zamen.
Dan zingen wy Haleluja! te zamen.
Haleluja! Haleluja! Ja Amen.

Kinder-bede tot Godt.

Prediker, Cap. 12: 1. *Gedenkt aan uwen Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de quade dagen komen, enz.*

Toon: O Heylig Zalig Bethlehem.

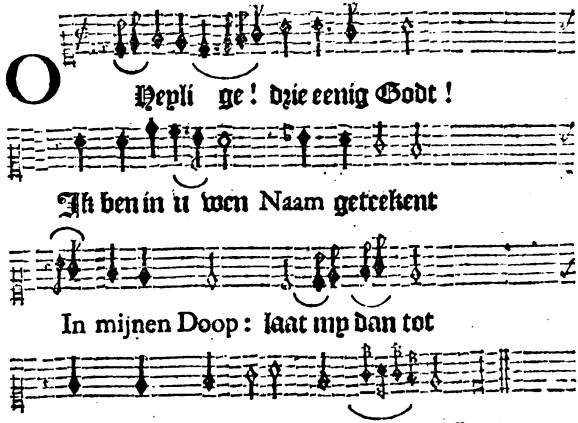

2.

't Gedichtzel van mijn hert is boos!
Ik ben in zonden al gebooren,

Tot

Tot quaat genegen / zorgeloos !
Door de natuur een kint van tooren.

3.

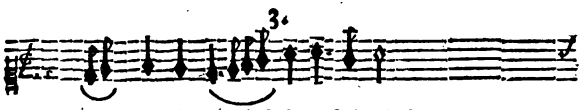

Mijn lust is steeds in ydelheit !

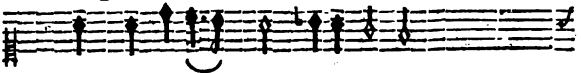

Ik dwale heen ! op quade wegen/

Tot ondeugt ben ik haast verlepdt.

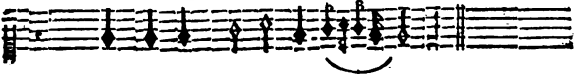

Maar tot het goede on ge negen.

4.

Ik geeb' helaas ! mijn teere jeugt !
Tot beuzeling, en quade zeden,
Hoe zwaar ! valt my de waare deugt.
Ik ben gewent tot ydelheden.

5.

Wascht my ô Godt door Jezus Bloedt !
Vergeeft doch alle mijne zonden.
Maakt reyn mijn herte en gemoedt/
Door Christi Geest / en duure wonden.

6.

Wie ook ten Hemel in zal gaan/
Moet door uw geest zijn wederboren !
Ach ! werkt dit in my : neemt my aan
Tot eene van uw' uitverkoren !

7. O Zo-

7.

O Zone Gods! ô menschen Kindt!
Geeft aan my zondig kindt! uw zegen.
My teere, zwakke! doch bemindt.
Zijt met my / leydt my in uw wegen.

8.

Leert my den weg der zaligheyt!
Te rechte en van herte kennen;
Tot goedt en deugt, maakt my bereydt.
Dat ik my aan uw dienst gewenne.

9.

Behoedt my van het dwalend padt.
Daar werelt, Zatan, 't vlees my leyden
Uit d'enge weg, van 's Hemels stadt!
Om my van 't goed', en Godt, te scheyden

10.

Bewaart my in mijn jonge jeugt!
O Heer! Voor al dat my kan schaden.
Geeft dat ik in genaâ en deugt,
Op was: en gaa uw heylge paden.

11.

Of haalt gy my hier vroeg van daan!
Wilt my de vreugd des Hemels geven.
Voet dan mijn ziel in vrede gaan!
Voor dezen doodt, in 't eeuwig leven!

Digitized by Google

Voor d'Oeffening van Gods woordt.

Psalm 86: 11. *Leert my Heere uwen weg. Ik zal in uwe waarheyt wandelen: vereenigt mijn herte tot de vreze uwes Naams.*

Toon: Psalm 130.

2. Uw

2.

Uw woordt is enkel waarheyt!
't Is zuiver en volmaakt.
't Geeft in de ziele klaarheyt,
Geen honig zoeter smaakt.
't Is voedzel voor de Schapen;
't Is op den weg een Staff.
't Is ons een zwaerd en wapen,
En 't keert de vpandt aff.

3.

Geefft doch uw Geest van boven!
't Verstandt dat duister is
Verlicht. En werkt 't Geloove
Aan uw Getuigenis.
Dat hy aan ons betuige,
Wat in 't verborgen leydt;
En onze herten buige,
Tot 's woords gehoorzaamheyt!

4.

Schrijfft Heer uw Wet van binnen!
En hepligt ons gemoedt.
Bewaart ons hert en zinnen;
Beteugelt vlees en bloedt.
De Zatan, wil ontrukken
Uw woordt in ons geplant:
De werelt, wil 't verdrukken.
Wat isser tegenstandt!

5.

Nopt valle uwe Reden;
Op een versteende grondt.
Noch weg, daar 't woordt vertreden,
Off daarmen Doornen vondt.
Die 't goede zaadt verstikken,
Acy maakt ons 't hert bereydt!
Verbreekt der Zonden strikken.
En geefft zoo vruchtbaarheyt!

Digitized by Google

6.

Dan zal uw waarheyt bloeyen!
Als gy den wasdom geefft;
En alle deugden groeyen.
Waar door men heylig leefft;
Tot uwen Loff en Eere.
Dan schijnt des wijsheyts licht.
D'een', zal den and'ren Leeren,
Den rechten weg en plicht.

Om wel te Bidden.

Off om den Geest des Gebeds.

Psalm 141: 2, 3. *Mijn Gebedt worde gestelt als een Reuk-werk voor uw aangezichte; de Opheffinge mijner handen als het Avond-offer.*

Zach. 12: 10. *Over het huys Davids en de Inwoonders van Jeruzalem zal ik uitstorten den Geest der genaden en der Gebeeden.*

Toon: Psalm 34.

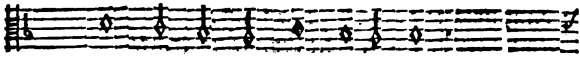

'k Zal naadzen voor uw aangezicht/

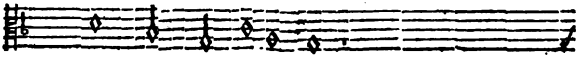

Maar vind my onbereydt,

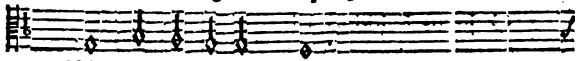

t'Aanroepen uwen Naam/

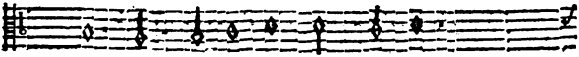

Met mijn Gebeeden zoo 't behoort;

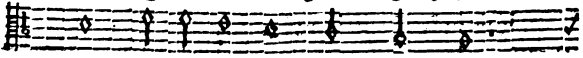

Om voort te brengen zucht, off woordt,

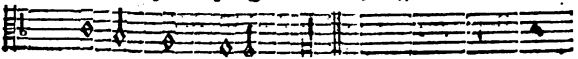

Ben ik gants onbequaam!

2.

Wel dikwijls bidt de mondt;
Maar Ach! waar vliegt en blijft mijn hert!
Zoo traag, in d'ydelheyt verwert!
't En wil niet van de grondt;
Van moedt en yver bloot/
Leytet zoo twijffelmoedig neer/
Het klimt en rijst niet tot u Heer!
Al is'er Biddens-noodt.

3.

Ach wy maar stoff en aerd!
Zoo nietig / enkel ydelheyt/
Te smeeken voor uw Majesteyt!
Dat zijn wy gants niet waerdt.
Jaa d'Ongerechtigheyt!

Digitized by Google

Daar gruwelt gy ô hepl'ge! aff/
Die baart de bloek / en brengt de straff/
Die Godt en Menschen schepdt.

4.

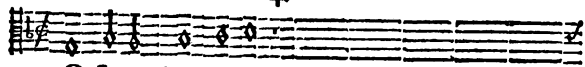

O Jezus Middelaer!

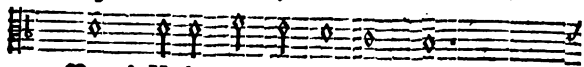

Voor 's Vaders aanzicht de voorspraak,

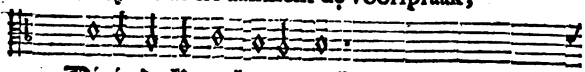

Die in de Hemel onze zaak

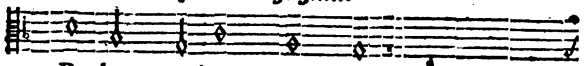

Bepleyt, en daar neemt waar/

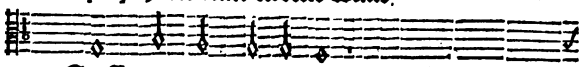

Geefft aan ons vry geleyd;

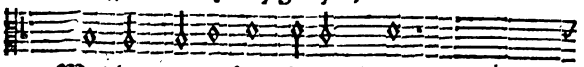

Wat wy verzoeken in uw Naam

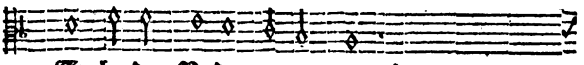

Zy by den Vader aangenaam!

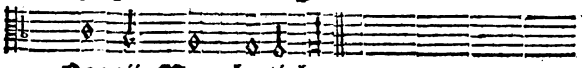

Naa zijn Barmhertighept.

5.

Bestraal ô Godt mijn ziel!
Ach dat doch uw Genaden geest;
Die 't zwak / en doodig hert geneest,

Nu

Digitized by Google

Nu in my nederviel!
Om mijn gemoedt (gezet
U heylig Godt! te Roepen aan;)
Te stuuren / om berepdt te gaan
Tot u in mijn Gebedt!

6.

Legt Reednen in mijn Mondt,
Leert my, gelijk men kindren doet;
Dat ik met aandacht en ootmoedt,
Nu smeek uit 's herten-grondt!
Mijn ziel dan uitgebreydt.
Verlangt / en zuchtt / tot zy ontfangt
Uw Geest, waar aan 't wel bidden hangt.
Ach die maakt ons berepdt!

Om ons zelven te kennen.

2 Cor. 13: 5. *Onderzoekt u zelven off gy in 't geloove zijt, beproefft u zelven, off kent gy u zelven niet? enz.*

Toon: Psalm 15.

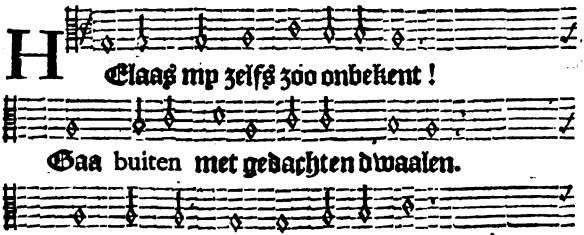

Maa ydelheyt, daar is 't omtrent/

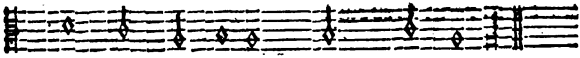

Het houdt geen order / maat / noch paalen.

2.

O ziel! keert tot u zelven in.
O dwaas wil u in huys gewennen!
Let op uw zelfs, toomt hert en zin.
Geen kennis geeft aan uw gewin;
Als gy u zelven niet zoud kennen.

3.

Gy die ons kent! en 't hert doorziet,
Doet licht en waarheyt in ons straalen,
Dat zelfs-bedrog, en dwaling vlied'.
Wat zijn wy? Niets. Jaa min dan niet!
Dus moet de hoogmoedt nederdaalen.

4.

O Godt! maakt u bekent aan my.
Wil my voor d'uwe ook erkennen.
Dat ik nu van my zelven vry;
Met u vereent; In Jezus zy.
En my gemeenzaam aan u wenne.

Over-

Digitized by Google

Over't Ongelove, of Kleyn-gelovigheyt.

Marc. 9: 24. *Ik geloove Heere, komt mijne ongelovigheyt te hulpe.*

Luc. 17: 5. *De Apostelen zeyden tot den Heere, vermeerdert ons het geloove.*

Toon: Psalm 42.

Digitized by Google

2.

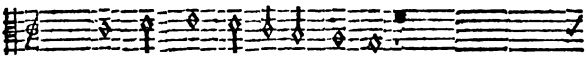

Maar ik moet al weder klagen/

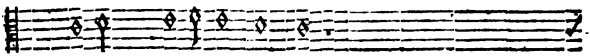

Over 't Ongeloovig hert;

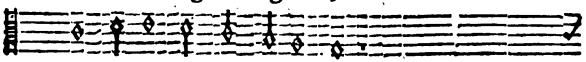

Lange binnen my gedragen/

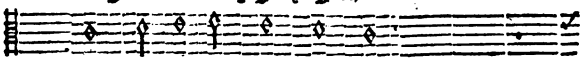

Met veel onrust strijdt en smert.

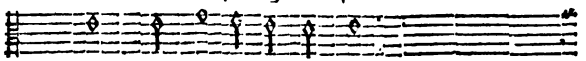

Moedt en hoope leggen neër.

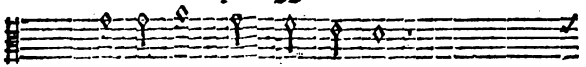

't Hert onvast keert heen en weer/

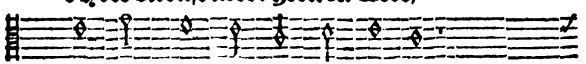

Als een Schip in storm en winden;

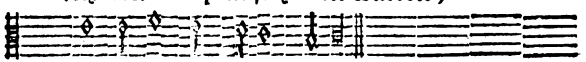

Hoe zal ik noch ruste vinden?

3.

Dikwils komt de Zatan zifften;
Mijn zoo zwak en teer geloov'!
Door bedrog / en dwalings-drifften
Zoekt hy my geheel ten roov'.
Ach mijn ziele zoo onvast;
Valt schier onder dezen last.

Door

Digitized by Google

Door 't gezicht van al mijn Zonden/
Wordt my hoop en troost verslonden.

4.

Koom ik tot u ô Godt nader!
Als een arm verlaaten kindt;
'K kan niet zeggen ô mijn Vader!
Ik ben een, dien gy beminndt.
Buiten u vind ik geen rust.
't Is al mijn begeert en lust
Om op uw ô Godt te leunen!
Als gy my zult ondersteunen.

5.

Straalt op my met uwe waarheyt/
Geefft mijn duistre ziele licht.
Doet my zien uw woordt dat klaar leydt:
Stelt my Jezus in 't gezicht.
Doet my uit my zelven gaan,
En niet langer stille staan/
Den gekruisten te aanschouwen;
En door hem op uw vertrouwen.

6.

Doet mijn ziele u aankleven.
Neemt doch weg de twijffeling;
Dat ik door 't gelooff mag leven,
Geefft aan my verzeekering,
Van u gunst en zaligheyt.
Zoo getroost ben ik bereydt
In uw wegen steeds te loopen;
En van uw mijn heyl te hoopen.

Digitized by Google

Over een hardt ongevoelig herte.

Ezaia 63: 17. *Heere waarom doet gy ons van uwe wegen dwalen? waarom verstokt gy ons herte dat wy u niet vreezen.*

Toon: Psalm 6.

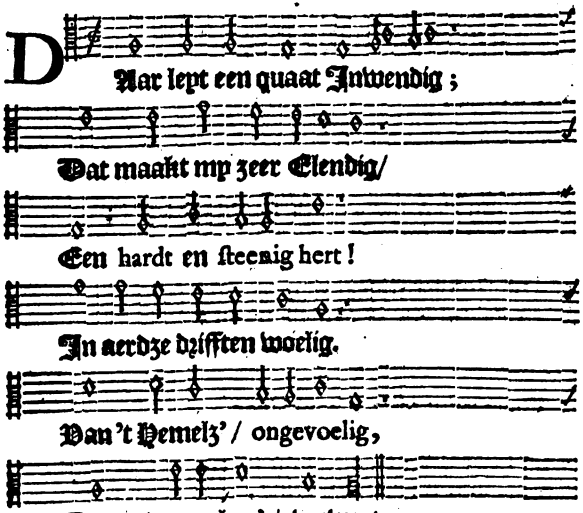

2.

Gods woordt kan 't niet bewegen
Het acht op vloek, noch zegen.
De hamer van Gods Wet;
Zal deze Rotz niet breeken.
Daar helpt dreygen noch smeeken;
't Blijfft eben onderzet.

3. Het

Digitized by Google

3.

Het wordt niet licht verslagen,
Door straffen noch door plagen.
Doet Godt zijn grimmigheyt,
Door oordeelen betuigen.
Dit herte wil niet buigen,
Door 's Richters Majesteyt.

4.

Gods vriendelijke woorden/
Met al die lieffde koorden,
Zijn goedertierenheyt,
Waar door hy 't hert wil trekken/
Die kan het niet verwekken.
't Blijft hardt en onbereydt.

5.

Zal ik ten Gods-dienst treeden/
Dit herte wil niet mede;
't Is wreevel-moedig / boos!
Een goede onbewoogen,
Het leydt in onvermoogen:
Gantz traag en levenloos!

6.

O Godt gy hebt behaagen!
In eenen Geest verslaagen,
Gevoelig dweeg en teer.
Gebrooken en geboogen,
Oprecht voor uwe oogen.
Ach schept dit in my Heer!

7.

Wie zal dit hert verzachten?
Wie buigt de zielen-krachten?
Als gy door uwen Geest.
Doet dan mijn Geest herleven!
Wilt my een herte geven/
Dat u bemint en vreest.

8. Dat

8.

Dat door uw hoogheit beve.
En aan u goedtheyt kleve.
Verzacht door Jezu bloedt !
Giet d'Olie der vreugden ;
In 't hert. en maakt ter deugden
Verpydt mijn hardt gemoedt !

Over de ydele ongeregelde Gedachten, enz.

Spreuken 23: 26. *Mijn Zoone geeft my uw herte, en laat uwe oogen mijne wegen bewaaren.*

1 Chron. 29. 18. *O Heere Godt bewaart dit* (namelijk d'oprechtigheyt en vrywilligheyt in 't goede) *in der eeuwigheyt in de herten uwes volks: en Richt haar herte tot u.*

Toon: Psalm 130

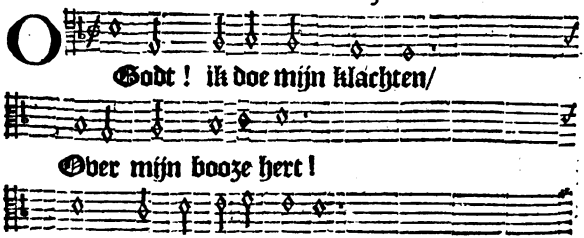

Ver-

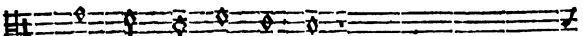

Verstroyt en zeer verwert,

Die zwieren, zwerven / krielen/

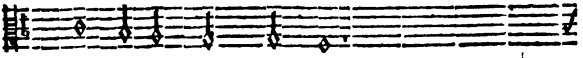

Die loopen heen / en weer:

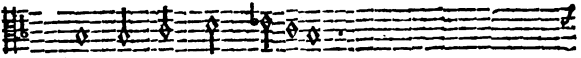

En trekken geest en ziele;

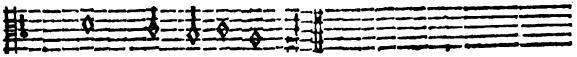

Gantz tot de aerde neër.

2.

Vliegende ongebonden!
Als vogelen naa 't Aas:
Zoo driftig tot de zonden.
Zeer ydel zot en dwaas.
Den Toom te los gelaaten/
Slaan zy geheel op 't wildt;
Zy houden paal noch maaten.
Hoe wordt haar drift gestilt!

3.

Als ik die wil vergaadren;
Om u ô heylig Godt!
Met hert, en geest te naadren:
Dan wil 't weerspannig Rot
Van strevige gedachten,
Niet komen tot haar plicht:
Noch blijven, in 't betrachten,
Zy zijn te los, en licht.

4. Die

4.

Wie zalze dan betomen?
Wie brengtze in den bandt?
O Godt! uw geest moet komen/
Te stuuren het verstandt.
En wil en tochten scheyden
Van 't ydel / 't quaat / tot goedt.
Ook mijn gedachten leyden:
En zuyvren mijn gemoedt.

5.

Mijn ziel! gy moet ook waken.
Neemt op u zinnen acht.
Zet 't hert, op heylige zaken/
Bedenkt die met aandacht.
Acht al het aerdse gewemel.
Voor enkel ydelheyt.
Verheft de ziel ten hemel!
Daar u de hoope leydt.

Over de Lauwheyt of Gebrek van yver.

Rom. 12. *Zijt niet traag in 't benaerstigen. Zijt vuurig van Geeste. Dient den Heere.*

Toon: Psalm 100.

Die

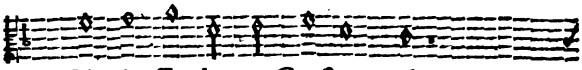

Die uw Englen tot Geesten maakt.

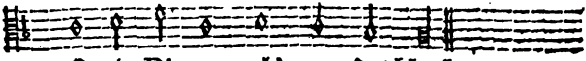

En uw Dienaars als vuur dat blaakt.

2.

Den Heylandt die zich overgaf
Een kruis / en leedt der zonden straf.
Heeft een eygen volk hem bereydt,
Dat yv'rig zy in heiligheyt.

3.

Uw Koninkrijk lijdt groot geweldt.
Die 't winnen zal moet als een heldt
Loopen, strijden om 's hemels-kroon/
Wie verwint / zet gy op den Troon.

4.

Helaas! wat loome trage geest
Is al te lang in my geweest;
Wat zijn mijn krachten zwak en flauw!
Niet koudt noch heet: maar traag en lauw.

5.

Ay my! wat laeg en doff gemoedt!
Zoo lusteloos in 't geen het doet.
Ach! 't vuur van yver schijnt gebluſt/
En 't goed doen meer een last, als luſt.

6.

O Godt! ô leven! van wat leeſt.
Mijn ziel die wepnig levens heeft
Wekt tot u / en trekt z' uit het stoff/
Maakt ze vaerdig tot uwen loff.

7.

Uw Geest verwek een yver-gloet!
Die zoo verwarm' mijn lauw gemoedt

Voor

Door uw huis / en uwes Naams Eer!
Die my in uwen dienst verteer.

8.

Als dan mijn hert in yver brandt:
Doet die verzelt zijn met verstandt.
't Zy geen wildt / maar een heylig vuur
(Noyt uit gebluſt,) dat eeuwig duur.

Verheffinge boven 't aerdze.

Pſalm 4: 7, 8. *Veele zeggen wie zal ons 't goede doen zien? verheft gy over ons het licht uws aanſchijns ô Heere, gy hebt vreugde in mijn herte gegeven, meer dan ter tijdt als haar koorn, en haren moſt verzeenigvuldigt zijn.*

Toon: Pſalm 65.

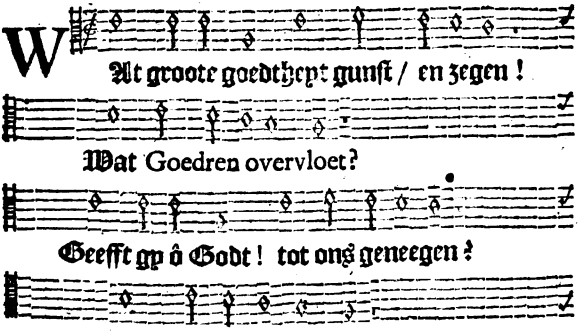

Dan

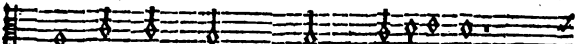

Van zoo veel ramps / druks / en elenden!

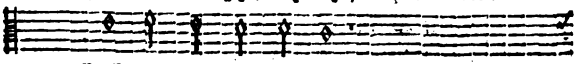

Hebt gy ons lang bevrijdt.

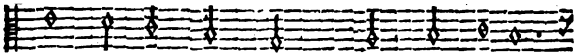

Uw weldoen duurt noch, 't heeft geen eynde.

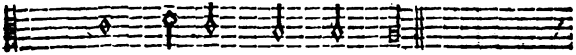

Uw goetheyt strekt zeer wijde.

2.

Maar al die goedren van dit leven;
Gy in 't gemeen ô Heer!
(Ook aan den werelt-ling) wilt geven;
Doch dan hier naa niet meer.
Gezondheyt, leven, vreugd, wellusten,
Staat, rijkdom, Eer, en spoedt.
Daar is geen grondt in / op te rusten;
Wy zoeken beter goedt.

3.

Wy zijn met 't aerdze niet te weeden/
Hoe aangenaam het is!
Geeft niet ons deel, en schadt beneeden!
Maar 's Hemels-erffenis.
't Is uwe lieffde en genade,
In Jezus weg geleydt.
Die kan ons hert alleen verzaden/
In alle eeuwigheyt!

4.

De ziel te Eel; te groot van waerden/
Tot hooger staat bevoegt;
Vind niets in Hemel noch op aerden

Dan Godt; die haar genoegt.
In Jezus wilze uw aan-kleven;
Zy zoekt uw aanzicht Heer!
Schenkt in u Zoon aan ons het leven.
Dan lust ons ook niet meer!

5.

Wat gy hier geefft / zy ons tot zeegen,
En nimmer tot een strik:
Geefft dat ons hert tot 't aerds geneegen;
Zich in uw gunst verquik';
Verheffet wil het hooger trekken.
Tot uw ô hoogste goedt!
Doet tochten en begeerten strekken:
Daar rust dan ons gemoedt!

Opwekkinge tot vergenoeginge.

Philip. 4: 11, 12. *Ik hebbe geleert vergenoegt te zijn in 't geene ik ben.*

Toon: Psalm 103.

't Der-

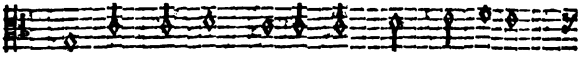

't Verdriet ontgaan? of mijnen staat herstellen?

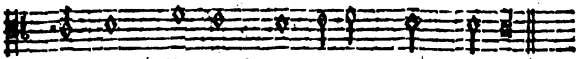

Ach neen! ik maak vergeefse smert / en pijn.

2.

't Gaat naa Gods wil, en heylig welbehagen
Wat heeft de mensche van zijn lot te klagen?
Hy handelt niet naa onze waerdighept.
Hy geeft aan ons zoo veelerley weldaden:
Aan ziel en lichaam enkel uit genaden.
Hy neemt, of geeft, 't is ons tot zaligheyt.

3.

Zoekt 't hoogste goed! dat zielen kan genoegen.
Een zuiver hert, 't geweeten zonder wroegen,
't Welk van Gods gunst / en liefd' verzekert is:
Rust door 't geloof op Christum tot voldoening.
Zoekt vreë met Godt / en in zijn bloedt verzoening.
Wacht dan hier naa noch beter erffenis.

4.

In Gods beleydt, gaat uw gantz overgeven.
Blijft aan geen schepsel hier op aerden kleven.
Al wat Godt doet is voor zijn kindren goet:
Hy zal ons kruis en de elenden weeren,
Of alle quaat tot onzen goede keeren.
Zijt dan gerust, ô onvernoegt gemoedt!

5.

Ach! mocht ik doch eenmaal hier toe geraken;
My zelfs / en alle schepzels te verzaken!
Te buigen mijn wil, naa Gods heylige wil!
Dan zou ik al mijn tegenspoedt verwinnen.
Dan zou mijn hert / en mijn beroerde zinnen/
In Godt! vernoegt zijn / en van onrust stil.

Digitized by Google

Gods kinderen Roem, plicht, en zucht.

1 Joan. 3: 1. *Ziet hoe groote liefde ons de Vader gegeven heeft*, (namelijk) *dat wy kinderen Gods zouden genaamt worden.*

Toon: ô Kersnacht.

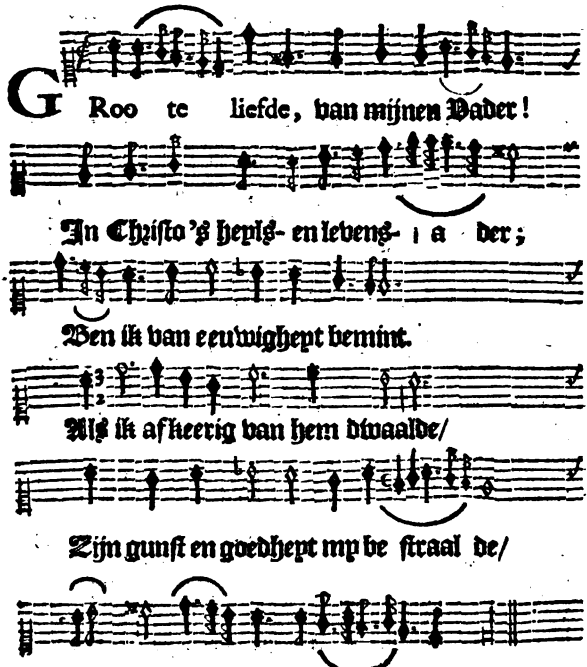

2. Ge-

Digitized by Google

2.

Geluksalig! is die verkooren;
Dan boven door den Geest herboren
Is; Godt tot zijnen Vader! heeft.
Die Jezus is ten Oudsten broeder!
Die Zyon heeft tot zijne moeder!
Dien Godt des Hemels erffgoedt geeft.

3.

O Ziel! gy moet uw Vader eeren,
Hem vrezen, tot zijn wegen keeren.
In liefd' en onderdanigheyt.
Komt in vertrouwen met geberden/
Vrymoedig voor zijn aanzicht treden;
Genaad' en hulp vindt gy berepdt.

4.

Vader! uw Geest daal in my neder.
Dan rijst mijn hert / dan roep ik weder/
Abba! mijn Vader! Ik uw kindt!
Dan mijn kindschap zy hy getuige.
Mijn hert hy naa uw' Vader! buige.
Daar ik mijn troost / en vreugde vind.

Digitized by Google

TROOST-LIEDT

In gedreygde zwarigheden.

Psalm 42. *Wat buigt gy u neder ô mijne ziele? en wat zyt gy onrustig in my? hoopt op Godt? want ik zal hem noch loven, hy is de meenigvuldige verlossing mijns aanzichts, en mijn Godt.*

Toon: Psalm 61.

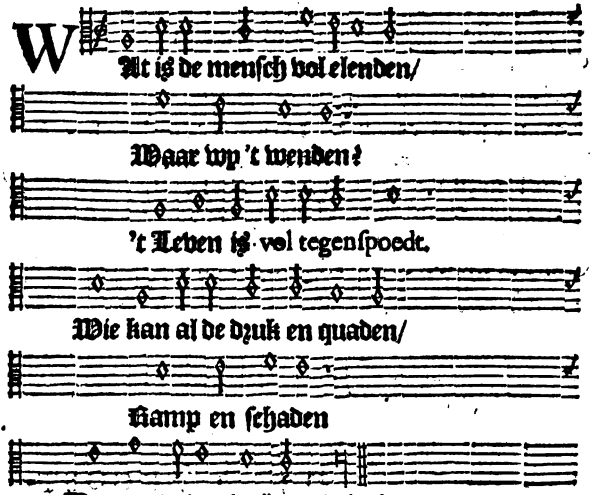

2.

Zorge, vreeze, komt ons quellen/
En ontstellen;

Dis-

Digitized by Google

Wiskwijls ook een quaat gerucht
't Hert beroert / en maakt verslagen,
't Kan niet dragen/
Al den last daar 't onder zucht.

3.

Hoe verdwijnen zielen-krachten?
Door 't verwachten!
't Leven wordt door smert verteert.
Zoo sterk is des lusts verlangen,
Naa 't ontfangen
Van het goedt dat men begeert.

4.

O ziel! als uw d'ongelukken/
Neder drukken;
Waarom zoud gy 's levens-lust/
In zoo bitt're droefheits pijnen/
Gaan verquijnen?
En verstooren uwe rust?

5.

Of Godt wilde uw begeeren;
Van u weeren;
Al neemt hy door zijne handt /
't Geen uw is van groote waerde/
Op de aerde/
Hy blijft noch u beste pandt.

6.

Ach de Heere is rechtvaerdig!
Wy zijn waerdig.
Quaat te lijden om de schuldt.
Wordtet goed van hem gekomen/
Ons ontnomen,
Laat 't ons dragen met geduldt.

7.

Denkt ook eens hoe veel genaden?
En weldaden?
Godt noch geeft te dezer tijdt/

Wat geniet gy noch al zegen?
In uw wegen/
Denkt eens wat gy waerdig zijt!

8.

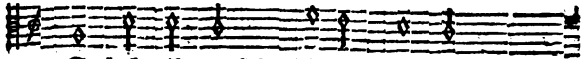

Gy hebt (ô gunst!) Hemels-schatten,

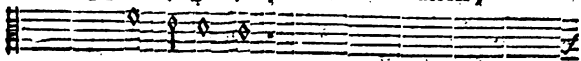

Aan te vatten/

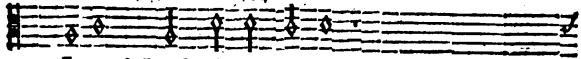

Jezus! heeft die uw bereydt.

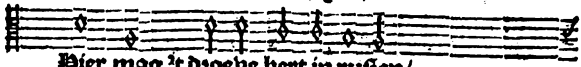

Hier mag 't droeve hert in rusten/

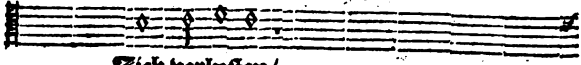

Zich verlusten/

Dit goedt blijft in eeuwigheit.

9.

Godt is zelfs uw heil-spring-ader;
Lieve Vader!
Wat vernoegt een ang gemoedt/
Moet gy iets op d'aerd' ontbeeren?
In den Heere/
Is uw algenoegzaam goedt.

10.

Ziele! zijt geruft en stille/
't Is Gods wille.
Al het geen u hier ontmoet;
Hy zal goede redding maken/
Van uw' zaken/

Digitized by Google

En die stuuren tot uw goedt.

11.

Jaa verliest gy 't aerde leven/
't Was gegeven/
Voor een tijdt / van hem bepaalt.
Geeft de ziele, in zijn handen.
Uit de banden
Wordtze in de vreugd gehaalt.

12.

Heere! geeft dat ik my voege/
In genoegen,
Naa 't bestuur van uwe handt.
Help my doch mijn kruice dragen,
Met behagen/
Geeft gedult in dezen standt.

13.

Dat dan 't hert / en ziels verlangen
Nimmer hangen/
Aan het schepsel klepn van waerd'.
Voet my alle ydelheden
Gantsch vertreden,
Voert mijn ziele boven d'aerd.

14.

Ik zal my in doodt / en leven
Overgeven.
Aan uw / die wat reeht is doet;
Al wat quaadt is voor uw kindzen/
Zult gy hindzen/
O mijn ziel! zijt wel gemoet.

15.

Ik zal nu voortaan vertrouwen;
In 't benouwen/
Op Gods hulp / en goedigheit.
Hy zal goede uitkomst geven.
In dit leven!
Anders in der eeuwigheyt!

BLY-GEZANG,

Over byzondere verlossingen uit gevaar.

Psalm 30: 6, 12, 13. *Des avonds vernacht het geween: maar des morgens isser gejuig. Gy hebt mijne wee-klage verandert in een Reye, gy hebt mijnen zak ontbonden, en my met blyschap omgort; op dat mijne eere uw Psalm zinge, en niet en zwijge: Heere Godt in eeuwigheit zal ik u loven.*

Toon: Psalm 61.

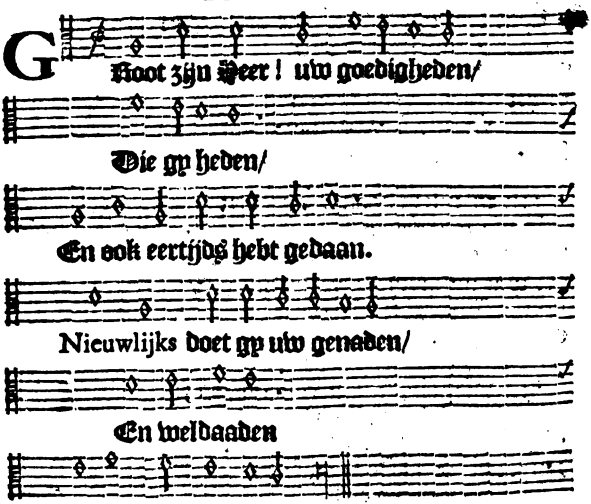

2. Gy

2.

Gy voldoet nu Heer der Heeren!
Ons begeeren,
Gy verhoort der zielen klacht!
Onze droefheit komt gy wenden;
En volenden
't Geen zoo lange was verwacht.

3.

Als de ziele was beladen/
Onder quaden/
Uwe handt deê ons bestaan?
Uwe gunst / quam ons beschijnen/
Onder 't quijnen/
En deê 't quaat als rook vergaan.

4.

Heer! gy wilde noch wat sparen,
En bewaren
't Leven; van die tot uw riep.
Gy verhoorde 't klagen/ zuchten/
Van die vluchten
Tot uw / in het elends-diep.

5.

Gy wast aller toevlucht wezen/
Die u vrezen.
In de zeer benauwde tijdt
Is uw Naam een sterke Toren!
d'Uitverkoren'
Vliedt daar heen / en wordt bevrijdt.

6.

Gy toont in benauwtheits tijden/
Medelijden;
In de vreeze van de doodt/
Komt gy weer verlossing geven/
Aan die leven/
In de allerdiepste noodt.

7. Want

7.

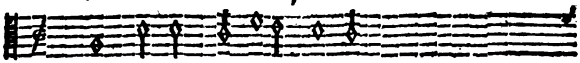

Want al liep ons alles tegen/

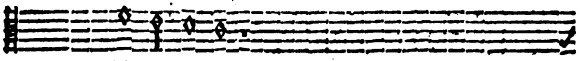

Uwe wegen/

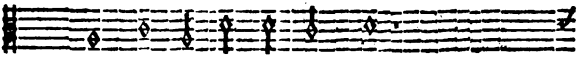

Gaan ver' boven ons verstandt.

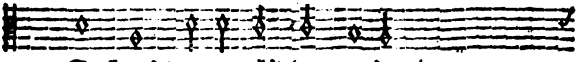

Gy kondt tegen al 't vermoeden/

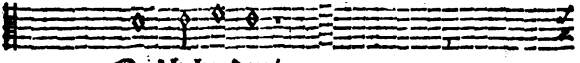

Ons behoeden/

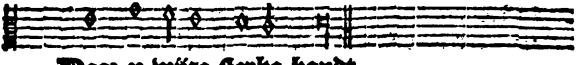

Door u wijze sterke handt.

8.

Gy doet de benauwthepts baren,
Hene baren/
Die ons dreigden groot elend/
En wilt die in nooden zwerven,
Niet verderven:
Want gy haar uw hulpe zend.

9.

Gy geeft Heer! op onze wegen,
Noch uw zegen/
Dag aan dag in overvloedt.
Wiens ziel kan uw goedheits schatten
Recht bevatten?
Die gy aan uw' kindren doet.

10.

Hoe gy 't dan met onze zaken,
Voor zult maken/
Geven wy in uwe handt.
Geeft gy ? of wilt gy beroven ?
Wy beloven/
Ons te voegen naa dien standt.

11.

Wy verplichten onze dagen/
Op te dragen/
d'Offeren van dankbaarheit.
Voor zoo veele gunsts bewijzen/
U te prijzen,
Vriendelijke Majestept !

12.

Laaten wy ons nu ten tijden/
Van verblijden,
Loven Godt ons leven lang.
Komt dan 's Heeren lievelingen !
Helpt ons zingen,
Vroolijk uit / dit bly-gezang.

13.

O mijn Ziele ! rijst naa boven/
Godt te loven
Is uw werk, in deze tijt.
Komt met alle binnen krachten/
En gedachten/
Toont dat gy recht dankbaar zijt.

14.

Gy verloste ! looft den Heere/
Voet hem Eere,
Roemt nu zijn weldadigheyt.
Gaat hem ziele, lijf, en leven,
Over geven.
Looft hem in der eeuwigheit.

De

De Christelijke loop-bane.

Hebr. 12: 1,2. *Laat ons met lijdzaamheit lopen, de loop-baan die ons is voor gestelt. Ziende op den oversten Leids-man, en voleinder des geloofs.* enz.

Toon: Van de tien geboden.

2.

Een Christen strekt zijn ooge leden/
Uit 's werelts slijk-poel Hemel waert/
Het werelts kint ziet naa beneden/
En zoekt zijn deel hier op de aerd'.

3.

Een schoone prijs is opgehangen/
Die nopt zal dorren of vergaan/
Voor die naa boven strekt zijn gangen/
Belooft in 't eynde van de baan.

4.

Maar waerdt daer by niet is te noemen/
Die prijs, die d'aerd haar lopers geeft/

Een

Een Krans van slechte boter bloemen,
Die niet bestendigs by zich heeft.

5.

O gunstig Godt! wend gy mijn oogen/
En voert mijn logge geesten aan/
Naa 's Hemels overzaalge bogen/
Om naa die waerde prijs te staan.

6.

Mijn lopen Heer! staat aan u trekken,
Daar zonder ik geheel bezwijk/
Och wilt my doch uw hant toestrekken/
Dat ik niet zink in 't aerdse slijk.

7.

Wilt my vereischte krachten geven/
Om in uw wegen voort te gaan/
Want ziet Heer! hoe mijn schenkels beven/
Die voor het minste kluitje staan.

8.

Och my! 'k zal nimmer 't einde krijgen/
't Zy gy begunstigt mijnen tredt,
Want ziet my naa den adem hijgen/
Op elken voetstap voort gezet.

9.

'k Moet storten neer / ter halver wegen/
En smooren in het gulle zant /
Ten zy gy Heer! tot my geneegen/
My stutten zult door uwe handt.

10.

Jaa/wilt gy Heer! mijn traagheit merken/
Gy mocht my werpen uit het perk/
Maar neen/ Godt wilt my liever sterken/
En vord'ren uwer handen werk.

11.

Ach staat doch uwen knecht! deez bee toe/
Wilt met de Oly van uw Geest/
Van den hoofd-schedel tot de teer toe/

Zijn

Zijn leden zalven minst en meest.

12.

Zoo zal hy wakkerder voort lopen,
En juichen hier in uw genaa,
En naa 't uit-eind der baane hopen/
De kroon der heerlijkheyt hier naa.

S. Simonides.

De zoetigheit van de goede Weg.

Spreuk. 4: 18. *Het padt der rechtvaerdigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande, en lichtende tot den vollen middag toe.*

Op de wijze van den 9 Psalm.

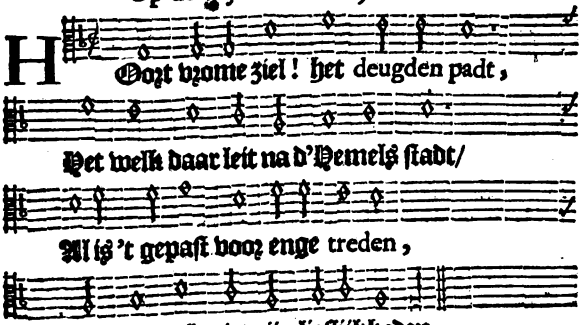

2.

Het is geen naar / en donker spoor/
Gelijk het werelts kint geeft voor/
Maar vol van licht, van vreed / en zegen/,
Beminlijk boven alle wegen.

Het

Digitized by Google

3.

De glans / die zelfs Gods huis doorstraalt/
Ook hier gantsch lieffelijken daalt/
En steeds al wassend wert bevonden/
Als 't licht des daags tot elken stonden.

4.

Al gatet schoon gelijk niet op/
Het klimt allenskens tot den top/
En rust niet eer 't tot troost der bromen/
Zy tot het middag punt gekomen.

5.

Och! Hemels reisman! treedt dan aan/
Ziet voor u oogen 't licht opgaan/
Het welk uw zonder lang te beiden/
In 's Hemels vreugde in zal leiden.

6.

Daar 't eeuwiglijk zal stille staan;
Treedt Hemels wandelaar! treedt aan/
En juigt in Godes goedigheden/
Die u hier te gemoete treden.

7.

De dag komt aan / en nadert al/
Die 't volle licht eens brengen zal/
En een gewenste klaarheit geven/
Daar nacht en schim van zy verdreven.

S. Simonides.

Digitized by Google

Gods herderlijke zorge over zijne

SCHAPEN,

En Vriendelijk onthaal van zijne

HUIS-GENOTEN.

Getoont in den 23 Psalm.

I. DEEL.

Vers 1. *De Heere is mijn Herder.*

Gestelt in een Zamenspraake

Tusschen een { *Roemende* / *Vertrouwende* / *Begeerige* / *Verzekerde* } ziel.

Op de wijze van den 23 Psalm.

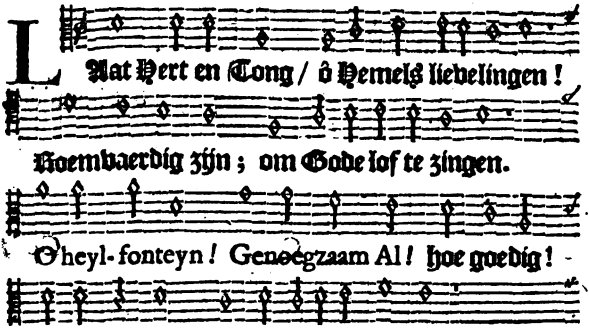

Zijt

Zijt gy aan ons / nu en tot alle tijden.

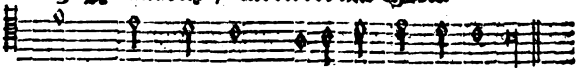

Ach! komt ons hert / tot uwen lof verwijden!

Vertrouwende.

2. JEHOVA is / en blijft / mijn eygen HERDER!
Van mijn Geboort' / tot aan mijn doot / en verder;

Roemende.

Hy is mijn Vader! Leydsman / en Behoeder
Van lijf en ziel:

Vertrouwende. Ja hy is my veel goeder;
Als eenig mensch / over zijn lieve kindzen.
Ik mis geen goet / geen quaat kan my ook hindzen.

Roemende.

3. Ik arme SCHAAP liep heen en weer / af dwalen
Na mijn verderf: wie zou my weder halen?
Ziet Jezus! trouwe HERDER van mijn ziele!
Die ziet mijn spoor / hy volgt my op de hielen/
Hy zoekt, hy roept, en doet my weder keren!
Van 't dwalend padt: tot in de kooy des Heeren.

Vertrouwende.

4. Die Goede Herder, liet voor my zijn leven!
Hy neemt my aan / en gaat zich aan my geven.

Roemende.

Mijn maag're ziel voedt hy in vette weyden.
Mijn dwalend hert komt hy in wijsheyt leyden.
Al ben ik zwak / in 't geestelijk betrachten/ (ten.
Zijn macht, versterkt mijn geest met nieuwe krach-

Vertrouwende.

5. Dus rust ik vast in d'algenoegzaam Hoeder.
Op Jezus zorg'; mijn Heylandt / en mijn Broeder!

Roemende.

Wel zalig! zijnze die hy komt vergadzen

Tot zijne Tent! die hy doet tot hem nadzen!

Vertrouwende.

Ja zalig! is hy / die hy kent voor zijne,
Die door 't geloof ook zegt hy is de mijne!

Begeerige.

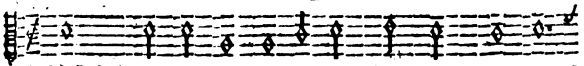

6. Ach! kond' ik my van dezen HERDER roemen!

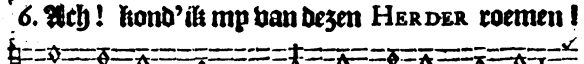

Mocht ik hem mijn, en my weer zijne, noemen!

Verzekerde.

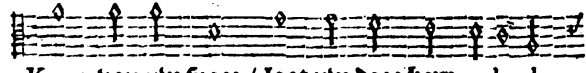

Keert van uw spoor / laat uw door hem geleyden,

Gy moet van 't Rot der buile Bokken scheyden,

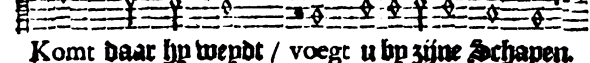

Komt daar hy weydt / voegt u by zijne Schapen.

Begeerige.

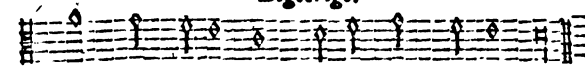

Toont my wat is haar siechte Merk en Wapen!

Verzekerde.

7. Deez' SCHAPEN zullen haren HERDER kennen
Aan vreemde / willen zy haar nopt gewennen;
Maar volgen hem: waar hy haar voor gaat treden.
Zy gaan te zaam / in Eendracht, Liefd', en Vrede,

Met

Digitized by Google

Met Lijdzaamheit, Goed-aardig, en Zachtmoedig.
Haar Woll, en Melk, gevenze overvloedig.

Zamen.

8. Hoe groot/ en veel' zijn Heer! uw goedigheden/
Die gy aan ons onwaerdig' gaat besteeden/
Gy hebt ons tot uw SCHAPEN uptverkoren.
En door uw geest tot kinderen / herboren.
Gy zijt ons deel / en wy u volk ô Heere!
Niet ons, niet ons, maar uwen Naam zy Eere!

II. DEEL.

My en zal niets ontbreken.

Zamenspraake / tusschen een { *Roemende* / *Vertrouwende* / *Klagende* / *Vergenoegde* } ziel.

Op de wijze van den 24. Psalm.

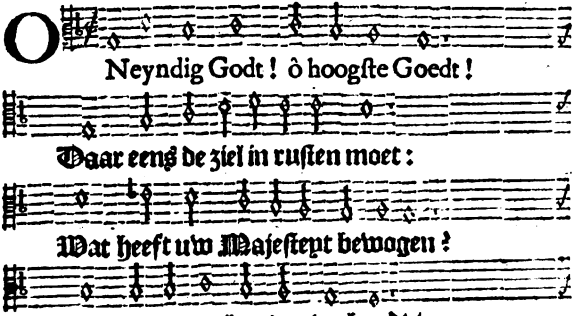

Daar in ons zalig deel gegrondt!

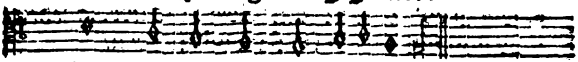

Niets. dan uw liefd' en medevogen.

Roemende.

2. Gy geeft u zelven aan my Heer!
Als ik u heb / wat wil ik meer?

Vertrouwende.

Mijn ziel! gy meugt met recht nu spreken
Ik heb JEHOVA! aan mijn Zy'/
Hy is / en heeftet al voor my
Wy kan / en *zal dan niets ontbreken.*

Roemende.

3. Godt spaart zijn eygen Zone niet!
Maar zendt hem neer; en met hem biedt
Hy my genade, voor genade,
Tot Wijsheyt, en Gerechtigheyt;
Tot heyligmaking, zaligheyt!
Is hy my; ô groote weldaden!

Vertrouwende.

4. Mijns HERDERS volheyt is zoo groot!
In wat gebreck / armoé of noot
Mijn ziel / of lichaam / mochten steken.
Hy zorgt / hy voedt / en zal steeds voen/
En geven wat ik heb van doen/
Daarom zoo zal my niets *ontbreken.*

Klagende.

5. Ontbreekt dan noyt den vromen yets?
Die zoo veel armoed' en verdrietes/
Hier op de aerde moeten dragen?
Van tegenspoedt en ongeluk,
Van krankheyt, armoed, smaat en druk
Hoort men haar veeltijds droevig klagen!

Ver-

Digitized by Google

Vergenoegde.

6. Zoo d'Heere opt zijn kindren leydt
In veel gebreks en tegenheyt ;
't Is dan de uure van beproeven !
Dan toetst hy eens waar 't hert aan hangt/
Vertrouwt hem maar : en gy ontfangt/
Gewislijk wat gy zult behoeven.

Klagende.

7. Dit quelt zeer dikwils mijn gemoedt/
Zoo my de Heer als HERDER hoedt/
Hoe kan my dan zoo veel ontbreken ?
Ik denk dan hy bezorgt my niet !
Ik blijf in 't krupps / en draag verdriet/
Zijn zegen schijnt van my geweken !

Vergenoegde.

8. Den handel Gods is wonderlijk !
Hy maakt de zijn' door armoë rijk,
Hy doet haar hier zoo veel ontbeeren/
Om haar te geven beter goedt,
't Welk hert en ziele eeuwig voedt/
Als dit / ontbreekt / zal dat / vermeeren.

Vertrouwende.

9. Dat weynig' dat d'oprechte heeft/
Die in des Heeren vreeze leeft/
Is beter als der boozen schatten.

Vergenoegde.

Godt geeft my een genoegend hert !
Dat door geen zorg gebroken wert/
Dit kan in Godt ! zijn ruste vatten.

Vertrouwende.

10. Ontbreekt dan pets in 't tijdelijk/
Godt maakt weer na de ziele rijk.
Was 't tijdlijk mut / hy zoud my geven.

Vergenoegde.

Ik krijg dan door mijn kooper, Gout !
O dwaashept ! zoo my dat berouwt/

Zijn gunst is beter dan het leven!

Klagende.

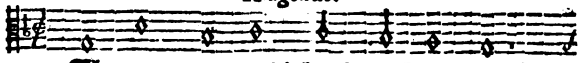

11. Ik zorg, en vrees! hoe 't noch zal gaan!

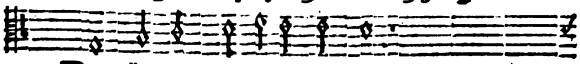

Daar komen quade tijden aan

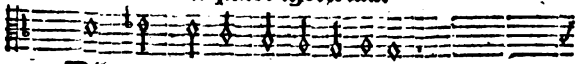

Die my / en ook de mijne raken.

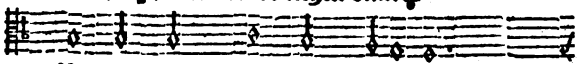

Verdrukking / krankheyt / arremoe/

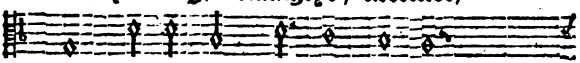

Die dreygen my! Ik weet niet hoe

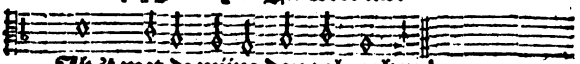

Ik 't met de mijne dan zal maken!

Vertrouwende.

12. O ziele! quelt u zelven niet/
Met ongeloovig zorg-verdriet/
Bekommernissen voor den morgen.
Rust in de wijsheyt / goetheyt/ macht
En trouwheyt van uw Herder, wacht;
Hy kan / en wil uw wel bezorgen.

Vergenoegde.

13. Dat ook geen ingebeelde noodt,
Uw ziel beroer' / of nederstoot/
Al hebt gy niet wat uw zal lusten.
By Gode staat de wijz', en maat.
Hy heeft genoeg voor ieders staat/
In zijn bedeeling moet men rusten.

Ver-

Vertrouwende.

14. Zijt gy zijn kindt? mistrouwt hem niet/
't Is Heydens, zich met zulk verdriet
Te quellen.

Vergenoegde. Ook ten mag niet baten!

Vertrouwende.

Godt! en de Godts-dienst wordt ont-eert.

Vergenoegde.

Ons eygen hert ontrust, verteert/
Als zorg / en vrees / gaan buiten maate.

Klagende.

15. Maar ach! mijn geestelijke staat,
Is zeer gebrekkelijk: wat raadt!
Mijn klepn verstandt / mijn zwak geloove/
Mijn slauwe liefd' / en wankel-hoop/
Mijn vallen / en mijn tragen loop/
Doen mijne ziel haar troost beroven!

Vertrouwende.

16. Ey ziele rust! zijt niet beroert/
Wat Godt begint hy ook volvoert.

Genoegende.

Gy hebt des geestes Eerstelingen!
In zwakheyt werkt des Heeren macht/
Tot alles in uw is volbracht.

Vertrouwende.

Godt zal uw met zijn gunst omringen.

Klagende.

17. Ach! kond ik mijn bekommert hert!
Ontlasten van die zorg en smert/
Dat is mijn wensch!

Vertrouwende. Gy moet dan trachten/
Te staan in 's Heeren Heyl-verbondt!
't Geloof, zy op zijn woordt gegrondt.
De hoop, moet beter lot verwachten.

Vergenoegde.

18. Bedenkt eens of de Heere opt!

Uw / of de zijne / gantsch beroept/
In arremoede heeft begeven?
Zoo niet; legt af bekommernis.
Vertrouwende.
Zoekt maar met ernst dat boven is,
Daar is verzadiging' ten leven.
Zamen.
19. Lof zy u / die uw SCHAPEN hoedt!
Die ons met zulken overvloedt
Verrijkt / zoo dat wy mogen spyeten/
Nu gy Heer! onze HERDER zijt/
Zoo zal ons noch tot geener tijdt/
Dat nut / of noodig is / *ontbreken.*

III. DEEL.

Vers 2. *Hy doet my neder liggen in een grazige weyde, hy voert my zachtjens, aan zeer stille wateren.*

Zamenspraake tusschen een { *Dankbare* / *Geruste* / *Vergenoegde* } ziel.

Op de wijze van den 65 Psalm.

Van

Dankbare.

2. Mijn trouwe Herder! gaat my leyden/
In 't geurig jonge gras,
In groene vette Klaver weyden
In 't lieffelijk gewas!

Geruste.

Van voert hy my in zijne hutten,
Voor heete Zonnenbrandt/
Voor Wolf / en Leeuw/ komt hy beschutten
Elk Schaapjen, door zijn handt.

3. Daar mag ik dan zoo veylig rusten,
Op 's Herders trouwe wacht.

Dankbare.

Jaa my in d'overvloedt verlusten
En weyden dag en nacht;
Wanneer ik dan in dorst ontsteken
Na 't versche water hyg'/
Leydt hy my aan de stille Beken
Daar ik verquikking krijg'.

Ge-

Geruste.

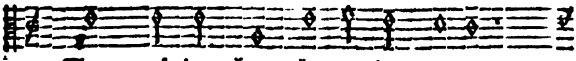

4. Zeer zachtjens komt hy my dan voeren

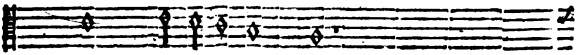

Daar 't zoete water blinkt/

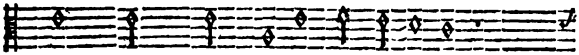

Dat vloedt / noch Baren niet beroeren!

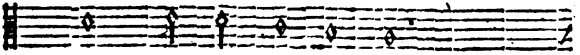

Als 't Schaapjen daar uyt drinkt.

Dankbare.

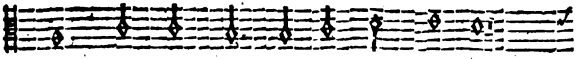

Dus vriend'lijk hoedt de Heer zijn Schapen,

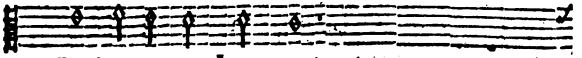

Hy doetze naa haar aart,

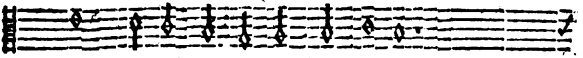

Het keurlijk nutste voedzel rapen.

Geruste.

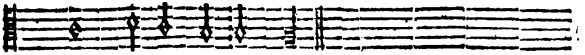

Met vree en rust gepaart!

Dankbare.

5. Izraëls bergen! Zyons velden!
Zijn ons ter Weyd' bereydt;
Daar Godt zijn wooning nederstelde/

Daar

Daar rust zijn heyligheyt!
Daar straalt zijn vriend'lijk aangezichte!
Daar stort hy zegen neer.
Daar komt hy hert / en zielen stichten,
Door zuivre Hemels leer.

Geruste.

6. Daar woon ik stil in vreed' en ruste?
Of schoon de werelt raast.
Daar komt de Heer mijn ziel verlusten/
Hy zeydt weest niet verbaast!
Ik ben uw als een teere Moeder!
Dies schuyl ik in zijn schoot:
Hy is mijn zorg en trouwe Hoeder!
Ik vrees geen schrik of noodt.

Dankbare.

7. Die lieffelijkte *Waterstromen*!
Uyt 's *Heeren heyligdom*,
Doet hy tot onze zielen komen;
En vloejen in / en om.

Vergenoegde.

Hier kan zich 't dorstig herte laven!
Met troost / en zielen kracht/
Met zalige genaden gaven/
Als 't *Schaapjen* schier versmacht.

Dankbare.

8. O zalig! zijn wy die noch woonen!
In 't zegenrijke Landt,
Dat vette Erfdeel / jaa dat schoone!
Door 's Heeren arm geplant/
Een Paradijs van overvloeden!

Geruste.

Daar elk zoo veylig leeft;
Onder de vleug'len van Gods hoede/
En daar zijn voeding heeft.

Dankbare.

9. Hoe groot is 't goedt? dat Godt wil geven!

Aan

Aan lichaam en aan geest/
Ook zelfs in dit verganklijk leven/
Dien ik zijn Name vreest.

Vergenoegde.

In dien hy my niet overvloedig/
Maar Spaarzaam spijst of drenkt/
Ik ben vernoegt, en wacht lankmoedig/
Tot hy my beter schenkt.

Dankbare.

10. De volle volheyt / is om hooge;

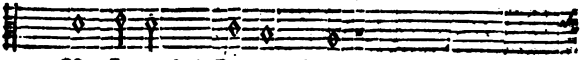

By Jezus! 's Levens-boom.

Vergenoegde.

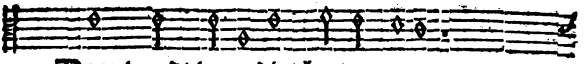

Daar wordt verzadigt hert en oogen;

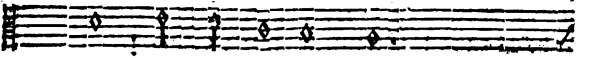

Daar vloeyt des wellusts-stroom!

Geruste.

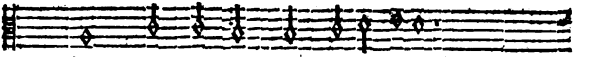

Daar krijgt de ziel haar volle ruste/

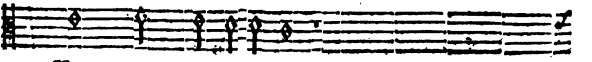

Van moeyt' en ongeval.

Ver-

Digitized by Google

Vergenoegde.

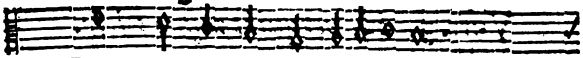

Daar woodtze zadt van alle lusten/

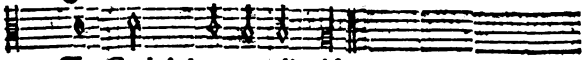

In Godt! 't oneyndig Al.

Dankbare.

11. ô SCHAPEN! van zoo zette weyden;
Vergeet uwes HERDERS niet!
Draagt vruchten, laat uw van hem leyden,
Waar heen hy uw gebiedt.

Vergenoegde.

Gezegent volk! laat 't herte rijzen.
Tot lof en dankbaarheyt/
Dat tong, en leven, Godt prijzen/
Voor zijne vriendelijkheyt.

Zamen.

12. ô Heer! toont goedertierenheden.
Aan uwe Kerk. en 't Landt.
Ach! geeft doch aan uw Zyon vrede!
Bevestigt haren bandt.
Uw Schapen! die zoo zoet leven/
Verziet doch meer en meer.
Uw goedigheyt zeer mildt in 't geven/
Ontfangt dan prijs en Eer!

Digitized by Google

IV. DEEL.

Vers 3. *Hy verquikt mijne ziele.*

Zamenspraake tusschen een { *Verquikte* / *Flauwe* / *Aanklevende* / en *Verzekerde* } ziel.

Op de wijze van den 42 Psalm.

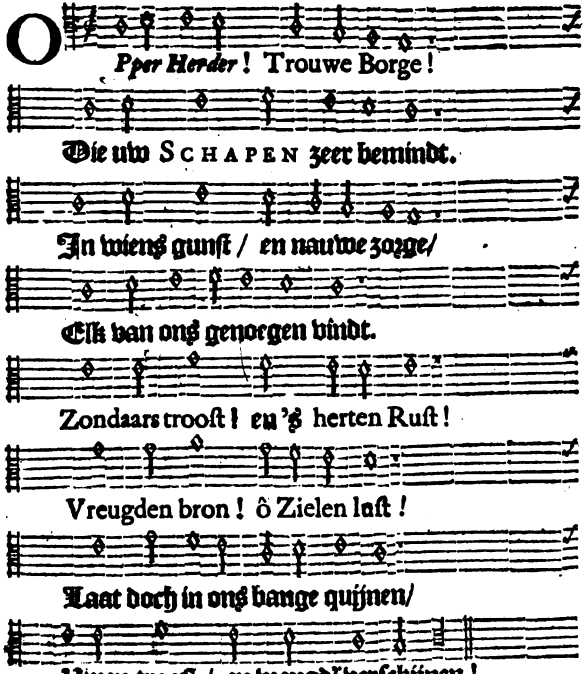

Ver-

Digitized by Google

Verquikte.

2. *Zwakke Schapen, teere Lammers!*
Krank / Amechtig / zeer benauwt/
Pijnlijk / schrikkig / en vol jammers
Door de kouw / of hitt' verflauwt/
Afgemat / naa by de doodt/
Komt hier / tot uws HERDERS schoot!
Daar hy u zieltoogend snikken
Hoort / en wil u *ziel verquikken.*

Flauwe.

3. Mijne ziel / van Godt geweeken/
Gants besmet met zonden quaat/
Is een wooning vol gebreken,
Zeer elendig is mijn staat!
Droef heyt / angst / oneust / en smert/
Vreez'/ benauwtheyt/ breekt my 't hert/
Dit doet my dan treurig zuchten!
Waar zal ik om hulpe vluchten?

Getroofte.

4. Jezus Herder van de zielen/
Heelt die zeer verwondt van geest,
Schier in flauwt' / en onmacht vielen;
Komt tot hem: en hy geneest
Uwe wonden / door zijn bloedt!
En zijn Geest, zal in 't gemoedt
Nieuwe kracht / en vreugde geven.
Ja de doode doet hy leven.

Flauwe.

5. Ach mijn overgroote zonden!
Zijn my zulken zwaren last!
Noch al krijg ik dieper wonden/
Nu 't getal noch grooter wast!
Dus verteert mijn levens-kracht
Want mijn hert met smerte wacht;
Tot de Heer dit woort zal geven/
Kindt! uw zonden zijn vergeven!

Verquikte.

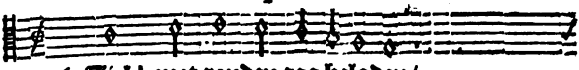

6. Ziel! met zonden zoo beladen/

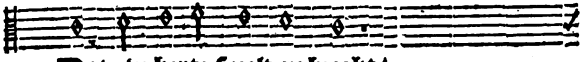

Dat uw herte smeit en breekt/

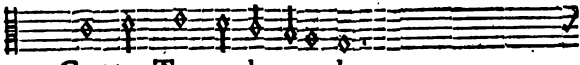

Gaat ten Troone der genaden,

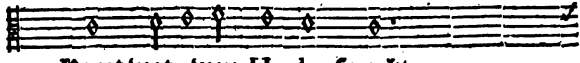

Hoort wat uwen Herder spreekt:

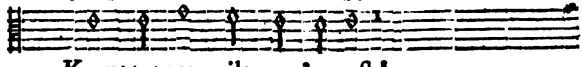

Komt tot my, ik geev' u rust!

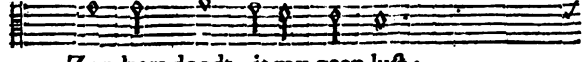

Zondaars doodt, is my geen lust;

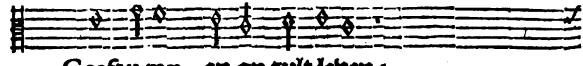

Geeft u my, en gy zult leven;

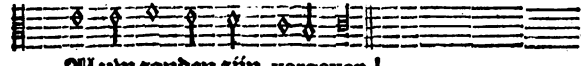

Al uw zonden zijn vergeven!

Flauwe.

7. Ach! hoe droevig moet ik zuchten!
Onder 't jok van d'oude mensch,
't Herte draagt veel booze vruchten/
'k Doe niet / wat ik wil / of wensch.
'k Wil het goed' maar doe het quaat/
Ik bedrijve 't geen ik haat,

Dik-

Dikwijls val ik neer in 't strijden;
Ach wie zal my eens bevrijden!

Verquikte.

8. Vroeve ziele! zijt gedachtig/
In wat staat gy heden zijt.
't Vlees, wort wel den geest te machtig/
Doch den geest wint weer den strijdt.
Jezus! maakt door zijne doot/
D'Oude mensch, van krachten bloot,
Dag/ aan dag/ zal die verdwijnen
Maar de nieuwe meer verschijnen.

Flauwe.

9. Ach! mijn ziel is aan 't verflauwen!
Traag, en lauw, in 's Heeren werk.
Liefd'/ en vver/ gaan verkauwen/
Booze lust/ werdt heet en sterk/
Keer ik my/ ik dwale weer.
Staa ik op/ ik valle neer.
Wat ik doe/ of waar ik 't wende/
't Is al zond' 't begin/ en 't ende!

Verquikte.

10. Bange ziele niet kleynmoedig!
Schoon de zonde raast en woelt/
Jezus volheyt overvloedig!
Is/ voor die zijn armoe voelt/
Die in elend zich verzaakt/
Wordt in Jezus gants volmaakt!

Aanklevende.

Jezus! geest in zwakheyt krachten!
'k Houd hem vast, en zal hem wachten.

Verquikte.

11. Staat maar op/ en keert doch weder;
Knielt voor Gods genaden troon/
's Vaders liefde is zoo teeder
Hy verschoont uw als een Zoon!
d'Oprechte wil' die neemt hy aan

Voor de daadt; noch niet gedaan.
Als wy steeds naa beter strekken/
Al 't gebreck zal Jezus dekken!

Flauwe.

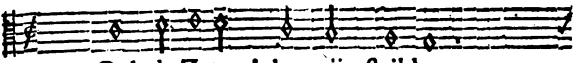

12. Ook de Zatan! leyt zijn strikken,

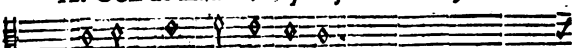

Aan de recht' en slinker zy.

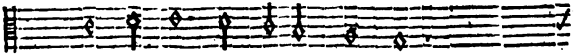

Zorgloosheit, of zielen schrikken!

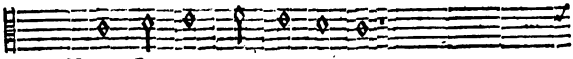

Werpt hy uyt: en zeyt tot my

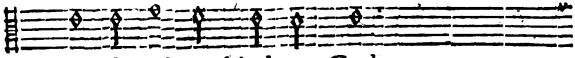

Zoude wel een kindt van Godt;

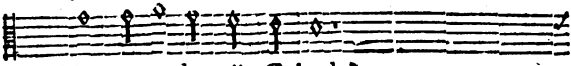

Zoo vertreden zijn Gebodt?

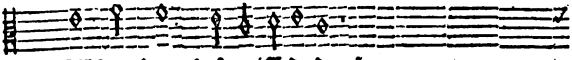

Als gy doet? ô missedader!

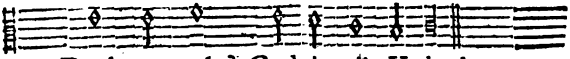

Denkt gy noch? Godt is mijn Vader!

Verquikte.

14 Steurt uw aan geen Zatans laster/
Jezus! geeft zijn Geest tot pandt,
Die maakt uwen staat te vaster.

Wie

Digitized by Google

Wie vreekt dezen vasten handt?
Jezus heeft zijn eygen beeldt,
Door zijn geest in uw geteelt;
Daarom zullen de gebreken/
Uw van 't Kindschap nopt versteken.

Flauwe.

14. Die my zachtjens moesten voeren/
Met verstandt: vermoesen 't hert/
Door hart drijven. zy beroeren
Mijn gemoedt met angst en smert;
Ook der bozen schimp, en smaat,
Dikwijls door mijn herte gaat
Wanneer zy als wreede honden
Bassen / met haar laster monden.

Verquikte.

15. Krijgt gy wepnig troost van menschen/
Hebt geduld. en leerter by;
Wat is van den mensch te wenschen!
Godt alleen / heeft troost voor my!
Ook de laster / smaat / en spot:
Om de zake van uw Godt/
Is geluk, ja die te lijden/
Geeft ons loon! en doet verblijden.

Flauwe.

16. Ach Elende / der Elenden!
Als Gods lieflijk aangezicht,
En zijn Geest, haar van my wenden,
d'Een'ge troost / en zielen licht!
Als hy my alleene laat,
Ja my gants te morssel slaat!
Met zijn felle gramschaps stralen/
Die hy neer op my laat dalen.

Verquikte.

17. Bange ziele! dit verlaten,
En 't gevoel / van toorn en schrik/
Heeft zijn palen / eynd' en maten;

Godt vertoont een oogenblijk.
Maar zijn gunst / en goedigheyt:
Duuren weer in eeuwigheyt!
's Heeren lieflijk aangezichte/
Doet hy na de droefheyt lichten.

Aanklevende.

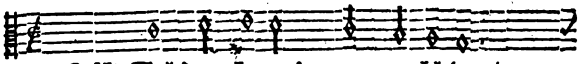

18. 'K Zal dan Jezus! gaan aankleven/

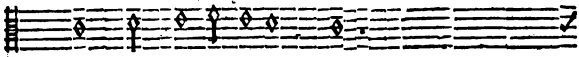

In mijn bange zielen flauwt'.

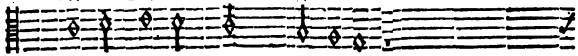

Jezus! is my troost / en leven/

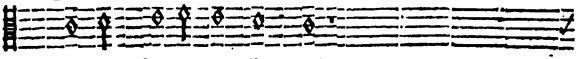

Al is 't herte zeer benauwt.

Verzekerde.

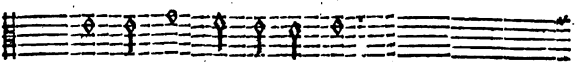

Weygert hy: en laat u gaan/

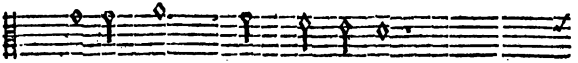

Onverhoort! houdt sterker aan,

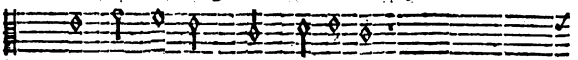

Na uw bidden / en verlangen/

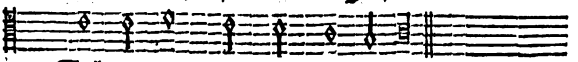

Zult gy hepl / en troost ontfangen.

19. Haat

Digitized by Google

19. Haat de ongerechtigheden,
Hebt uw lust in 't heyligdom:
En by 't volk dat vromigheden
Liefd' / voegt u: gaat daar mee om.

Aanklevende.

O mijn ziele / neemt u rust!
Datt uw Jezus! die u kust;

Verzekerde.

Ja zijn kus van vriendlijkheden!
Geeft mijn ziele troost, en vrede.

Troost.

20. 'k Ben (zeydt Godt) uw trouwe Vader!
Die ik eeuwig blijven zal.
'k Ben uw heyl! en 's Levens ader.
Lust u pets? in my is 't al.
'k Ben met uw! en vreest dan niet;
'k Help u in / en uyt 't verdziet/
'k Zal u na 't ellendig leven/
Volle Rust, en vreugde geven.

Zamen.

21. O verquikker onzer zielen!
Dank zy uwe goedigheyt;
Sterkt doch (die zoo lichtlijk vielen)
Door de wankelmoedigheyt.
Als gy ons het hert verwijdt'.
Zullen wy deez' levens tijdt/
Uwe heyl'ge paden loopen.
En noch beter goedren hopen!

Digitized by Google

V. DEEL.

Hy leydt my op 't spoor der gerechtigheyt, om zijns Naams wil.

Zamenspraak tusschen een { *Dwalende* / *Rechtwandelende* / *Leerende* / *Verlichte* } ziel.

Op de wijze van den 80, of 105de Psalm.

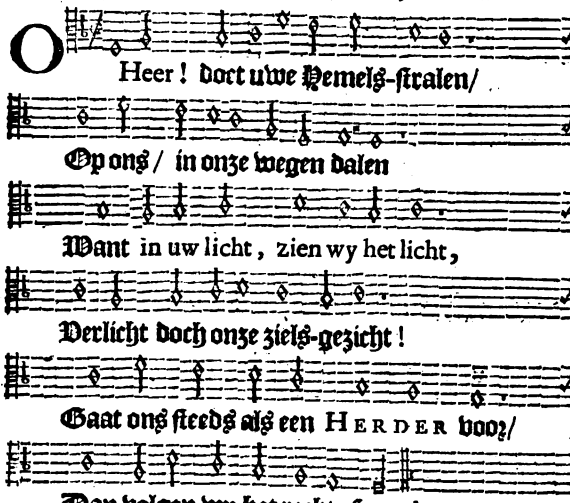

Dwalende.

2. Mijn ziel altijdt geneygt tot dwalen,
Zweeft hier en daar/ op berg/ en Dalen/
Zy keert/ en sluypt het doolpadt in/

Van

Digitized by Google

Van't vlees: en 's werelts lust / en zin.
Hoe koom ik op de rechte straat?
Waar door men langs ten Hemel gaat!

Rechtwandelende.

3. Volgt Jezus! d'Opper zielen weyder/
Voor 't dwalend Schaap, een trouwe Leyder.
Ik ben (zeydt hy) des werelts licht!
Die na mijn weg / zijn wegen Richt,
Die wandelt nopt in duysterheyt;
Mijn licht hem tot het leven leydt.

Dwalende.

4. Gants/dom en traag, zijn mijn gangen/
Hoe blijv' ik op den wege hangen!
Waar ik my keer' daar leydt een net.
Wat is'er al dat my belet!
Mijn ooge zwiert: Ik blijve staan.
Ik ben zoo traag in voort te gaan.

Verlichte.

5. Als gy op weg zoud achter blijven/
Ziet Jezus! zal u voort gaan drijven.
Zijn Geest, zijn woordt / zijn Herders staf,
Die wennen u van traagheyt af.
Door krups / vervolging / smaat en spot/
Voert hy u nader by uw Godt.

Leerende.

6. Hoe dikwijls staat mijn ziel verlegen!
Ik zie zoo veel verkeerde wegen,
'k Weet nauwlijks waar ik keeren zal.
(Den weg valt my zoo bang en smal.)
Zegt my waar is de rechte baan?
Die ik ten leven in moet gaan!

Verlichte.

7. De Herder Jezus! wil u leyden,
In 't rechte spoor: ter zielen weyden/
In waarheyt, en gerechtigheyt,
In deugd', geloof, en heyligheyt.

Hy voert ons zelfs op 's levens padt/
Recht aan, en in/ des Hemels stadt!

Rechtwandelende.

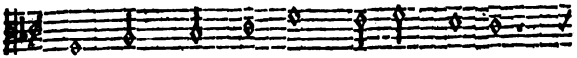

8. Hy leydt met Wijsheyt, en met Oordeel,

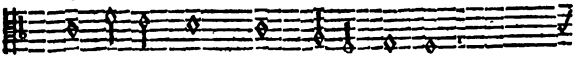

Na yeders aart/ tot meeste voordeel.

Verlichtede.

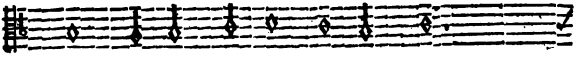

De zwakke! doet hy zachjens gaan/

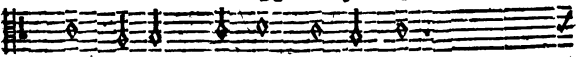

De sterke; dryft hy meerder aan.

Rechtwandelende.

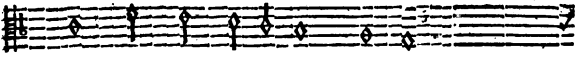

Hy sterkt die moede zijn/ en matt/

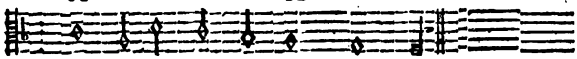

Op datter geen' bezwijk' op 't padt.

9. Hy maakt ons ook de paden effen.
De bergen die zich hoog verheffen/
Vernedert hy, en 't laege Dal
Verhoogt hy weer:

Verlichtede.

Dien volgens zal
Die ziele op Gods weg gezet/
Steeds verder gaan, door al 't belet!

Recht-

Digitized by Google

Rechtwandelende.

10. Ons tot het dwalen gants genegen/
Roept hy dan naa / keert in mijn wegen!
Komt hier / dit is het padt, dat leydt/
Tot ware deugd, en heerlijkheyt!

Verlichtede.

Volgt na den regel van het woort/
Dat is de weg! gaat daar in voort.

Rechtwandelende.

11. Hy gaat ons recht, en zeker leyden!
Hy zal / hy wil nopt van ons scheyden.
Hy stuurt / en helpt ons ook in noodt.

Verlichtede.

Ja voert en brengt ons door de doodt/
Uyt al 't gevaar: in zaligheyt!
Daar rust en vreugde is bereydt.

Leerende.

12. Wat maakt den Heere dus genegen!
Zijn oog / te slaan op onze wegen?
Wie zijn wy? wat is ons geslacht?
Dat hy op ons wil nemen acht?

Verlichtede.

Ten is ô mensch! uw waerde niet/
Waarom dat hy zijn aanschijn biedt.

13. De Heere wil zijn *Naam* verklaren/
Zijn eygenschappen openbaren.

Rechtwandelende.

't Is zijn genaä, en goedigheyt,
Zijn wiisheyt, macht, die u geleydt.

Verlichtede

Ja *om zijns Naams wil voert* u d'Heer/
In 't *rechte spoor*: tot zijne Eer.

Rechtwandelende.

14. O SCHAPEN! van zoo vette weyden;
Die Godt zoo vriendelijk gaat leyden.
Verheft u ziel / en zingt hem lof!

Zijn

Zijn goedigheyt beschilt u stof.

Verlichtede.

Voegt hert / en mondt / ô Vrome! zaam!
Roemt zoo de hoogheyt van zijn Naam!

Zamen.

13. O Herder! wy zijn gants genegen/
U na te volgen, t'aller wegen.
Ach was doch onzen weg gericht!
Om voor uw heylig aangezicht/
Te wandlen na uw zuivre wet/
Voor onzen padt ten licht gezet.
16. Wy zullen ons verstandt verzaken.
En uwen wil, den onzen maken!
Wy geven ons geheel, ô Heer!
Tot uwen dienst: u komt de Eer!
Voert ons in 't padt der heyligheyt,
Maakt ons tot d'eer uws Naams bereydt.

VI. DEEL.

Vers 3. *Al ging ik in een Dal der schaduwe des doodts, ik en zoude geen quaat vreezen.*

Zamenspraake / tusschen een { *Kloekmoedige* / *Vreezende* / *Verzekerde* } en ziel.

Op de wijze van den 7, of 46 Psalm.

Op

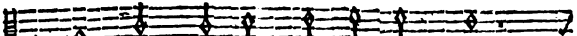

Gy *voedt*, *verquikt*, en *leydt* uw Schaar/

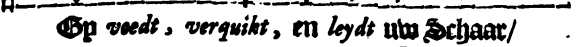

Ook gy bewaartze in 't gevaar.

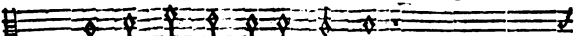

Gy zijt een Burg, een Schildt, en Wapen!

Een Hoeder, van uw lieve SCHAPEN!

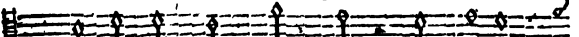

Uw nauwe zorg, en trouwe macht,

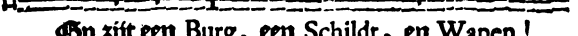

Houdt over haar geduurig wacht.

Kloekmoedige.

2. *Al ging ik in de duistre Dalen*,
Die zon / noch licht / nopt komt bestralen.
Ook in de *schaduw van de doodt*!
Al was 't gevaar noch eens zoo groot;
Al gaapten na my Leeuw, en Wolven!
Al dreef ik in d'onstuyme golven!
Al quamen stroomen van verdriet;
Daar koom wat wil, *ik vreeze niet*!

Vrezende.

3. Helaas! als ik aan 't Kruys gedenkte/
Die vreeze, kan mijn herte krenken!
Wat raadt als 't eens mijn beurte viel?

Kloekmoedige.

Nochtans is 't dienstig dat de ziel/

Digitized by Google

Ce vooren ziet de quade tijden.
Zich wapene tot strijdt / en lijden.
Dit breekt de trotze zorgloosheyt;
En maakt den mensch tot krupps berepdt.

Vrezende.

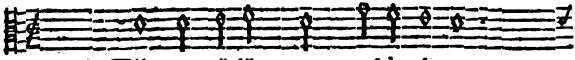

4. 't Zijn my altijdt geen weelde-dagen,

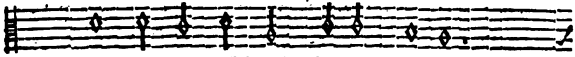

Daar komen dikwijls duistre blagen

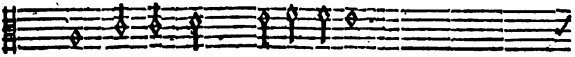

Van tegenheyt / en ongeluk/

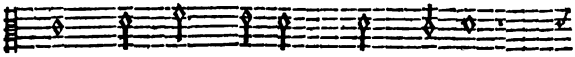

Van broefheyt / angsten / strijdt / en druk!

Kloekmoedige.

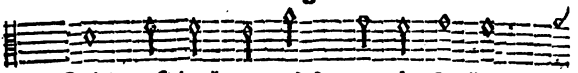

Godt geeft wel zomtijds vreugde stralen:

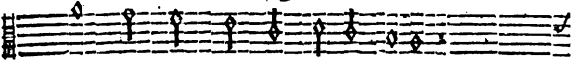

En voert dan weer in *duistre Dalen.*

Vrezende.

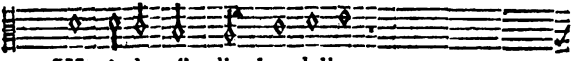

Wat is de reën dier handeling

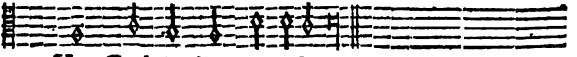

Van Godt in die *verandering?*

Kloek-

Digitized by Google

Kloekmoedige.

5. Als Godt na vreugde, komt bedroeven,
Wil hy de deugd zijns kinds beproeven!
Door lijden brengt hy aan den dag/
Wat in de ziel verborgen lag.

Verzekerde.

In zwakheyt wil hy krachten toonen.
Den strijdt met meerder glory kroonen.
Dit is de handel van den Heer!
Tot onzen nut / en zijne Eer.

Kloekmoedige.

6. Als u de Heer in 't kruis komt voeren/
Laat u dat niet te veel beroeren!

Vrezende.

Ach! hoe ontstelt? en zonder moedt;
Ben ik in klepne tegenspoet!
Hoe word ik sterk? hoe krijg ik krachten!
Om neer te leggen de gedachten/
Van ongedult, en wrevelheyt?
Als mijne ziel zoo neder leydt!

Kloekmoedige.

7. Waarom ô ziel! dus neer gebogen?
Godt die u slaat, heeft mede-dogen!
Leunt maar op Jezus, en zijn kracht.
In zwakheyt, wordt ons werk volbracht!

Verzekerde.

Denkt aan zijn goedertierenheden/
Aan u getoont den tijdt voorleden.
Hy heeft u zoo veel goeds gedaan.

Kloekmoedige.

Zijn trouwe zal nopt van u gaan!

Vrezende

8. Maar 's doods gedachten doen my vreezen;
Ik denk / hoe zal 't dan met my wezen?
Als ik de aerd' en al verlaat?

Ver-

Digitized by Google

Verzekerde.

Godt voert u dan tot beter staat!
Een vaste hoop / van 't eeuwig leven!
Doet dit / gewillig over geven.

Vrezende.

Ach! was doch als de doodt my scheydt;
Mijn hert getrooft, mijn ziel bereydt!

Kloekmoedige.

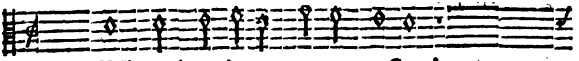

9. Wilt gy van deze vreeze rusten!

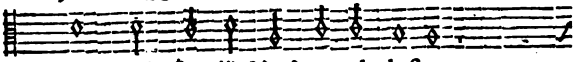

Zoo doodt by tijds deß werelts lusten.

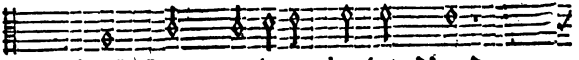

Maakt hert / en zinnen los van d'aerd.

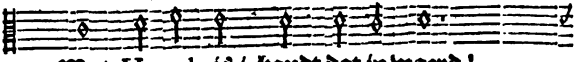

Wat Hemels is / houdt dat in waerd!

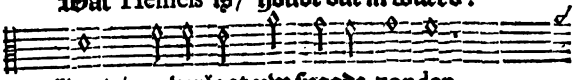

Haat / en verlaat uw snoode zonden.

Verzekerde

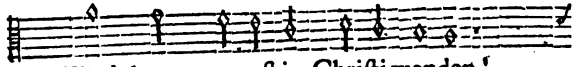

Vliedt heen, en rust in Christi wonden!

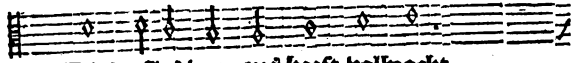

Die 't alles voor ons heeft volbracht.

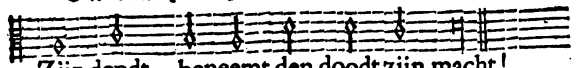

Zijn doodt, beneemt den doodt zijn macht!

Kloek-

Digitized by Google

Kloekmoedige.

10. De doodt die zal geen SCHAPEN scheyden,
Van Christi liefd'! maar die geleyden,
Door noodt en doodt, ter Hemel rust.
Daar volle vreugd haar ziel verkust!

Zamen.

Wat! zouden wy 's doodts schaduw vrezen!
Wy gaan daar door tot beter wezen.
Uyt 't jammer dal in 't gloryrijk,
By Godt! in vreugde eeuwiglijk!

VII. DEEL.

Want gy zijt met my: uwen Stok en Staf trooften my.

Zamenspraake / tusschen een { *Zwakke* / *Sterke* / *Getroofte* / *Vrezende* } en ziel.

Op de wijze van den 77 Psalm.

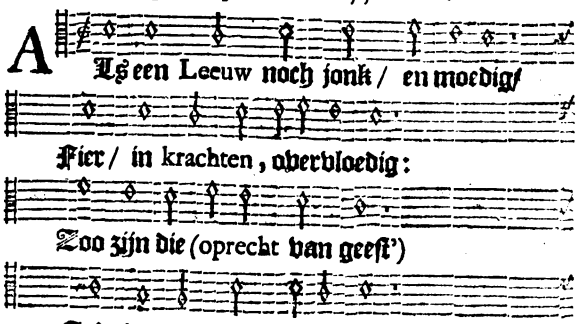

Digitized by Google

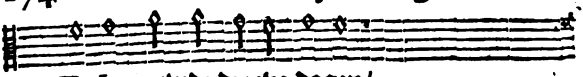

In benauwde droeve dagen/

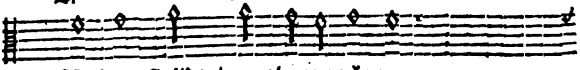

In den strijdt / en zware plagen:

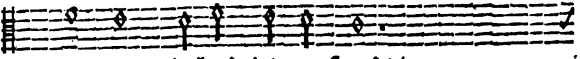

In ramp / elend / tegenspoedt/

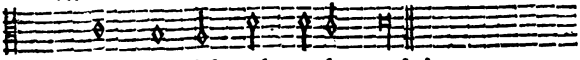

Houdt haar ziel noch goede moedt!

Zwakke.

2. Maar wat sterkt haar zoo van binnen?
Wat doet haar de vrees verwinnen?
Wat geeft zulken moedt in noodt?
Zelfs in *vreeze van de doodt?*

Sterke.

't Is ô ziel / om dat de *Heere!*
Met haar is / wat zal haar deeren?
Hy *troost* haar met *Stok* en *Staf.*
Dat neemt haar de *vreeze* af.

Zwakke.

3. d'Oneyndig Godt! hoog geprezen/
Kan van niemandt verre wezen.
Bij allen / en over al;
Boven / en in 't aerdse dal/
Is de Heer! *Getroofte.*

Maar hy wil woonen/
Zijn genaa en heyl, betoonen/
In zijn *liefds-gemeenzaamheyt.*
Aan d'oprechte toegezeydt.

Zwakke.

4. Maar wat troost is hier te lezen!

Ge-

Getrooste.

Als de Heer! met ons zal wezen/
Maakt ons geen gevaar verbaast.
Hoe zeer ook de werelt raast!
Godt! geest trooft, en zielen krachten!
Tegen alle vpands machten.

Sterke.

'k Rust op hem / in zulken standt.
'k Voel hy ondersteunt mijn handt!

Getrooste.

5. Al laagt gy in water-stromen!
Ja moest in de vlammen komen!
Vreest niet! hy wil uw by staan.
Geen van die zal uw beschaän.

Sterke.

Ook voor duizenden vpanden!
Neemt hy u in zijne handen.

Getrooste.

'k Ben (zeydt hy) uw heyl en kracht!
Schrik dan niet! rust in mijn macht.

Vrezende.

6. Maar hoe? Ik staa gants verlegen!
Op de duistre naare wegen!
Ach de Heere licht my niet!
Hulp, noch trooft, hy aan my biedt!
Zal de Herder my begeven?
My alleene laten zweven?
Zoo dwaal ik van hut, en koy,
'k Raak den Wolven tot een prey!

Sterke.

7. Hy heeft noyt / noch zal verlaten,
Die in zijne schaduw zaten:
Al verbergt hy 't lieflijk licht!
Van zijn goedig aangezicht!
Noyt zal hy van Vrome wijken,
Zijne zorg / zal niet bezwijken.

Digitized by Google

Hy schuilt:

Getroofte. Na een oogenblik!

Komt hy weer: dan vliedt de schrik.

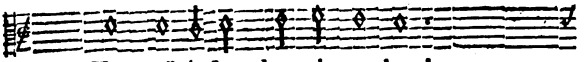

8. Laa ook in het droevig woelen!

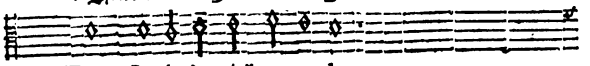

Doet hy in de ziel gevoelen,

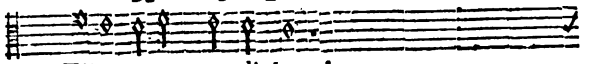

Zijne tegenwoordigheyt!

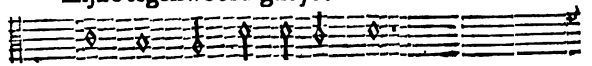

Ook den geest die binnen leydt/

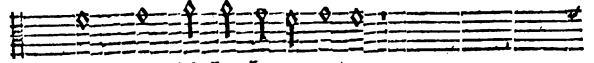

Hoe komt die het herte roeren.

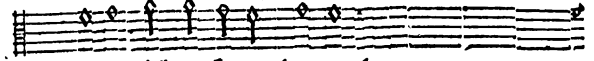

En de ziel tot Jezus voeren?

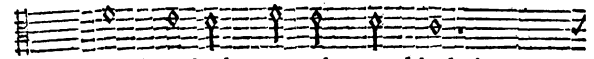

Door 't gebedt, gezucht, en klacht!

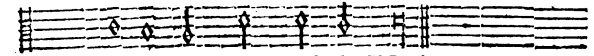

Kleeftze aan: en houdt de Wacht.

Sterke.

9. Den Stok, en Staf in zijn handen/
Geeft ons trooft en slaat vpanden/
Op dat geen Wolf, Leeuw, of Beer,
SCHAPEN! scheure of verteer!

Wre-

Digitized by Google

Wrevel-bokken, komt hy scheyden/
Om zijn kudde wel te weyden.
Hy voert en drijft, met verstandt/
Yeder Schaapjen na zijn handt.

Zwakke.

10. Als hy my dan hardt komt jagen!
Met zijn Roe, en Stok, ('k voel slagen!
Zoo dat't in mijn ziele smert!
Ach hoe beeft / en trilt my 't hert!
'k Staa verbaast / in mijne paden.
Gantz bedwelmt / met angst beladen.
'k Heb geen moedt / 'k en kan niet voort/
Als mijn Herder is verstoort!

Sterke.

11. Ziele! dit zijn liefde slagen:
Gy zoud in uw weg vertragen/
Daarom slaat hy met zijn Roe;
Of dreygt met zijn *Staf* eens toe.

Getroofte.

Zomtijds raakt hy maar de vachten
Van zijn *Schaap*, en *Fispt* het zachte.

Sterke.

En zoo hy dat straffer doet/
't Is om dat het wezen moet.

Getroofte.

12. Laat dit nopt uw troost verminderen/
Godt die doet zoo met zijn kinderen/
Door de tucht, en tegenheyt/
Voert hy haar tot zaligheyt.
Ziet / zoo zijn des Heeren oogen!
Op uw; hy wil niet gedoogen/
Dat gy van zijn kudde dwaalt;
Zijnen *Stok*, uw weder haalt.

Sterke.

13. Godt is met ons! in genaden!
Wie? of wat? kan ons dan schaden!

Digitized by Google

Zwakke.

Hoe krijg ik den Heer met my?
Dat ik in zijn gunste zy?

Getroofte.

Maakt door Jezus met hem vrede!
Wijkt van ongerechtigheden/
Die ons scheyden van den Heer!
Dwaalde gy: keert tot hem weer.

Sterke.

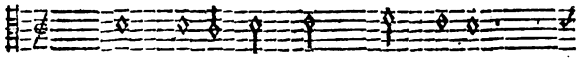

14. In 't genaâ-verbondt, komt treden;

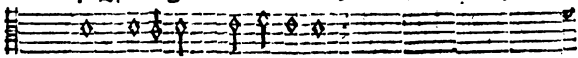

Met gelove, en gebeden,

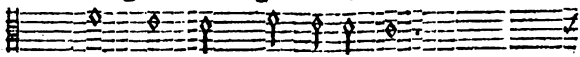

Hoept hem aan / dan nadert hy!

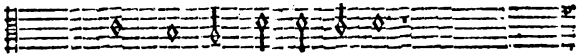

Scheydt uw van deß werelds zy.

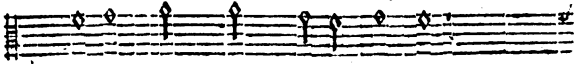

Nadert hem, met d'heylge Scharen,

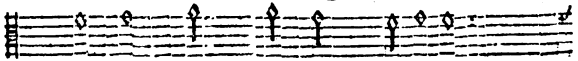

Die zijn woordt / en dienst / bewaren.

Getroofte.

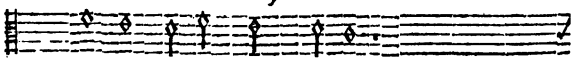

Zijnder zamen twee, of dry,

In

Digitized by Google

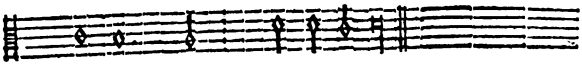

In zijn Naam'; daar is hy by!

Zamen.

15. Zalig zijnze / die de Heere!
Zich verkiest, om te verkeeren
In zijn tegenwoordigheyt!
Tot haar troost / en zaligheyt.
Onze zonden maakten scheyding,
Jezus! door de vree-bereyding
Baant den weg tot Godt te gaan.
Nu hy voor ons heeft voldaan.

16. O HERDER! blijft by ons woonen!
Komt uw gunste verder toonen/
Staat ons by in alle noodt/
Troost ons in de bange doodt!
Als gy eyndelijk zult scheyden
Schaap, en Bok: komt ons dan leyden/
(Staande aan uw Rechterhandt,)
In het zalig Vaderlandt.

Digitized by Google

VIII. DEEL.

Gods vriendelijk onthaal, van zijne Huis-genooten.

Vers 5. *Gy richt de Tafel toe, voor mijn aangezicht: tegen over mijne wederpartijders: gy maakt mijn hooft vet met Olye: mijn Beker is overvloejende.*

Zamenspraake / tusschen een { *Dankbare* / *Verheugde* / *Welonthaalde* / en *Gezalfde* } ziel.

Op de wijze van den 40 Psalm.

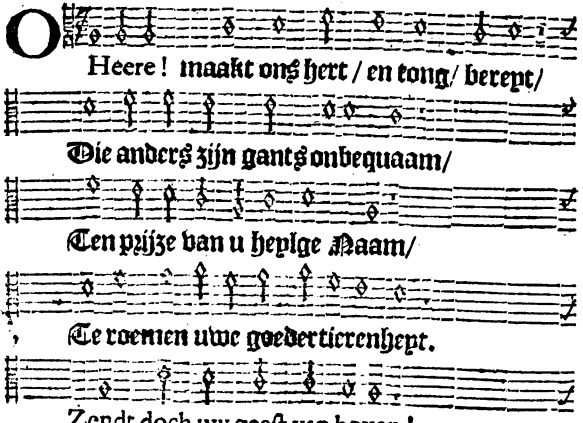

Op

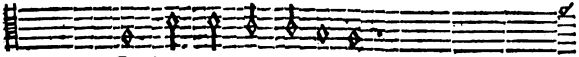

Op dat wy mogen loven:

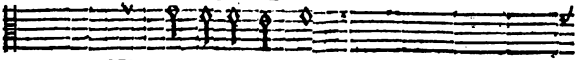

Uw zoo genadenrijk!

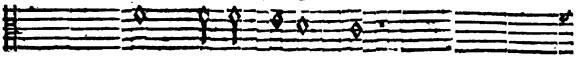

Voor 't menigvuldig goedt/

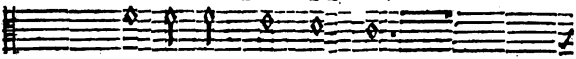

Dat gy ons daaglijks doet/

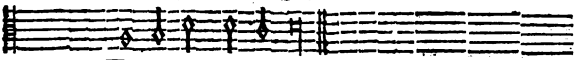

Zoo overvloediglijk.

Dankbare.

2. Gelijk een Herder die zijn schapen weydt,
Verquikt, geleydt, en rijklijk voedt,
Zoo is de Heer! tot my gemoedt.

Verheugde.

Jaa noch veel hooger / repkt zijn goedigheyt!
Hy heeft my met de vromen/
In zijn huis opgenomen,

Welonthaalde.

Daar hy my wel onthaalt,
Niet slechts als een die dient:
Maar als een innig Vriendt!
Op wien zijn gunste straalt.

3. Een Tafel, dekt hy voor mijn aangezicht;
Hy zet my neer / aan zijnen Dis,
Daar volheyt aller dingen is.
Zoo overvloedig voor my toegericht.
Ja Konings lekkernijen!
In *spijt van weer-partijen*,

Digitized by Google

Op 't heerlijkste berepdt.

Verheugde.

Dan geeft de zoete smaak.
Aan my een bly vermaak/
Zu 's Heeren vriendlijkheyt.

Welonthaalde.

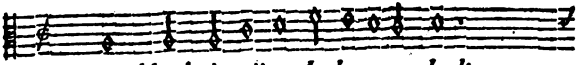

4. *Hy schenkt in mijnen beeker overvloedt,*

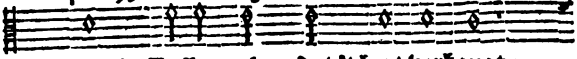

Dan 't Eedle vocht: dat 't hert verheugt;

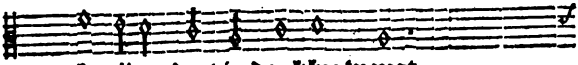

En rijzen doet in dankbre vreugt.

Dankbare.

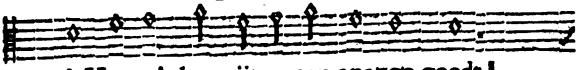

ô Heere! hoe zijt gy aan ons zoo goedt!

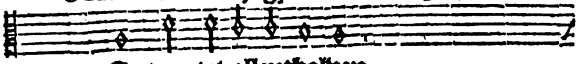

Op toontet allenthalven.

Gezalfde.

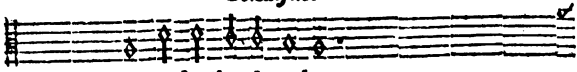

Met welruikende zalven,

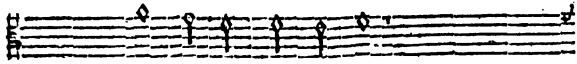

Maakt gy mijn hoeft ook vet!

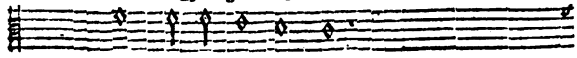

Zu ben ik als een gast!

(Op

Digitized by Google

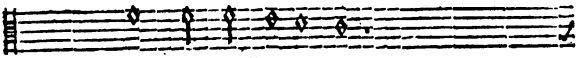

(Op wien gy Heere past!)

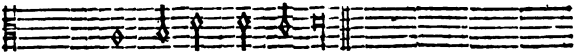

Aan uwen Dis gezet.

Welonthaalde.

5. Godt heeft op zijnen Berg der heyligheyt!
Een vette maaltijdt aangericht:
Hy zet ons voor zijn aangezicht/
Aan 's Konings Tafel! rijklijk toebereyt.

Verheugde.

Ja in zijn binnen zalen!
Komt hy mijn ziel onthalen.

Welonthaalde.

Mijn Jezus 's levens broodt;
Hy geest en krachten geeft.
Waar door men zalig leeft.
Ook eeuwig na de doodt.

6. Hier is 't Lam Gods! al lang voor ons geslacht
Een offer / Jezus! vlees, en bloedt!
Dat ziel en leven / eeuwig voedt/
Wordt 't hongrig hert gerepkt / en toegebracht;
Dit kan den Geest verzaden
Die hongert na genaden.

Verheugde.

Den *Beeker dien hy schenkt!*
Is vol van Vreugde-wijn,
Die heelt mijn smert en pijn.
Als hy my daar uyt drenkt.

Gezalfde.

7. De *Vreugden-Oly*! van den Heyl'gen Geest;
Gestort op ieder Dis-genoot.
Wiens geur en kracht is wonder groot!
Geeft haren reuk / op 't heylig Bruylofts-Feest,

Ver-

Digitized by Google

Verheugde.

Zy vult de ziel met vreugden!
Genaden / gaven / deugden.
Zy geeft den moeden kracht.
Zy troost, in droeffenis;
En maakt de slauwe fris,
Ja doodt der zonden macht.

Gezalfde.

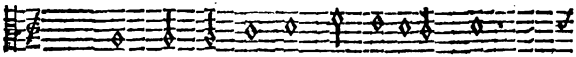

8. De *zalving die van Christus neder vliet.*

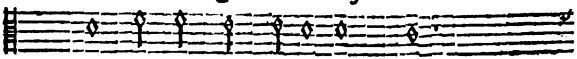

Op ons genoemt na zijnen Naam.

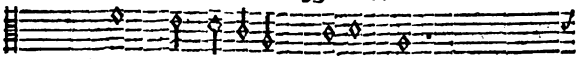

Maakt ons gewillig / en bequaam

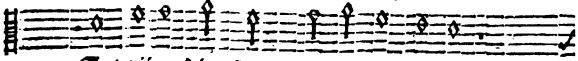

Tot zijne diensten / die hy ons gebiet.

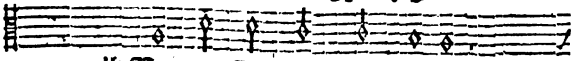

'k Ben een Propheet des Heeren/

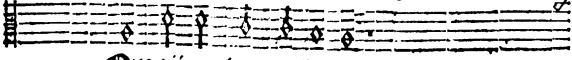

Om zijnen weg te leeren/

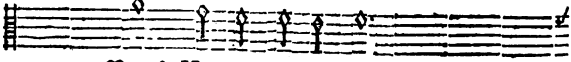

Van 't Koninglijk geslacht!

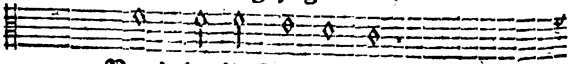

Van 't heylig Priester-Rot!

Die

Digitized by Google

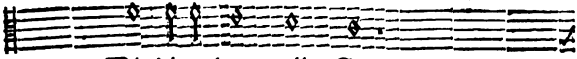

Die diene voor mijn Godt/

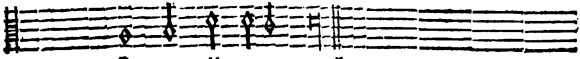

En naa zijn eere tracht.

Dankbare.

9. Gods volle Bron van goedertierenheyt!
Vloeyt over ons / in onzen staat/
Een groote opgevulde maat/
Is my ook in dit leven! toebereydt.

Verheugde.

Zijn schepsels / en weldaden/
Verquikken en verzaden
My:

Dankbare.

Ja! noch dag / aan dag/
Doet hy dat mijnen Dis,
Vol van zijn gaven is.
Niet minder als hy plag.

Welontbaalde.

10. Hy opent voor my zijne milde handt/
En doet my van den Hemel goedt!
Veel meer als hy aan andzen doet.
Voor 't oog' tot spijt van mijnen dood-vyandt.

Dankbare.

Valt ook mijn deel wat minder?
't En doet aan my geen hinder/
Ik zet daarom geen smert.
Het wenigje met rust,
Verzaadt begeerens lust;
't Vernoegt my ook mijn hert.

11. 'k Verblij my in Gods schepsels / als ik denk/
't Is al door Jezus my bereydt!
Gehepligt / en my toegelept;

Wat

Wat ik ontfange / is zijn wy-geschenk.

Dankbare.

't Zaadt doet Godt / voor my zaejen;
De vruchten / groejen / maejen.
Mijn Broodt, wijn, vlees, en vis.
Ja wat ik drink, of eet,
Mijn wooning, en mijn kleedt,
Al van mijn Vader is!

Zamen.

12. Dank zy uw vriendelijke Godt,
Wiens gunst en goethept ons bestraalt/
Wiens zegen vloedt steeds nederdaalt.
Die ook u zelfs / geeft tot ons deel, en lot!
Hoe konnen wy vergoeden?
Alle de overvloeden/
Van u ons toeberepdt/
't Is recht: dien gy onthaalt,
Dat hy u'm Dank betaalt.
En roem' u goedighept!

IX. DEEL.

Vers 6. *Immers zullen my 't goede en de weldadigheden volgen alle de dagen mijns levens.*

Zamenspraake / tusschen een { *Vertrouwende* / *Roemende* / *Wankelende* / *Verzekerde.* } ziel.

Op de wijze van den 33 Psalm.

Volheyt aller goedigheden!

Goedt

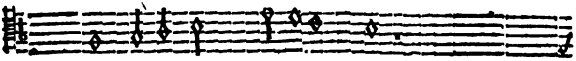

Goedt in u zelfs, aan allen goedt;

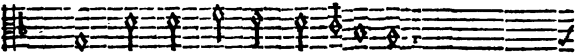

Uw' kindzen die hier zijn beneden/

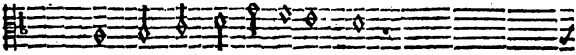

Deelt gy van uwen overvloedt:

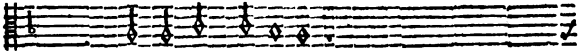

Veelerlep weldaden,

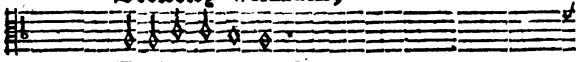

Zalige genaden!

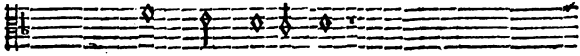

Geeft uw' goedigheyt;

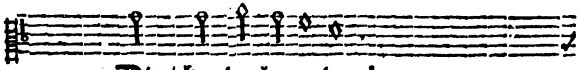

Die / hoe veel gegeven!

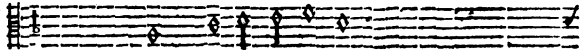

Steeds is vol gebleven.

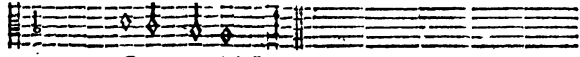

O on-eyndigheyt!

Vertrouwende.

2. Jaa de weldadigheyt des Heeren/
En 't *goede*, dat hy aan my doet/
Die zal ik nimmer weer ontbeeren/
Hy was/ hy is/ en blijft/ my goedt!

Hier

Digitized by Google

Hier is geen verandering.
Ook in vreemde hand'ling!

Verzekerde.

Eeuwig blijft zijn trouw!
Niets en kan ons scheyden.
Noch zijn liefd' verlepden/
Hy heeft geen berouw.

Roemende.

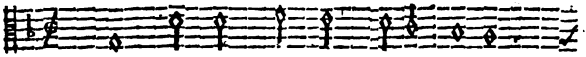

3. Gods goetheyts-stromen, uit de hoogte

Die vloeyen steeds/ en geven uit.

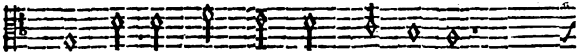

Zy worden nopt door hitt'/ of droogte/

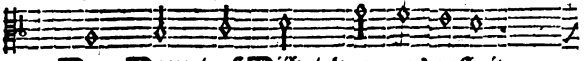

Door Dam/ of Dijk/ door ons gestuit.

Vertrouwende.

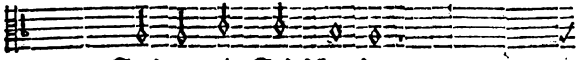

Goedren uit Gods handen.

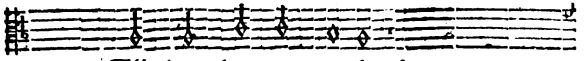

Zijn door vroome panden!

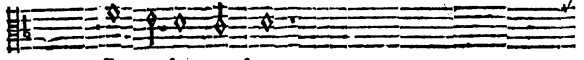

In toekomenheyt,

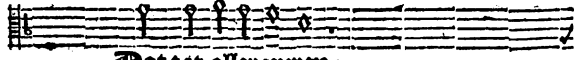

Dat tot aller uuren;

Gods

Digitized by Google

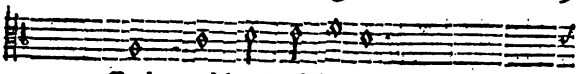

Gods goedtheyt zal duuren.

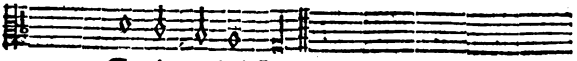

Tot in eeuwigheyt!

Wankelende.

4. Neemt ook de Heer niet zijn genade!
En gaven / van de menschen af?
Zy missen goedren, en weldaden!
Ontneemt hy weër? dat hy eerst gaf?

Verzekerde.

Ja dikwijls van booze!
Ondankbaar' godlooze!
Die Gods mildigheyt/
En zijn goede gaven.
Gaan verdoen, (als slaven/
Van de ydelheyt.)

5. Godt is een Godt, zoo overgoedig!
Dat hy aan allen quaad' en goed',
Van zijne goedren overvloedig/
Haar een gedeelte over doet.

Verzekerde.

Maar zijn uitverkoren!
Door den geest herboren/
Geeft hy beter Lot!
't Is een goedt inwendig;
Eeuwig / en bestendig/
Weg gelept by Godt.

Wankelende.

6. Hoe dikwijls is-er reën te klagen!
Om het verlies van eer, en goedt.
In plaats van voorspoeds volle dagen:
Komt over vroomen tegenspoedt.
Schijnt Godt niet verbolgen?

Als hy niet laat volgen,
Zijn weldadigheyt?
't Goed, dat hy te vooren
Gaf / wort weer verlooren/
En aan haar ontzepdt!

Verzekerde.

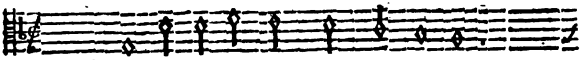

7. Oprechte die den Heer gaat vrezen.

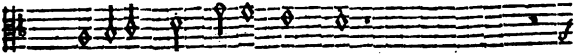

Izraëls Godt is aan uw goedt!

Vertrouwende.

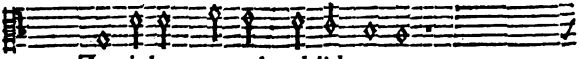

Zoo is hy, en zal, altijdt wezen.

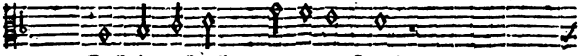

Ook in gebrek / en tegenspoedt.

Verzekerde.

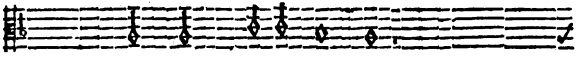

Komt hy 't aardse mind'ren/

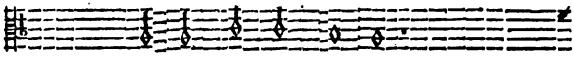

't Zal uw geenzins hindr'en/

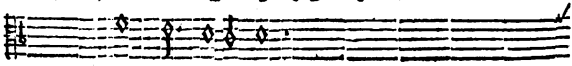

Aan uw zaligheyt!

Roe-

Digitized by Google

Roemende.

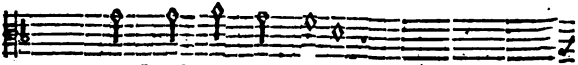

Hy heeft voor die schade/

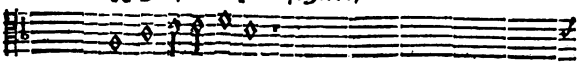

Betere genaden!

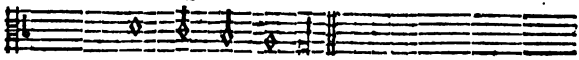

Voor uw weg geleydt.

Verzekerde.

8. Straft hy ons dan met menschen roeden?
Bezoekt hy onze missedaadt/
Die slagen zal hy weer vergoeden/
Een beften van der zielen staat.

Roemende.

Zijne goedigheden!
Ons getoont voorleeden;
Staan zoo vast gegrondt/
Datze nopt bezwijken.

Verzekerde.

Godt zal nimmer wijken,
Van zijn hepl-verbondt!

Wankelende.

9. 't Heert is my vol van vroeffenisse!
Als ik gedenk aan d'oude tijdt!
Wat rust / en troost / ik nu moet missen?
Hoe zoet / en lieffelijk / verblijdt!
Ik met Godt verkeerde,
Hem in vreugd' vereerde!
Maar nu is mijn staat!
In een ander wezen;
't Is niet als voor dezen.
Nu hy my verlaat!

Verzekerde.

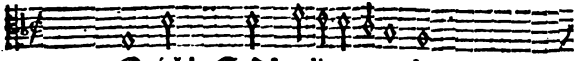

10. O ziel! Gods zalige genaden,

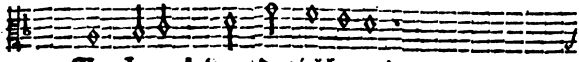

In Jezus! voor de ziel bereydt.

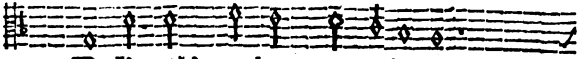

De Hemels goedren, en weldaden,

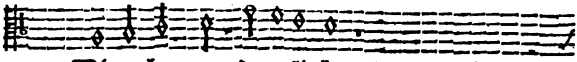

Die raken aan de zalighept/

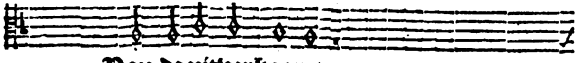

Van de uitverkooren.

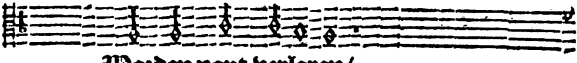

Worden nopt verloren/

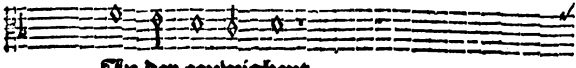

In der eeuwighept.

Vertrouwende.

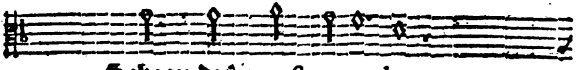

Schoon des troosts gevoelen,

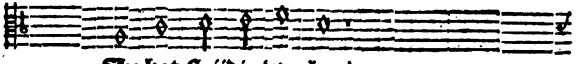

In het strijdig woelen/

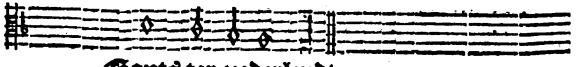

Gants ter nederleydt.

Ver-

Digitized by Google

Verzekerde.

11. Als 's Heeren gunste schijnt geweken.
Beproeft hy onzer zielen staat:
Hy heelt de wonden; door gebreken!

Roemende.

Ja nadert, als hy ons verlaat!
Ziet des Heeren wegen/
Schijnen ons wel tegen!
Maar zijn wijze handt/
Wonderlijk in 't werken/
Wil in zwakheyt sterken!
Boven ons verstandt.

Vertrouwende.

12. Ik zal den Heere dan vertrouwen/
En rusten in zijn goedigheyt!
Als noodt / of doodt / mijn ziel benouwen/
Vlied' ik tot zijn' barmhertigheyt.

Verzekerde.

Die zal my verschoonen/
By my blijven woonen!
Gods weldadigheyt!
Volgt my al mijn leven,
Eeuwig zal hy geven/
De volkomenheyt.

Zamen.

13. O Heere! zijt doch niet verbolgen!
Op ons; die uw goedt doen met quaãn
Vergelden: komt ons achtervolgen,
Met u genaä, of wy vergaan;
In uw lieven Zone!
Wilt ontferming toonen,
Om uw goedigheyt!
Die wy zullen loven;
Hier / en namaals / boven/
Ja in eeuwigheyt!

Digitized by Google

X. DEEL.

Ik zal in 't huis des Heeren blijven, in lengte van dagen.

Zamenspraake / tusschen een { *Roemende* / *Standtvastige* / *Lovende* / *Hopende* / *Verheerlijkende* } ziel.

Op de wijze van den 146 Psalm.

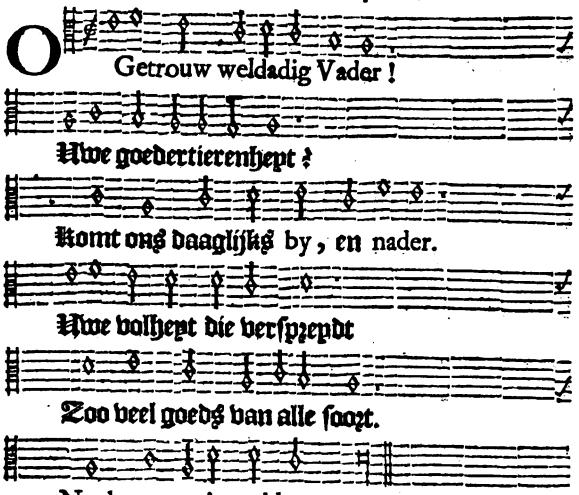

Roemende.

2. Doe ik als een vreemd'ling dwaalde;
Uit mijns Vaders huis! en Erf.
En ook na geen Vader! taalde:

Maer

Maar liep heen na mijn verderf.
In mijn wederspannigheyt/
Door den boozen afgeleydt.

Lovende.

3: Doe zach my mijn vader! dwalen.
Ik was een verloren zoon!
Doch hy quam my weder halen!
In zijn huis, daar ik nu woon,
Daar ik zijn genaä bevind'.
Als een weër-gevonden kindt!

Standtvastige.

4. Zijne *goedren en weldaden*;
Blijven my voor eeuwig by!
Noyt verlies ik Gods genade.
Zijne gunst die woont by my!
's Vaders trouw! daar ik aan hang/
Duurt mijn gantze leven lang.

Roemende.

5. 't Huis van levendige steenen!
Heeft de Heer voor zich gebouwt;
Zijnen geest gaat die vereenen:
Liefd', en vree, die zamen houdt.
In dit huis! daar woont de Heer!
't Is de Tempel van zijn Eer.

Lovende.

6. Ook het volk dat Godt! wil naadren,
Komt hy door zijn Geest, en woort;
Zamen tot zijn dienst vergadren,
In zijn Tent, dien heil'gen oort,
Daar hem met aandachtigheyt/
Wordt lof/ eer/ en prijs gezeydt.

Roemende.

7. In dit huis vertoont de Heere!
Aan de ziel gemeenzaamheyt!
Met genaä wil hy verkeeren.
By 't volk tot zijn dienst bereydt:

Dat zijn Name lieft / en weeft /
Woont ook Jezus ! met zijn Geest !

Lovende.

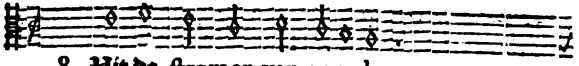

8. Uit de stromen van genaden,

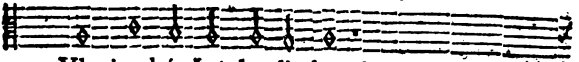

Vloejend in het heyligdom !

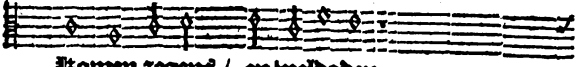

Komen zegens / en weldaden.

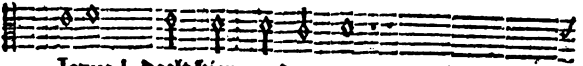

Jezus ! deelt hier goedzen om ;

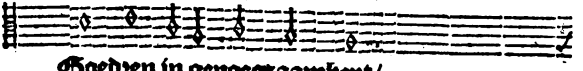

Goedzen in genoegzaamheyt/

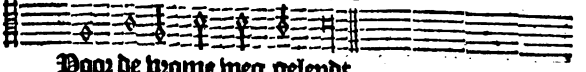

Dooz de vzome weg geleydt.

Roemende.

9. Daar zijn 's Heeren Lievelingen !
't Konink-Priesterlijk geslacht !
Die den Heere ! als omringen/
Houdend' in zijn dienst de wacht !
O Gezelschap ! lief/ en waerd/
Al mijn lust op deze aerd'.

Lovende.

10. d'Huis-genoten doet Godt geven/
Voedzel dat verzaden kan ;
't Welk de zielen voedt ten leven ;
Het Verborgen Hemels-Man !

Zijnen

Digitized by Google

Zijnen Geest, en 's levens woort!
Deelt hy aan ons rijklijk voort.

Roemende.

11. Heyl'ge kleedren die ons dekken,
Jezus! zelfs gerechtigheyt!
Zal ons tot verciering strekken/
Voor Gods Croon van Heyligheyt;
Jezus! eygen heyl'ge Beeldt,
Is de ziele meê gedeelt.

Lovende.

12. In dit huis, zijn overvloeden!
Beter dan het beste goudt.
Zielen schatten! Hemels goeden!
Die zijn hier zoo menigvoudt.
Dat de ziel / en haren lust/
Daar in zich genoegt, en rust!

Roemende.

13. Daar wordt ook mijn ziel! genèzen
Al is die zeer krank ter doodt!
Hier krijgt zy een ander wezen,
Geen gebrek ook noch zoo groot;
Neem ik maar de Medicijn,
't Zal wel haast geneezen zijn.

Hopende.

14. 't Is mijn hope, en begeeren,
Ach dit is mijn ziels verlang!
Om Godsdienstig te verkeeren,
In Gods huis, mijn leven lang,
Gunt my dit / ô Heere Godt!
Laat dit zijn mijns levens lot.

Standvastige.

15. Elk van 's Heeren gunst genoten:
Die hy in zijn huis opneemt;
Zal hy noyt daar uit verstoten,
Zijne liefd' wordt niet vervreemt!

Want hy heeft haar toegelepdt/
Wooningen in eeuwigheyt.

Hopende.

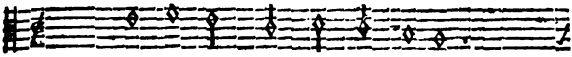

16. Moeten wy *Godts huis* ontbeeren,

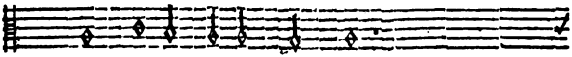

Door vervolgingen / of kruis;

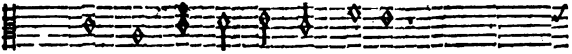

Nochtans blijven wy des Heeren

Tempel, en zijn eygen huis.

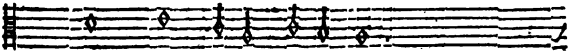

Daar woont Jezus! in de ziel:

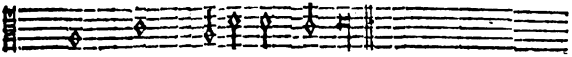

Of schoon 't uiterlijk' verviel.

Verheerlijkende.

17. Zalig! zijnze die ten leven!
In des *Heeren huis, en Tent.*
Met haar Namen zijn geschreven:
Ook in Jezus! zijn ge-ent.
Haar geluk is zonder maat.
Eeuwig / heerlijk / is haar staat!

Hopende.

18. Als wy uit *Gods huis*! beneden,
Varen na het glory-rijk,
Wy van quaadt / in vreugd', en vrede!

Daar

Daar wy *wonen* eeuwiglijk!
In dat *huis* der heerlijkheyt!
Heeft ons Jezus plaatz' bereydt!

Roemende.

19. 't Nieuw Jeruzalem, om hooge!
Heeft Godt zelfs voor ons gebouwt.
Daar de ziel wordt op getoogen.
Daar wordt 't aanzicht Gods beschouwt!
Daar geen goet ontbreken zal.
Godt! is daar in allen al?

Lovende.

20. Daar is vreē, en zoete ruste!
Boven in ons Vaders huis!
Vreugde zal de ziel verlusten!
Zonder droefheyt, smert, en kruis!
Zonde, doodt, noch eenig quaadt.
Eueik ons daar: ô zaalge staat!

Roemende.

21. Daar is Jezus! en de schaaren;
Nu volmaakt in heerlijkheyt!
Die met d'Engelen vergaaren.
Zijnde zamen toe bereydt;
Om te zingen voor Gods Troon,
Met een blijde Hemels Toon.

Zamen.

22. Heylig! heylig! heylig! Heere.

Roemende.

Groot, is uw gerechtigheyt!

Lovende.

Wijdt, strekt uw genaden Eere!

Roemende.

Diep, gaat uw barmhertigheyt!

Lovende.

Hoog, rijst uwe goedigheyt!

Verheerlijkende.

Heerlijk, is uw Majesteyt!

Zamen.

Digitized by Google

Zamen.

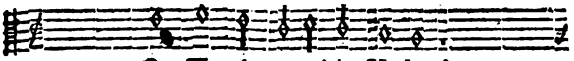

23. Eer Zy uw genadig Vader!

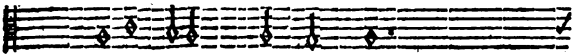

Lieve Jezu! eeuw'ge Zoon!

Heyl'ge Geest! der gaven Ader!

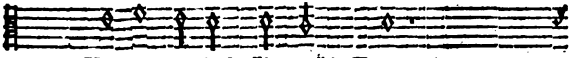

Lof zy uw in 's Hemels Troon

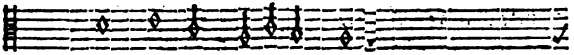

Drie, in een, ô eenig Godt!

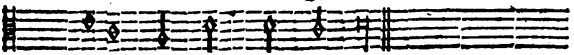

Aller zaal'gen deel, en lot!

Lovende.

24. Haleluja! looft den Heere;

Roemende.

Haleluja! Hemels-Hot.

Verheerlijkende.

Haleluja! zingt hem eere!

Lovende.

Haleluja! looft nu Godt.

Zamen.

Haleluja voor en naa;
Halelu! Haleluja!

Lof-

Digitized by Google

Loff-zang aan't Lam Gods.

Johan. 1: 29. *Ziet het Lam Gods, dat de zonde der werelt wegneemt.*

Openbar. 5: 18. *Den Lamme zy de dankzegginge, en de eere, en heerlijkheyt, en de kracht, in alle eeuwigheyt.*

Toon: Psalm 138.

1.

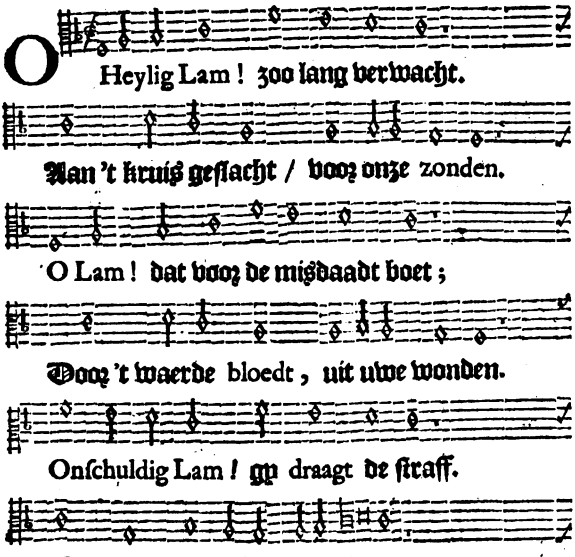

Zacht-

Digitized by Google

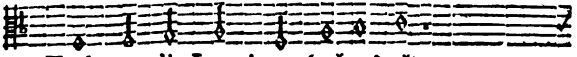

Zachtmoedig Lam! zoo vol gedult.

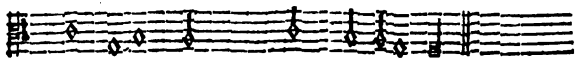

Met onze schuldt / waart gy beladen.

2.

Volmaakte Jezus! trouwe Borg;
Aan uwe zorg / wil ik my geven.
In Gods gericht pleyt doch voor my:
En maakt my vry. Wijst my ten leven.
Mijn ziel gedrukt met zondenlast.
Verstrikt zoo vast. Hoort die doch klagen!
Neemt weg de schuldt / de straf/ de smet.
En dwinglands wet / niet om te dragen!

3.

Ziet hier mijn ziel! dit Offer-lam!
Dat op hem nam, al onze quaden.
Ziet hem hier voor uw oogen staan.
Komt neemt hem aan! hier straalt genade.
Zingt een Eer-liedt / met hoogen toon;
Voor zijnen Troon. Toont dankbaarheden.
Ziet op dit Lam! waar 't hene gaat.
Hoort naa zijn raadt / en volgt zijn treden.

4.

Looft hem ô zaal'ge Hemels-schaar!
In openbaar. En gy ô vromen!
Dat eere, macht, en heerlijkheyt,
In eeuwigheyt, het Lam toe komen!
Hy is 't waerdt dat elk hem eer doet.
Want door zijn bloedt, tot prijs gegeven.
Heeft hy ons uit alle geslacht;
Tot Godt gebracht: in 't Hemels-leven.

Ver-

Digitized by Google

Verleegen Zondaars-klachte en Beede.

Psalm 130. 3. *Zoo gy de ongerechtigheden gade slaat: Heere wie zal bestaan?*

En Psalm. 143: 2. *Heere gaat niet in 't Gerichte met uwen knecht, want niemant die leeft zal voor uw aangezicht rechtvaerdig zijn.*

Toon: Psalm 42.

1.

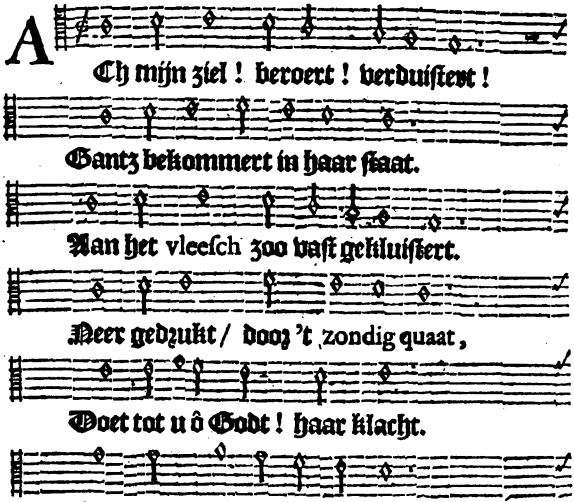

Geeft

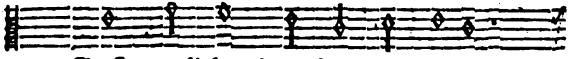

Geeft my licht, dan zien mijn oogen,

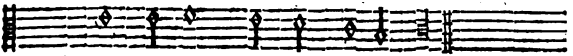

Werkt u geest / ik krijg vermogen!

2.

Krachteloos, en zeer verleegen,
Staat mijn ziel! neemt zy haar keer
t'Uwaards; wilze haar bewegen/
Naa om hoog: dan zijgtze neer.
Mocht ik leven! leveng-bron!
Geeft u glans ô zielen zon!
Trekt my doch / dan zal ik loopen!
Sluit u volheyt voor my open.

3.

Aldervziendelijkste Vader!
Gy houdt u zoo verr' en vreemt!
Koom ik tot u goedtheyt nader;
Zoo mijn ziel de vryheyt neemt
Mijne klachten in uw schoot
Uit te gieten; en mijn noodt
Door gesmeek en zucht te uiten.
Schijnt gy deur, en hert, te sluiten.

4.

Als u kindren tot u komen.
Werden zy zoo wel ontmoet;
Uwe gunst en liefde-stromen/
Troosten haar ontroert gemoedt
Maar ik koom, en keere weer/
'k Vind uw aanzicht niet ô Heer?
'k Toeke kracht, en troost; ja leven!
Doch gy stelt my uit te geven.

5. O mijn

5.

O mijn ziel! keert in u zelven.
Zoekt, doorzoekt, gy vindt de schuldt.
Kondt gy diep in 't herte delven!
Ziet wat gy daar vinden zult.
Oordeelt dan en maakt u staat.
't Zijn de zonden! ô dat quaadt!
Komt uw 's Vaders goetheyt tergen.
En zijn aangezicht verbergen?

6.

Ach mijn staat is zeer elendig!
'k Ben verdwaalt van 't hoogste goedt:
Hebbe luft, noch kracht inwendig.
Een ontruft, verwert gemoedt!
Ik heb uw versmaadt ô Godt!
En vertreeden u gebodt.
O waaze ziel waar gaan u oogen?
Edel hert! waar toe bewoogen?

7.

Ay my! 'k ben zoo zwaar beladen.
Gants verdorven, en bezet/
Met zoo veele missedaden,
Onreyn, boos, geheel besmet.
'k Vind een blind en dwaas verstandt;
Tegen Godt, en Wet gekant.
'k Vind mijn wil, en 't ziels begeeren,
Steeds van Godt. ten schepsel keeren.

8.

Ziel! is dat u Vader eeren?
Is dat dank voor al zijn goedt?
Kondt gy dan zijn gunst ontbeeren?
Daar de ziel in rusten moet.
Godt verlaat/ die hem versmaadt.
Hy verstoot/ die hem verlaat.
Over die zijn banden breeken.
Wordt zijn gramschap zeer ontsteeken

9.

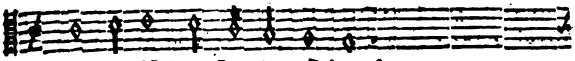

O vergift der snoode zonden!

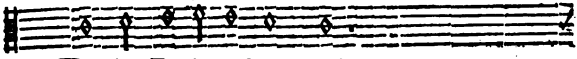

Dat de Eedle ziel mismaakt.

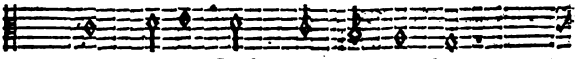

Daar door is Gods beeldt geschonden!

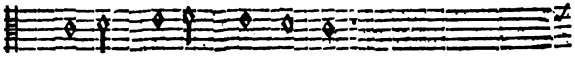

Jezus! aan het kruis geraakt.

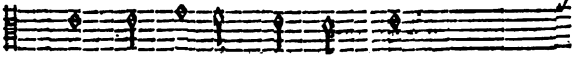

O! zijn wonden droefheyt swert!

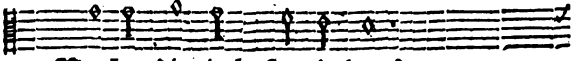

Breeken die niet 't steenig hert?

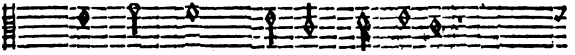

Ziet wat vloek / straffen / en plagen.

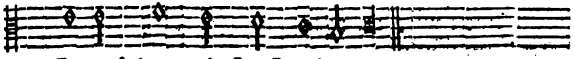

Jezus! door uw heeft gedragen.

10.

'k Weet mijn zonden zijn de banden.
Roeden, nagels, doorne-kroon.
Die hem quetsten / ô wat schande!
Lastering, smaat, en hoon,
Droeg en leed 't onnoosle Lam!
Dat de zonden op hem nam.

Mijn

Digitized by Google

Mijn misdaadt heeft hem doorsteeken.
Zal mijn hert van rouw niet breeken!

11.

Als my ook uw Geest wil raaden,
En geleyden na uw woordt.
Die my wijst de rechte paaden/
Wordt hy dikwijls niet gehoort.
O mijn wederhorig hert
Tergd' u geest en doet hem smert.
Als hy my komt overtuigen;
Wil het na zijn raadt niet buigen.

12.

Wilt gy my door dreygen wekken/
Toont gy roeden, zendt gy straf.
Wilt gy my door goetheyt trekken;
't Herte wijkt van zond niet af.
't Helt naa's werelts-vleyery,
Daar komt dan de Zatan by;
Die het vleesch ter zond genegen;
Port/ en drijft/ tot boose wegen.

13.

Schandlijk quaat! dat ons kan scheyden;
Van het allerhoogste goedt!
't Quaadt dat eeuwig zal berepden
't Quaadt der smert/ in de helse gloet.
Gruwel zond! het hoogste quaadt.
Waarom Godt de ziel verlaat.
Die verstoot van 't zalig leven.
En ten vloek wil overgeven.

14.

Ach wie zal my dan bevryden!
Van dit quaat en zwaren last!
Oorzaak van mijn smert en lijden.
Kleeft aan mijne ziel zoo vast.
My te helpen kan ik niet.

Digitized by Google

Zoo gy Heer! geen hulpe biedt.
Zoo 'k van u geen gunst verwerve/
Moet ik eeuwiglijk verderven!

15.

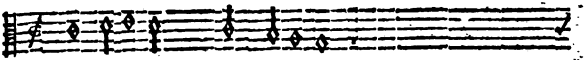

Gy ô Jezus! moet genezen

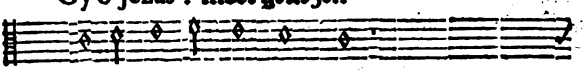

Mijne ziel gequetst ter doodt,

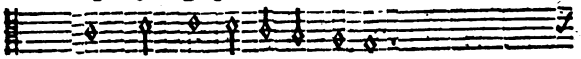

Dan krijg ik een ander wezen.

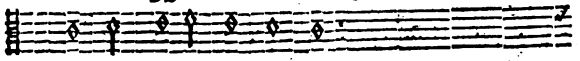

Al zijn mijne zonden groot.

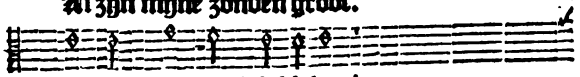

O mijn Borg en Middelaar!

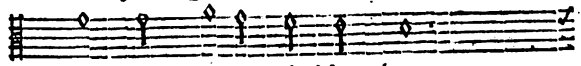

Gy neemt weg de schulden zwaar.

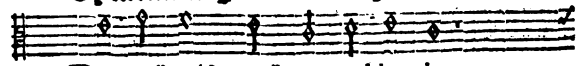

Door u kruis maakt gy voldoening.

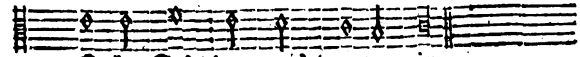

En by Godt voor ons / verzoening.

16.

Vader! wilt het my vergeven!
't Geen ik heb aan uw misdaan!
Schenkt my arme zondaar 't leven!

Neemt

Digitized by Google

Neemt my in genaden aan!
Dat u vriendlijk aangezicht,
Mijne droeve ziel verlicht.
Spreekt in Jezus my rechtvaerdig.
Maakt my 's hemels erffnis waerdig.

17.

Ay my! die noch vast gebonden
Ben / aan 't lichaam van de doodt!
'k Vind de kracht en drift der zonden
Is in my noch al te groot.
Maakt doch voorts mijn ziele vry,
Van der zonden slaverny.
Ach doet my het quaat van binnen!
Meer verzwakken en verwinnen.

18.

Jezus wilt in my regeeren!
Buigt geheel tot uw gebiedt/
Wil, gedachten, lust, begeeren,
Maakt der zonden macht te niet.
Geeft mijn ziele vreed en rust.
Door u geest, meer kracht en lust.
Dan zal ik op 's hemels-trappen
Klimmen / en al hooger stappen.

Digitized by Google

Een Liefde-liedt en zucht tot den Heere *Jezus*.

Hoogeliedt 7: 10. *Ik ben mijns liefsten: en zijne genegentheyt is tot my.*

Openb. 22: 10. *Ja komt Heere Jezu!*

Toon: van den 36sten *of* 68sten Psalm.

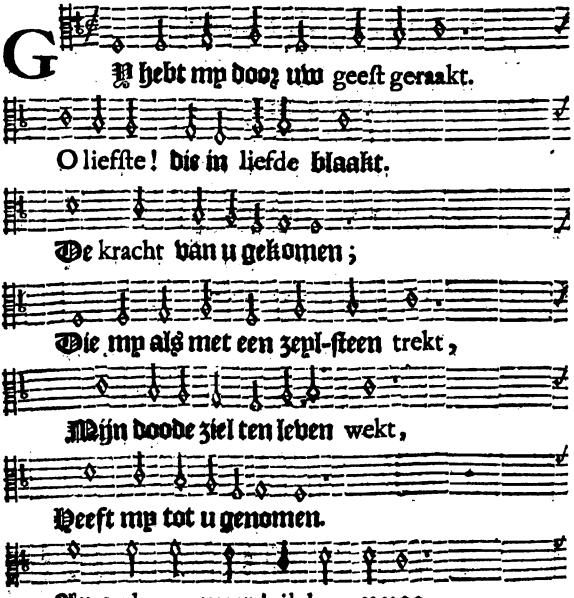

Doogt

Digitized by Google

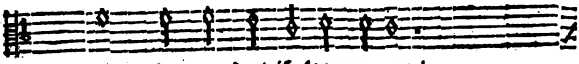

Voogt nimmer dat ik van u gaa/

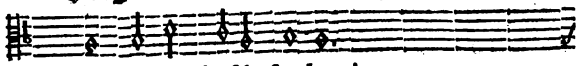

Mag ik uw liefde smaken!

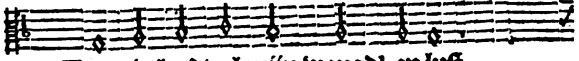

Daar in leydt al mijn vreugd' en lust.

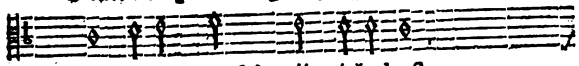

Zoo gy ô vriend! mijn ziele kust;

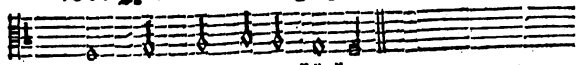

Mijn liefd' zal weder blaken.

2.

Wanneer ik uwen balsem geur.
Den Adem uwer liefde speur;
Dan werdt mijn geest ontsteeken.
U oly heelt der zielen vreuk/
En wekt in my een weder-reuk.
Die krachtig door zal vreeken.
O liefste! schenkt de nieuwe wijn.
Die in uw Koninkrijk zal zijn.
Drenkt my uit uwe vlesschen!
Dan werdt mijn ziel (nu neer gedrukt/)
Verquikt en hemel-waard verrukt/
Daar zy haar dorst kan lesschen.

3.

U oogen-zalve geve licht!
En klaarheyt in mijn ziels-gezicht
Dat ik u recht mag kennen.
U aangename lieflijkheyt

Digitized by Google

Die 't herte trekt, en tot uw leydt.
Zal my aan u gewennen.
Zendt neder in mijn traag gemoedt.
En meerder kracht en overvloedt.
Van uwe liefde straalen!
Dan rijst mijn ziele tot u Heer!
Dan kleeftz' aan d'aerde zoo niet meer.
Als gy die op komt haalen.

4.

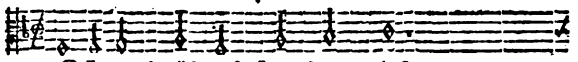

O Jezus! als gy 't hert doorgrieft.

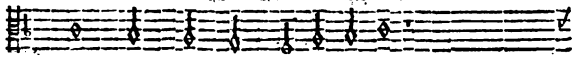

Gy dringt my tot uw wederliefd;

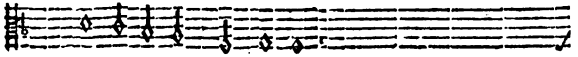

Ik zal u vast aankleven!

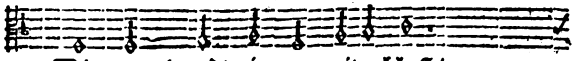

Dit vuur wordt nimmer uitgeblust/

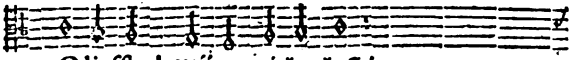

O liefste! mijner zielen lust!

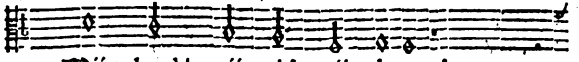

Mijn heyl! mijn al! mijn leven!

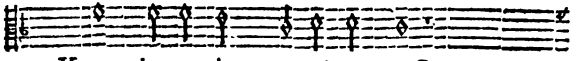

Koomt by my in, met uwen geest.

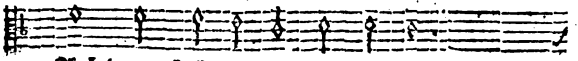

Ach waar hebt gy zoo lang geweest!

Komt

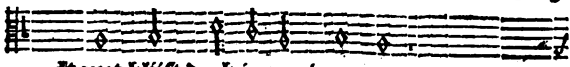

Komt blijft doch in my woonen.

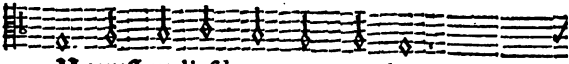

U gunst en liefds-gemeenzaamheyt,

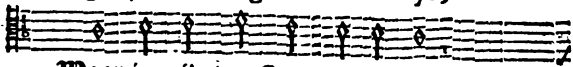

Waar in mijn troost en vreugde leydt

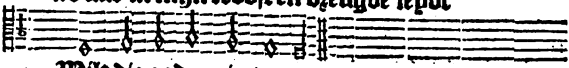

Wilt die geduurig toonen.

5.

Klopt aan mijn hert! tot het ontsluit.
Komt gy daar in; en drijfter uit/
Al wat u kan mishagen.
Wacht ik (wanneer gy klopt) te lang.
Gaat doch niet weg; dat valt te bang/
En lastig om te dragen.
Mijn ziele die zoo ommne zweeft
Vindt nergens rust tot datz' uw heeft.
O Jezus mijn beminde!
Naa uw is 't dat ik zoek en wacht.
Ach dat gy weder aan my dacht!
En liet u van my vinden!

6.

Als ik u die mijn ziele mint!
Naa lange zoeken weder vindt.
Zal ik u binnen leyden.
Mijn ziel hangt u te vaster aan.
Ik laat u nopt weer van my gaan.
Gy zult ook nimmer scheyden.
O liefste Jezu gy zijt mijn!
Eeuwig zal ik de uwe zijn!

Digitized by Google

O hepl! niet uit te spreeken.
Geen tegenspoet zoo sterk of groot.
Geen duivel / hel / noch felle doodt/
Kan onze liefde breeken!

7.

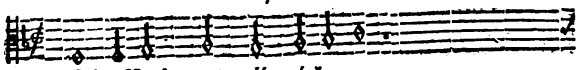

O liefste! met mijn ziele een,

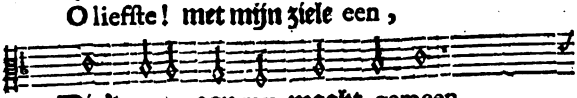

Die 't uwe, aan my, maakt gemeen.

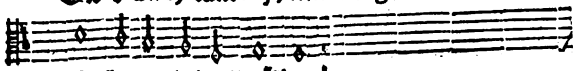

Ik kome tot u zuchten!

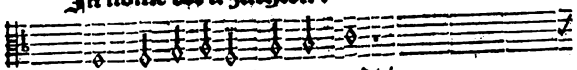

Mijn toegesloten dor gemoedt/

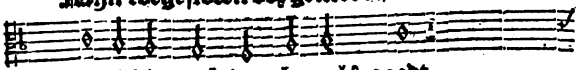

Zoo ledig noch van hemels-goedt.

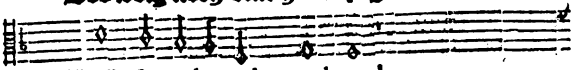

Zoekt by u hemels-vruchten!

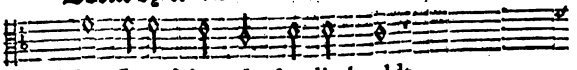

Mijn Jezu! dat uw heylig beeldt,

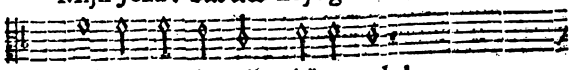

Van u werd in mijn ziel geteelt!

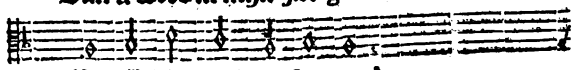

Mag ik die gunst ontfangen!

Dat

Digitized by Google

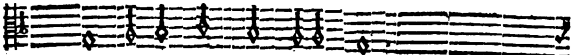

Dat gy zoo tot mijn ziele naakt,

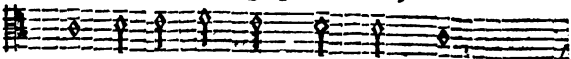

En door u Geest zoo vruchtbaar maakt.

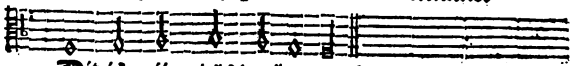

Dit is mijn zielsverlangen!

8.

Geev' liefste! my getrouwen raadt
Wanneer mijn ziel in twijffel staat:
En in haar doen verleegen.
Als zy ook t'uwen dienst haar plicht
Of eenig heylig werk verricht.
Verleent dan uwen zegen.
Doet uwen noordt- of zuiden-windt,
Zoo als 't u wijshept noodig vindt.
Doch mijnen hoff door waejen!
Dan wast de aangename vrucht,
Dan zal der speceryen lucht.
Zich wijd / en zijds / verspreyen.

9.

Mijn liefste! waar ik gaa of staa.
Volgt my den ouden man! noch naa.
En zoekt my te verleyden/
Met vleyerpen / schijn, en list/
Hy stookt onrust / beroert' en twist/
Om ons van een te scheyden.
Mijn Heere! die mijn zwakheyt kent.
Ik ben tot d'waalen gantz gewent.
Mijn Leydsman, Zielen-hoeder!
Ontslaat my van den ouden man!

En

En zijn verzoek! helpt my daar van/
Mijn Heylandt! vriend! en vroeder.

10.

O liefste 't is mijn laatste Bee!
Koomt haastlijk tot my als een Vee/
Ik wachte met verlangen.
Naa 't eeuwig zalig Bruilofts-feest.
Komt daar mijn lichaam ziel en geest
Uit dezen strijdt ontfangen!
Koomt Jezus Hemels-bruidegom!
Koomt voert my in u koningdom!
Koomt haast om my te geven/
Te zitten op den Eeren-troon!
Verciert met heyl / en 's levens kroon,
In 't glorijrijke leven!

De klagende Kerk, als een bedroefde Moeder treurende over hare zwarigheden.

Psalm 129: 2. *Zy hebben my dikwijls van mijner jeugdt af benauwt.*

Klaagl. 1: 2. *Zy weent steeds des nachts, en hare tranen loopen over hare kinnebakken, haare vrienden hebben trouwlooslijk met haar gehandelt, zy zijn haar tot vyanden geworden.*

Toon: Psalm 79.

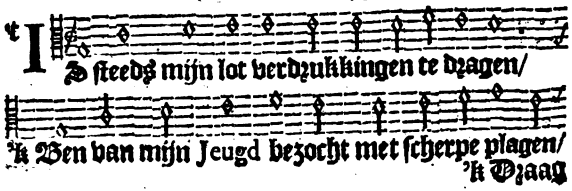

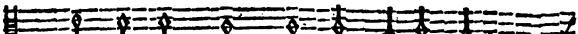

'k Draag altijdt Rouw / en treur om al d'elenden/

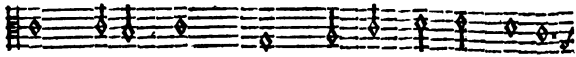

Die 'k lijden moet / want waar ik d'oogen wende.

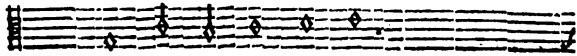

Den kindren van mijn huis!

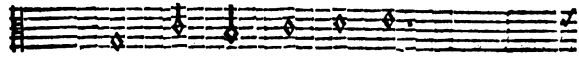

Treft ramp en kruis op kruis/

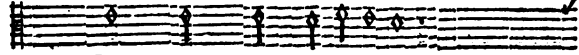

Geen quaadt drukt my alleene!

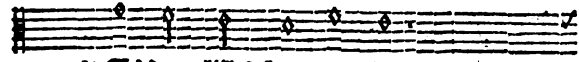

't Is daagliyks smert/op smert.

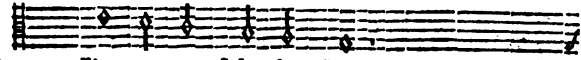

Hoe zou een Moeders hert!

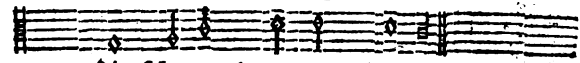

Niet schrepen? treuren? weenen?

2.

Den ouden draak! staag brandt van mijn kindren:
Lept daar op toe / dat hy mijn voorspoedt hindre.
Begint mijn zaadt eens hier en daar te groejen/
Hy woedt en raast / om dat weer uit te roejen.
Den Antichrist zijn zoon!
Vermeten op zijn Troon/
Verbittert en verbolgen/
Die met list en geweldt.

My altijdt heeft gequelt/
Volhardt my te vervolgen.

3.

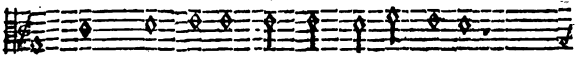

Yy schenkt zijn Tover-wijn denkt onmagen en Dorsten

Die dan verhit / na 't bloedt der mijne dorsten.

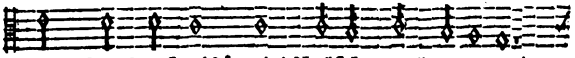

En 't boos gespuis! uit d'helsche poel gerezen/

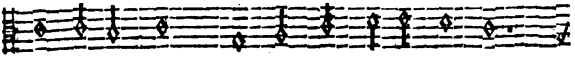

Vol list en schijn/ van een zeer heylig weezen!

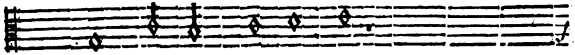

Een Rot dat geestlijk heet/

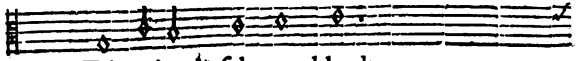

Die onder 't schapen-kleedt

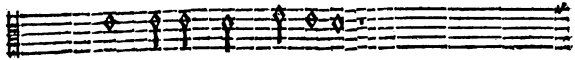

Zoo veele gaan verlepden/

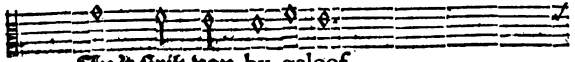

In 't strik van by-geloof,

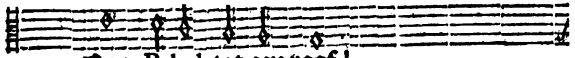

Naa Babel tot een roof!

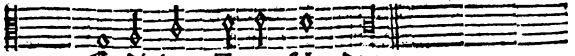

En die van Zyon schepden.

4. Wat

Digitized by Google

4.

Wat kettery en dwaaling uit der hellen
Vecht my niet aan? en komt mijn kindren quellen?
Met schijn van wijsheyt? waarheyt? vroomheyt?
listen?
En wooyden-strijdt. met wandlijke twisten.
Waar in de Christenheyt,
Nu gantz vervallen leydt/
Vol bittere kraakeelen/
Tot laster en oneer/
Van Jezus! en zijn leer.
Wie zal die wonden heelen!

Pauze. 5.

Die in mijn huis gestelt zijn om te waken,
En toe te zien/ hoe 't mijne schapen maken.
Die dwaalt of valt/ te leyden/ en te stichten.
Met 't zuivre leer, en vroomheyt vooy te lichten/
Zijn dik wijls zonder wacht!
En slaan te weynig acht
Op 's Heeren lievelingen.
Dan komt het boos gespuis!
Ook sluipen in mijn huis;
En aan mijn tafel dringen!

6.

Helaas hoe veel/ die my haar moeder noemen/
Die van geloof, en 's Heeren liefde roemen.
Een ydle waan! zy zijn als doode leeden.
Genadenloos! vol losse booze zeeden
Dooy hert/ en oog verleydt;
Tot werelts ydelheyt!
Haar eenigste vermaaking/
Is pracht, wellust, gewin!
Die hebben 't herte in.
Zy kennen geen verzaking.

7. Een

7.

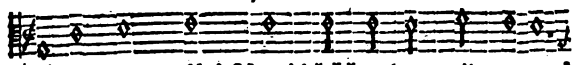

Een ontrouw volk! schandvlekken van mijn name!

Geheel ontaart waar van ik my moet schamen.

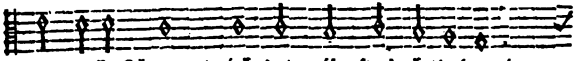

Die onbeschaamt zich tot mijn huis begeven/

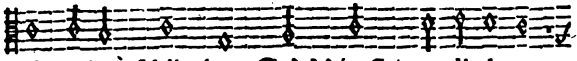

En onder schijn van Gods-dienst / zondig leven,

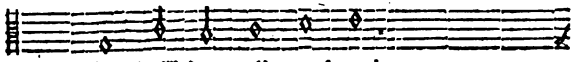

Een volk dat mijn verbondt.

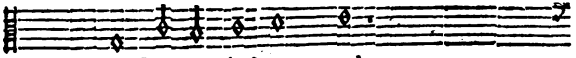

Werf nemen in den mondt,

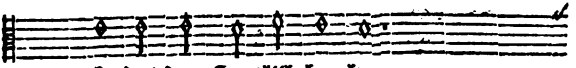

En dat dan stoutlijk breeken.

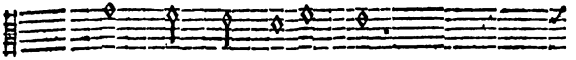

Dus komt het huichels-rot,

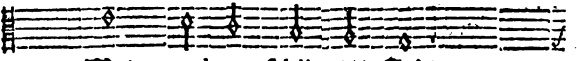

Met mondt en schijn tot Godt.

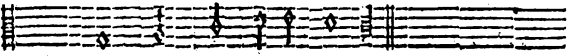

En neemt het heylig teeken!

8. Ach

Digitized by Google

8.

Ach Tyons! eere, glans/ en heylge luister,
Leydt neer in't stof/ bezwalkt wordt zy gantz duister.
Hoe plag Gods vrucht en liefde door te stralen!
Maar ach hoe is haar heerlijkheyt aan't daalen!
Den yver zoo verkoudt!
De zonden meenigvoudt/
Van d'eerste liefd geweeken!
De kerk wordt overstroomt/
Verbastert en ontvroomt
Met allerley gebreeken.

2 Pauze. 9.

En hoe zou doch mijn smerte nu verminderen?
Daar ik moet zien dat van mijn eygen kindren,
Haar uit mijn huis en van mijn Tafel scheyden.
En willen haar van vreemde laten leyden!
Zy doen my alle spijt!
Myn gevende 't verwijt/
Dat ook onreyne komen!
In 't huis aan mijnen dis,
Tot smaat en ergernis/
En eeten met de vrome.

10.

Veez' op haar deugd en heyligheyt vermeten/
Gaan my een Hoer! een Beest, en Babel heten!
Ja Belial! en veele andre lastren!
Die langs hoe meer vervreemden/ en verbastren.
Een zwaar en smertlijk kruis!
Dat kindren uit mijn huis!
My schandelijk verlaaten,
En weygren haaren plicht!
't Vermaan en onderricht/
Mag nu aan haar niet baten!

11.

Door Gods genaä doorstraalt noch Hemels waarheyt!

Mijn huis en 't volk, en geeft de zielen klaarheyt/
Daar zijn zy zelfs tot kinderen herboren!
Daar dee hy goetheyt proeven, zien en hooren.
Hy voed'-ze aan zijn dis
Daar broodt des levens is.
Dat kond haar ziel verzaden;
Doen was haar hert geraakt!
Daar hebben zy gesmaakt!
De kracht van Gods genade.

12.

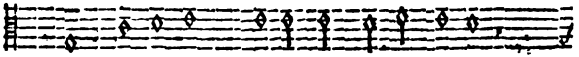

Maar nu helaas! verachten zy den zegen/

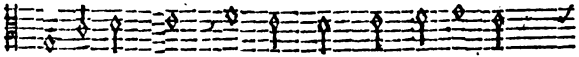

En al het goedt datz' in mijn huis verkregen.

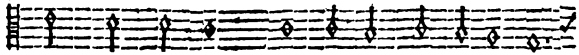

't Verstandt misleydt / streekt nu tot nieuwe leyding,

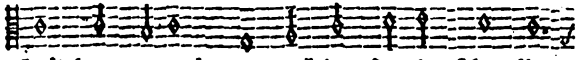

En't hoog gevoel, oorzaak van droeve scheyding:

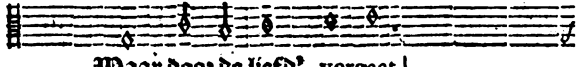

Waar door de liefd' vergaat!

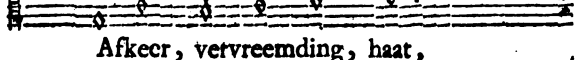

Afkeer, vervreemding, haat,

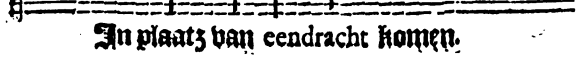

In plaatz van eendracht komen.

Men

Digitized by Google

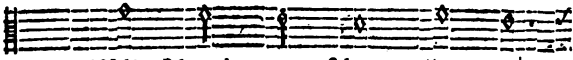

Mên scheydt, men scheurt, men deelt,

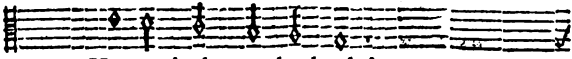

Veroordeelt, en krakeelt!

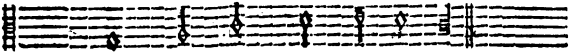

Men breekt den bandt der bromen!

13.

Ik smeek tot uw mijn konink! heer en hoeder!
Verhoort de klacht! van mp zoo droeve moeder!
Ach! brengt doch weer! mijn afgedwaalde schapen!
Die buiten 't huis, haar voedzel willen rapen;
Die tegen wil van Godt/
't Nieuw afgescheyden rot!
Gaan volgen / buiten palen.
Haalt haar doch weder Heer!
En laatze dan niet meer
Noch verder! van uw dwalen!

14.

Verlicht ô Heer! haar schemerende oogen!
Door vooroordeel verboert / en zoo bedrogen/
Door naam van licht en geest in 't net gevangen/
En 't hert verlokt, om menschen aan te hangen.
Buigt haar mislepdt verstandt!
Breekt los / dien strik en bandt/
Geneest die breuk, en wonden!
Van ergernis en smert /
Dat u volks ziel en hert!
Weer zamen zijn verbonden!

15.

O Jezus! komt in deze booze tijden!
Geeft meerder geest! aan 't volk die uw belijden.

Tot heyligheyt. Zend veel getrouwe Boden;
Die tot uw huis noch veel van buiten nooden.
Der Heydnen volheyt kom!
't Verharde Jodendom!
Voet doch eens tot u keeren.
Verbreydt uw koninkrijk!
Geeft van uw hooghept blijk.
Dat uw de volken eeren.

16.

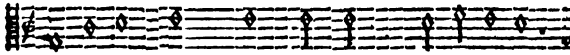

O Zpons volk! mijn kindren! huisgenoten!

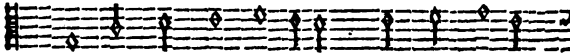

Mocht ik doch zien uw yver meer vergrooten!

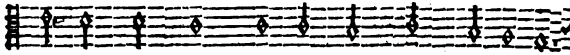

Blijft in mijn huis! laat uw geen schijn verleyden,

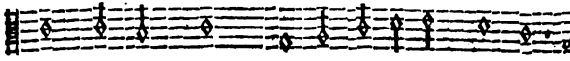

Gaat niet van vroom', om de onvrome scheyden.

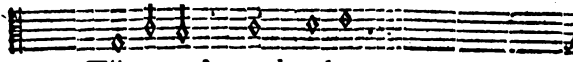

Zijt tegen 't quaadt gekant.

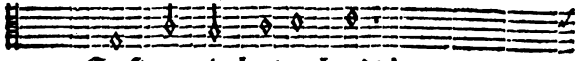

Geeft mp uw hert en handt!

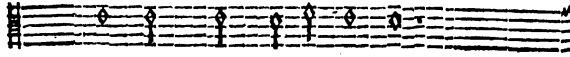

En poogt mijn huis te stichten!

Laat

Digitized by Google

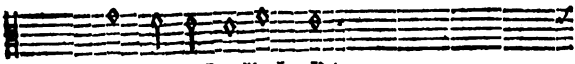

Laat Jezu heylig beeldt;

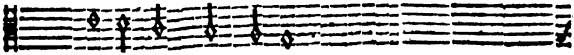

In uwen geest geteelt!

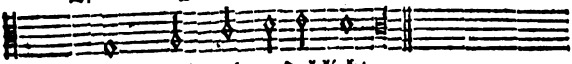

Door gantz u wandel lichten.

17.

Bemindt Gods huis verkeert by Christi scharen!
Die Gods verbondt, zijn woordt, en dienst bewaren!
Gaat uw Talent en gaven hier besteden!
In 't huis gezind met Christi vroome leden.
Zoo groepen liefd en deugd!
Dat geeft my troost en vreugd.
Voegt hert en zielen zamen!
Geeft van uw trouwheyt blijk/
Voor Christi Volk en Rijk.
Komt dan Heer Jezu! Amen!

18.

Ja / gy zult Heer! eens van den Hemel komen.
En scheyden uit, de booze / van de vromen.
Uit uwe kerk, doen / ergernissen/ schanden.
't Onkruydt, en't kaff, door 't vuur geheel verbranden.
Dan zult gy 't onderscheydt.
Dat nu verborgen leydt/
Voor allen openbaren.
Dan werdt 't oprecht geslacht!
Ter rust en vreugd gebracht/
By al de Hemels-scharen!

Digitized by Google

Christelijke Reyze, door de Werelt, na den Hemel.

Heb. 13: 14. *Wy hebben hier geen blijvende Stadt, maar wy zoeken de toekomende.*

Toon: Psalm 91.

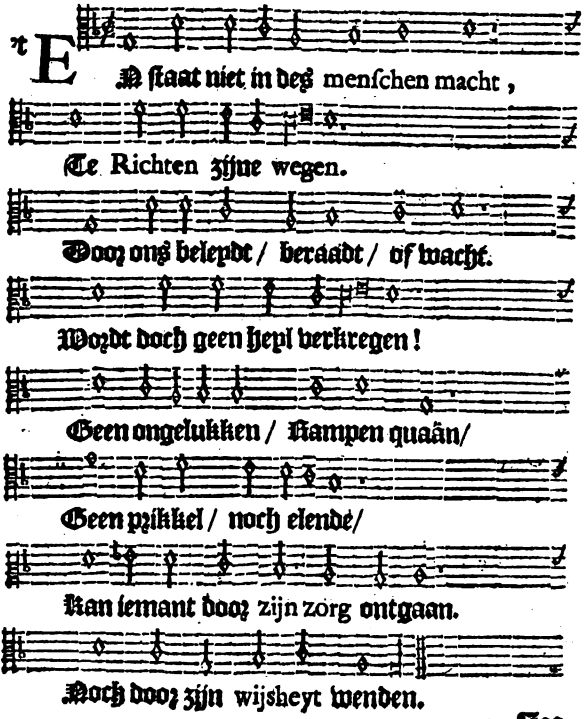

2. Zoo

2.

Zoo niet de hoogste Majestept!
Wp / en met ons zal wezen/
Op onzen weg, met zijn beleydt.
Wat moeten wp al vrezen?
Maar waar wp zijn / op zee, of landt;
Wie? of wat / zal ons schaden?
Is Godt met ons! zijn sterke handt/
Weert van ons alle quaden.

3.

Wp doe zijn vaderlijke oog!
Op ons steeds nederstralen.
Wp doe zijn Eng'len van om hoog/
Tot onze hulpe daalen!
Datz' ons zorgbuldig gade slaan/
Geleyden en bewaren,
En vaerdig ons ten dienste staan,
In allerlep gevaren.

4.

O Godt! uw vriendlijk aangezicht,
Verlichte onze wegen.
Dat wp volvoeren onze plicht/
Door u beleydt en zegen.
U geest en woordt stuur ons gemoedt.
In alle onze zaken:
Doe die naa moept en tegenspoedt;
Ter goeder uitkomst raken.

5.

Ons leven is een wandeling!
Een loopbaan die wp loopen.
Een vremdlingschap, in 's werelts-kring
En is geen rust te hoopen/
Wp gaan naa 't Hemels-vaderlandt!
Naa d'eeuwige Paleyzen!
Daar wp verwachten zaalger standt/
Op 't eynd van onze Reyzen!

6. Dat

6.

Dat Jezus! onzen Leydsman zy/
Op dat wy niet en dwalen.
Ter rechter / of ter slinker zy.
Dat hy ons wederhale,
Zoo wy van 's Hemelsweg afstaan/
Tot 's werelts breede paden!
Den Satan/ of ons vleesch naagaan.
En loopen zoo ten quaden.

7.

Terwijl wy zwerven hier beneên
In al het aerds gewemel/
De ziel moet door al 't woelen heen.
En wandlen in den Hemel!
Daar zy behoort / en Borger is.
Daar Jezus haar zal geven:
De zaligheyt / ter erffenis.
Daar zy met Godt zal leven.

Quæro Spæro.

E Y N D E.

t'AMSTERDAM,

Gedrukt by Daniël Bakkamude, op 't Rokkin naast de drie groene Papegaeyen.

BRITISH MUSEUM 27 JY 77

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google